

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
March 2021

“ મીઠા બાળકો - તમારે આપસ માં ખુબ - ખુબ રુહાની સ્નેહ થી રહેવાનું છે , ક્યારેય પણ મતભેદ માં નથી આવવાનું ”

પ્રશ્ન :- દરેક બ્રાહ્મણ બાળકે પોતાનાં દિલ થી કઈ વાત પૂછવી જોઈએ?

ઉત્તર :- પોતાનાં દિલ થી પૂછો - ૧. હું ઈશ્વરનાં દિલ પર ચઢેલો છું! ૨. મારામાં દૈવીગુણોની ધારણા ક્યાં સુધી છે? ૩. હું બ્રાહ્મણ ઈશ્વરીય સર્વિસમાં બાધા તો નથી નાખતો! ૪. સદા ક્ષીરખંડ રહું છું! અમારી આપસ માં એક મત છે? ૫. હું સદા શ્રીમત નું પાલન કરું છું?

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ્ શાંતિ ! આપ બાળકો છો ઈશ્વરીય સંપ્રદાય. પહેલાં હતાં આસુરી સંપ્રદાય. આસુરી સંપ્રદાય ને આ ખબર નથી કે ભોળાનાથ કોને કહેવાય છે. આ પણ નથી જાણતાં કે શિવ શંકર અલગ-અલગ છે. તે શંકર દેવતા છે, શિવ બાપ છે. કંઈ પણ નથી જાણતાં. હવે તમે છો ઈશ્વરીય સંપ્રદાય અથવા ઈશ્વરીય ફેમિલી. તે છે આસુરી ફેમિલી રાવણ ની. કેટલો ફરક છે. હવે તમે ઈશ્વરીય ફેમિલી માં ઈશ્વર દ્વારા શીખી રહ્યાં છો કે એકબીજા માં રુહાની પ્રેમ કેવો હોવો જોઈએ. એકબીજા માં બ્રાહ્મણ કુળમાં આ રુહાની પ્રેમ અહીંયાથી ભરવાનો છે. જેમનો પૂરો પ્રેમ નહીં હશે તો પૂરું પદ પણ નહીં પામશે. ત્યાં તો છે જ એક ધર્મ એક રાજ્ય. આપસ માં કોઈ ઝઘડા નથી થતાં. અહીંયા તો રાજઈ છે નહીં. બ્રાહ્મણો માં પણ દેહ-અભિમાન હોવાનાં કારણે મતભેદ માં આવી જાય છે. આવાં મતભેદમાં આવવાવાળા સજાઓ ખાઈને પછી પાસ થશે. પછી ત્યાં એક ધર્મ માં રહે છે, તો ત્યાં શાંતિ હોય છે. હવે તે તરફ છે આસુરી સંપ્રદાય કે આસુરી ફેમિલી જેવાં. અહીંયા છે ઈશ્વરીય ફેમિલી જેવાં. ભવિષ્યનાં માટે દૈવીગુણ ધારણ કરી રહ્યાં છે. બાપ સર્વગુણ સંપન્ન બનાવે છે. બધાં તો નથી બનતાં. જે શ્રીમત પર ચાલે છે તે જ વિજય માળાનાં દાણા બને છે. જે નહીં બનશે તે પ્રજા માં આવી જાય છે. ત્યાં તો ડીટી ગવર્મેન્ટ (દૈવી સરકાર) છે. ૧૦૦ ટકા ખોરિટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ), પ્રોસ્પરીટી (સમૃદ્ધિ) હોય છે. આ બ્રાહ્મણ કુળમાં હમણાં દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે કોઈ તો સારી રીતે દૈવીગુણ ધારણ કરે, બીજાઓને કરાવતાં રહે છે. ઈશ્વરીય કુળમાં આપસ માં રુહાની સ્નેહ પણ ત્યારે હશે જ્યારે દેહી-અભિમાની હશે, અટલે પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. અંતમા પણ બધાની અવસ્થા એકરસ, એક જેવી તો નહીં હોઈ શકે. પછી સજાઓ ખાઈને પદ ભ્રષ્ટ થઈ પડશે. ઓછું પદ પામી લેશે. બ્રાહ્મણોમાં પણ જો કોઈ આપસ માં ક્ષીરખંડ થઈને નથી રહેતાં, આપસમાં લૂણપાણી થઈ રહે છે, દૈવીગુણ ધારણ નથી કરતાં તો ઊંચ પદ કેવી રીતે પામી શકશે. લૂણપાણી થવાનાં કારણે ક્યાંક ઈશ્વરીય સર્વિસ માં પણ બાધા રાખતા રહે છે. જેનું પરિણામ શું થાય છે તે આટલું ઉંચ પદ નથી પામી શકતાં. એક તરફ પુરુષાર્થ કરે છે ક્ષીરખંડ થવાનો. બીજી તરફ માયા લૂણપાની બનાવી દે છે, જેનાં કારણે સર્વિસનાં બદલે ડીસસર્વિસ કરે છે. બાપ બેસી સમજાવે છે તમે છો ઈશ્વરીય ફેમિલી. ઈશ્વર ની સાથે રહો પણ છો. કોઈ સાથે રહે છે, કોઈ બીજા-બીજા ગામમાં રહે છે પરંતુ છો તો સાથે ને. બાપ પણ ભારત માં આવે છે મનુષ્ય આ નથી જાણતાં, શિવબાબા ક્યારે આવે છે, શું આવીને કરે છે? તમને બાપ દ્વારા હમણાં પરિચય મળ્યો છે. રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને હવે તમે જાણો છો. દુનિયા ને ખબર નથી કે આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, હમણાં કયો સમય છે, બિલકુલ ધોર અંધારા માં છે.

આપ બાળકો ને રચતા બાપે આવીને બધાં સમાચાર સંભળાવ્યાં છે. સાથે-સાથે સમજાવે છે કે હું સાલિગ્રામો મને યાદ કરો. આ શિવબાબા કહે છે પોતાનાં બાળકો ને. તમે પાવન બનવા ઈચ્છો છો ને. પોકારતા આવ્યાં છો. હમણાં હું આવ્યો છું. શિવબાબા આવે જ છે - ભારત ને ફરીથી શિવાલય બનાવવાં, રાવણે વેશ્યાલય બનાવ્યું છે. પોતે જ ગાએ છે કે અમે પતિત વિશશ છીએ. ભારત સતયુગ માં સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતું. નિર્વિકારી દેવતાઓ ને વિકારી મનુષ્ય પૂજે છે. પછી નિર્વિકારી જ વિકારી બને છે. આ કોઈને ખબર નથી. પૂજ્ય તો નિર્વિકારી હતાં પછી પૂજારી વિકારી બને છે ત્યારે તો બોલાવે છે હું પતિત-પાવન આવો, આવીને નિર્વિકારી બનાવો. બાપ કહે છે આ અંતિમ જન્મ તમે પવિત્ર બનો. મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે અને તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન દેવતા બની જશો પછી ચંદ્રવંશી ક્ષત્રિય ફેમિલી ટાઈપ માં આવશો. આ સમયે છો ઈશ્વરીય ફેમિલી ટાઈપ પછી દૈવી ફેમિલી માં ૨૧ જન્મ રહેશે. આ ઈશ્વરીય ફેમિલી માં તમે અંતિમ જન્મ પસાર કરો છો. આમાં તમારે પુરુષાર્થ કરી પછી સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે. તમે પૂજ્ય હતાં - બરાબર રાજ્ય કરતા હતાં પછી પૂજારી બનો છો. આ સમજાવવું પડે ને. ભગવાન છે બાપ. આપણે એમનાં બાળકો છીએ તો ફેમિલી થઈ ને. ગવાયેલું પણ છે તુમ માત-પિતા હમ બાલક તેરે... તો ફેમિલી થઈ ને. હવે બાપ થી સુખ ધનરા મળે છે. બાપ કહે છે તમે મારી ફેમિલી બેશક છો. પરંતુ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર રાવણ રાજ્યમાં આવ્યાં પછી ફરી તમે દુઃખમાં આવો છો તો પોકારો છો. આ સમયે તમે એક્યુરેટ ફેમિલી છો. પછી તમને ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ માટે વારસો આપું છું. આ

વારસો પછી દૈવી ફેમિલી માં ૨૧ જન્મ કાયમ રહેશે. દૈવી ફેમિલી સતયુગ ત્રેતા સુધી ચાલે છે. પછી રાવણ રાજ્ય થવાથી ભૂલી જાય છે કે અમે દૈવી ફેમિલીનાં છીએ. વામમાર્ગ માં જવાથી આસુરી ફેમિલી થઈ જાય છે. ૬૩ જન્મ સીડી ઉતરતા આવ્યાં છો. આ બધું નોલેજ તમારી બુદ્ધિમાં છે. કોઈને પણ તમે સમજાવી શકો છો. અસલ તમે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છો. સતયુગ નાં પહેલાં હતું કળયુગ. સંગમ પર તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવાય છે. વચમાં છે આ સંગમ. તમને બ્રાહ્મણ ધર્મ થી પછી દૈવી ધર્મ માં લઈ આવે છે. સમજાવાય છે લક્ષ્મી-નારાયણે આ રાજ્ય કેવી રીતે લીધું. તેમનાં પહેલાં આસુરી રાજ્ય હતું પછી દૈવી રાજ્ય ક્યારે અને કેવી રીતે થયું. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર આવીને તમને બ્રાહ્મણ દેવતા ક્ષત્રિય ધર્મ માં લઈ આવું છું. આ છે ભગવાન ની ફેમિલી. બધાં કહે છે ગોડફાધર. પરંતુ બાપને ન જાણવાનાં કારણે નિધનનાં બની ગયાં છે એટલે બાપ આવે છે ઘોર અંધકાર થી અજવાળું કરવાં. હવે સ્વર્ગ સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આપ બાળકો ભણી રહ્યાં છો, દૈવીગુણ ધારણ કરી રહ્યાં છો. આ પણ ખબર હોવી જોઈએ - શિવ જયંતી મનાવે છે, શિવ જયંતી નાં પછી ફરી શું થશે? જરૂર દૈવી રાજ્યની જયંતી થઈ હશે ને. હેવિનલી ગોડ ફાધર હેવન (સ્વર્ગ) ની સ્થાપના કરવા હેવન માં તો નહીં આવશે. કહે છે હું હેલ (નર્ક) અને હેવન નાં વચમાં સંગમ પર આવું છું. શિવરાત્રી કહો છો ને. તો રાત માં હું આવું છું. આ આપ બાળકો સમજી શકો છો. જે સમજે છે તે બીજાઓને પણ ધારણ કરાવે છે. દિલ પર પણ તે ચઢે છે જે મન્સા-વાચા-કર્મેણ સર્વિસ પર તત્પર રહે છે. જેવી-જેવી સર્વિસ, એટલાં દિલ પર ચઢે છે. કોઈ ઓલરાઉન્ડર વર્ક્સ હોય છે. બધાં કામ શીખવા જોઈએ. ખાવાનું બનાવવું, રોટલી બનાવવી, વાસણ માંજવા.... આ પણ સર્વિસ છે ને. બાપ ની યાદ છે ફર્સ્ટ (પહેલાં). એમની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થાય છે. અહીંયાનો વારસો મળેલો છે. ત્યાં સર્વગુણ સંપન્ન રહો છો. યથા રાજ રાણી તથા પ્રજા. દુઃખની વાત નથી હોતી. આ સમયે બધાં નર્કવાસી છે. બધાની ઉતરતી કળા છે. પછી હવે ચઢતી કળા થશે. બાપ બધાને દુઃખ થી છોડાવી સુખમાં લઈ જાય છે, એટલે બાપ ને લિબરેટર (મુક્તિદાતા) કહેવાય છે. અહીંયા તમને નશો રહે છે અમે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ, લાયક બની રહ્યાં છીએ. લાયક તો તેમને કહેશું જે બીજાઓને રાજઈ પદ પામવાનાં લાયક બનાવે છે. આ પણ બાબા એ સમજાવ્યું છે ભણવાવાળા તો ઘણાં આવશે. એવું નથી કે બધાં ૮૪ જન્મ લેશે. જે થોડું ભણશે તે મોડે થી આવશે, તો જન્મ પણ ઓછાં હશે ને. કોઈ ૮૦, કોઈ ૮૨, કોઈ જલદી આવે, કોઈ પાછળ થી આવે.... આખો આધાર ભણતર પર છે. સાધારણ પ્રજા પાછળ થી આવશે. તેમનાં ૮૪ જન્મ હોઈ ન શકે. પાછળ થી આવતા રહે છે. જે બિલકુલ અંતમાં હશે તે ત્રેતા અંત માં આવીને જન્મ લેશે. પછી વામમાર્ગ માં જાય છે. ઉતરવાનું શરૂ થઈ જાય છે. ભારતવાસીઓએ કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધાં છે, તેમની આ સીડી છે. આ ગોળો છે ડ્રામાનાં રુપમાં. જે પાવન હતાં તે જ હવે પતિત બન્યાં છે પછી પાવન દેવતા બને છે. બાપ જ્યારે આવે છે તો બધાનું કલ્યાણ થાય છે એટલે આને ઓસ્પીશિયસ (પ્રાચીન) યુગ કહેવાય છે. બલિહારી બાપની છે જે બધાનું કલ્યાણ કરે છે. સતયુગમાં બધાનું કલ્યાણ હતું, કોઈ દુઃખ નહોતું, આ તો સમજવું પડે કે આપણે ઈશ્વરીય ફેમિલી-ટાઈપ નાં છીએ. ઈશ્વર સર્વનાં બાપ છે. અહીંયા જ તમે માત-પિતા ગાઓ છો. ત્યાં તો ફક્ત ફાધર કહેવાય છે. અહીંયા આપ બાળકોને મા-બાપ મળે છે. અહીંયા આપ બાળકોને એડોપ્ટ કરાય છે. ફાધર ક્રિયેટર (રચયિતા) છે તો મંધર પણ હશે. નહીં તો ક્રિયેશન (રચના) કેવી રીતે થશે. હેવનલી ગોડફાધર કેવી રીતે હેવન સ્થાપન કરે છે, આ નથી ભારતવાસી જાણતાં, ન વિલાયત વાળા જ જાણે છે. હવે તમે જાણો છો નવી દુનિયા ની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ, તો જરૂર સંગમ પર જ થશે. હમણાં તમે સંગમ પર છો. હવે બાપ સમજાવે છે મામેકમ્ યાદ કરો. આત્માએ યાદ કરવાનાં છે - પરમપિતા પરમાત્મા ને. આત્માઓ અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.... સુંદર મેળો ક્યાં હશે! સુંદર મેળો જરૂર અહીંયા જ હશે. પરમાત્મા બાપ અહીંયા આવે છે, આને કહેવાય છે કલ્યાણકારી સુંદર મેળો. જીવનમુક્તિ નો વારસો બધાને આપે છે. જીવનબંધન થી છૂટી જાય છે. શાંતિધામ તો બધાં જશે - પછી જ્યારે આવે છે તો સતોપ્રધાન હોય છે. ધર્મ સ્થાપન અર્થ આવે છે. નીચે જ્યારે તેમની સંખ્યા વધે ત્યારે રાજઈનાં માટે પુરુષાર્થ કરે ત્યાં સુધી કોઈ ઝઘડા વગેરે નથી હોતાં. સતોપ્રધાન થી રજો માં જ્યારે આવે છે ત્યારે લડાઈ ઝઘડા શરૂ કરે છે. પહેલાં સુખ પછી દુઃખ. હવે બિલકુલ જ દુર્ગતિ ને પામેલાં છે. આ કળયુગી દુનિયાનો વિનાશ પછી સતયુગી દુનિયાની સ્થાપના થવાની છે. વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે બ્રહ્મા દ્વારા. જે જેવો પુરુષાર્થ કરે છે તે અનુસાર વિષ્ણુપુરી માં આવીને પ્રાલબ્ધ પામે છે. આ સમજવાની ઘણી સારી-સારી વાતો છે. આ સમયે આપ બાળકો ને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ કે અમે ઈશ્વર થી ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નો વારસો પામી રહ્યાં છીએ. જેટલો પુરુષાર્થ કરી પોતાને એક્યુરેટ બનાવશો... તમારે એક્યુરેટ બનવાનું છે. ઘડિયાળ પણ લીવર અને સલેન્ડર હોય છે ને. લીવર ઘણું એક્યુરેટ હોય છે. બાળકોમાં કોઈ એક્યુરેટ બની જાય છે. કોઈ અનએક્યુરેટ બની જાય છે તો ઓછું પદ થઈ જાય છે. પુરુષાર્થ કરીને એક્યુરેટ બનવું જોઈએ. હમણાં બધાં એક્યુરેટ નથી ચાલતાં. તદ્દબીર કરાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. તકદીર બનાવવાનાં પુરુષાર્થ માં કમી છે એટલે પદ ઓછું પામે છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાનાં કારણે આસુરી ગુણ ન છોડવાનાં કારણે, યોગમાં ન રહેવાનાં કારણે આ બધું થાય છે. યોગમાં નથી તો પછી જેમ પંડિત. યોગ ઓછો છે એટલે શિવબાબા તરફ પ્રેમ નથી રહેતો. ધારણા પણ ઓછી થાય છે, તે ખુશી નથી રહેતી. શકલ જ જેમ મુદ્દા માફક રહે છે. તમારાં ફીયર્સ તો સદૈવ હર્ષિત રહેવાં જોઈએ. જેમ દેવતાઓનાં હોય છે. બાપ તમને કેટલો વારસો આપે છે. કોઈ ગરીબ નો બાળક સાહુકાર ની પાસે જાય છે તો તેમને કેટલી ખુશી થશે. તમે ખુબ ગરીબ હતાં. હવે બાપે એડોપ્ટ કર્યાં છે તો ખુશી થવી જોઈએ. અમે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય નાં બન્યાં છીએ. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો શું કરી શકાય. પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. પટરાણી બનતાં નથી. બાપ આવે જ છે પટરાણી બનાવવાં. આપ બાળકો કોઈને પણ

સમજવી શકો છો કે બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ત્રણેવ છે શિવનાં બાળકો. ભારત ને ફરીથી સ્વર્ગ બનાવે છે બ્રહ્મા દ્વારા. શંકર દ્વારા જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય છે, ભારતમાં જ બાકી થોડાં બચે છે. પ્રલય તો થતી નથી, પરંતુ ઘણાં ખલાસ થઈ જાય છે તો જેમ કે પ્રલય થઈ જાય છે. રાત દિવસ નો ફરક પડી જાય છે. તે બધાં મુક્તિધામમાં ચાલ્યાં જશે. આ પતિત-પાવન બાપ નું જ કામ છે. બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. નહીં તો જૂનાં સંબંધી યાદ આવતાં રહે છે. છોડ્યાં પણ છે છતાં પણ બુદ્ધિ જાય છે. નષ્ટોમોહા છે નહીં, આને વ્યભિચારી યાદ કહેવાય છે. સદ્ગતિ ને પામી નથી શક્તાં કારણ કે દુર્ગતિ વાળા ને યાદ કરતાં રહે છે. અરછા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપદાદાનાં દિલ પર ચઢવા માટે મન્સા-વાચા-કર્મણા સેવા કરવાની છે. એક્યુરેટ અને ઓલરાઉન્ડર બનવાનું છે.
2. એવાં દેહી-અભિમાની બનવાનું છે જે કોઈપણ જૂનાં સંબંધી યાદ ન આવે. આપસ માં ખુબ-ખુબ રુહાની પ્રેમ થી રહેવાનું છે, લૂણપાણી નથી થવાનું.

વરદાન :-

સદા સાથ નાં અનુભવ દ્વારા મહેનત ની અવિદ્યા કરાવવા વાળા અતીન્દ્રિય સુખ અને આનંદ સ્વરુપ ભવ જેમ બાળક જો બાપનાં ખોળામાં છે તો તેને થકાવટ નથી થતી. પોતાનાં પગ થી ચાલે તો થાકશે પણ, રડશે પણ. અહીંયા પણ આપ બાળકો બાપનાં ખોળામાં બેસી ચાલી રહ્યાં છો. જરા પણ મહેનત કે મુશ્કેલી નો અનુભવ નથી. સંગમયુગ પર જે આમ સદા સાથે રહેવા વાળી આત્માઓ છે તેના માટે મહેનત અવિદ્યા માત્રમ્ હોય છે. પુરુષાર્થ પણ એક નેચરલ કર્મ થઈ જાય છે, એટલે સદા અતીન્દ્રિય સુખ કે આનંદ સ્વરુપ બની જાય છે.

સ્લોગન :-

રુહે ગુલાબ બની પોતાની રુહાની વૃત્તિ થી વાયુમંડળ માં રુહાની સુગંધ ફેલાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમને સદ્ગતિ ની સૌથી ન્યારી મત મળી છે કે દેહ નાં સર્વ ધર્મ ત્યાગ આત્મા અભિમાની ભવ , મામેકમ્ યાદ કરો ”

પ્રશ્ન :- જે પરમાત્મા ને નામ રુપ થી ન્યારા કહે છે, એમને તમે કયો પ્રશ્ન પૂછી શકો છો?

ઉત્તર :- એમને પૂછો - ગીતામાં જે દેખાડે છે અર્જુન ને અખંડ જ્યોતિ સ્વરુપ નો સાક્ષાત્કાર થયો, કહ્યું બસ કરો હું સહન નથી કરી શકતો. તો પછી નામ રુપ થી ન્યારા કેવી રીતે કહો છો. બાબા કહે છે હું તો તમારો બાપ છું. બાપનું રુપ જોઈને બાળકો ખુશ થશે, તે કેવી રીતે કહેશે હું સહન નથી કરી શકતો.

ગીત :- તેરે દ્વાર ખડા ...

ઓમ્ શાંતિ ! ભક્ત કહે છે અમે બહુ જ કંગાળ બની ગયાં છીએ. હેં બાબા અમારી સૌની ઝોલી ભરી દો. ભગત ગાતા રહે છે જન્મ પછી જન્મ. સતયુગ માં ભક્તિ હોતી નથી. ત્યાં પાવન દેવી દેવતા હોય છે. ભક્તો ને ક્યારેય દેવતા નથી કહેવાતું. જે સ્વર્ગવાસી દેવી દેવતા હોય છે તે પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં નર્કવાસી, પુજારી ભગત, કંગાળ બને છે. બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બાપ ને એક પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. બાપ જ્યારે આવે ત્યારે આવીને પોતાનો પરિચય આપે. ભગવાન ને જ બાબા કહેવાય છે. બધાં ભક્તોનાં છે એક ભગવાન. બાકી બધાં છે ભગત. ચર્ચ વગેરે માં જાય છે તો જરૂર ભક્ત થયાં ને. આ સમયે બધાં પતિત તમોપ્રધાન છે, એટલે બધાં પોકારે છે હેં પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા આવો. હેં બાબા અમારી ભક્તો ની ઝોલી ભરી દો. ભક્ત ભગવાન થી ધન માંગે છે. આપ બાળકો શું માંગો છો? તમે કહો છો બાબા અમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવો. ત્યાં તો અથાહ ધન હોય છે. હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ હોય છે. હવે તમે જાણો છો આપણે ભગવાન દ્વારા રાજાઈ નો વારસો પામી રહ્યાં છીએ. આ સાચી ગીતા છે. તે ગીતા નથી. તે તો પુસ્તક વગેરે ભક્તિમાર્ગ નાં માટે બનાવ્યાં છે. તેમને ભગવાને જ્ઞાન નથી આપ્યું. ભગવાન તો આ સમયે નર થી નારાયણ બનાવવા માટે રાજયોગ શીખવાડે છે. રાજાની સાથે પ્રજા પણ જરૂર હશે. ફક્ત લક્ષ્મી-નારાયણ તો નહીં બનશે. આખી રાજધાની બને છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે ભગવાન કોણ છે બીજા કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. બાપ કહે છે તમે કહો છો ઓ ગોડફાધર, તો બતાવો તમારા ગોડફાધર નું નામ, રુપ, દેશ કાળ શું છે? ન ભગવાન ને જાણે છે, ન એમની રચનાને જાણે છે. બાપ આવીને કહે છે કલ્પ-કલ્પ નાં સંગમ પર આવું છું. આખી રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય હું “રચતા” જ આવીને સમજાવું છું. ઘણાં તો કહે છે - એ નામ રુપ થી ન્યારા છે, તે આવી નથી શકતાં. તમે જાણો છો બાપ આવ્યાં છે. શિવ જયંતી પણ નિરાકાર ની ગવાય છે તો કૃષ્ણ જયંતી પણ ગવાય છે. હવે શિવ જયંતી ક્યારે હોય છે, તે ખબર હોવી જોઈએ ને. જેમ ક્રિશ્ચન ને ખબર છે ક્રાઇસ્ટ નો જન્મ ક્યારે થયો, ક્રિશ્ચિયન ધર્મ ક્યારે સ્થાપન થયો. આ તો છે ભારતની વાત. ભગવાન ભારત ની ઝોલી ક્યારે ભરે છે? ભગત પોકારે છે હેં ભગવાન ઝોલી ભરી દો. સદ્ગતિ માં લઈ જાઓ કારણકે અમે દુર્ગતિ માં પડ્યાં છીએ, તમોપ્રધાન છીએ. આત્મા જ શરીર ની સાથે ભોગવે છે. ઘણાં મનુષ્ય સાધુ સંત વગેરે કહે છે કે આત્મા નિર્લેપ છે. કહે પણ છે કે સારા કે ખરાબ સંસ્કાર આત્મા માં હોય છે. એ આધાર પર આત્મા જન્મ લે છે. પછી કહે છે આત્મા તો નિર્લેપ છે. કોઈ પણ બુદ્ધિવાન મનુષ્ય નથી જે સમજાવે. એમાં પણ અનેક મત છે. જે ઘર થી રિસાય તે શાસ્ત્ર બનાવી દે. શ્રીમત ભગવદગીતા છે એક. વ્યાસે જે શ્લોક વગેરે બનાવ્યાં તે કોઈ ભગવાને નથી ગાયાં. ભગવાન નિરાકાર જે જ્ઞાનનાં સાગર છે, તે બેસી બાળકોને સમજાવે છે કે ભગવાન એક છે. ભારતવાસીઓને આ ખબર નથી. ગાએ પણ છે ઈશ્વરની ગત મત ન્યારી છે. અચ્છા કઈ ગત મત ન્યારી છે? ઈશ્વરની ગત મત ન્યારી છે આ કોણે કહ્યું? આત્મા કહે છે, એમની સદ્ગતિ માટે જે મત છે, એને શ્રીમત કહેવાય છે. કલ્પ-કલ્પ તમને આવીને સમજાવું છું - મનમનાભવ. દેહ નાં સર્વ ધર્મ ત્યાગ આત્મ-અભિમાની ભવ. મામેકમ્ યાદ કરો. હમણાં તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. આ રાજયોગ નું લક્ષ્ય-હેતુ છે જ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું. ભણતર થી કોઈ રાજા બનતાં નથી. એવી કોઈ શાળા નથી. ગીતામાં જ છે, આપ બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું છું. આવું પણ ત્યારે છું જ્યારે કોઈ પણ રાજા નું રાજ્ય નથી રહેતું. મને એક પણ મનુષ્ય બિલકુલ નથી જાણતાં. બાબા કહે છે કે આપ બાળકોએ આટલું મોટું લિંગ જે બનાવ્યું છે, તે મારું કોઈ આ રુપ નથી. મનુષ્ય કહી દે છે કે અખંડ જ્યોતિ

રૂપ પરમાત્મા, તેજોમય છે. અર્જુને જોઈને કહ્યું બસ કરો, હું સહન નથી કરી શકતો. અરે બાળક બાપ નું રૂપ જોઈ સહન ન કરી શકે, આ કેવી રીતે થઈ શકે છે. બાળક તો બાપ ને જોઈ ખુશ થશે ને. બાપ કહે છે કે મારું કોઈ એવું રૂપ થોડી છે. હું છું જ પરમપિતા અર્થાત પરે થી પરે રહેવા વાળો પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. પછી ગાયે છે પરમાત્મા મનુષ્ય સૃષ્ટિનું બીજરૂપ છે. એમની ભગત મહિમા કરે છે. સતયુગ ત્રેતા માં કોઈ મહિમા નથી કરતું કારણ કે ત્યાં તો છે સુખ. ગાયે પણ છે દુઃખ માં સિમરણ સૌ કરે, સુખ માં કરે ન કોઈ. આનો પણ અર્થ નથી સમજતાં. પોપટ માફક બધાં કહેતાં રહે છે. સુખ ક્યારે હોય છે, દુઃખ ક્યારે હોય છે. ભારતની જ તો વાત છે ને. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું પછી ત્રેતામાં બે કળા ઓછી થઈ. સતયુગ ત્રેતા માં દુઃખ નું નામ નથી રહેતું. છે જ સુખધામ. સ્વર્ગ કહેવાથી જ મુખ મીઠું થાય છે. સ્વર્ગ માં પછી દુઃખ ક્યાંથી આવ્યું. કહે છે ત્યાં પણ કંસ જરાસંધી વગેરે હતાં, પરંતુ આ હોઈ ન શકે.

ભક્ત સમજે છે કે અમે નૌધા ભક્તિ કરીએ છીએ તો દીદાર થાય છે. દીદાર થવો એટલે અમને ભગવાન મળ્યાં. લક્ષ્મી ની પૂજા કરી, એમનાં દર્શન થયાં બસ અમે તો પાર થઈ ગયાં, એમાં જ ખુશ થઈ જાય છે. પરંતુ છે કંઈ પણ નહીં. અલ્પકાળ નાં માટે સુખ મળે છે. દર્શન થયાં ખલાસ. એવું તો નથી મુક્તિ જીવન મુક્તિ ને પામે લીધું, કંઈ પણ નહીં. બાબાએ સીડી પર પણ સમજાવ્યું છે- ભારત ઊંચ થી ઊંચ હતું. ભગવાન પણ ઊંચે થી ઊંચા છે. ભારતમાં ઊંચે થી ઊંચો વારસો છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નો. જ્યારે સ્વર્ગ હતું, સતોપ્રધાન હતાં પછી કળયુગ અંતમાં બધાં તમોપ્રધાન હોય છે. પોકારે છે અમે બિલકુલ પતિત થઈ ગયાં છીએ. બાપ કહે છે કે હું કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવું છું, તમને રાજયોગ શીખવાડવાં. હું જે છું જેવો છું મને યથાર્થ રીતે કોઈ નથી જાણતું. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે. સીડી વાળું ચિત્ર દેખાડવાનું છે. આ ભારત ની સીડી છે. સતયુગ માં દેવી દેવતા હતાં. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત આવું હતું. શાસ્ત્રોમાં લાખો વર્ષ નું કલ્પ લખી દીધું છે. બાપ કહે છે કે લાખો વર્ષ નું નહીં, કલ્પ પાંચ હજાર વર્ષનું છે. સતયુગ ત્રેતા નવી દુનિયા, દ્વાપર કળયુગ જૂની દુનિયા. અડધું અડધું હોય છે ને. નવી દુનિયામાં તમે ભારતવાસી હતાં. બાપ સમજાવે છે મીઠા બાળકો હમણાં તમે પોતાનાં જન્મો ને જાણો છો બાકી કોઈ રથ વગેરે ની વાત નથી. કૃષ્ણ તો સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. કૃષ્ણનું તે રૂપ સિવાય દિવ્ય દૃષ્ટિ થી દેખાતું નથી. આ ચૈતન્ય રૂપ થી તો સતયુગ માં હતાં પછી ક્યારેય તે રૂપ મળી નથી શકતું. પછી તો નામ રૂપ દેશ કાળ બદલાઈ જાય છે. ૮૪ જન્મ લે છે. ૮૪ જન્મો માં ૮૪ મા-બાપ મળે છે. ભિન્ન-ભિન્ન નામ રૂપ ધંધો હોય છે. હવે આ ભારતની જ સીડી છે. તમે છો હમણાં બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ. બાપે કલ્પ પહેલાં પણ આવીને તમને દેવી-દેવતા બનાવ્યાં હતાં. ત્યાં તમે સર્વોત્તમ કર્મ કરતાં હતાં. તમે સદા સુખી હતા ૨૧ જન્મ. પછી તમને આ દુર્ગતિ માં કોણે પહોંચાડ્યાં? મેં કલ્પ પહેલાં તમને સદ્ગતિ આપી હતી પછી ૮૪ જન્મ લેતાં જરૂર ઉતરવું પડે. સૂર્યવંશી માં ૮ જન્મ, ચંદ્રવંશી માં ૧૨ જન્મ પછી એમ ઉતરતાં આવ્યાં છો. તમે જ તો પૂજ્ય દેવતાં હતાં, તમે જ પૂજારી પતિત બન્યાં છો. ભારત હમણાં કંગાળ છે. ભગવાનુવાચ, તમે જે ૧૦૦ ટકા પવિત્ર અને સોલવેન્ટ, એવરહેલ્થી (સદા સ્વસ્થ), એવરવેલ્થી (સદા સંપન્ન) હતાં. કોઈ રોગ દુઃખ ની વાત નહોતી, સુખધામ હતું. એને કહે છે ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ભગવાન નો બગીચો). અલ્લાહએ બગીચો સ્થાપન કર્યો. જે દેવી દેવતા હતાં તે હવે કાંટા બન્યાં છે. હવે જંગલ બની ગયું છે. જંગલ માં કાંટા લાગે છે. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, એનાં પર જીત પહેરો. એણે આદિ-મધ્ય-અંત તમને દુઃખ આપ્યું છે. એક-બે પર કામ કટારી ચલાવવી આ સૌથી મોટું પાપ છે. બાપ બેસી પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું પરમધામ માં રહેવા વાળો પરમ આત્મા છું. મને કહે છે હું સૃષ્ટિનો બીજરૂપ પરમ આત્મા, હું સૌનો બાપ છું. બધી આત્માઓ બાપ ને પોકારે છે કે હે પરમપિતા પરમાત્મા. જેમ તમારી આત્મા સ્ટાર માફક છે, બાબા પણ પરમ આત્મા સ્ટાર છે. નાના-મોટા નથી. બાપ કહે છે હું અંગૂઠા માફક પણ નથી. હું પરમ આત્મા છું. તમારા બધાનો બાપ છું. એમને કહેવાય છે સુપ્રિમ સોલ, નોલેજકુલ. બાપ સમજાવે છે હું નોલેજકુલ, મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં ઝાડ નું બીજું રૂપ છું. મને ભક્ત લોકો કહે છે કે પરમાત્મા સત્, ચિત્ અને આનંદ સ્વરૂપ છે, એ જ્ઞાનનાં સાગર છે, સુખનાં સાગર છે. મહિમા કેટલી છે. જો નામ રૂપ દેશ કાળ નથી તો પોકારશે કોને. સાધુ સંત વગેરે બધાં તમને ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર સંભળાવે છે. હું તમને આવીને રાજયોગ શીખવાડું છું.

બાપ સમજાવે છે કે તમે પતિત પાવન મુજ જ્ઞાન સાગર બાપ ને કહો છો. તમે પણ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બનો છો. જ્ઞાન થી સદ્ગતી મળી જાય છે. ભારત ને સદ્ગતિ બાપ જ આપશે. સર્વના સદ્ગતિ દાતા એક છે. સર્વની દુર્ગતિ પછી કોણ કરે છે? રાવણ. હવે તમને આ કોણ સમજાવી રહ્યું છે? આ છે પરમ આત્મા. આત્મા તો એક

સ્ટાર માફક અતિ સૂક્ષ્મ છે. પરમાત્મા પણ ડ્રામામાં પાર્ટ ભજવે છે. ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર, મુખ્ય એક્ટર છે. બાપ સમજાવે છે કે ઊંચ થી ઊંચ પાર્ટધારી કોણ છે? ઊંચ થી ઊંચ ભગવાન. જેમની સાથે આપ આત્માઓ બાળકો બધાં રહો છો. કહે પણ છે કે પરમાત્મા બધાને મોકલવા વાળા છે. આ પણ સમજવાની વાત છે. ડ્રામા તો અનાદિ બનેલો છે. બાપ કહે છે કે મને તમે કહો છો જ્ઞાનનાં સાગર, આખી સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણવા વાળા. હમણાં આ (બ્રહ્મા) જે શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે, એમને બાપ જાણે છે. બાપ કહે છે કે હું પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં દ્વારા બધાં શાસ્ત્રો નો સાર આવીને બતાવું છું. દેખાડે છે કે વિષ્ણુ ની નાભિ થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. તો ક્યાં નીકળ્યાં? મનુષ્ય તો જરૂર અહીંયા જ હશે ને. એમની નાભિ થી બ્રહ્મા નીકળ્યા પછી ભગવાને બેસી એમનાં દ્વારા બધાં વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સંભળાવ્યો. પોતાનું પણ નામ રુપ દેશ-કાળ સમજાવ્યું છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનું બીજરુપ છે ને. આ વૃક્ષ ની ઉત્પત્તિ, પાલના, વિનાશ કેવી રીતે થાય છે, તે કોઈ પણ નથી જાણતું. આને વેરાયટી ઝાડ કહેવાય છે. બધાં નંબરવાર પોતાનાં સમય પર આવે છે. પહેલાં નંબર માં દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરાવું છું જ્યારે તે ધર્મ નથી. બાપ કહે છે કે કેટલી તુચ્છ બુદ્ધિ થઈ ગયાં છે. દેવતાઓની, લક્ષ્મી નારાયણ ની પૂજા કરે છે પરંતુ એમનું રાજ્ય સૃષ્ટિ પર ક્યારે હતું તે કંઈ નથી જાણતાં. હમણાં ભારત નો તે દેવતા ધર્મ જ નથી, ફક્ત ચિત્ર રહી ગયું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકો ને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બની પતિત થી પાવન બનવાની સેવા કરવાની છે. બાપે જે બધાં શાસ્ત્રોનો સાર સંભળાવ્યો છે તે બુદ્ધિમાં રાખી સદા હર્ષિત રહેવાનું છે.
2. એક બાપની શ્રીમત દરેક પળ પાલન કરવાની છે. દેહ નાં સર્વ ધર્મ ત્યાગ આત્મ અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- પોતાનાં દિવ્ય, અલૌકિક જન્મ ની સ્મૃતિ દ્વારા મર્યાદા ની રેખા ની અંદર રહેવા વાળા મર્યાદા પુરુષોત્તમ ભવ જેમ દરેક કુળની મર્યાદાની રેખા હોય છે એમ બ્રાહ્મણ કુળની મર્યાદાની રેખા છે, બ્રાહ્મણ અર્થાત્ દિવ્ય અને અલૌકિક જન્મ વાળા મર્યાદા પુરુષોત્તમ. તે સંકલ્પ માં પણ કોઈ આકર્ષણ વશ મર્યાદાઓનું ઉલ્લંઘન નથી કરી શકતાં. જે મર્યાદા ની રેખાનું સંકલ્પ માં પણ ઉલ્લંઘન કરે છે તે બાપનાં સહારા નો અનુભવ નથી કરી શકતાં. બાળક નાં બદલે માંગવા વાળા ભક્ત બની જાય છે. બ્રાહ્મણ અર્થાત્ પોકારવું, માંગવું બંધ, ક્યારેય પણ પ્રકૃતિ કે માયાનાં મોહતાજ નહીં, તે સદા બાપના સિરતાજ હોય છે.

સ્લોગન :- શાંતિ દૂત બની પોતાની તપસ્યા દ્વારા વિશ્વમાં શાંતિની કિરણો ફેલાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમે સાચાં - સાચાં સત્ય બાપ થી સત્ય કથા સાંભળી નર થી નારાયણ બનો છો , તમને ૨૧ જન્મનાં માટે બેહદ નાં બાપ થી વારસો મળી જાય છે ”

પ્રશ્ન :- બાપની કઈ આજ્ઞાનું પાલન કરવાવાળા બાળકો જ પારસબુદ્ધિ બને છે?

ઉત્તર :- બાપ ની આજ્ઞા છે - દેહ નાં બધાં સંબંધો ને ભૂલી બાપ ને અને રાજાઈ ને યાદ કરો. આ જ સદ્ગતિ માટે સદ્ગુરુ ની શ્રીમત છે. જે આ શ્રીમત નું પાલન કરે અર્થાત્ દેહી-અભિમાની બને છે તે જ પારસ બુદ્ધિ બને છે.

ગીત :- આજ અંધેરે મેં હમ ઇન્સાન.....

ઓમ શાંતિ ! આ કળયુગી દુનિયા છે. બધાં અંધકાર માં છે. આ જ ભારત અજવાળા માં હતું. જ્યારે આ ભારત સ્વર્ગ હતું. આ જ ભારતવાસી જે હવે પોતાને હિન્દુ કહેવડાવે છે, આ અસલ દેવી-દેવતાઓ હતાં. ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં. જ્યારે કોઈ ધર્મ નહોતો, એક જ ધર્મ હતો. સ્વર્ગ, વૈકુંઠ, બહિશ્ત, હેવન આ બધાં ભારત નાં નામ હતાં. ભારત પ્રાચીન પવિત્ર ખુબ-ખુબ ધનવાન હતું. હવે તો ભારત કંગાળ છે કારણ કે હવે કળયુગી છે. તે સતયુગ હતો. તમે બધાં ભારતવાસી છો. તમે જાણો છો આપણે અંધારામાં છીએ જ્યારે સ્વર્ગમાં હતાં તો અજવાળા માં હતાં. સ્વર્ગ નાં રાજ રાજેશ્વર, રાજ-રાજેશ્વરી લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. તેને સુખધામ કહેવાય છે. નવાં-નવાં આવે છે તો બાપ ફરી સમજાવે છે. બાપ થી જ તમારે સ્વર્ગ નો વારસો લેવાનો છે, જેને જીવનમુક્તિ કહેવાય છે. હમણાં બધાં જીવનબંધ માં છે. ખાસ ભારત આમ દુનિયા, રાવણ ની જેલ શોક વાટિકા માં છે. એવું નથી કે રાવણ ફક્ત લંકામાં હતો અને રામ ભારત માં હતાં અને તેને આવીને સીતા ચોરી. આ બધી છે દંતકથાઓ. ગીત છે મુખ્ય, સર્વ શાસ્ત્રો માં શિરોમણિ શ્રીમત અર્થાત ભગવાનની સંભળાવેલી ગીતા. મનુષ્ય તો કોઈને સદ્ગતિ કરી નથી શકતાં. સતયુગમાં હતાં જીવનમુક્ત દેવી-દેવતાઓ, જેમણે આ વારસો કળયુગ અંતમાં પામ્યો હતો. ભારત ને આ ખબર નહોતી, ન કોઈ શાસ્ત્રો માં છે. શાસ્ત્ર તો બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં માટે. તે બધું ભક્તિમાર્ગ નું જ્ઞાન છે. સદ્ગતિ માર્ગ નું જ્ઞાન મનુષ્યમાત્ર માં છે નહીં. બાપ કહે છે કે મનુષ્ય, મનુષ્ય નાં ગુરુ બની નથી શકતાં. ગુરુ કોઈ સદ્ગતિ આપી નથી શકતાં. તે ગુરુ કહેશે ભક્તિ કરો, દાન-પુણ્ય કરો. ભક્તિ દ્વાપર થી ચાલી આવી છે. સતયુગ ત્રેતા માં છે જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ, એવું નથી ત્યાં આ જ્ઞાન ચાલ્યું આવે છે. આ જે વારસો ભારત ને હતો, આ બાપ થી સંગમ પર જ મળ્યો હતો. જે ફરી હમણાં તમને મળી રહ્યો છે. ભારતવાસી, નર્કવાસી મહાન દુઃખી બની જાય છે ત્યારે પોકારે છે હેં પતિત-પાવન દુઃખહર્તા સુખકર્તા, કોના? સર્વનાં કારણ કે ખાસ ભારત આમ દુનિયામાં પાંચ વિકાર છે જ છે. બાપ છે પતિત-પાવન. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમ પર આવું છું અને સર્વનો સદ્ગતિ દાતા બનું છું. અબળાઓ, અહીલ્યાઓ, ગણિકાઓ અને ગુરુ લોકો જે છે તેમનો પણ ઉદ્ધાર મારે કરવાનો છે કારણ કે આ તો છે જ પતિત દુનિયા. પાવન દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. ભારત માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. આ ભારતવાસી નથી જાણતાં કે આ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. પતિત ખંડ એટલે જુઠ ખંડ, પાવન ખંડ એટલે સચખંડ. ભારત પાવન ખંડ હતો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની સૂર્યવંશી ડીનાયસ્ટી (વંશજ) હતી. આ ભારત છે અવિનાશી ખંડ, જે ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. જ્યારે આમનું રાજ્ય હતું તો બીજા કોઈ ખંડ નહોતાં. તે બધાં પછી આવે છે. શાસ્ત્રોમાં સૌથી મોટી ભૂલ તો આ કરી છે જે કલ્પ લાખો વર્ષનું લખી દીધું છે. બાપ કહે છે ન તો કલ્પ લાખો વર્ષ નું હોય છે, ન સતયુગ લાખો વર્ષ નું હોય છે. કલ્પની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. આ પછી કહી દે કે મનુષ્ય ૮૪ લાખ જન્મ લે છે. મનુષ્ય ને કુતરા-બિલાડી વગેરે બનાવી દીધાં છે. પરંતુ તેમનો જન્મ અલગ છે. ૮૪ લાખ વેરાઈટી છે. મનુષ્યો ની વેરાઈટી એક છે, તેમનાં જ ૮૪ જન્મ છે.

બાપ કહે છે બાળકો તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મના હતાં. ભારતવાસી પોતાનાં ધર્મ ને ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ભૂલી ગયાં છે. કળયુગ અંત માં બિલકુલ પતિત બની પડ્યાં છે. પછી બાપ આવીને સંગમ પર પાવન બનાવે છે, આને કહેવાય છે દુઃખધામ. પછી પાર્ટ સુખધામ માં હશે. બાપ કહે છે - હેં બાળકો તમે ભારતવાસી જ સ્વર્ગવાસી હતાં. પછી તમે ૮૪ જન્મો ની સીડી ઉતરો છો. સતો થી રજો, તમો માં જરૂર આવવાનું છે. આપ

દેવતાઓ જેટલાં ધનવાન એવરહેખી (સદા ખુશ), એવરહેલ્થી (સદા સ્વસ્થ) કોઈ નથી હોતાં. ભારત કેટલો સાહુકાર હતો. હીરા ઝવેરાત તો મોટા-મોટા પથ્થરો માફક હતાં, કેટલાં તો તૂટી ગયાં છે. બાપ આપ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવે છે કે તમને કેટલાં સાહુકાર બનાવ્યાં હતાં. તમે સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. યથા રાજા રાણી.... આમને ભગવાન ભગવતી પણ કહી શકાય છે. પરંતુ બાપે સમજાવ્યું છે કે ભગવાન એક છે, એ બાપ છે. ફક્ત ઈશ્વર કે પ્રભુ કહેવાથી પણ યાદ નથી આવતું કે એ બધી આત્માઓનાં બાપ છે. આ તો છે બેહદ નાં બાપ. એ સમજાવે છે કે ભારતવાસી તમે જયંતી મનાવો છો પરંતુ અસલ માં બાપ ક્યારે આવ્યાં હતાં, તે કોઈ પણ નથી જાણતું. છે જ આઈરન એજેડ (કળયુગ), પથ્થરબુદ્ધિ. પારસનાથ હતાં, આ સમયે પથ્થરનાથ છે. નાથ પણ નહીં કહેશું કારણ કે રાજા રાણી તો છે નહીં. પહેલાં અહીંયા દેવી રાજસ્થાન હતું પછી આસુરી રાજ્ય બની જાય છે. આ ખેલ છે. તે છે હદનો ડ્રામા. આ છે બેહદનો ડ્રામા. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગોફી આદિ થી અંત સુધી તમે હમણાં જાણો છો બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. ભારત માં જ્યારે દેવી દેવતા હતાં તો આખી સૃષ્ટિનાં માલિક હતાં અને ભારતમાં જ હતાં. બાપ ભારતવાસીઓ ને સ્મૃતિ અપાવે છે. સતયુગમાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા, આમનો શ્રેષ્ઠ ધર્મ, શ્રેષ્ઠ કર્મ હતાં પછી ૮૪ જન્મ માં ઉતરવું પડે. આ બાબા બેસી કહાની સંભળાવે છે કે હવે તમારા અનેક જન્મો નાં અંત નો જન્મ છે. એક ની વાત નથી. ન યુદ્ધનું મેદાન વગેરે છે. ભારતવાસી આ પણ ભૂલી ગયાં છે કે આમનું (લક્ષ્મી-નારાયણ નું) રાજ્ય હતું. સતયુગની આયુ લાંબી કરવાથી ખુબ દૂર લઈ ગયાં છે.

બાપ સમજાવે છે મનુષ્ય ને ભગવાન નથી કહી શકાતું. મનુષ્ય, મનુષ્ય ની સદ્ગતિ નથી કરી શકતાં. કહેવત છે કે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા પતિતોનાં પાવન કર્તા એક છે. આ છે જુઠ્ઠાંડ. સાચાં બાબા સચખંડ સ્થાપન કરવા વાળા છે. ભક્ત પૂજા કરે છે પરંતુ ભક્તિમાર્ગ માં જેમની પણ પૂજા કરતા આવ્યાં છે, એક ની પણ બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) નથી જાણતાં. શિવ જયંતી તો મનાવે છે. બાપ છે નવી દુનિયાનાં રચયિતા. હેવનલી ગોડફાધર. બેહદ સુખ દેવા વાળા. સતયુગમાં સુખ હતું. તે કેવી રીતે અને કોણે સ્થાપન કર્યું? નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી બનાવ્યાં. ભ્રષ્ટાચારીઓ ને શ્રેષ્ઠચારી દેવતા બનાવ્યાં. આ તો બાપ નું જ કામ છે. આપ બાળકોને પાવન બનાવું છું. તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. પછી તમને પતિત કોણ બનાવે છે? આ રાવણ. મનુષ્ય કહી દે છે - સુખ દુઃખ ઈશ્વર આપે છે. બાપ કહે છે હું તો બધાને સુખ આપું છું. અડધોકલ્પ પછી તમે બાપનું સિમરણ નહીં કરશો પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય થાય છે તો બધાની પૂજા કરવા લાગી જાય છે. આ તમારો અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. કહે છે બાબા અમે કેટલાં જન્મ લીધાં છે? બાપ કહે છે બાળકો, તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. તમે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. તમે ૨૧ જન્મ માટે બેહદ નાં બાપ થી વારસો લેવા આવ્યાં છો અર્થાત્ સાચાં-સાચાં સત્ય બાબા થી સત્યકથા નર થી નારાયણ બનવાનું જ્ઞાન સાંભળો છો. આ છે જ્ઞાન, તે છે ભક્તિ. આ આધ્યાત્મિક નોલેજ સુપ્રીમ રુહ આવીને આપે છે. બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવું પડે. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી મામેકમ યાદ કરો. શિવબાબા તો બધી આત્માઓનાં બાપ છે. આત્માઓ બધી પરમધામ થી પાર્ટ ભજવવા આવે છે, શરીર માં. આને કર્મક્ષેત્ર કહેવાય છે. ખુબ ભારે ખેલ છે. આત્મામાં ખરાબ કે સારા સંસ્કાર રહે છે. જે અનુસાર જ મનુષ્ય ને જન્મ મળે છે સારો કે ખરાબ. આ જે પાવન હતાં, હમણાં પતિત છે, તતત્વમ. મુજ બાપને આ જૂની રાવણ ની દુનિયા, પતિત શરીરમાં આવવું પડે છે. આવવાનું પણ એમાં છે જે પહેલાં નંબર માં જાય છે. સૂર્યવંશી જ પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. આ છે બ્રહ્મા અને બ્રાહ્મણ. બાપ સમજાવે છે રોજ, પરંતુ પથ્થરબુદ્ધિ ને પારસબુદ્ધિ બનાવવાં માસીનું ઘર નથી. હેં આત્માઓ હવે દેહી-અભિમાની બનો, હેં આત્માઓ એક બાપ ને યાદ કરો અને રાજાઈ ને યાદ કરો. દેહ નાં સંબંધોને છોડો તો પારસબુદ્ધિ બની જશો. મરવાનું તો બધાએ છે. બધાની હવે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. એક સદ્ગુરુ વગર સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા કોઈ થઈ નથી શકતાં. બાપ કહે છે હેં ભારતવાસી બાળકો તમે પહેલાં પારસબુદ્ધિ હતાં. ગવાયેલું છે કે આત્મા-પરમાત્મા અલગ રહે..... તો પહેલાં-પહેલાં તમે ભારતવાસી દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા આવ્યાં છો બીજા ધર્મ વાળા પાછળ થી આવે છે તો તેમનાં જન્મ પણ થોડાં હોય છે. આખી સૃષ્ટિ નું ઝાડ કેવી રીતે ફરે છે તે બાપ બેસી સમજાવે છે. જે ધારણા કરી શકે છે, તેનાં માટે ખુબ સહજ છે. આત્મા ધારણ કરે છે. પુણ્ય આત્મા અને પાપ આત્મા તો આત્મા બને છે. તમારો અંતિમ ૮૪ મો જન્મ છે. તમે વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં છો. વાનપ્રસ્થ અવસ્થા વાળા ગુરુ કરે છે - મંત્ર લેવા માટે. તમને હવે બહારનાં મનુષ્ય ગુરુ નથી કરવાનાં. આપ સર્વનો હું બાપ શિક્ષક સદ્ગુરુ છું. મને કહે જ છે - હેં પતિત-પાવન શિવબાબા. હવે સ્મૃતિ આવી છે, સર્વ આત્માઓનાં આ બાપ છે. આત્મા સત્ય છે, ચૈતન્ય છે કારણ કે અમર છે. બધી આત્માઓ માં પાર્ટ ભરેલો છે. બાપ પણ સત્ય ચૈતન્ય છે. એ મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજ રૂપ હોવાનાં કારણે કહે છે કે હું આખાં ઝાડનાં

આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણુ છું, એટલે મને નોલેજકુલ કહેવાય છે. તમને પણ બધું નોલેજ છે કે બીજ થી ઝાડ કેવી રીતે નીકળે છે. ઝાડ વધવામાં તો સમય લાગે છે. બાપ કહે છે કે હું બીજરૂપ છું. અંતમાં આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામે છે. હમણાં જુઓ દેવી-દેવતા ધર્મનું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. પ્રાયઃલોપ છે. જ્યારે દેવી-દેવતા ધર્મ ગુમ થઈ જાય છે ત્યારે બાપે આવવું પડે. એક ધર્મની સ્થાપના કરી બાકી બધાનો વિનાશ કરાવી દે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા બાપ સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની. તમે આવ્યાં છો ભ્રષ્ટાચારી થી શ્રેષ્ઠાચારી દેવતા બનવાં. આ ડ્રામા બનેલો છે, આનો અંત નથી થતો. બાપ આવે છે. આત્માઓ બધી બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે, મૂળ વતનમાં રહેવાવાળી. જે એ એક બાપ ને બધાં યાદ કરે છે. દુઃખમાં સિમરણ સૌ કરે.... રાવણ રાજ્યમાં દુઃખ છે. અહિયાં સિમરણ કરે છે તો બાપ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. એમની મહિમા છે. બાપ ન આવે તો પાવન કોણ બનાવે. ક્રિશ્ચિયન, ઈસ્લામી વગેરે જે પણ મનુષ્ય છે આ સમયે બધાં તમોપદાન છે. બધાએ પુનર્જન્મ જરૂર લેવાનો છે. હમણાં પુનર્જન્મ મળે છે નર્કમાં. એવું નથી કે સુખ માં ચાલ્યાં જાય છે. જેવી રીતે હિંદુ ધર્મ વાળા કહે છે કે સ્વર્ગવાસી થયાં તો જરૂર નર્ક માં હતાં ને. હવે સ્વર્ગમાં ગયાં, તમારા મુખ માં ગુલાબ. જ્યારે સ્વર્ગવાસી થયાં પછી તેમને નર્કનાં આસુરી વૈભવ કેમ ખવડાવો છો! પિતૃ ખવડાવો છો ને. બંગાળમાં માછલી, ઈંડા વગેરે ખવડાવે છે. અરે, તેમને આ બધું ખાવાની દરકાર શું છે! પાછું કોઈ જઈ નથી શકતું. જ્યારે પહેલાં નંબર વાળા ને ૮૪ જન્મ લેવાં પડે છે. આ જ્ઞાનમાં કોઈ તકલીફ નથી. ભક્તિમાર્ગમાં કેટલી મહેનત છે. રામ-રામ જપતા રોમાંચ ઉભાં થઈ જાય છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. આ સૂર્ય ચાંદ વગેરે પ્રકાશ કરવાવાળા છે, આ દેવતા થોડી છે. હકીકત માં જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા અને જ્ઞાન તારાઓ અહીંયા ની મહિમા છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ અંતિમ ૮૪માં જન્મમાં કોઈ પણ પાપ કર્મ (વિકર્મ) નથી કરવાનું. પુણ્ય આત્મા બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સંપૂર્ણ પાવન બનવાનું છે
2. પોતાની બુદ્ધિને પારસબુદ્ધિ બનાવવા માટે દેહ નાં બધાં સંબંધો ને ભૂલી દેહી-અભિમાની બનવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :-

કંપની અને કમ્પેનિયન ને સમજીને સાથ નિભાવવા વાળા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન ભવ

ડ્રામાનાં ભાગ્ય પ્રમાણે તમે થોડીક આત્માઓ છો જેમને સર્વ પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળી શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણો ની કંપની મળી છે. સાચાં બ્રાહ્મણોની કંપની ચઢતી કળા વાળી હોય છે, તે ક્યારેય એવી કંપની (સંગ) નહીં કરશે જે રુકતી કળામાં લઈ જાય. જે સદા શ્રેષ્ઠ કંપની માં રહે અને એક બાપ ને પોતાનાં કમ્પેનિયન બનાવી એમનાથી જ પ્રીત ની રીતિ નિભાવવા વાળા છે એ જ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન છે.

સ્લોગન :-

મન અને બુદ્ધિ ને એક જ પાવરકુલ સ્થિતિ માં સ્થિત કરવી આ જ એકાંતવાસી બનવું છે.

“ મીઠા મીઠા સર્વિસેબલ બાળકો - એવું કોઈ પણ કામ નહીં કરતાં જેનાથી સર્વિસ માં કોઈ પણ વિઘ્ન પડે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકોએ બિલકુલ એક્યુરેટ બનવાનું છે, એક્યુરેટ કોણ બની શકે છે?

ઉત્તર :- જે સાચાં બાપની સાથે સદા સાચાં રહે છે, અંદર એક, બાહર બીજું - એવું ન હોય. ૨. જે શિવબાબા નાં સિવાય બીજી વાતોમાં નથી જતાં. ૩. દરેક કદમ શ્રીમત પર ચાલે છે, કોઈ પણ ગફલત નથી કરતાં, તે જ એક્યુરેટ બને છે.

ગીત :- બચપન કે દિન ભુલા ન દેના ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીતનાં બે અક્ષર સાંભળ્યાં આ તો નિશ્ચય કરો છો - બેહદનાં બાપ હમણાં બેહદનાં સુખ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. એવાં બાપનાં આપણે આવીને બાળકો બન્યાં છીએ તો બાપની શ્રીમત પર પણ ચાલવાનું છે. નહીં તો શું થશે! હમણાં-હમણાં હસો છો, કહો છો અમે મહારાજા મહારાણી બનીશું અને જો હાથ છોડી દીધો તો પછી જઈને સાધારણ પ્રજા બનશો. સ્વર્ગ માં તો જરૂર આવશો. એવું પણ નથી કે બધાં સ્વર્ગમાં આવવા વાળા છે. જે સતયુગ ત્રેતામાં આવવા વાળા હશે, તે જ આવશે. સતયુગ અને ત્રેતા બંનેવ મળીને સ્વર્ગ કહેવાય છે. છતાં પણ જે પહેલાં-પહેલાં નવી દુનિયામાં આવે છે તે સારું સુખ પામે છે બાકી જે પછી થી આવવાવાળા છે તે કોઈ આવીને જ્ઞાન નહીં લેશે. જ્ઞાન લેવાવાળા સતયુગ-ત્રેતા માં આવશે. બાકી આવે જ છે રાવણ રાજ્ય માં. તે થોડુંક સુખ પામી શકશે. સતયુગ-ત્રેતા માં તો બહુ જ સુખ છે ને એટલે પુરુષાર્થ કરીને બાપ થી બેહદ સુખ નો વારસો પામવો જોઈએ અને આ મહાન ખુશખબરી લખો - કાર્ડસ જે છપાવો છો એમાં પણ આ લખવું જોઈએ - ઊંચે થી ઊંચા બેહદ બાપની ખુશખબરી. પ્રદર્શની માં તમે દેખાડો છો નવી દુનિયા કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. તો આ સ્પષ્ટ અને મોટા અક્ષરો માં લખવું જોઈએ. બેહદનાં બાપ જ્ઞાનનાં સાગર, પતિત-પાવન, સદ્ગતિ દાતા ગીતાનાં ભગવાન શિવ કેવી રીતે બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ દ્વારા ફરી થી કળયુગી સંપૂર્ણ વિકારી, ભ્રષ્ટાચારી પતિત દુનિયા ને સતયુગી સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પાવન શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા બનાવી રહ્યાં છે. તે ખુશખબરી આવીને સાંભળો અને સમજો. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) થી પણ તમારી આ પ્રતિજ્ઞા છે કે અમે ભારતમાં ફરી થી સતયુગી શ્રેષ્ઠાચારી ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા સુખ-શાંતિ નું દૈવી સ્વરાજ્ય કેવી રીતે સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ અને આ વિકારી દુનિયાનો વિનાશ કેવી રીતે થશે તે આવી ને સમજો. આવું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) લખવું જોઈએ. કાર્ડમાં એવું લખો જે મનુષ્ય સારી રીતે સમજી શકે. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી કુમારીઓ કલ્પ પહેલાં માફક ડ્રામા પ્લાન અનુસાર પરમપિતા પરમાત્મા શિવની શ્રીમત પર સહજ રાજ્યોગ અને પવિત્રતાનાં બળ થી, પોતાનાં તન-મન-ધન થી ભારત ને એવાં શ્રેષ્ઠાચારી પાવન કેવી રીતે બનાવી રહ્યાં છે, તે આવી ને સમજો. ક્લિયર કરીને કાર્ડમાં છપાવવું જોઈએ, જે કોઈ પણ સમજી જાય. આ બી.કે. શિવબાબા ની મત પર રામરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છે, જે ગાંધીજી ની ઈચ્છા હતી. સમાચાર માં પણ આવું પૂરું નિમંત્રણ છપાઈ જાય. આ જરૂર સમજવાનું છે કે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ પોતાનાં તન-મન-ધન થી આ કરી રહ્યાં છે. તો મનુષ્ય એવું ક્યારેય ન સમજે કે આ કોઈ ભીખ કે દાન વગેરે માંગે છે. દુનિયામાં તો બધું દાન પર જ ચાલે છે. અહીંયા તમે કહો છો કે અમે બી.કે. પોતાનાં તન-મન-ધન થી કરી રહ્યાં છીએ. તે પોતે જ સ્વરાજ્ય લે છે તો જરૂર પોતાનો જ ખર્ચો કરશે. જે મહેનત કરે છે એમને જ ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો મળે છે. ભારતવાસી જ ૨૧ જન્મોનાં માટે શ્રેષ્ઠાચારી ડબલ સિરતાજ બને છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ડબલ સિરતાજ છે ને. હમણાં તો કોઈ તાજ નથી રહ્યો. તો આ સારી રીતે સમજાવવું પડે. બાપ સમજાવે છે આવું-આવું લખો તો બિચારાઓને ખબર પડે કે બી.કે. શું કરી રહ્યાં છે. મોટાઓનો અવાજ થશે તો પછી ગરીબોનું પણ સાંભળશે. નહીં તો ગરીબ ની કોઈ વાત નથી સાંભળતાં. સાહુકાર નો અવાજ ઝટ થાય છે. તમે સિદ્ધ કરીને બતાડો છો અમે ખાસ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવીએ છીએ. બાકી બધાને શાંતિધામ માં મોકલી દેશે. સમજાવવાનું પણ એવું છે. ભારત ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આવું સ્વર્ગ હતું. હમણાં તો કળયુગ છે, તે સતયુગ હતું. હવે બતાવો સતયુગ માં કેટલાં મનુષ્ય હતાં. હમણાં કળયુગ નો અંત છે. આ એ જ મહાભારત મહાભારી લડાઈ છે. બીજા કોઈ સમયે તો આવી લડાઈ લાગી જ નથી. આપણ ત્રીજું યુદ્ધ પાછળ થી થયું છે. ટ્રાય (કોશિશ) કરે છે ને. હવે તો ઓટોમેટીક બોમ્બસ બનાવતાં રહે છે. કોઈનું પણ સાંભળતા નથી. તેઓ કહે છે જે બોમ્બસ બનાવેલાં છે તે બધાં સમુદ્રમાં નાખી દો તો અમે પણ ન બનાવીએ. તમે રાખો અને અમે ન બનાવીએ આ કેવી રીતે થઈ શકે. પરંતુ આપ બાળકો જાણો છો આ તો ભાવી બનેલી છે. કેટલી પણ એમને મત આપો, સમજશે નહીં. વિનાશ ન થાય તો રાજ્ય કેવી રીતે કરશે. આપ બાળકોને તો નિશ્ચય છે ને. સંશય બુદ્ધિ જે છે તે ભાગન્તી થઈ જાય છે. બાપનાં બનીને પછી ટ્રેટર (દગાબાજ) નથી બનવાનું. તમારે તો યાદ કરવાનાં છે શિવબાબા ને બીજી વાતો થી શું ફાયદો. સાચાં બાપની સાથે સાચાં બનવાનું છે. અંદર એક બહાર બીજું રાખશો તો પોતાનું પદ ભ્રષ્ટ કરી દેશો. પોતાનું જ નુકસાન કરશો. કલ્પ-કલ્પાંતર માટે ક્યારેય પણ ઉંચ પદ પામી નહીં શકશો એટલે આ સમયે બહુજ એક્યુરેટ બનવાનું છે. કોઈ ગફલત ન કરવી

જોઈએ. જેટલું થઈ શકે શ્રીમત પર રહેવાનું છે. નિરંતર યાદ તો અંતમાં રહેશે. સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈની યાદ ન રહે. ગવાય પણ છે અંતકાળ જે સ્ત્રી સીમરે..... જેમાં મોહ હશે તો તે યાદ આવી જશે. આગળ ચાલી જેટલાં તમે નજીક આવતાં જશો, સાક્ષાત્કાર થતો જશે. બાબા દરેક ને દેખાડશે કે તમે આવાં-આવાં કામ કર્યા છે. શરૂં-શરૂં માં પણ તમે સાક્ષાત્કાર કર્યા છે. સજાઓ જે ભોગવતાં હતાં તે ખુબજ ચિલ્લાવતા હતાં. બાબા કહે છે તમને દેખાડવા માટે એમની સો ગણી સજાઓ કાપી દીધી. તો એવા કામ નથી કરવાનાં જે બાબાની સર્વિસ માં વિઘ્ન પડે. અંતમાં પણ તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. આમ-આમ તમે બાપની સર્વિસ માં વિઘ્ન બહુજ નાખી નુકસાન કર્યું છે. આસુરી સંપ્રદાય છે ને. જેમણે વિઘ્ન નાખ્યાં છે એમને બહુ જ સજા મળે છે. શિવબાબા ની બહુજ મોટી દરબાર છે. જમણી બાજુ માં ધરમરાજ પણ છે. તે છે હદની સજાઓ. અહીંયા તો ૨૧ જન્મનું નુકસાન થઈ જાય છે, પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. દરેક વાતમાં બાપ સમજાવતાં રહે છે. તો એવું કોઈ ન કહે કે અમને ખબર નથી એટલે બાબા બધી સાવધાની આપતા રહે છે. જુવે છે દરેક સેવાકેન્દ્ર માં કેટલાં ભાગન્ટી થાય છે. હેરાન કરે છે. વિકારી બની જાય છે. સ્કૂલમાં તો પૂરી રીતે ભણવું જોઈએ. નહીં તો શું પદ પામશે. પદ નો બહુજ ફરક પડી જાય છે. જેમ અહીં દુઃખધામ માં કોઈ પ્રધાનમંત્રી છે, કોઈ સાહુકાર છે, કોઈ ગરીબ છે તેમ ત્યાં સુખધામ માં પણ પદ તો નંબરવાર હશે. જે રોયલ બુદ્ધિવાન બાળકો હશે, તે બાપ થી પૂરો વારસો લેવાની કોશિશ કરશે. માયાની બોક્સિંગ (યુદ્ધ) છે ને. માયા બહુ જ પ્રબળ છે હાર જીત થતી રહે છે. કેટલાં આવે છે પછી ટ્રેટર (દગાબાજ) બની ચાલી જાય છે. ચાલતાં-ચાલતાં ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે. ઘણાં કહે છે આ થઈ કેવી રીતે શકે. આ તો ક્યારેય નથી સાંભળ્યું કે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહીને પવિત્ર રહી શકાય છે. અરે ભગવાનુવાય છે ને - કામ મહાશત્રુ છે. ગીતામાં પણ અક્ષર છે ને. તમે જાણો છો સતયુગ માં છે દૈવીગુણો વાળા મનુષ્ય અને કળયુગમાં છે આસુરી અવગુણો વાળા. આસુરી ગુણોવાળા દૈવી ગુણવાળા ની મહિમા ગવાય છે. કેટલો ફરક છે. હમણાં તમે સમજો છો આપણે શું હતાં, શું બની રહ્યાં છીએ. અહીંયા તમારે બધાં ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. ખાન-ખાન વગેરે માં પણ સતોગુણી ખાવાનું છે. જોવાનું છે, દેવતાઓને શું ખવડાવે છે. શ્રીનાથ દ્વારામાં જઈને જુઓ - કેટલો માલ અથવા શુદ્ધ ભોજન બને છે. ત્યાં છે જ વૈષ્ણવ. અને ત્યાં જગન્નાથપુરીમાં જુઓ શું મળે છે? ચોખા. ત્યાં છે વામમાર્ગ નાં બહુ જ ગંદા ચિત્ર. જ્યારે રાજાઈ હતી તો ૩૬ પ્રકારનાં ભોજન મળતાં હતાં. તો શ્રીનાથ દ્વારામાં બહુ જ માલ બને છે. પુરી અને શ્રીનાથ નું અલગ-અલગ છે. પુરીનાં મંદિરમાં બહુ જ ગંદા ચિત્ર છે, દેવતાઓનાં ડ્રેસમાં. તો ભોગ પણ વિશેષ ચોખા નો લાગે છે. એમાં ઘી પણ નથી નાખતાં. આ ફરક દેખાડે છે. ભારત શું હતું પછી શું બની ગયું. હમણાં તો જુઓ શું હાલત છે. પૂરું અનાજ પણ નથી મળતું. એમના પ્લાન અને શિવબાબા નાં પ્લાન માં રાત દિવસ નો ફરક છે. તે બધાં પ્લાન માટી માં મળી જશે. કુદરતી આપદાઓ થશે. અનાજ વગેરે કંઈ નહીં મળશે. વરસાદ ક્યાંક જુઓ તો બહુ જ પડશે. ક્યાંક બિલકુલ પડતો નથી. કેટલું નુકસાન કરી દે છે. આ સમયે તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે તો વરસાદ પણ ઉલટા-સુલટા સમય પર પડતો રહે છે. તોફાન પણ તમોપ્રધાન, સૂર્ય પણ તાપ કેવો કરશે જે વાત નહીં પૂછો. આ કુદરતી આપદાઓ ડ્રામામાં નોંધ છે. તેમની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. તમારી છે બાપ ની સાથે પ્રીતબુદ્ધિ. જ્ઞાનકાળ માં પણ સપૂત બાળકો પર મા-બાપનો પ્રેમ રહે છે એટલે બાબા કહે પણ છે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર યાદખ્યાર... જેટલી જેટલી સર્વિસ કરશે... ખિદમત (સેવા) તો કરવાની છે ને. ભારતની ખાસ અને દુનિયાની આમ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાનું છે. બાકી બધાને મોકલી દેવાનાં છે શાંતિધામ. ભારતને સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે બાકી બધાને મુક્તિ નો વારસો મળે છે. બધાં ચાલ્યાં જશે. હાહાકાર નાં પછી જય જયકાર થઈ જશે. કેટલો હાહાકાર મચશે. આ છે જ ખૂને નાહેક ખેલ. કુદરતી આપદાઓ પણ આવશે. મૌત તો બધાનું થવાનું જ છે.

બાપ બાળકો ને સમજાવે છે પૂરો પુરુષાર્થ કરી લો. બાપ ની સાથે સદૈવ ફરમાનબરદાર, વફાદાર બનવાનું છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બનવાનું છે. જેમણે કલ્પ પહેલાં જેવી સેવા કરી છે એનો સાક્ષાત્કાર થતો રહેશે. તમે સાક્ષી થઈ જોતાં રહેશો. તમે હમણાં સ્વદર્શન ચક્રધારી બન્યાં છો. સદૈવ બુદ્ધિમાં સ્વદર્શન ચક્ર ફરતું રહેવું જોઈએ. આપણે ૮૪ જન્મ આમ-આમ લીધાં છે. હમણાં આપણે ફરી થી ઘરે જઈએ છીએ. બાપ પણ યાદ રહે, ઘર પણ યાદ રહે, સતયુગ પણ યાદ રહે. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આ જ ચિંતન કરવાનું છે. હવે આપણે વિશ્વ નાં મહારાજ કુમાર બનીશું. આપણે શ્રી લક્ષ્મી કે શ્રીનારાયણ બનીશું. નશો ચઢવો જોઈએ ને. બાબા ને નશો રહે છે. બાબા રોજ આ (લક્ષ્મી-નારાયણ નાં) ચિત્ર ને જુએ છે, અંદર માં નશો રહે છે ને. બસ કાલે હું જઈને આ શ્રીકૃષ્ણ બનીશું. ફરી સ્વયંવર પછી શ્રી નારાયણ બનીશ. તત્વમ્. તમે પણ તો બનશો ને. આ છે જ રાજયોગ. પ્રજા યોગ નથી. આત્માઓ ને ફરીથી પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય મળે છે. બાળકોએ રાજ્ય ગુમાવ્યું હતું. હવે ફરી રાજ્ય લઈ રહ્યાં છે. બાબા આ ચિત્ર વગેરે બનાવે જ એટલે છે કે આપ બાળકોને જોઈને ખુશી થાય. ૨૧ જન્મ માટે આપણે સ્વર્ગનું રાજ્ય ભાગ્ય પામી રહ્યાં છીએ. કેટલું સહજ છે. આ શિવબાબા, આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા આમનાં દ્વારા આ રાજયોગ શીખવાડે છે. પછી આપણે આ જઈને બનીશું. જોવાથી જ ખુશી નો પારો ચઢી જાય છે. આપણે બાપની યાદમાં રહેવાથી વિશ્વનાં રાજકુમાર બનીશું. કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. હું પણ ભણી રહ્યો છું, તમે પણ ભણી રહ્યાં છો. આ ભણતર પછી આપણે જઈને આ બનીશું. બધું પદ ભણતર પર છે. જેટલું ભણશો એટલી કમાણી થશે ને. બાબાએ બતાવ્યું છે કોઈ સર્જન તો એટલાં હોશિયાર હોય છે જે લાખ રૂપિયા પણ એક કેસ પર કમાય છે. બેરીસ્ટર માં પણ એવાં હોય છે. કોઈ તો બહુ જ કમાય છે, કોઈ ને જુઓ તો કોટ પણ ફાટેલો હશે. આ પણ એવું છે એટલે બાબા વારંવાર કહે છે બાળકો, કોઈ પણ

ગફલત નહીં કરો. સદૈવ શ્રીમત પર ચાલો. શ્રી શ્રી શિવબાબા થી તમે શ્રેષ્ઠ બનો છો. આપ બાળકોએ બાપ થી અનેકવાર વારસો લીધો છે અને ગુમાવ્યો છે. ૨૧ જન્મો નો વારસો અડધા કલ્પ માટે મળે છે. અડધો કલ્પ ૨૫૦૦ વર્ષ સુખ પામો છો. અરછા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંદર બહાર સાચાં રહેવાનું છે. ભણતર માં ક્યારેય પણ ગફલત નથી કરવાની. ક્યારેય પણ સંશય બુદ્ધિ બની ભણતર નથી છોડવાનું. સર્વિસ માં વિધન રુપ નથી બનવાનું.
2. બધાને આ જ ખુશખબરી સંભળાવો કે અમે પવિત્રતા નાં બળ થી, શ્રીમદ પર પોતાના તન-મન-ધન નાં સહયોગ થી ૨૧ જન્મોનાં માટે ભારત ને શ્રેષ્ઠચારી ડબલ સિરતાજ બનાવવાની સેવા કરી રહ્યાં છીએ.

વરદાન :- સેકન્ડમાં સંકલ્પો ને સ્ટોપ કરી પોતાનાં ફાઉન્ડેશન ને મજબૂત બનાવવા વાળા પાસ વિથ ઓનર ભવ કોઈ પણ પેપર પરિપક્વ બનાવવા માટે, ફાઉન્ડેશન ને મજબૂત કરવા માટે આવે છે, એમાં ગભરાઓ નહીં. બહાર ની હલચલમાં એક સેકન્ડમાં સ્ટોપ કરવાનો અભ્યાસ કરો, કેટલો પણ વિસ્તાર હોય એક સેકન્ડમાં સમેટી લો. ભૂખ તરસ, ઠંડી, ગરમી બધું હોવા છતાં સંસ્કાર પ્રગટ ન થાય, સમેટવાની શક્તિ દ્વારા સ્ટોપ લગાવી દો. આ જ બહુ સમય નો અભ્યાસ પાસ વિથ ઓનર બનાવી દેશે.

સ્વોગન :- પોતાનાં સુખ શાંતિ નાં વાઈબ્રેશન થી લોકોને સુખ ની અનુભૂતિ કરાવવી જ સાચી સેવા છે.

“ મીઠા બાળકો - જેવી રીતે બાપદાદા બંને નિરહંકારી છે , દેહી અભિમાની છે , એવી રીતે ફોલો ફાધર કરો , તો સદા ઉન્નતિ થતી રહેશે ”

પ્રશ્ન :- ઉંચ પદની પ્રાપ્તિનાં માટે કઈ ખબરદારી રાખવી જરૂરી છે?

ઉત્તર :- ઉંચ પદ પામવું છે તો ખબરદારી રાખો કે મન્સા થી પણ કોઈને મારા દ્વારા દુઃખ ન થાય, ૨. કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં ક્રોધ ન આવે, ૩. બાપનાં બની ને બાપનાં કાર્યમાં, આ દુર યજ્ઞ માં વિઘ્ન રૂપ ન બનો. જો કોઈ મુખ થી બાબા-બાબા કહે અને ચલન રોચલ ન હોય તો ઉંચ પદ નથી મળી શકતું.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો સારી રીતે થી જાણે છે કે બાપ થી વારસો પામવાનો છે જરૂર. કેવી રીતે? શ્રીમત પર. બાપે સમજાવ્યું છે એક જ ગીતા શાસ્ત્ર છે જેમાં શ્રીમત ભગવાનુવાચ છે. ભગવાન તો બધાનાં બાપ છે. શ્રીમત ભગવાનુવાચ. તો જરૂર ભગવાને આવીને શ્રેષ્ઠ બનાવ્યાં હશે, ત્યારે તો એમની મહિમા છે. શ્રીમત ભગવત ગીતા અર્થાત્ શ્રીમત ભગવાનુવાચ. ભગવાન તો જરૂર ઊંચે થી ઊંચા થયાં. શ્રીમત પણ એ જ એક શાસ્ત્ર માં ગવાયેલી છે બીજા શાસ્ત્રમાં શ્રીમત ભગવાનુવાચ નથી. શ્રીમત કોની હોવી જોઈએ, તે લખવાવાળા પણ સમજી ન શકે. તેમાં ભૂલ કેમ થઈ છે? તે પણ બાપ આવી ને સમજાવે છે. રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી જ રાવણ મત પર ચાલી પડે છે. પહેલાં મોટામાં મોટી ભૂલ આ રાવણ મત વાળાઓએ કરી છે. રાવણ ની ચમાટ લાગે છે. જેવી રીતે કહેવાય છે શંકર પ્રેરક છે, બોમ્બસ વગેરે બનાવડાવ્યાં છે. એવી રીતે ૫ વિકારો રૂપી રાવણ પ્રેરક છે મનુષ્ય ને પતિત બનાવવાં, ત્યારે તો પોકારે છે પતિત-પાવન આવો. તો પતિત-પાવન એક જ થયાં ને. આનાથી સિદ્ધ છે કે પતિત બનાવવાળા બીજા છે, પાવન બનાવવાળા બીજા છે. બંને એક હોઈ ન શકે. આ વાતો તમે જ સમજો છો - નંબરવારવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. એવું નહીં સમજતાં કે બધાને નિશ્ચય છે. નંબરવાર છે. જેટલો નિશ્ચય છે એટલી ખુશી વધે છે. બાપની મત પર ચાલવાનું હોય છે. શ્રીમત પર આપણે આ સ્વરાજ્ય પદ પામવાનું છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવામાં વાર નથી લાગતી. તમે પુરુષાર્થ કરો છો. મમ્મા બાબા ને ફોલો (અનુસરણ) કરો છો. જેવી રીતે તેઓ આપ સમાન બનાવવાની સર્વિસ કરી રહ્યાં છે, તમે પણ સમજો છો અમે શું સર્વિસ કરી રહ્યાં છીએ અને મમ્મા બાબા શું સર્વિસ કરી રહ્યાં છે. બાબાએ સમજાવ્યું હતું કે શિવબાબા અને બ્રહ્મા દાદા બંને ભેગાં છે. તો સમજવું જોઈએ કે સૌથી નજીક છે. આમનું જ સંપૂર્ણ રૂપ સૂક્ષ્મવતન માં જુઓ છો તો જરૂર આ આગળ હશે. પરંતુ જેવી રીતે બાપ નિરહંકારી છે, દેહી-અભિમાની છે તેવી રીતે આ દાદા પણ નિરહંકારી છે. કહે છે કે શિવબાબા જ સમજાવતા રહે છે. જ્યારે મુરલી ચાલે છે તો બાબા પોતે કહે છે કે સમજો કે શિવબાબા આમનાં દ્વારા સંભળાવી રહ્યાં છે. આ બ્રહ્મા પણ જરૂર સંભળતાં હશે. આ ન સંભળે અને ન સંભળાવે તો ઉંચ પદ કેવી રીતે પામે. પરંતુ પોતાનું દેહ-અભિમાન છોડી કહે છે કે એવું સમજો કે શિવબાબા જ સંભળાવે છે. હું પુરુષાર્થ કરતો રહું છું. શિવબાબા જ સમજાવે છે. આમણે તો પતિતપણું ઓળંગેલું છે. મમ્મા તો કુમારી હતી. તો મમ્મા ઉંચી ચાલી ગઈ. તમે પણ કુમારીઓ મમ્મા ને ફોલો કરો. ગૃહસ્થીઓએ બાબાને ફોલો કરવા જોઈએ. દરેકે સમજવાનું છે કે હું પતિત છું, મારે પાવન બનવાનું છે. મુખ્ય વાત બાપે યાદની યાત્રા શીખવાડી છે. આમાં દેહ-અભિમાન ન રહેવું જોઈએ. અચ્છા કોઈ મુરલી નથી સંભળાવી શકતું તો યાદની યાત્રા પર રહો. યાદમાં રહેતાં મુરલી ચલાવી શકો છો. પરંતુ યાત્રા ભૂલી જાય છે તો પણ વાંધો નહીં. મુરલી ચલાવીને ફરી યાત્રા પર લાગી જાઓ કારણ કે તે વાણી થી પરે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. મૂળ વાત છે દેહી-અભિમાની થઈ બાપ ને યાદ કરતા રહે અને ચક્ર ને યાદ કરતાં રહે. કોઈ ને દુઃખ નહીં આપે. આ જ સમજાવતાં રહે બાપ ને યાદ કરો. આ છે યાત્રા. મનુષ્ય જ્યારે મરે છે તો કહે છે - સ્વર્ગ પધાર્યા. અજ્ઞાન કાળમાં કોઈ સ્વર્ગ ને યાદ નથી કરતું. સ્વર્ગ ને યાદ કરવું એટલે અહીંયાથી મરવું. એવું તો કોઈ યાદ નથી કરતાં. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે પાછા જવાનું છે. બાપ કહે છે-જેટલું તમે યાદ કરશો એટલો ખુશી નો પારો ચઢશે, વારસો યાદ રહેશે. જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલાં હર્ષિત પણ રહેશો. બાપ ને યાદ ન કરવાથી મૂંઝાય છે. ઘુટકા ખાતાં રહે છે. તમે એટલો સમય યાદ કરી નથી શકતાં. બાબાએ આશિક માશૂક નું ઉદાહરણ બતાવ્યું છે. તે ભલે ધંધો કરે છે અને તે ભલે ચરખો ચલાવતી રહે તો પણ તેની સામે માશૂક આવીને ઉભો રહી જશે. આશિક માશૂક ને યાદ

કરશે, માશૂક પછી આશિક ને યાદ કરશે. અહીંયા તો ફક્ત તમારે એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ ને તો તમને યાદ નથી કરવાનાં. બાપ બધાનાં માશૂક છે. આપ બાળકો લખો છો કે બાબા તમે અમને યાદ કરો છો? અરે જે બધાનાં માશૂક છે એ પછી તમને આશિકો ને યાદ કેવી રીતે કરે? થઈ ન શકે. એ છે જ માશૂક. આશિક બની ન શકે. તમારે જ યાદ કરવાનાં છે. તમારે દરેકે આશિક બનવાનું છે, તે એક માશૂક નું. જો એ આશિક બને તો કેટલાને યાદ કરે. આ તો થઈ ન શકે. કહે છે કે મારા ઉપર પાપો નો બોજો થોડી છે જો કોઈને યાદ કરું. તમારી ઉપર બોજો છે. બાપ ને યાદ નહીં કરશો તો પાપનો બોજો નહીં ઉતરશે. બાકી મારે કેમ કોઈને યાદ કરવાં પડે. યાદ કરવાનું છે આપ આત્માઓએ. જેટલું યાદ કરશો એટલાં પુણ્ય આત્મા બનશો, પાપ કપાતા જશે. મોટી મંઝિલ છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. આ નોલેજ બધું તમને મળી રહ્યું છે. તમે ત્રિકાળદર્શી બનો છો, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આખું ચક્ર તમારી બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. બાપ સમજાવે છે તમે લાઈટ હાઉસ છો ને. દરેક ને રસ્તો બતાવવા વાળા છો, શાંતિધામ અને સુખધામ નો. આ બધી નવી વાતો તમે સાંભળો છો. જાણો છો કે બરોબર આપણે આત્માઓ શાંતિધામની રહેવાસી છીએ. અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ. આપણે એક્ટર છીએ. આ જ ચિંતન બુદ્ધિમાં ચાલતું રહે તો મસ્તી ચઢી જાય. બાપે સમજાવ્યું છે આદિ થી લઈને અંત સુધી તમારો પાર્ટ છે. હવે કર્માતીત અવસ્થા માં જરૂર જવાનું છે પછી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં આવવાનું છે. આ ધૂન માં રહેતાં પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. ફક્ત પંડિત નથી બનવાનું. બીજાઓને શીખવાડતાં રહેશો, સ્વયં તે અવસ્થામાં નહીં રહેશો તો અસર પડશે નહીં. પોતાનો પણ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાપ પણ બતાવે છે કે હું પણ યાદ કરવાની કોશિશ કરું છું. ક્યારેક માયાનું તોફાન એવું આવે છે જે બુદ્ધિનો યોગ તોડી દે છે. ઘણાં બાળકો ચાર્ટ મોકલી દે છે. વન્ડર લાગે છે કે આ તો અમારાથી પણ આગળ જાય છે. કદાચ વેગ આવે છે તો ચાર્ટ લખવામાં લાગી જાય છે પરંતુ આવી જો તીવ્ર દોડ લગાવે તો નંબરવન માં ચાલ્યાં જાય. પરંતુ ના, તે ફક્ત ચાર્ટ લખવા સુધી છે. એવું નથી લખતાં કે બાબા આટલા ને આપ સમાન બનાવ્યાં. અને તે પણ લખે બાબા અમને આમણે આ રસ્તો બતાવ્યો છે. એવાં સમાચાર નથી આવતાં. તો બાબા શું સમજશે? ફક્ત ચાર્ટ મોકલવાથી કામ નથી ચાલતું. આપ સમાન પણ બનાવવાનાં છે. રૂપ અને વસંત બંને બનવાનું છે. નહીં તો બાપ સમાન ન થયાં. રૂપ પણ વસંત પણ એક્યુરેટ બનવાનું છે, આમાં જ મહેનત છે. દેહ-અભિમાન મારી નાખે છે. રાવણે દેહ-અભિમાની બનાવ્યાં છે. હમણાં તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. પછી અડધાકલ્પ નાં બાદ માયા રાવણ દેહ-અભિમાની બનાવે છે. દેહી-અભિમાની તો ખુબ મીઠા બની જાય છે. સંપૂર્ણ તો હમણાં કોઈ પણ બન્યાં નથી એટલે બાબા હંમેશા કહે છે કે કોઈનાં પણ દિલ ને રંજ નથી કરવાનું, દુઃખ નથી આપવાનું. બધાને બાપ નો પરિચય આપો. બોલવા કરવાની પણ ખુબ રોયલ્ટી જોઈએ. ઈશ્વરીય સંતાન નાં મુખ થી સદૈવ રત્ન નીકળવાં જોઈએ. તમે મનુષ્ય ને જીવદાન આપો છો. રસ્તો બતાવવાનો છે અને સમજાવવાનું છે. તમે પરમાત્માનાં બાળકો છો ને. એમનાથી તમને સ્વર્ગની રાજાઈ મળવી જોઈએ. પછી હવે તે કેમ નથી. યાદ કરો બરાબર બાપ થી વારસો મળ્યો હતો ને. તમે ભારતવાસી દેવી દેવતાઓ હતાં, તમે જ ૮૪ જન્મ લીધાં. તમે સમજો કે આપણે જ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં કુળનાં હતાં. પોતાને ઓછાં કેમ સમજો છો. જો કહે છે કે બાબા બધાં થોડી બનશે. તો બાબા સમજી જાય કે આ તે કુળનાં નથી. હમણાંથી જ શિરકવા લાગી જાય છે. તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બાપે ૨૧ જન્મોની પ્રાલબ્ધ જમા કરાવી તે બાધું પછી સમાપ્ત થવાનું શરૂ થઈ ગયું. કટ ચઢતાં-ચઢતાં તમોપધાન કૌડી જેવાં બની ગયાં છો. ભારત જ ૧૦૦ ટકા સોલવેન્ટ હતું. આમને આ વારસો ક્યાંથી મળ્યો? એક્ટર્સ જ બતાવી શકે ને. મનુષ્ય જ એક્ટર છે. તેમને આ ખબર હોવી જોઈએ કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને બાદશાહી મળી ક્યાંથી? કેટલી સારી-સારી પોઇન્ટ્સ છે. જરૂર આગલા જન્મમાં જ આ રાજ્ય ભાગ્ય પામ્યું હશે.

બાપ જ પતિત-પાવન છે. બાપ કહે છે કે હું તમને કર્મ, અકર્મ અને વિકર્મ ની ગતિ સમજાવું છું. રાવણ રાજ્ય માં મનુષ્યનાં કર્મ વિકર્મ થઈ જાય છે, ત્યાં તમારા કર્મ અકર્મ થાય છે. તે છે દેવી સૃષ્ટિ. હું રચતા છું તો જરૂર મારે સંગમ પર આવવું પડે. આ છે રાવણ રાજ્ય. તે છે ઈશ્વરીય રાજ્ય. ઈશ્વર હમણાં સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે. તમે બધાં ઈશ્વરનાં બાળકો છો, તમને વારસો મળી રહ્યો છે. ભારતવાસી જ સોલવેન્ટ હતાં, હવે ઇનસોલવેન્ટ (કંગાળ) બની ગયાં છે. આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, આમાં ફર્ક નથી થઈ શકતો. બધાં નું ઝાડ પોત-પોતાનું છે. વેરાઈટી ઝાડ છે ને. દેવતા ધર્મ વાળા જ ફરી દેવતા ધર્મ માં આવશે. ક્રિશ્ચિયન ધર્મ વાળા પોતાનાં ધર્મમાં ખુશ છે બીજાઓને પણ પોતાનાં ધર્મમાં ખેંચી લીધાં છે. ભારતવાસી પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલવાનાં કારણે તે ધર્મ સારો સમજી ચાલ્યાં જાય છે. વિલાયતમાં નોકરી માટે કેટલાં જાય છે કારણ કે ત્યાં કમાણી ખુબ છે. ડ્રામા ખુબ

વઢરકુલ બનેલો છે. આને સમજવાની સારી બુદ્ધિ જોઈએ. વિચાર સાગર મંથન કરવાથી બધું સમજમાં આવી જાય છે. આ બન્યો બનેલ અનાદિ દ્રામા છે. તો આપ બાળકોએ આપ સમાન સદા સુખી બનાવવાનાં છે. આ તમારો ધંધો છે પતિતો થી પાવન બનાવવાં. જેમ બાપનો ધંધો તેમ તમારો. તમારું મુખડું સદૈવ દેવતાઓ જેવું હર્ષિત હોવું જોઈએ ખુશીમાં. તમે જાણો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. તમે છો લવલી ચિલ્ડ્રન (મીઠા બાળકો). ક્રોધ પર ખુબ ખબરદારી રાખવાની છે. બાપ આવ્યાં છે બાળકોને સુખ નો વારસો આપવાં. સ્વર્ગ નો રસ્તો બધાને બતાવવાનો છે. બાપ સુખકર્તા દુઃખહર્તા છે. તો તમારે પણ સુખકર્તા બનવાનું છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. દુઃખ આપશો તો તમારી સજા ૧૦૦ ગુણ વધી જશે. કોઈ પણ સજા થી બચી નથી શકતાં. બાળકોનાં માટે તો ખાસ ટ્રીબ્યુનલ બેસે છે. બાપ કહે છે કે તમે વિધ્ન નાખશો તો ખુબ સજા ખાશો. કલ્પ-કલ્પાન્તર તમે સાક્ષાત્કાર કરશો કે ફલાણા આ બનશે. પહેલાં જ્યારે જોતા હતાં તો બાબા ના પાડતાં હતાં કે ન સંભળાવો. અંતમાં તો એક્યુરેટ ખબર પડતી જશે. આગળ ચાલી જોર થી સાક્ષાત્કાર થશે. વૃદ્ધિ તો થતી જશે. આબુ સુધી લાઈન લાગી જશે. બાબા થી કોઈ પણ મળી નહીં શકશે. કહેશે અહો પ્રભુ તારી લીલા. આપણ ગવાયેલું તો છે ને. વિદ્વાન, પંડિત વગેરે પણ પાછળ થી આવશે. તેમનાં સિંહાસન પણ હલશે. આપ બાળકો તો ખુબ ખુશી માં રહેશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર. આવો યાદપ્યાર એક જ વાર મળે છે. જેટલું તમે યાદ કરો છો એટલો તમે પ્રેમ પામો છો. વિકર્મ વિનાશ થાય છે અને ધારણા પણ થાય છે. બાળકો ને ખુશી નો પારો ચઢેલો રહેવો જોઈએ. જે પણ આવે તેમને રસ્તો બતાવે. બેહદ નો વારસો બેહદ નાં બાપ થી પામવાનો છે. ઓછી વાત છે શું? એવો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બોલવા-ચાલવામાં ખુબ રોયલ બનવાનું છે. મુખ થી સદૈવ રત્ન નીકાળવાનાં છે. આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે. કોઈનાં દિલ ને રંજ નથી કરવાનું.
2. ક્રોધ પર ખુબ ખબરદારી રાખવાની છે. મુખડું સદૈવ દેવતાઓ જેવું હર્ષિત રાખવાનું છે. સ્વયં ને જ્ઞાન યોગબળ થી દેવતા બનાવવાનાં છે.

વરદાન :- સદા પશ્ચાતાપ થી પરે પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળા સદ્ - બુદ્ધિવાન ભવ જે બાળકો બાપને પોતાનાં જીવનની નૈયા આપીને હું-પણા ને મિટાવી દે છે. શ્રીમત માં મનમત મિક્સ નથી કરતાં તે સદા પશ્ચાતાપ થી પરે પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ સ્થિતિ નો અનુભવ કરે છે. તેમને જ સદ્-બુદ્ધિવાન કહેવાય છે. એવાં સદ્-બુદ્ધિ વાળા તોફાનો ને તોફા (ભેટ) સમજી, સ્વભાવ-સંસ્કાર ની ટક્કર ને આગળ વધવાનો આધાર સમજી, સદા બાપ ને સાથી બનાવી સાક્ષી થઈ દરેક પાર્ટ જોતાં સદા હર્ષિત થઈને ચાલે છે.

સ્લોગન :- જે સુખદાતા બાપનાં સુખદાથી બાળકો છે તેમની પાસે દુઃખ ની લહેર આવી નથી સકતી.

“ મીઠા બાળકો - પુષ્ટ્યાત્મા બનવું છે તો એક બાપ ને યાદ કરો , યાદ થી જ ખાદ નીકળશે , આત્મા પાવન બનશે ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ રહે તો ક્યારેય પણ કોઈ વાતમાં મૂંઝાઈ નહીં શકો?

ઉત્તર :- ડ્રામા ની. બની બનાઈ બન રહી , અબ કુછ બનની નાહિ..... આ અનાદિ ડ્રામા ચાલતો જ રહે છે. આમાં કોઈ વાતમાં મૂંઝવાની જરૂર નથી. ઘણાં બાળકો કહે છે ખબર નહીં આ અમારો અંતિમ ૮૪મો જન્મ છે કે નહીં, મૂંઝાઈ જાય છે. બાબા કહે છે મૂંઝાઓ નહીં, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો પુરુષાર્થ કરો.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને ઓમ શાંતિ નો અર્થ તો ખબર છે કે હું આત્મા છું અને મુજ આત્માનો સ્વધર્મ છે શાંતિ. હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ, શાંતિધામની રહેવા વાળી છું. આ લેસન પાકું કરતાં જાઓ. આ કોણ સમજાવે છે? શિવબાબા. યાદ પણ કરવાનાં છે શિવબાબા ને. એમને પોતાનો રથ નથી એટલે એમને બળદ આપી દે છે. મંદિરમાં પણ બળદ રાખી દીધો છે. આને કહેવાય છે પૂરું અજ્ઞાન. બાપ સમજાવે છે બાળકો ને અથવા રુહો ને. આ છે રુહોનાં બાપ શિવ, આમનાં નામ તો અનેક છે. પરંતુ અનેક નામથી મૂંઝાઈ ગયાં છે. હકીકતમાં આમનું નામ જ છે શિવ. શિવજયંતી પણ ભારતમાં મનાવાય છે. એ નિરાકાર બાબા છે, આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે. કોઈએ ભાગીરથ, કોઈએ નંદીગણ કહી દીધું છે. બાપ જ બતાવે છે કે હું કયા ભાગ્યશાળી રથ માં આવું છું. હું બ્રહ્માનાં તન માં પ્રવેશ કરું છું. બ્રહ્મા દ્વારા ભારતને સ્વર્ગ બનાવું છું. તમે બધાં ભારતવાસી જાણો છો ને કે લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. તમે બધાં ભારતવાસી બાળકો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હતાં. સ્વર્ગવાસી હતાં. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં જ્યારે હું આવ્યો હતો તો બધાને સતોપ્રધાન સ્વર્ગનાં માલિક બનાવ્યાં હતાં. પછી પુનર્જન્મ જરૂર લેવો પડે. બાપ કેટલું સરળ બતાવે છે. હવે જયંતી મનાવો છો, (આ ૨૦૨૧ માં લખીશો ૮૫ મી શિવજયંતી), બાબાની પધરામણી થયે હમણાં ૮૫ વર્ષ થયાં. પછી સાથે-સાથે બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ની પણ પધરામણી છે. ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્માની જયંતી કોઈ દેખાડતાં નથી, દેખાડવી જરૂરી છે કારણ કે બાબા કહે છે હું બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના ફરીથી કરું છું. બ્રાહ્મણ બનાવતો જાઉં છું. તો બ્રહ્મા અને બ્રાહ્મણ વંશીઓ નો પણ જન્મ થયો. પછી દેખાડું છું કે તમે જ વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનશો. બાપ ની યાદ થી જ તમારી ખાદ નીકળશે. ભલે ભારતનો પ્રાચીન યોગ પ્રસિદ્ધ છે પરંતુ તે કોણે શીખવાડ્યો હતો, આ કોઈ નથી જાણતું. પોતે કહે છે કે હું બાળકો તમે પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. વારસો તમને મારાથી મળે છે. હું તમારો બાપ છું. હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું, આવીને તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવું છું કારણ કે તમે દેવી-દેવતા હતાં પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં આવીને પતિત બન્યાં છો. રાવણ ની મત પર ચાલી રહ્યાં છો. ઈશ્વર મત થી તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનો છો.

બાપ કહે છે હું કલ્પ પહેલાં પણ આવ્યો હતો. જે કંઈ પાસ (પસાર) થાય છે, તે કલ્પ-કલ્પ થતું જ રહેશે. બાપ ફરી પણ આવીને આમનામાં પ્રવેશ કરશે, આ દાદા ને છોડાવશે. પછી આ બધાની પરવરીશ કરાવશે. તમે જાણો છો કે આપણે જ સતયુગમાં હતાં. આપણે ભારતવાસીઓ એ જ ૮૪ જન્મ લેવાં પડે. પહેલાં-પહેલાં તમે સર્વગુણ સંપન્ન ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા નંબરવાર. બધાં તો રાજા નહીં બની શકે. તો બાપ સમજાવે છે સતયુગમાં તમારાં ૮ જન્મ, ત્રેતામાં ૧૨ જન્મ.... એમ જ પોતાને સમજો કે અમે આ પાર્ટ ભજવ્યો છે. પહેલાં સૂર્યવંશી રાજધાનીમાં પાર્ટ ભજવ્યો પછી ચંદ્રવંશી માં પછી નીચે ઉતરતાં વામમાર્ગમાં આવ્યાં. પછી આપણે ૬૩ જન્મ લીધાં. ભારતવાસીઓ એ જ પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે બીજા કોઈ ધર્મ વાળા આટલાં જન્મ નથી લેતાં. ગુરુનાનક ને ૫૦૦ વર્ષ થયાં, વધારે કરી એમનાં ૧૨ થી ૧૪ જન્મ હશે. આ હિસાબ કાઢવામાં આવે છે. ક્રિશ્નને ૨ હજાર વર્ષમાં ૬૦ પુનર્જન્મ લીધાં હશે, વૃદ્ધિ થતી જાય છે. પુનર્જન્મ લેતા જાય છે. બુદ્ધિમાં આ વિચાર કરો તો આપણે જ ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે, પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જે કંઈ પસાર થયું ડ્રામા. જે ડ્રામા બનેલો છે તે ફરી રીપીટ થશે. બેહદની હિસ્ટ્રી માં તમને લઈ જાઉં છું. તમે પુનર્જન્મ લેતાં આવ્યાં છો. હમણાં તમે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. હવે ફરી બાપે યાદ અપાવી કે તમારું ઘર છે શાંતિધામ. આત્માનું રૂપ શું છે? બિંદુ. ત્યાં જેમ કે બિંદુઓનું ઝાડ છે. આત્માઓનું પણ નંબરવાર ઝાડ છે. નંબરવાર નીચે આવવાનું હોય છે. પરમાત્મા

પણ બિંદુ છે. એવું નથી કે આટલું મોટું લિંગ છે. બાપ કહે છે તમે મારા બાળકો બનો છો તો હું તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું, પહેલાં તમે મારા બન્યા પછી હું તમને ભણાવું છું. કહો છો બાબા અમે તમારા છીએ. સાથે-સાથે ભણવાનું પણ છે. મારા બન્યાં અને તમારું ભણવાનું શરૂ થઈ ગયું.

બાબા કહે છે કે આ તમારો અંતિમ જન્મ છે, કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર બનો. બાળકો વાચદો કરે છે કે બાબા અમે તમારાથી વારસો લેવા માટે ક્યારેય પતિત નહીં બનીશું. ૬૩ જન્મ તો પતિત બન્યાં છીએ. આ ૮૪ જન્મોની કહાની છે. બાબા આવીને સહજ કરી બતાવે છે. જેમ લૌકિક બાપ બતાવે છે ને. તો આ છે બેહદનાં બાપ. એ આવીને રૂહો થી બાળકો-બાળકો કહી વાત કરે છે. શિવરાત્રી પણ મનાવે છે ને. આ છે અડધાકલ્પ નો દિવસ અને અડધાકલ્પ ની રાત. હમણાં છે રાતનો અંત અને દિવસનાં આદિ નો સંગમ. ભારત સતયુગ હતું તો દિવસ હતો. સતયુગ-ત્રેતા ને બ્રહ્માનો દિવસ કહેવાય છે. તમે બ્રાહ્મણ છો ને. તમે બ્રાહ્મણ જાણો છો કે અમારી હમણાં રાત્રિ છે. તમોપ્રધાન ભક્તિ છે. દર દર ધક્કા ખાતાં રહે છે, બધાની પૂજા કરતાં રહે છે. ટીવાટા (ત્રણ રસ્તા) ની પણ પૂજા કરે છે. મનુષ્યનાં શરીરની પણ પૂજા કરે છે. સન્યાસી લોકો પોતાને શિવોહમ કહી બેસી જાય છે પછી માતાઓ જઈને એમની પૂજા કરે છે. બાબા બહુજ અનુભવી છે. બાબા કહે છે મેં પણ બહુજ પૂજા કરી છે. પરંતુ એ સમયે જ્ઞાન તો હતું નહીં. ફળ ચઢાવતો હતો, લોટી ચઢાવતો હતો મનુષ્ય પર. આ પણ ઠગી થઈ ને. પરંતુ આ બધું પછી પણ થશે. ભક્તોનાં રક્ષક છે ભગવાન કારણ કે બધાં દુઃખી છે ને. બાપ સમજાવે છે કે દ્રાપર થી લઈને તમે ગુરુ કરતાં આવ્યાં છો અને ભક્તિમાર્ગ માં ઉતરતાં આવ્યાં છો. હમણાં સુધી પણ સાધુ લોકો તો સાધના કરે છે. બાપ કહે છે કે એમનો પણ હું ઉદ્ધાર કરું છું. સંગમ પર તમારી સદ્ગતિ થઈ જાય છે પછી તમે ૮૪ જન્મ લો છો. બાપ ને કહેવાય છે જ્ઞાનનાં સાગર, મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ. સત્ ચિત્ આનંદ સ્વરૂપ છે. એ ક્યારેય વિનાશ નથી થતાં, એમાનામાં જ્ઞાન છે. જ્ઞાનનાં સાગર, પ્રેમનાં સાગર છે, જરૂર એમનાથી વારસો મળવો જોઈએ. હમણાં આપ બાળકો ને વારસો મળી રહ્યો છે. શિવબાબા છે ને. એ પણ બાબા છે, આ પણ તમારા બાપ છે પછી શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા તમને ભણાવે છે એટલે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ કહેવાય છે. કેટલાં અનેક બી.કે. છે. કહે છે કે અમને દાદા થી વારસો મળે છે. બાળકો કહે છે બાબા અમને નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનાવે છે. કહે છે હેં બાળકો- મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા માથા પર જે પાપોનો બોજો છે તે ભસ્મ થઈ જશે. પછી તમે સતોપ્રધાન બની જશો. તમે સાચું સોનું, સાચું ઘરેણું હતાં. આત્મા અને શરીર બંને સતોપ્રધાન હતાં. આત્મા પછી સતો રજો તમો થાય છે તો શરીર પણ એવું તમોગુણી મળે છે. બાબા તમને સલાહ આપે છે કે બાળકો મને યાદ કરો. મને બોલાવો છો ને કે હેં પતિત-પાવન આવો. ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ પ્રસિદ્ધ છે. તે હવે તમને શીખવાડી રહ્યો છું કે મારી સાથે યોગ રાખો તો એનાથી તમારી ખાદ બળી જશે. જેટલું યાદ કરશો એટલી ખાદ નીકળતી જશે. યાદની જ મુખ્ય વાત છે. નોલેજ તો બાપે આપ્યું છે - સતયુગ માં યથા રાજા રાની તથા પ્રજા બધાં પવિત્ર હતાં, હમણાં બધાં પતિત છે. બાપ કહે છે કે આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત નાં જન્મમાં હું પ્રવેશ કરું છું. આને કહેવાય છે ભાગ્યશાળી રથ. આ ભણીને પછી પહેલાં નંબર માં જાય છે. નંબરવાર તો બને છે ને. મુખ્ય એક નામ હોય છે. બાપે બાળકોને ૮૪ જન્મોનું રહસ્ય સારી રીતે સમજાવ્યું છે. તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છો, ન કે હિન્દુ ધર્મનાં. તમે કર્મ શ્રેષ્ઠ, ધર્મ શ્રેષ્ઠ હતાં. પછી રાવણ નો પ્રવેશ થવાથી ધર્મ ભ્રષ્ટ થઈ ગયાં છો. પોતાને દેવી-દેવતા કહેવામાં શરમ આવે છે એટલે હિંદુ નામ રાખી દીધું છે. હકીકતમાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે પછી પતિત બની ગયાં છો. ૮૪ નું ચક્ર ભારતવાસીઓ માટે છે. ફરી જવાનું તો બધાએ છે. પહેલાં તમે જશો. જેમ બારાત (જાન) જાય છે ને. શિવબાબા ને સાજન પણ કહે છે. તમે સજનીઓ આ સમયે છી-છી તમોપ્રધાન છો, એમને ગુલ-ગુલ બનાવીને લઈ જશે. આત્માઓ ને પાવન બનાવીને લઈ જશે. આમને લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) કહેવાય છે. બેહદનાં બાપ લઈ જાય છે. એમનું નામ શું છે? શિવબાબા. નામ શરીર પર પડે છે પરંતુ પરમાત્મા નું શિવ જ નામ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નું તો સૂક્ષ્મ શરીર છે. શિવબાબા ને તો કોઈ શરીર છે નહીં. એમને શિવબાબા જ કહે છે. બાળકો કહે છે હેં માત-પિતા અમે તમારા બાળક બન્યાં છીએ. બીજા તો પોકારતાં રહે છે કારણ કે એમને ખબર નથી. જો બધાને ખબર પડી જાય તો ખબર નહીં શું થઈ જાય. દેવી ઝાડનું હમણાં સેપલિંગ (કલમ) લાગે છે. હીરા થી કોડી બનવામાં ૮૪ જન્મ લાગે છે. પછી નવેસર થી શરૂ થશે. વિશ્વની હિસ્ટ્રી જોગ્રોફી રિપીટ થશે. બાપ સમજાવે છે કે તમે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ૮૪ લાખ તો હોઈ ન શકે. આ મોટી ભૂલ છે. ૮૪ લાખ જન્મ સમજવાનાં કારણે કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ કહી દીધી છે. આ છે બિલકુલ જુઠું. ભારત હમણાં જુઠખંડ છે, સયખંડમાં તો તમે સદા સુખી હતાં. આ સમય તમે ૨૧ જન્મ નો વારસો લો છો. બધું તમારા પુરુષાર્થ પર છે. રાજધાનીમાં જે ઈચ્છો તે પદ લો, એમાં

જાદુ વગેરેની કોઈ વાત નથી. હાં મનુષ્ય થી દેવતા જરૂર બને છે. આ તો સારું જાદુ છે ને. તમે સેકન્ડ માં જાણી લો છો કે અમે બાબાનાં બાળકો બન્યાં છીએ. કલ્પ-કલ્પ બાબા અમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. અડધો કલ્પ ભટકતાં આવ્યાં છો, સ્વર્ગવાસી તો કોઈ પણ થયાં નથી. બાપ આવીને આપ બાળકોને લાયક બનાવે છે. બરાબર અહીંયા મહાભારત લડાઈ લાગી હતી અને રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. શિવબાબા કહે છે કે હું જ આવીને તમને શીખવાડું છું, ન કે કાઈસ્ટ. હમણાં તમારો અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે, મૂંઝાઓ નહીં. તમે ભારતવાસી છો. તમારો ધર્મ બહુજ સુખ આપવા વાળો છે બીજા ધર્મવાળા તો વૈકુંઠમાં આવી ન શકે. આ પણ ડ્રામા અનાદિ ચાલતો રહે છે. ક્યારે બન્યો, આ કહી ન શકાય. આનો અંત નથી. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ થાય છે. આ છે સંગમયુગ, નાનો યુગ. ચોટી છે બ્રાહ્મણો ની. બાપ આપ બ્રાહ્મણોને દેવતા બનાવી રહ્યાં છે. તો બ્રહ્માનાં બાળકો જરૂર બનવું પડે. તમને વારસો મળે છે દાદા થી. જ્યાં સુધી પોતાને બી.કે. ન સમજો ત્યાં સુધી વારસો કેવી રીતે મળે. છતાં પણ કંઈ ને કંઈ જ્ઞાન સાંભળે છે તો સાધારણ પ્રજામાં આવી જશે. આવવાનું તો જરૂર છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. સિવાય ગીતાનાં બીજું કોઈ પણ શાસ્ત્ર છે નહીં. ગીતા છે જ સર્વોત્તમ દેવી ધર્મનું શાસ્ત્ર જેનાથી ૩ ધર્મ સ્થાપન થાય છે. બ્રાહ્મણ પણ અહીંયા બનવાનું છે. દેવતા પણ અહીંયા જ બનશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દરેકનાં નિશ્ચિત પાર્ટ ને જાણી સદા નિશ્ચિત રહેવાનું છે. બની બનાઈ બન રહી.... ડ્રામા પર અડોલ રહેવાનું છે.
2. આ નાનકડા સંગમયુગ પર બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. યાદનાં બળ થી ખાદ નીકાળી સ્વયં ને કોડી થી હીરા જેવાં બનાવવાનું છે. મીઠા ઝાડ નાં સેપલિંગ (કલમ) માં ચાલવા માટે લાયક બનવાનું છે.

વરદાન :- આશ્ચર્યજનક દૃશ્ય જોતા પહાડ ને રાઈ બનાવવા વાળા સાક્ષી દૃષ્ટા ભવ સંપન્ન બનવામાં અનેક નવાં-નવાં કે આશ્ચર્યજનક દૃશ્ય સામે આવશે, પરંતુ તે દૃશ્ય સાક્ષી દૃષ્ટા બનાવે, હલાવે નહીં. સાક્ષીદૃષ્ટા ની સ્થિતિ ની સીટ પર બેસી ને જોવામાં કે નિર્ણય કરવાથી બહુજ મજા આવે છે. ભય નથી લાગતો. જેમ કે અનેક વાર જોયેલું દૃશ્ય ફરીથી જોઈ રહ્યાં છીએ. તે રાઝયુક્ત, યોગયુક્ત બની વાયુમંડળ ને ડબલ લાઈટ બનાવશે. એમને પહાડ સમાન પેપર પણ રાઈ નાં સમાન અનુભવ થશે.

સ્લોગન :- પરિસ્થિતિઓમાં આકર્ષિત થવાનાં બદલે એને સાક્ષી થઈને ખેલ નાં રૂપ માં જુઓ.

“પૂજ્ય દેવ આત્મા બનવાનું સાધન - પવિત્રતા ની શક્તિ”

આજે રુહાની શમા પોતાનાં રુહાની પરવાનાઓ ને જોઈ રહ્યાં છે. દરેક રુહાની પરવાના પોતાની ઉમંગ-ઉત્સાહ ની પાંખો થી ઉડતાં-ઉડતાં આ રુહાની મહેફિલમાં પહોંચી ગયાં છે. આ રુહાની મહેફિલ વિચિત્ર અલૌકિક મહેફિલ છે જેમને રુહાની બાપ જાણે અને રુહાની બાળકો જાણે. આ રુહાની આકર્ષણની આગળ માયાની અનેક પ્રકારની આકર્ષણ તુચ્છ લાગે છે, અસાર અનુભવ થાય છે. આ રુહાની આકર્ષણ સદાનાં માટે વર્તમાન અને ભવિષ્ય અનેક જન્મોનાં માટે હર્ષિત બનાવવા વાળી છે, અનેક પ્રકારનાં દુઃખ-અશાંતિ ની લહેરો થી કિનારો કરાવવા વાળી છે એટલે બધાં રુહાની પરવાના આ મહેફિલ માં પહોંચી ગયાં છે.

બાપદાદા બધાં પરવાનાઓ ને જોઈ હર્ષિત થાય છે. બધાનાં મસ્તક પર પવિત્ર સ્નેહ, પવિત્ર સ્નેહનાં સંબંધ, પવિત્ર જીવન ની પવિત્ર દૃષ્ટિ, વૃત્તિ ની નિશાનીઓ ઝલકી રહી છે. બધાનાં ઉપર આ બધી પવિત્ર નિશાનીઓનાં ચિન્હ કે સૂચક ‘લાઈટ નો તાજ’ ચમકી રહ્યો છે. સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા છે - પવિત્રતાની નિશાની, આ લાઈટ નો તાજ જે દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા ને બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે. મહાન આત્મા, પરમાત્મ-ભાગ્યવાન આત્મા, ઊંચેથી ઊંચી આત્માની આ તાજ નિશાની છે. તો તમે બધાં એવાં તાજધારી બન્યાં છો? બાપદાદા કે માતા-પિતા દરેક બાળક ને જન્મથી ‘પવિત્ર-ભવ’ નું વરદાન આપે છે. પવિત્રતા નથી તો બ્રાહ્મણ જીવન નથી. આદિ સ્થાપના થી લઈને હમણાં સુધી પવિત્રતા પર જ વિદ્વન પડતાં આવ્યાં છે કારણ કે પવિત્રતાનું ફાઉન્ડેશન ૨૧ જન્મોનું ફાઉન્ડેશન છે. પવિત્રતા ની પ્રાપ્તિ આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓને ઉડતી કળાની તરફ સહજ લઈ જવાનો આધાર છે.

જેવી રીતે કર્મો ની ગતિ ગહન ગવાયેલી છે, તો પવિત્રતાની પરિભાષા પણ અતિ ગુહ્ય છે. પવિત્રતા માયાનાં અનેક વિદ્વો થી બચવાની છત્રછાયા છે. પવિત્રતા ને જ સુખ-શાંતિ ની જનની કહેવાય છે. કોઈ પણ પ્રકારની અપવિત્રતા દુઃખ અથવા અશાંતિ નો અનુભવ કરાવે છે. તો આખાં દિવસમાં ચેક કરો - કોઈ પણ સમયે દુઃખ અથવા અશાંતિ ની લહેર અનુભવ થાય છે? તેનું બીજા અપવિત્રતા છે. ભલે મુખ્ય વિકારોનાં કારણે હોય કે વિકારોનાં સૂક્ષ્મ રુપ ને કારણે હોય. પવિત્ર જીવન અર્થાત્ દુઃખ અશાંતિ નું નામનિશાન નહીં. કોઈ પણ કારણ થી દુઃખ નો જરા પણ અનુભવ થાય છે તો સંપૂર્ણ પવિત્રતાની કમી છે. પવિત્ર જીવન અર્થાત્ બાપદાદા દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ વરદાની જીવન છે. બ્રાહ્મણો નાં સંકલ્પ માં કે મુખમાં આ શબ્દ ક્યારેય ન હોવો જોઈએ કે આ વાતનાં કારણે કે આ વ્યક્તિનાં વ્યવહારનાં કારણે મને દુઃખ થાય છે. ક્યારેક સાધારણ રીતે એવાં બોલ, બોલી પણ દે છે કે અનુભવ પણ કરે છે. આ પવિત્ર બ્રાહ્મણ જીવનનાં બોલ નથી. બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત્ દર સેકન્ડ સુખમય જીવન. ભલે દુઃખનાં દૃશ્યો પણ હોય પરંતુ જ્યાં પવિત્રતાની શક્તિ છે, તે ક્યારેય દુઃખનાં દૃશ્યોમાં દુઃખનો અનુભવ નહીં કરશે પરંતુ દુઃખ-હર્તા સુખ-કર્તા બાપ સમાન દુઃખનાં વાયુમંડળમાં દુઃખમય વ્યક્તિઓ ને સુખ શાંતિનાં વરદાની બની સુખ-શાંતિ ની અંચલી આપશે, માસ્ટર સુખ-કર્તા બની દુઃખ ને રુહાની સુખનાં વાયુમંડળ માં પરિવર્તન કરશે. આને જ કહેવાય છે દુઃખ-હર્તા સુખ-કર્તા.

જ્યારે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની શક્તિ અલ્પકાળનાં માટે કોઈનું દુઃખ-દર્દ સમાપ્ત કરી લે છે, તો પવિત્રતાની શક્તિ અર્થાત્ સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ દુઃખ-દર્દ સમાપ્ત નથી કરી શકતી? સાયન્સની દવામાં અલ્પકાળ ની શક્તિ છે તો પવિત્રતાની શક્તિ માં, પવિત્રતાની દુવામાં કેટલી મોટી શક્તિ છે? સમય પ્રમાણે જ્યારે આજ નાં વ્યક્તિ દવાઓથી કારણે-અકારણે હેરાન થશે, બીમારીઓ અતિ માં જશે તો સમય પર આપ પવિત્ર દેવ કે દેવીઓની પાસે દુવા લેવા માટે આવશે કે અમને દુઃખ, અશાંતિ થી સદાનાં માટે દૂર કરો. પવિત્રતા ની દૃષ્ટિ-વૃત્તિ સાધારણ શક્તિ નથી. આ થોડા સમયની શક્તિશાળી દૃષ્ટિ કે વૃત્તિ સદાકાળ ની પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળી છે. જેવી રીતે હમણાં શરીરધારી ડોક્ટર્સ અને શારીરિક હોસ્પિટલ્સ સમય પ્રતિ સમય વધતા પણ જાય છે, છતાં પણ ડોક્ટરો ને કુરસદ નથી, હોસ્પિટલ્સ માં સ્થાન નથી. રોગીઓની સદા જ લાઈન લાગેલી હોય છે. એવી

રીતે આગળ ચાલી હોસ્પિટલ્સ કે ડોક્ટર પાસે જવાનું, દવા કરવાનું, ઈચ્છવાં છતાં પણ જઈ નહીં શકશે. મેજોરીટી નિરાશ થઈ જશે તો શું કરશે? જ્યારે દવાથી નિરાશ થશે તો ક્યાં જશે? તમારા લોકોની પાસે પણ લાઈન લાગશે. જેવી રીતે હમણાં તમારા કે બાપનાં જડ ચિત્રો ની સામે ‘ઓ દયાળુ, દયા કરો’ કહીને દયા કે દુવા માંગતા રહે છે, એવી રીતે આપ ચેતન્ય, પવિત્ર, પૂજ્ય આત્માઓની પાસે (ઓ પવિત્ર દેવીઓ કે પવિત્ર દેવ! અમારી ઉપર દયા કરો’ - આ માંગવા માટે આવશે. આજકાલ નાં સિદ્ધિ વાળાઓ ની પાસે શફા (આશ્રય) લેવા કે સુખ-શાંતિની દયા લેવા માટે કેટલાં ભટકતાં રહે છે! સમજે છે - દૂર થી પણ દૃષ્ટિ પડી જાય. તો તમે પરમાત્મ-વિધિ દ્વારા સિદ્ધિ-સ્વરૂપ બન્યાં છો. જ્યારે અલ્પકાળ નાં સહારા સમાપ્ત થઈ જશે તો ક્યાં જશે?

આ જે પણ અલ્પકાળ ની સિદ્ધિ વાળા છે, અલ્પકાળની કંઈ ન કંઈ પવિત્રતાની વિધિઓથી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે. આ સદા નથી ચાલી શકતી. આ પણ ગોલ્ડન એજેડ (સતોપ્રધાન) આત્માઓ ને અર્થાત્ છેલ્લે ઉપર થી આવેલી આત્માઓ ને પવિત્ર મુક્તિધામ થી આવવાનાં કારણે અને ડ્રામાનાં નિયમ પ્રમાણ, સતોપ્રધાન સ્ટેજ (અવસ્થા) નાં પ્રમાણે, પવિત્રતાનાં ફળ સ્વરૂપ અલ્પકાળની સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે પરંતુ થોડા સમયમાં જ સતો, રજો, તમો - ત્રણેવ અવસ્થા પાર કરવાવાળી આત્માઓ છે એટલે સદાકાળની સિદ્ધિ નથી રહેતી. પરમાત્મા-વિધિ થી સિદ્ધિ નથી, એટલે ક્યાંક ને ક્યાંક સ્વાર્થ કે અભિમાન સિદ્ધિ ને સમાપ્ત કરી દે છે. પરંતુ આપ પવિત્ર આત્માઓ સદા સિદ્ધિ સ્વરૂપ છો, સદાની પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા છો. ફક્ત ચમત્કાર દેખાડવા વાળા નથી પરંતુ ચમકતી જ્યોતિ સ્વરૂપ બનાવવા વાળા છો, અવિનાશી ભાગ્ય નો ચમકતો તારો બનાવવા વાળા છો એટલે આ બધાં સહારા હવે થોડા સમયનાં માટે છે અને અંતમાં આપ પવિત્ર આત્માઓ ની પાસે જ અંચલી લેવાં આવશે. તો આટલી સુખ-શાંતિની જનની પવિત્ર આત્માઓ બન્યાં છો? એટલો દુવા નો સ્ટોક જમા કર્યો છે કે પોતાનાં માટે પણ હમણાં સુધી દુવા માંગતા રહો છો?

ઘણાં બાળકો હમણાં પણ સમય પ્રતિ સમય બાપ થી માંગતા રહે છે કે આ વાત પર થોડીક દુવા કરી દો, આશીર્વાદ આપી દો. તો માંગવા વાળા દાતા કેવી રીતે બનશે? એટલે પવિત્રતાની શક્તિની મહાનતા ને જાણી પવિત્ર અર્થાત્ પૂજ્ય દેવ આત્માઓ હમણાં થી બનો. એવું નહીં કે અંતમાં બની જઈશું. આ લાંબાસમય ની જમા કરેલી શક્તિ અંતમાં કામમાં આવશે. તો સમજ્યાં, પવિત્રતાની ગુહ્ય ગતિ શું છે? સદા સુખ-શાંતિ ની જનની આત્મા - આ છે પવિત્રતા ની ગુહ્યતા! સાધારણ વાત નથી! બ્રહ્મચારી રહો છો, પવિત્ર બની ગયાં છો. પરંતુ પવિત્રતા જનની છે, ભલે સંકલ્પ થી, ભલે વૃત્તિ થી, વાયુમંડળ થી, વાણી થી, સંપર્ક થી સુખ-શાંતિની જનની બનવું - આને કહેવાય છે પવિત્ર આત્મા. તો ક્યાં સુધી બન્યાં છો - આ પોતે પોતાને ચેક કરો. અચ્છા.

આજે ઘણાં આવી ગયાં છે. જેવી રીતે પાણીનો બંધ તૂટી જાય છે તો આ કાયદા નો બંધ તોડી ને આવી ગયાં છે. છતાં પણ કાયદા માં ફાયદો તો છે જ. જે કાયદા થી આવે, તેમને વધારે મળે છે અને જે લહેર માં લહેરાઈ ને આવે છે, તો સમય પ્રમાણે પછી એટલું જ મળશે ને. છતાં પણ જુઓ, બંધનમુક્ત બાપદાદા પણ બંધન માં આવે છે! સ્નેહનું બંધન છે. સ્નેહની સાથે સમયનું પણ બંધન છે, શરીરનું પણ બંધન છે ને. પરંતુ પ્રિય બંધન છે, એટલે બંધન માં હોવાં છતાં પણ આઝાદ છે. બાપદાદા તો કહેશે - ભલે પધાર્યા, પોતાનાં ઘરે પહોંચી ગયાં. અચ્છા.

ચારેય તરફનાં સર્વ પરમ પવિત્ર આત્માઓ ને, સદા સુખ-શાંતિની જનની પાવન આત્માઓ ને, સદા પવિત્રતાની શક્તિ દ્વારા અનેક આત્માઓ ને દુઃખ-દર્દ દૂર કરવાવાળી દેવ આત્માઓ ને, સદા પરમાત્મ-વિધિ દ્વારા સિદ્ધિ-સ્વરૂપ આત્માઓ ને બાપદાદાનો સ્નેહ સંપન્ન યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

હોસ્ટેલ ની કુમારીઓથી - (ઈન્દોર ગ્રુપ) :- બધી પવિત્ર મહાન્ આત્માઓ છો ને? આજકાલ નાં મહાત્મા કહેવાવાળા થી પણ અનેક વાર શ્રેષ્ઠ છો. પવિત્ર કુમારીઓનું સદા પૂજન થાય છે. તો તમે બધાં પાવન, પૂજ્ય સદા શુદ્ધ આત્માઓ છો ને? કોઈ અશુદ્ધિ તો નથી? સદા આપસમાં એકમત, સ્નેહી, સહયોગી રહેવાવાળી આત્માઓ છો ને? સંસ્કાર મળાવતા આવડે છે ને કારણ કે સંસ્કાર મિલન કરવું - આ જ મહાનતા છે. સંસ્કારો ની ટક્કર ન હોય પરંતુ સદા સંસ્કાર મિલન ની રાસ કરતાં રહો. ખુબ સાડું ભાગ્ય મળ્યું છે - નાનપણ માં મહાન્ બની ગયાં! સદા ખુશ રહો છો ને? ક્યારેય કોઈ મન થી રડતાં તો નથી? નિર્મોહી છો? ક્યારેય લૌકિક પરિવાર યાદ આવે છે? બંને ભણતર માં હોશિયાર છો? બંને ભણતર માં સદા નંબરવન રહેવાનું છે. જેવી રીતે બાપ વન

છે, એવી રીતે બાળકો પણ નંબરવન માં. સૌથી નંબર વન - એવાં બાળકો સદા બાપ ને પ્રિય છે. સમજ્યાં? અચ્છા.

પાટીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત :- સદા પોતાને શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન સમજો છો? ઘરે બેઠાં ભાગ્યવિધાતા દ્વારા શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય મળી ગયું. ઘરે બેઠાં ભાગ્ય મળવું - આ કેટલી ખુશી ની વાત છે! અવિનાશી બાપ, અવિનાશી પ્રાપ્તિ કરાવે છે. તો અવિનાશી અર્થાત્ સદા, ક્યારેક-ક્યારેક નહીં. તો ભાગ્ય ને જોઈને સદા ખુશ રહો છો? દર સમયે ભાગ્ય અને ભાગ્યવિધાતા - બંનેવ સ્વતઃ યાદ રહે. સદા ‘વાહ, મારું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય!’ - આ જ ગીત ગાતાં રહો. આ મન નું ગીત છે. જેટલું આ ગીત ગાશો એટલું સદા ઉડતી કળા નો અનુભવ કરતાં રહેશો. આખાં કલ્પમાં એવું ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવાનો આ એક જ સમય છે, એટલે સ્લોગન (સુવિચાર) પણ છે ‘અબ નહીં તો કબ નહીં’ (હમણાં નહિં તો ક્યારેય નહીં). જે પણ શ્રેષ્ઠ કાર્ય કરવાનું છે, તે હમણાં કરવાનું છે. દરેક કાર્યમાં દર સમયે આ યાદ રાખો કે અબ નહીં તો કબ નહીં. જેમને આ સ્મૃતિમાં રહે છે તે ક્યારેય પણ સમય, સંકલ્પ કે કર્મ વ્યર્થ થવા નહીં દેશે, સદા જમા કરતાં રહેશે. વિકર્મ ની તો વાત જ નથી પરંતુ વ્યર્થ કર્મ પણ દગો આપી દે છે. તો દર સેકન્ડનાં દર સંકલ્પ નું મહત્વ જાણો છો ને. જમાનું ખાતું સદા ભરાતું રહે. જો દર સેકન્ડ કે દર સંકલ્પ શ્રેષ્ઠ જમા કરો છો, વ્યર્થ નથી ગુમાવતાં તો ૨૧ જન્મોનાં માટે પોતાનું ખાતું શ્રેષ્ઠ બનાવી લો છો. તો જેટલું જમા કરવું જોઈએ એટલું કરી રહ્યાં છો? આ વાત પર વધારે અન્ડરલાઇન કરજો - એક સેકન્ડ પણ, સંકલ્પ પણ વ્યર્થ ન જાય. વ્યર્થ ખતમ થઈ જશે તો સદા સમર્થ બની જશો. અચ્છા. આંધ્રપ્રદેશ માં ગરીબી ખુબ છે ને. છતાં તમે પછી એટલાં જ સાહુકાર છો! ચારેય તરફ ગરીબી વધતી જાય છે અને તમારા અહીંયા સાહુકારી વધી જાય છે કારણ કે જ્ઞાનનું ધન આવવાથી આ સ્થૂળ પણ સ્વતઃ જ દાળ-રોટલી મળવા જેટલું આવી જ જાય છે. કોઈ બ્રાહ્મણ ભૂખ્યાં રહે છે? તો સ્થૂળ ધનની ગરીબી પણ સમાપ્ત થઈ જાય છે કારણ કે સમજદાર બની જાયો છો. કામ કરી સ્વયં ને ખવડાવવા માટે કે પરિવાર ને ખવડાવવા માટે પણ સમજ આવી જાય છે એટલે ડબલ સાહુકારી આવી જાય છે. શરીર ને પણ સારું અને મન ને પણ સારું. દાળ-રોટલી આરામ થી મળી રહી છે ને. બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારી બનવાથી રોયલ પણ થઈ ગયાં, સાહુકાર પણ થઈ ગયાં અને અનેક જન્મ માલામાલ રહેશો. જેવી રીતે પહેલાં ચાલતાં હતાં, રહેતાં હતાં, પહેરતાં હતાં... તેનાથી હમણાં કેટલાં રોયલ થઈ ગયાં છો! હમણાં સદા સ્વસ્થ રહો છો. પહેલાં કપડાં પણ મેલા પહેરશો, હવે અંદર બહાર બંને થી સ્વચ્છ થઈ ગયાં. તો બ્રહ્માકુમાર બનવાથી ફાયદો થઈ ગયો ને. બધું બદલાઈ જાય છે, પરિવર્તન થઈ જાય છે. પહેલાં ની શકલ, અકલ જુઓ અને હમણાં પણ જુઓ તો ફરક ની ખબર પડશે. હમણાં રુહાનિયત ઝલક આવી ગઈ, એટલે સૂરત જ બદલાઈ ગઈ છે. તો સદા આવી રીતે જ ખુશી માં નાચતાં રહો. અચ્છા.

ડબલ વિદેશી ભાઈ - બહેનો થી :- ડબલ વિદેશી છો? આમ તો બધી બ્રાહ્મણ આત્માઓ આ જ ભારત દેશની છે. અનેક જન્મ ભારતવાસી રહ્યાં છો, આ તો સેવાનાં માટે અનેક સ્થાનો પર પહોંચ્યાં છો એટલે આ નિશાની છે કે જ્યારે ભારતમાં આવો છો અર્થાત્ મધુબન ધરતી માં કે પરિવાર માં આવો છો તો પોતાપણું અનુભવ કરો છો. તેમ વિદેશની વિદેશી આત્માઓ કેટલી પણ નજીક સંપર્ક વાળી હોય, સંબંધ વાળી હોય પરંતુ જેવી રીતે અહીંયા આત્માને પોતાપણું લાગે છે, એવું નહીં લાગશે! જેટલી નજીક વાળી આત્મા હશે એટલી પોતાપણા ની વધારે મહેસૂસતા થશે. વિચારવું નહીં પડશે કે હું હતો કે હું હોઈ શકું છું. દરેક સ્થૂળ વસ્તુ પણ અતિ પ્રિય લાગશે. જેવી રીતે કોઈ પોતાની ચીજ હોય છે ને. પોતાની ચીજ હંમેશા પ્રિય લાગે છે. તો આ નિશાનીઓ છે. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે કે દૂર રહેતા પણ દિલ થી સદા નજીક રહેવાવાળા છો. આખો પરિવાર તમને આ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન ની નજર થી જુએ છે. અચ્છા.

વરદાન :- યુદ્ધ માં ડરવા કે પાછળ હટવાનાં બદલે બાપ નાં સાથ દ્વારા સદા વિજયી ભવ સેનામાં યુદ્ધ કરવા વાળા જે યોધ્યા હોય છે તેમનું સ્લોગન હોય કે હારવું કે પાછળ હટવું કમજોરો નું કામ છે, યોદ્ધા અર્થાત્ મરવું અને મારવું. તમે પણ રુહાની યોદ્ધા ડરવા કે પાછળ હટવા વાળા નથી, સદા આગળ વધતાં વિજયી બનાવવા વાળા છો. એવું ક્યારેય નહીં વિચારો કે ક્યાં સુધી યુદ્ધ કરીએ, આ તો આખી જિંદગી ની વાત છે પરંતુ ૫૦૦૦ વર્ષ ની પ્રાલબ્ધનાં હિસાબ થી આ સેકન્ડ ની વાત છે, ફક્ત વિશાળ બુદ્ધિ બનીને બેહદનાં હિસાબ થી જુઓ અને બાપની યાદ અને સાથ ની અનુભૂતિ દ્વારા વિજયી બનો.

સ્લોગન :- સદા આશા અને વિશ્વાસ નાં આધાર પર વિજયી બનો.

“ મીઠા બાળકો - શ્રીમત પર કલ્યાણકારી બનવાનું છે , સૌને સુખનો રસ્તો બતાવવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- કોઈ પણ પ્રકાર ની ગફલત થવાનું મુખ્ય કારણ શું છે?

ઉત્તર :- દેહ-અભિમાન. દેહ-અભિમાન નાં કારણે જ બાળકો થી બહુજ ભૂલો થાય છે. તે સર્વિસ (સેવા) પણ નથી કરી શકતાં. એમનાથી એવાં કર્મ થાય છે જે બધાં નફરત કરે છે. બાબા કહે - બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો. કોઈ પણ અકર્તવ્ય નહીં કરો. ક્ષીરખંડ થઈ સર્વિસ નાં સારા-સારા પ્લાન બનાવો. મુરલી સાંભળી ને ધારણ કરો, એમાં બેપરવાલ નહીં બનો.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ ની શ્રીમત. હમણાં હું બધાં સેવાકેન્દ્રોનાં બાળકો થી વાત કરી રહ્યો છું. હવે જે ત્રિમૂર્તિ, ગોળો, ઝાડ, સીડી, લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર અને કૃષ્ણનું ચિત્ર - આ ૬ ચિત્ર છે મુખ્ય. આ જેમ કે આખી પ્રદર્શની છે, આમાં બધો સાર આવી જાય છે. જેમ નાટકનાં પડદા બનાવાય છે, જાહેરાત નાં માટે. તે ક્યારેય વરસાદ વગેરે માં ખરાબ નથી થતાં. એમ આ મુખ્ય ચિત્ર બનાવવાં જોઈએ. બાળકો ને શ્રીમત મળે છે રુહાની સર્વિસ વધારવા માટે, ભારતવાસી મનુષ્યોનું કલ્યાણ કરવા માટે. ગાએ પણ છે - કલ્યાણકારી બેહદનાં બાપ છે તો જરૂર કોઈ અકલ્યાણકારી પણ હશે. જેનાં કારણે બાપે આવીને પછી કલ્યાણ કરવું પડે છે. રુહાની બાળકો જેમનું કલ્યાણ થઈ રહ્યું છે, તે એ વાતો ને સમજી શકે છે. જેમ અમારું કલ્યાણ થયું છે તો અમે પછી બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરીએ. જેમ બાપ ને પણ ચિંતન ચાલે છે કે કેવી રીતે કલ્યાણ કરે. યુક્તિઓ બતાવી રહ્યાં છે. ૬ બાઈ ૯ સાઈઝ ની સીટ પર આ ચિત્ર બનાવવું જોઈએ. દિલ્લી જેવાં શહેરો માં ખાસ કરીને બહુજ મનુષ્ય આવે છે. જ્યાં ગવર્મેન્ટની એસેમ્બલી (સરકાર નું સંગઠન) વગેરે હોય છે. મનોચિકિત્સક તરફ ઘણાં લોકો આવે છે, ત્યાં આ ચિત્ર રાખવાં જોઈએ. અનેકોનું કલ્યાણ કરવાં અર્થ બાપ મત આપે છે. એવાં ટીન પર ખુબ ચિત્ર બની શકે છે. દેહી-અભિમાની બની બાપની સર્વિસમાં લાગવાનું છે. બાપ સલાહ આપે છે - આ ચિત્ર હિન્દી અને અંગ્રેજી માં બનાવવું જોઈએ. આ ૬ ચિત્ર મુખ્ય જગ્યા પર લાગી જાય. જો એવાં મુખ્ય સ્થાન ઉપર લાગી જાય તો તમારી પાસે સેંકડો સમજવા માટે આવશે. પરંતુ બાળકોમાં દેહ-અભિમાન હોવાનાં કારણે બહુજ ભૂલો થાય છે. એવું કોઈ ન સમજે કે હું પાકકો દેહી-અભિમાની છું. ભૂલો તો ઘણી થાય છે, સાચું નથી બતાવતાં. સમજવાય છે, એવું કોઈ કર્તવ્ય નહીં કરો જે કોઈ ખરાબ નફરત લાવે કે આમનામાં દેહ -અભિમાન છે. તમે સદૈવ યુદ્ધનાં મેદાન માં છો. બીજી જગ્યાએ તો ૧૦-૨૦ વર્ષ સુધી યુદ્ધ ચાલે છે. તમારું માયા થી અંત સુધી યુદ્ધ ચાલવાનું છે. પરંતુ છે ગુપ્ત, જેને કોઈ જાણી નથી શકતું. ગીતામાં જે મહાભારત લડાઈ છે, તે શારીરિક દેખાડી છે, પરંતુ છે આ રુહાની. રુહાની યુદ્ધ છે પાંડવોનું. તે શારીરિક યુદ્ધ છે જે પરમપિતા પરમાત્મા થી વિપરીત બુદ્ધિ છે. આપ બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ ઓની છે પ્રીત બુદ્ધિ. તમે બીજા સંગ તોડી એક બાપનો સંગ જોડ્યો છે. અનેકવાર દેહ-અભિમાન આવવાનાં કારણે ભૂલી જાય છે પછી પોતાનું જ પદભ્રષ્ટ કરી લે છે. પછી અંતમાં બહુજ પસ્તાવું પડશે. કંઈ કરી નહીં શકે. આ કલ્પ-કલ્પ ની બાજી છે. આ સમયે કોઈ અકર્તવ્ય કાર્ય કરે છે તો કલ્પ-કલ્પાંતર નાં માટે પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. ખૂબ નુકસાન થઈ જાય છે.

બાપ કહે છે - પહેલાં તમે ૧૦૦ ટકા નુકશાન માં હતા. હવે બાપ ૧૦૦ ટકા ફાયદા માં લઈ જાય છે. તો શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. દરેક બાળકે કલ્યાણકારી બનવાનું છે. બધાને સુખનો રસ્તો બતાવવાનો છે. સુખ છે જ સ્વર્ગ માં, નર્ક માં છે દુઃખ. કેમ? આ છે વિકારી દુનિયા, તે છે નિર્વિકારી હતી, હવે વિકારી દુનિયા બની છે, ફરી બાપ નિર્વિકારી બનાવે છે. એ વાતો ને દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. તો મુખ્ય આ ચિત્ર સ્થાઈ સ્થાનો પર લાગવાં જોઈએ. પહેલો નંબર દિલ્લી મુખ્ય, બીજું બોમ્બે અને કલકત્તા, કોઈને ઓડર આપવાથી શીટ પર બનાવી શકાય છે. આગ્રા માં પણ ફરવા માટે ઘણાં જાય છે. બાળકો સર્વિસ તો બહુ સારી કરી રહ્યાં છે બીજા પણ કંઈ કર્તવ્ય કરીને દેખાડે. આ ચિત્ર બનાવવામાં કોઈ તકલીફ નથી. ફક્ત અનુભવ જોઈએ. સારાં મોટા ચિત્ર હોય જે કોઈ દૂર થી પણ વાંચી શકે. ગોળો પણ મોટો બની શકે છે. ધ્યાન થી રાખવા પડે, જે કોઈ ખરાબ ન કરે. યજ્ઞ માં અસુરોનાં વિઘ્ન પડે છે કારણ કે આ છે નવી વાતો. આ દુકાન કાઢી બેઠાં છે. અંતમાં બધાં સમજી જશે કે આપણે ઉતરતાં આવ્યાં છીએ, જરૂર કંઈક ખામી છે. બાપ છે જ કલ્યાણકારી. એ જ બતાવી શકે છે કે ભારતનું કલ્યાણ કેવી રીતે અને ક્યારે થયું છે. ભારત ને તમોપ્રધાન કોણ બનાવે છે પછી સતોપ્રધાન કોણ બનાવે છે, આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, કોઈ નથી જાણતું. સંગમયુગ ને પણ નથી જાણતાં. સમજે છે ભગવાન યુગ-યુગે આવે છે. ક્યારેક કહે છે ભગવાન તો નામ રૂપ થી ન્યારા છે. ભારત પ્રાચીન સ્વર્ગ હતું. આ પણ કહે છે ક્રાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ

પહેલાં દેવતાઓનું રાજ્ય હતું પછી કલ્પની આયુ લાંબી આપી દીધી છે, તો બાળકો ને દેહી-અભિમાની બનવાની બહુ મહેનત કરવાની છે. અડધો કલ્પ સતયુગ અને ત્રેતામાં તમે આત્મ-અભિમાની હતાં. અહીંયા તો પછી તમે દેહ-અભિમાની બની પડ્યાં છો. પછી દેહી-અભિમાની બનવું પડે. યાત્રા અક્ષર પણ છે, પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. મનમનાભવ નો અર્થ છે રુહાની યાત્રા પર રહો. હું આત્માઓ મુજબાપને યાદ કરો. કૃષ્ણ તો આવું કહી ન શકે. તે ગીતાનાં ભગવાન કેવી રીતે હોઈ શકે. તેનાં પર કોઈ કલંક લગાવી ન શકે. આ પણ બાપે સમજાવ્યું છે સીડી જ્યારે ઉતરે છે તો અડધો કલ્પ કામ ચિતા પર બેસી કાળા થઈ જાય છે. હવે છે જ આયરન એજ (કળયુગ). તેમની સંપ્રદાય કાળી જ હશે. પરંતુ બધાનું સાંવરુ (શ્યામ) રુપ કેવી રીતે બનાવે. ચિત્ર વગેરે જે પણ બનાવ્યાં છે તે બધાં બેસમજ નાં. તેને જ શ્યામ પછી સુંદર કહેવું.... આ કેવી રીતે હોઈ શકે. એમને કહેવાય છે અંધશ્રદ્ધા થી ગુડ્ડીઓની પૂજા કરવા વાળા. ગુડ્ડીઓનું નામ રુપ ધંધો વગેરે હોઈ ન શકે. તમે પણ પહેલા ગુડ્ડીઓની પૂજા કરતાં હતાં ને. અર્થ કંઈ પણ સમજતાં નહોતાં. તો બાબાએ સમજાવ્યું છે - પ્રદર્શનીનાં ચિત્ર મુખ્ય બની જાય. કમિટી (સંગઠન) બને જે પ્રદર્શની પાછળ પ્રદર્શની કરતાં રહે. બંધનમુક્ત તો ઘણાં છે. કન્યાઓ બંધનમુક્ત છે. વાનપ્રસ્થી પણ બંધનમુક્ત છે. તો બાળકોએ ડાયરેક્શન અમલ માં લાવવું જોઈએ. આ છે ગુપ્ત પાંડવ. કોઈને પણ ઓળખમાં આવી ન શકે. બાપ પણ ગુપ્ત, જ્ઞાન પણ ગુપ્ત. ત્યાં મનુષ્ય, મનુષ્ય ને જ્ઞાન આપે છે. અહીંયા પરમાત્મા બાપ જ્ઞાન આપે છે આત્માઓ ને. તો આ નથી સમજતાં કે આત્મ જ્ઞાન લે છે કારણ કે તે આત્મા ને નિર્લેપ કહી દે છે. હકીકતમાં આત્મા જ બધું કરે છે. પુનર્જન્મ આત્મા લે છે, કર્મો નાં અનુસાર. બાપ આ બધાં પોઈન્ટ સારી રીતે બુદ્ધિમાં નાખે છે. બધાં સેવાકેન્દ્રોમાં નંબરવાર દેહી-અભિમાની છે. જે સારી રીતે સમજે અને પછી સમજાવે છે. દેહ-અભિમાની ન કંઈ સમજે ન સમજાવી શકે છે. હું કંઈ સમજતી નથી, આ પણ દેહ-અભિમાન છે. અરે તમે તો આત્મા છો. બાપ આત્માઓ ને બેસી સમજાવે છે. દિમાગ જ ખુલી જવું જોઈએ. તકદીરમાં નથી તો ખુલતું જ નથી. તો બાપ તદબીર કરાવે છે પરંતુ તકદીર માં નથી તો પુરુષાર્થ પણ નથી કરતાં. છે બહુજ સહજ, અલ્ફ અને બે સમજવાનું છે. બેહદનાં બાપ થી વારસો મળે છે. તમે ભારતવાસી બધાં દેવી-દેવતા હતાં. પ્રજા પણ એવી હતી. આ સમયે પતીત બની ગયાં છે. કેટલું સમજાવાય છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપ કહે છે બાળકો મેં તમને દેવી-દેવતા બનાવ્યાં. તમે હવે શું બની ગયાં છો. આ છે કુંભી પાક નર્ક. વિષય વૈતરણી નદીમાં મનુષ્ય જનવર પક્ષી વગેરે બધાં એક સમાન દેખાડે છે. અહીંયા તો મનુષ્ય વધારે જ ખરાબ થઈ ગયાં છે. મનુષ્યો માં ક્રોધ પણ કેટલો છે. લાખો ને મારી દે છે. ભારત જે વેશ્યાલય બન્યું છે પછી આને શિવાલય શિવબાબા જ બનાવે છે. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. ડાયરેક્શન આપે છે આમ-આમ કરો. ચિત્ર બનાવો. પછી જે મોટા-મોટા મનુષ્ય છે એમને સમજાવો. આ પ્રાચીન યોગ, પ્રાચીન નોલેજ બધાએ સાંભળવું જોઈએ. હોલ લઈને પ્રદર્શનની લગાડવાની છે. એમણે તો પૈસા વગેરે કંઈ પણ ન લેવું જોઈએ. છતાં પણ જો ઠીક સમજો તો ભાડું લો. ચિત્ર તો તમે જુઓ, ચિત્ર જોશો તો પછી જ પૈસા પાછાં કરી દેશે. ફક્ત યુક્તિ થી સમજાવવું જોઈએ. ઓથોરિટી તો હાથમાં રહે છે ને. ઈચ્છે તો બધું કરી શકે છે. તે થોડી સમજે છે, વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ તો વિનાશ ને પ્રાપ્ત થઈ ગયાં. પાંડવોએ તો ભવિષ્યમાં પદ પામ્યું. તે પણ રાજ્ય પાછળ ભવિષ્ય માં હશે. હમણાં થોડી હશે. આ મકાન વગેરે બધું તૂટી જશે. હવે બાપે સમજાવ્યું છે પ્રદર્શની પણ કરવી જોઈએ. ખૂબ સારી રીતે થી કાર્ડ પર નિમંત્રણ આપવાનું છે. આ પહેલાં મોટાઓને સમજાવો તો મદદ પણ કરશે. બાકી સૂતા નથી રહેવાનું. ઘણાં બાળકો દેહ-અભિમાન માં સૂતા રહે છે. કમિટી બનાવી ક્ષીરખંડ થઈ પ્લાન બનાવવાં જોઈએ. બાકી મુરલી નહીં વાંચશો તો ધારણા કેવી રીતે થશે. એવાં ઘણાં બેપરવાલ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેહી-અભિમાની બનીને સર્વિસ ની ભિન્ન-ભિન્ન યુક્તિઓ કાઢવાની છે. આપસ માં ક્ષીરખંડ થઈને સર્વિસ કરવાની છે. જેમ બાપ કલ્યાણકારી છે એમ કલ્યાણકારી બનવાનું છે.
2. પ્રીતબુદ્ધિ બની બીજા સંગ તોડી એક સંગ જોડવાનો છે. કોઈ એવું અકર્તવ્ય નથી કરવાનું જે કલ્પ-કલ્પાંતર નાં માટે નુકસાન થઈ જાય.

વરદાન :- સદા ઉમંગ , ઉત્સાહ માં રહી ચઢતી કળા નો અનુભવ કરવા વાળા મહાવીર ભવ મહાવીર બાળકો દરેક સેકંડ દરેક સંકલ્પ માં ચઢતી કળા નો અનુભવ કરે છે. એમની ચઢતી કળા સર્વ નાં પ્રતિ ભલું અર્થાત્ કલ્યાણ કરવાનાં નિમિત્ત બનાવી દે છે. એમને રુકવાની કે થાકવાની અનુભૂતિ નથી હોતી, તે સદા અથક, સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવા વાળા હોય છે. રુકવાવાળા ને ઘોડે સવાર, થાકવા વાળા ને પ્યાદા અને જે સદા ચાલવાવાળા છે એમને મહાવીર કહેવાય છે. એમની માયાનાં કોઈ પણ રુપમાં આંખ નથી ડૂબતી.

સ્વોગન :- શક્તિશાળી તે છે જે પોતાની સાધના દ્વારા જ્યારે ઈચ્છે શીતળ સ્વરુપ અને જ્યારે ઈચ્છે જ્વાળા રુપ ધારણ કરી લે.

માતેશ્વરી જી નાં અણમોલ મહાવાક્ય :-

આત્મા ક્યારેય પરમાત્મા નો અંશ નથી હોઈ શકતી :- ઘણાં મનુષ્ય એવું સમજે છે, અમે આત્માઓ પરમાત્મા નો અંશ છીએ, હવે અંશ તો કહેવાય છે ટુકડાને. એક તરફ કહે છે પરમાત્મા અનાદિ અને અવિનાશી છે, તો એવાં અવિનાશી પરમાત્મા ને ટુકડામાં કેવી રીતે લાવે છે! હવે પરમાત્મા કપાઈ કેવી રીતે શકે, આત્મા જ અજર-અમર છે, તો અવશ્ય આત્માને પેદા કરવા વાળા અમર થયાં. એવાં અમર પરમાત્મા ને ટુકડામાં લઈ આવવાં એટલે પરમાત્મા ને પણ વિનાશ કરી દીધાં પરંતુ આપણે તો જાણીએ છીએ કે આપણે આત્મા પરમાત્માની સંતાન છીએ. તો આપણે એમનાં વંશજ થયાં અર્થાત્ બાળકો થયાં તે પછી અંશ કેવી રીતે હોઈ શકે છે? એટલે પરમાત્માનાં મહાવાક્ય છે કે બાળકો, હું પોતે તો ઈમોર્ટલ (અવિનાશી) છું, જગતી જ્યોત છું, હું દીવો છું, ક્યારેય બુઝાતો નથી બીજી બધી મનુષ્ય આત્માઓનો દિપક જાગે પણ છે તો બુઝાય પણ છે. એ બધાને જગાડવાવાળો પછી હું છું કારણ કે લાઈટ (પ્રકાશ) અને માઈટ (શક્તિ) આપવાવાળો હું છું, બાકી એટલું જરૂર છે મુજ પરમાત્માની લાઈટ અને આત્માની લાઈટ બંનેમાં ફરક અવશ્ય છે. કેમ બલ્બ હોય છે કોઈ વધારે પાવર વાળો, કોઈ ઓછા પાવર વાળો હોય છે, તેમ આત્મા પણ કોઈ વધારે પાવર વાળી ઓછા પાવરવાળી છે. બાકી પરમાત્માની પાવર કોઈ થી ઓછી વધારે નથી હોતી ત્યારે તો પરમાત્મા માટે કહે છે. પરમાત્મા સર્વ શક્તિવાન અર્થાત્ સર્વ આત્માઓથી એમાનામાં શક્તિ વધારે છે. એ જ સૃષ્ટિના અંત માં આવે છે, જો કોઈ સમજે પરમાત્મા સૃષ્ટિની વચમાં આવે છે અર્થાત્ યુગે યુગે આવે છે તો સમજો પરમાત્મા વચમાં આવી ગયાં તો પછી પરમાત્મા સર્વ થી શ્રેષ્ઠ કેવી રીતે થયાં. જો કોઈ કહે પરમાત્મા યુગે યુગે આવે છે તો શું એવું સમજે કે પરમાત્મા ઘડી ઘડી પોતાની શક્તિ ચલાવે છે. એવાં સર્વશક્તિમાન ની શક્તિ એટલે સુધી છે, જો વચમાં જ પોતાની શક્તિ થી બધાને શક્તિ અથવા સદ્ગતિ આપી દે તો પછી એમની શક્તિ કાયમ હોવી જોઈએ પછી દુર્ગતિ ને કેમ પ્રાપ્ત કરે છો? તો આનાથી સાબિત (સિદ્ધ) છે કે પરમાત્મા યુગે યુગે નથી આવતાં અર્થાત્ વચમાં-વચમાં નથી આવતાં. એ આવે છે કલ્પના અંત સમયે અને એક જ વાર પોતાની શક્તિ થી સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. જ્યારે પરમાત્માએ આટલી મોટી સર્વિસ (સેવા) કરી છે ત્યારે એમનો યાદગાર મોટું શિવલિંગ બનાવે છે અને એટલી પૂજા કરે છે, તો અવશ્ય પરમાત્મા સત્ પણ છે ચૈતન્ય પણ છે અને આનંદ સ્વરૂપ પણ છે. અરઘા - ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - ચુપ રહેવું પણ ખુબ મોટો ગુણ છે , તમે ચુપ રહીને બાપને યાદ કરતાં રહો તો ખુબ કમાણી જમા કરી લેશો ”

પ્રશ્ન :- કયા બોલ કર્મ સન્યાસ ને સિદ્ધ કરે છે, તે બોલ તમે નથી બોલી શકતાં?

ઉત્તર :- ડ્રામા માં હશે તો કરી લઈશું, બાબા કહે આ તો કર્મ સન્યાસ થઈ ગયો. તમારે કર્મ તો અવશ્ય કરવાનાં છે. વગર પુરુષાર્થનાં તો પાણી પણ નથી મળી શકતું, એટલે ડ્રામા કહીને છોડી નથી દેવાનું. નવી રાજધાની માં ઉંચ પદ પામવું છે તો ખુબ પુરુષાર્થ કરો.

ઓમ્ શાંતિ ! પહેલાં-પહેલાં બાળકો ને સાવધાની મળે છે - બાપ ને યાદ કરો અને વારસા ને યાદ કરો. મનમનાભવ. આ અક્ષર પણ વ્યાસે લખ્યાં છે. સંસ્કૃતમાં તો બાપે સમજાવ્યું નથી. બાપ તો હિન્દીમાં જ સમજાવે છે. બાળકો ને કહે છે કે બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો. આ સહજ અક્ષર છે કે હેં બાળકો મુજ બાપ ને યાદ કરો. લૌકિક બાપ એવું નહીં કહેશે કે હેં બાળકો મુજ પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. આ છે નવી વાત. બાપ કહે છે હેં બાળકો મુજ પોતાનાં નિરાકાર બાપ ને યાદ કરો. આ પણ બાળકો સમજે છે રુહાની બાપ રુહો થી વાત કરે છે. ઘડી-ઘડી બાળકોને કહેવું કે બાપ ને યાદ કરો, આ શોભતું નથી. જ્યારે કે બાળકો જાણે છે આપણી ફરજ છે બાપ ને યાદ કરવાની, ત્યારે જ વિકર્મ વિનાશ થશે. બાળકોએ નિરંતર યાદ કરવાની કોશિશ કરવી પડે. આ સમયે કોઈ નિરંતર યાદ કરી ન શકે, સમય લાગે છે. આ બાબા કહે છે હું પણ નિરંતર યાદ નથી કરી શકતો. તે અવસ્થા અંતમાં રહેશે. આપ બાળકોએ પહેલો પુરુષાર્થ બાપ ને યાદ કરવાનો જ કરવાનો છે. શિવબાબા થી વારસો મળે છે. ભારતવાસીઓની જ વાત છે. આ સ્થાપના થાય છે, દેવી રાજધાની ની, બીજા જે ધર્મ સ્થાપન કરે તેમાં કોઈ મુશ્કિલ નથી થતી, તેમની પાછળ આવતાં જ રહે છે. અહિંયા દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જે છે તેમને જ્ઞાન થી ઉઠાવવા પડે છે. મહેનત લાગે છે. ગીતા, ભાગવત, શાસ્ત્રો માં આ નથી કે બાપ સંગમ પર રાજધાની સ્થાપન કરે છે. ગીતામાં લખ્યું છે કે પાંડવ પહાડો પર ચાલ્યા ગયાં, પ્રલય થઈ વગેરે વગેરે.... હકીકત માં આ વાત તો છે નહીં. તમે હમણાં ભણી રહ્યાં છો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. બીજી સ્કૂલોમાં અહીંયાનાં માટે જ ભણાવે છે. સાધુ સંત વગેરે જે પણ છે તે ભવિષ્યનાં માટે જ ભણે છે કારણ કે તે સમજે છે અમે શરીર છોડી મુક્તિધામમાં ચાલ્યાં જઈશું, બ્રહ્મમાં લીન જ થઈ જઈશું. આત્મા પરમાત્મા માં મળી જશે. તો તે પણ થયું ભવિષ્યનાં માટે. પરંતુ ભવિષ્ય માટે ભણાવવા વાળા એક જ રુહાની બાપ છે. બીજું કોઈ નથી. ગવાયેલું પણ છે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ છે. તે તો બધાં અયથાર્થ થઈ જાય છે. આ બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. તેઓ પણ સાધના કરતાં રહે છે. બ્રહ્મામાં લીન થવાની સાધના છે અયથાર્થ. લીન તો કોઈએ થવાનું નથી. બ્રહ્મ મહત્ત્વ કોઈ ભગવાન નથી. આ બધું છે જુદું, જુદુંખંડ માં છે બધાં જુદું બોલવા વાળા. સચખંડ માં છે બધાં સત્ય બોલવા વાળા. તમે જાણો છો સચખંડ ભારતમાં હતો, હવે જુદુંખંડ છે. બાપ પણ ભારત માં જ આવે છે. શિવ જયંતી મનાવે છે પરંતુ આ થોડું જાણે છે કે શિવએ આવીને ભારત ને સચખંડ બનાવ્યું છે. તેઓ સમજે છે આવતાં જ નથી. એ નામ રુપથી ન્યારા છે. ફક્ત મહિમા જે ગાએ છે પતિત-પાવન, જ્ઞાનનાં સાગર. તે એમ જ પોપટ માફક કહી દે છે. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. કૃષ્ણ જયંતી મનાવે છે, ગીતા જયંતી પણ છે. કહે છે કૃષ્ણએ આવીને ગીતા સંભળાવી. શિવ જયંતી નાં માટે કોઈને ખબર નથી કે શિવ આવીને શું કરે છે. આવશે પણ કેવી રીતે? જ્યારે કહે છે નામ રુપ થી ન્યારા છે. બાપ કહે છે હું જ બેસી બાળકો ને સમજાવું છું પછી આ જ્ઞાન પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. બાપ સ્વયં બતાવે છે કે હું આવીને ભારત ને ફરી થી સ્વર્ગ બનાવું છું. કોઈ તો પતિત-પાવન હશે ને. મુખ્ય ભારત ની જ વાત છે. ભારત જ પતિત છે. પતિત-પાવન ને પણ ભારતમાં જ પોકારે છે. સ્વયં કહે છે - વિશ્વમાં શૈતાન નું રાજ્ય ચાલી રહ્યું છે. બોમ્બસ વગેરે બનાવતાં રહે છે. તેનાથી વિનાશ થવાનો છે. તૈયારીઓ કરી રહ્યાં છે. જેવી રીતે તે રાવાણ નાં પ્રેરિત કરેલાં છે. રાવાણનું રાજ્ય ક્યારે ખલાસ થશે? ભારતવાસી કહેશે જ્યારે કૃષ્ણ આવશે. તમે સમજાવો છો શિવબાબા આવેલાં છે. એ જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ અક્ષર બીજું કોઈ કહી ન શકે. બાપ જ કહે છે મને યાદ કરો તો ખાદ નીકળશે. તમે સતોપ્રધાન હતાં, હવે તમારી આત્મા માં ખાદ પડી છે. તે યાદ થી જ નીકળશે, આને યાદ ની યાત્રા કહેવાય છે. હું જ પતિત-પાવન છું. મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે, આને યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. સોના ને આગમાં નાખી તેમાંથી ક્યારે કાઢે છે. પછી સોનામાં ખાદ નાખવા માટે પણ આગ માં નાખે છે. બાપ કહે છે તે છે કામ ચિતા. આ છે જ્ઞાન ચિતા. આ યોગ અગ્નિ થી ખાદ નીકળશે અને તમે કૃષ્ણપુરી માં જવાનાં લાયક બનશો. કૃષ્ણ જયંતી પર કૃષ્ણ ને બોલાવે છે. તમે જાણો છો કૃષ્ણ ને પણ બાપ થી વારસો મળે છે. કૃષ્ણ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. બાપે કૃષ્ણ ને આ પદ આપ્યું. રાધા-કૃષ્ણ જ ફરી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. રાધા-કૃષ્ણ નો જન્મ દિવસ મનાવે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ની કોઈને ખબર નથી. મનુષ્ય બિલકુલ મૂંઝાયેલાં છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો તો બીજાઓને સમજાવવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં પૂછવાનું છે ગીતા માં જે કહ્યું છે - મામેકમ્ યાદ કરો, આ કોણે કહ્યું છે? તેઓ સમજે છે

કૃષ્ણએ કહ્યું છે. તમે સમજો છો ભગવાન નિરાકાર છે. એમનાથી જ ઉંચ અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ મત મળે છે. ઊંચે થી ઊંચા પરમપિતા પરમાત્મા જ છે. એમની જ જરૂર શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત થઈ. એ એક ની શ્રીમત થી જ સર્વની સદ્ગતિ થાય છે. ગીતાનાં ભગવાન બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ નથી કહી શકાતું. તે પછી શરીરધારી શ્રીકૃષ્ણ ને કહી દે છે. તો આનાથી સિદ્ધ છે ક્યાંક ભૂલ છે જરૂર. તમે સમજો છો મનુષ્યની મોટી ભૂલ છે. રાજ્યોગ તો બાપે શીખવાડ્યો છે, એ જ પતિત-પાવન છે. ખુબ ભારે-ભારે જે ભૂલો છે તેના પર જોર આપવાનું છે. એક તો ઈશ્વર ને સર્વવ્યાપી કહેવું, બીજું પછી ગીતાનાં ભગવાન કૃષ્ણ ને કહેવું, કલ્પ લાખો વર્ષ નું કહેવું - આ મોટી ભારે ભૂલો છે. કલ્પ લાખો વર્ષ નું હોઈ ન શકે. પરમાત્મા સર્વવ્યાપી હોઈ ન શકે. કહે છે એ પ્રેરણાથી બધું કરે છે, પરંતુ ના. પ્રેરણાથી થોડી પાવન બનાવી દેશે. આ તો બાપ બેસી સમ્મુખ સમજાવે છે મામેકમ્ યાદ કરો. પ્રેરણા અક્ષર ખોટો છે. ભલે કહેવાય છે શંકર ની પ્રેરણા થી બોમ્બસ વગેરે બનાવે છે. પરંતુ આ ડ્રામામાં બધી નોંધ છે. આ યજ્ઞ થી જ આ વિનાશ જવાળા નીકળી છે. પ્રેરણા નથી કરતાં. આ તો વિનાશ અર્થ નિમિત્ત બન્યાં છે. ડ્રામા માં નોંધ છે. શિવબાબા નો જ આખો પાર્ટ છે. એમનાં પછી પાર્ટ છે બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર નો. બ્રહ્મા બ્રાહ્મણ રચે છે. એ જ પછી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બને છે. પછી ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવી તમે આવીને બ્રહ્મા વંશી બનો છો. લક્ષ્મી-નારાયણ તે પછી આવીને બ્રહ્મા સરસ્વતી બને છે. આ પણ સમજાવ્યું છે કે આમનાં દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે એટલે આમને મોટી મમ્મા કહે છે. તે પછી નિમિત્ત બનેલી છે. કળશ માતાઓ ને અપાય છે. સૌથી મોટી વીણા સરસ્વતી ને આપી છે. સૌથી હોશિયાર છે. બાકી વીણા કે વાજું વગેરે કંઈ છે નહીં. સરસ્વતી ની જ્ઞાન મુરલી સારી હતી. મહિમા તેમની સારી હતી. નામ તો ખુબ નાખી દીધાં છે. દેવીઓની પુજા થાય છે. તમે હમણાં જાણો છો આપણે જ અહીંયા પુજ્ય બનીએ છીએ પછી પુજરી બની પોતાની પૂજા કરીશું. હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ પછી આપણે જ પુજ્ય દેવી-દેવતા બનીશું, યથા રાજા રાની તથા પ્રજા. દેવીઓમાં જે ઉંચ પદ પામે છે તો મંદિર પણ તેમનાં અનેક બને છે. નામ પ્રસિદ્ધ પણ એમનું જ થાય છે જે સારી રીતે ભણે, ભણાવે છે. તો હવે તમે જાણો છો પૂજ્ય પુજરી આપણે જ બનીએ છીએ. શિવબાબા તો સદૈવ પૂજ્ય છે. સૂર્યવંશી દેવી-દેવતા જે હતાં તે જ પુજરી ફરી ભગત બને છે. જાતેજ પૂજ્ય જાતેજ પુજરી ની સીડી ખુબ સારી રીતે સમજાવે છે. વગર ચિત્ર પણ તમે કોઈ ને સમજાવી શકો છો. જે શીખીને જાય છે તેમની બુદ્ધિમાં બધું નોલેજ છે. ૮૪ જન્મો ની સીડી ભારતવાસી ચઢે ઉતરે છે. તેમનાં ૮૪ જન્મ છે. પૂજ્ય હતાં પછી આપણે પુજરી બન્યાં. હમ સો, સો હમ નો અર્થ પણ તમે ખુબ સારી રીતે સમજ્યો છે. આત્મા સો પરમાત્મા હોઈ ન શકે. બાપ એ હમ સો, સો હમ નો અર્થ સમજાવ્યો છે. હમ સો દેવતા, સો ક્ષત્રિય.... બન્યાં. હમ સો નો બીજો કોઈ અર્થ છે નહીં. પૂજ્ય, પુજરી પણ ભારતવાસી જ બને છે બીજા ધર્મમાં કોઈ પૂજ્ય પુજરી નથી બનતાં. તમે જ સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી બનો છો. સમજાણ કેટલી સારી મળી છે. આપણે જ દેવી દેવતા હતાં. આપણે આત્મા નિર્વાણધામ માં રહેવા વાળા છીએ. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. જ્યારે દુઃખ સામે આવે છે તો બાપ ને યાદ કરે છે. બાપ કહે છે હું દુઃખનાં સમયે જ આવીને સૃષ્ટિ ને બદલું છું. એવું નથી કે નવી સૃષ્ટિ રચું છું. ના, જૂની ને નવી બનાવવામાં હું આવું છું. બાપ આવે જ છે સંગમ પર. હવે નવી દુનિયા બની રહી છે. જૂની ખલાસ થવાની છે. આ છે બેહદ ની વાત.

તમે તૈયાર થઈ જશો તો આખી રાજધાની તૈયાર થઈ જશે. કલ્પ-કલ્પ જેમણે જે પદ પામ્યું છે તે અનુસાર પુરુષાર્થ ચાલતો રહે છે. એવું નહીં ડ્રામા માં જે પુરુષાર્થ કર્યો હશે તે થશે. પુરુષાર્થ કરવાનો હોય છે પછી કહેવાય છે કલ્પ પહેલાં પણ એવો પુરુષાર્થ કર્યો હતો. હંમેશા પુરુષાર્થ ને મોટો રખાય છે. પ્રાલબ્ધ પર બેસી નથી જવાનું. પુરુષાર્થ વગર પ્રાલબ્ધ મળી ન શકે. પુરુષાર્થ કર્યા વગર પાણી પણ ન પી શકાય. કર્મ સંન્યાસ અક્ષર ખોટો છે. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહો. બાબા બધાને અહીંયા તો નહીં બેસાડી દેશે. શરણાગતિ ગવાયેલી છે. ભઠ્ઠી બનવાની હતી કારણ કે તેમને હેરાન કરાયાં. તો આવીને બાપ ની પાસે શરણ લીધી. શરણ તો દેવી પડે ને. શરણ એક પરમપિતા પરમાત્મા ની જ લેવાય છે. ગુરુ વગેરેની શરણ નથી લેવાતી. જ્યારે ખુબ દુઃખ હોય છે તો હેરાન થઈ આવી ને શરણ લે છે. ગુરુઓની પાસે કોઈ હેરાન થઈને નથી જતાં. ત્યાં તો એમ જ જાય છે. તમે રાવાણ થી ખુબ હેરાન થયાં છો. હવે રામ આવ્યાં છે રાવાણ થી છોડાવવાં. એ તમને શરણ માં લે છે. તમે કહો છો બાબા અમે તમારા છીએ. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પણ શરણ શિવબાબા ની લીધેલી છે. બાબા અમે તમારી જ મત પર ચાલશું.

બાબા શ્રીમત આપે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં મને યાદ કરો બીજા બધાની યાદ છોડી દો. મારી યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. ફક્ત શરણ લેવાની વાત નથી. બધો આધાર યાદ પર છે. બાપનાં સિવાય એવું કોઈ સમજાવી ન શકે. બાળકો સમજે છે બાપ ની પાસે આટલાં લાખો ક્યાં આવીને રહેશે. પ્રજા પણ પોત-પોતાનાં ઘરે રહે છે, રાજાની પાસે થોડી રહે છે. તો તમને ફક્ત કહેવાય છે એક ને યાદ કરો. બાબા અમે તમારા છીએ. તમે જ સેકન્ડમાં સદ્ગતિ નો વારસો આપવા વાળા છો. રાજ્યોગ શીખવાડી રાજાઓનાં રાજા બનાવો છો. બાપ કહે છે જેમણે કલ્પ પહેલાં બાપ થી વારસો લીધો છે તે જ આવીને લેશે. અંત સુધી બધાએ આવીને બાપ થી વારસો લેવાનો છે. હમણાં તમે પતિત હોવાનાં કારણે પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં. બાપ બધી વાતો સમજાવે છે. કહે છે મારા નૂરે રતન, જ્યારે તમે સતયુગ માં આવો છો તો તમે વન-વન થી રાજાઈ કરો છો. બીજાઓની તો જ્યારે વૃદ્ધિ થાય, લાખોનાં અંદાજ માં થાય ત્યારે રાજાઈ ચાલે. તમને લડવા કરવાની દરકાર નથી. તમે યોગબળ દ્વારા બાપ થી વારસો લો છો. ચુપ રહીને ફક્ત બાપ ને

અને વારસા ને યાદ કરો. અંત માં તમે યુપ રહેશો પછી આ ચિત્ર વગેરે કામ નહીં આવશે. તમે હોશિયાર થઈ જશો. બાપ કહે છે - ફક્ત મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હવે કરો, ન કરો તમારી મરજી. કોઈ દેહધારી નાં નામ રૂપમાં નથી ફૂંસાવાનું. બાપ ને યાદ કરો તો અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. તમે મારી પાસે આવી જશો. ફૂલ પાસ થવા વાળા ને રાજઈ મળશે. બધો આધાર યાદની યાત્રા પર છે. આગળ ચાલી નવાં પણ ખુબ આગળ નીકળતાં જશે. અરધા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ દેહધારી નાં નામ રૂપમાં નથી ફૂંસાવવાનું. એક બાપની શ્રીમત પર ચાલીને સદ્ગતિ પામવાની છે. ચૂપ રહેવાનું છે.
2. ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે સારી રીતે ભણવાનું અને બીજાઓને પણ ભણાવવાનું છે. ભણવાં અને ભણાવવાથી જ નામ પ્રસિદ્ધ થશે.

વરદાન :-

પોતાનાં સ્વ - સ્વરૂપ અને સ્વદેશ નાં સ્વમાન માં સ્થિત રહેવાવાળા માસ્ટર લિબરેટર (મુક્તિદાતા) ભવ આજકાલનાં વાતાવરણ માં દરેક આત્મા કોઈ ને કોઈ વાત નાં બંધન વશ છે. કોઈ તન નાં દુઃખનાં વશીભૂત છે, કોઈ સંબંધનાં, કોઈ ઈચ્છાઓનાં, કોઈ પોતાનાં દુઃખદાઈ સંસ્કાર-સ્વભાવ નાં, કોઈ પ્રભુ પ્રાપ્તિ ન મળવાનાં કારણે, પોકારવાનાં ચિલ્લાવાનાં દુઃખનાં વશીભૂત.... એવી દુઃખ-અશાંતિ નાં વશીભૂત આત્માઓ પોતાને લિબરેટ કરવા ઈચ્છે છે તો તેમને દુઃખમયી જીવન થી લિબરેટ કરવા માટે પોતાનાં સ્વ-સ્વરૂપ અને સ્વદેશ નાં સ્વમાન માં સ્થિત રહી, રહેમદિલ બની માસ્ટર લિબરેટર બનો.

સ્લોગન :-

સદા અચળ અડોલ રહેવા માટે એકરસ સ્થિતિ નાં આસન પર વિરાજમાન રહો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર બનવાનું છે , એક બાપની મત પર ચાલવાનું છે , કોઈ પણ ડિસ - સર્વિસ (કુસેવા) નથી કરવાની ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકો ને માયા જોર થી પોતાનો પંજો મારે છે? મોટી મંઝિલ કઈ છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો દેહ-અભિમાનમાં રહે છે એમને માયા જોર થી પંજો મારી દે છે, પછી નામ રુપ માં ફસાઈ જાય છે. દેહ-અભિમાન આવ્યું અને થપ્પડ લાગ્યો, એનાથી પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. દેહ-અભિમાન તોડવું આ જ મોટી મંઝિલ છે. બાબા કહે છે બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. જેમ બાપ ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવક) છે, કેટલા નિરંહકારી છે, એવાં નિરંહકારી બનો, કોઈ પણ અહંકાર ન હોય.

ગીત :- ન વહ હમ સે જુદા હોંગે ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો કહે છે અમે બાબાનાં હતાં અને બાબા અમારા હતાં, જ્યારે મૂળવતન માં હતાં. આપ બાળકો ને જ્ઞાન તો સારી રીતે મળ્યું છે. તમે જાણો છો આપણે ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે ફરી આપણે એમનાં બન્યાં છીએ. એ આવ્યાં છે રાજયોગ શીખવાડીને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવાં. કલ્પ પહેલાં માફક ફરી આવ્યાં છે. હવે બાપ કહે છે હેં બાળકો, તો બાળક થઈને અહીંયા મધુબન માં નથી બેસી જવાનું. તમે પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. કમળનું ફૂલ પાણીમાં રહે છે પરંતુ પાણી થી ઉપર રહે છે. તેનાં પર પાણી લાગતું નથી. બાપ કહે છે તમારે રહેવાનું ઘરમાં જ છે ફક્ત પવિત્ર બનવાનું છે. આ તમારો અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે એ સૌને પાવન બનાવવા હું આવ્યો છું. પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ છે. એમનાં સિવાય પાવન કોઈ બનાવી નથી શકતું. તમે જાણો છો અડધાકલ્પ થી આપણે સીડી ઉતરતા આવ્યાં છીએ. ૮૪ જન્મ તમારે જરૂર પૂરા કરવાનાં છે અને ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કરી જ્યારે ફરી જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામો છો ત્યારે મારે આવવું પડે છે. વયમાં બીજું કોઈ પતિત થી પાવન બનાવી નથી શકતું. કોઈ પણ ન બાપ ને, ન રચના ને જાણે છે. ડ્રામા અનુસાર સૌને કળયુગ માં પતિત તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. બાપ આવીને બધાને પાવન બનાવી શાંતિધામ લઈ જાય છે. અને તમે બાપ થી સુખધામ નો વારસો પામો છો. સતયુગ માં કોઈ દુઃખ હોતું નથી. હમણાં તમે જીવતે જીવ બાપનાં બન્યાં છો. બાપ કહે છે તમારે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવાનું છે. બાબા ક્યારેય કોઈને કહી નથી શકતા કે તમે ઘરબાર છોડો. ના. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં ફક્ત અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનવાનું છે. બાબાએ ક્યારેય કહ્યું છે શું કે તમે ઘરબાર છોડો. ના. તમે ઈશ્વરીય સેવા અર્થ જાતેજ છોડ્યું છે. ઘણાં બાળકો છે ઘર ગૃહસ્થ માં રહેતાં પણ ઈશ્વરીય સેવા કરે છે. છોડાવાતું નથી. બાબા કોઈને પણ છોડાવતાં નથી. તમે તો જાતે જ સર્વિસ પર નીકળ્યાં છો. બાબાએ કોઈને છોડાવ્યું નથી. તમારા લૌકિક બાપ લગ્ન માટે કહે છે. તમે નથી કહેતાં કારણ કે તમે જાણો છો કે હવે મૃત્યુલોક નો અંત છે. લગ્ન બરબાદી જ થશે પછી આપણે પાવન કેવી રીતે બનીશું. આપણે કેમ નહીં ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવામાં લાગી જઈએ. બાળકો ઈચ્છે છે કે રામરાજ્ય હોય. પોકારે છે ને - હેં પતિત-પાવન સીતારામ. હેં રામ આવીને ભારત ને સ્વર્ગ બનાવો. કહે પણ છે પરંતુ સમજતાં કંઈ નથી. સન્યાસી લોકો કહે છે કે આ સમયનું સુખ કાગ વિષ્ટાનાં સમાન છે. બરોબર છે પણ એમ. અહીંયા સુખ તો છે જ નહીં. કહેતાં રહે છે પરંતુ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. બાપ કોઈ દુઃખ માટે આ સૃષ્ટિ થોડી રચે છે. બાપ કહે છે શું તમે ભૂલી ગયાં છો - સ્વર્ગમાં દુઃખનું નામનિશાન નથી રહેતું. ત્યાં કંસ વગેરે ક્યાંથી આવ્યાં.

હવે બેહદનાં બાપ જે સંભળાવે છે એમની મત પર ચાલવાનું છે. પોતાની મનમત પર ચાલવાથી બરબાદી કરી દે છે. આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી અથવા ટ્રેટર (દગાબાજ) બનન્તી. કેટલી જઈને ડિસસર્વિસ કરે છે. એમનું પછી શું થશે? હીરા જેવું જીવન બનાવવાનાં બદલે કોડી ની માફક બનાવી દે છે. પાછળ થી તમને બધો પોતાનો સાક્ષાત્કાર થશે. આવી ચલનનાં કારણે આ પદ પામ્યું. અહીંયા તો તમારે કોઈ પણ પાપ નથી કરવાનાં કારણ કે તમે પુણ્યાત્મા બનો છો. પાપનું પછી સો ગુણા દંડ થઈ જાય છે. ભલે સ્વર્ગમાં તો આવશે પરંતુ

બિલકુલ જ ઓછું પદ. અહીંયા તમે રાજયોગ શીખવા આવ્યા છો પછી પ્રજા બની જાય છે. પદમાં તો બહુજ ફરક છે ને. આ પણ સમજાવ્યું છે - યજ્ઞમાં કંઈક આપે છે પછી પાછું લઈ જાય છે તો ચંડાળ નો જન્મ મળે છે. ઘણાં બાળકો પછી ચલન પણ એવી ચાલે છે, જે પદ ઓછું થઈ જાય છે.

બાબા સમજાવે છે એવાં કર્મ નહીં કરો જે રાજા-રાણી નાં બદલે પ્રજા માં પણ ઓછું પદ મળે. યજ્ઞ માં સ્વાહા થઈને ભાગન્તી થાય તો શું જઈને બનશે. આ પણ બાપ સમજાવે છે, બાળકો, કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો, નહીં તો સો ગુણા સજાઓ મળશે. પછી કેમ નુકસાન કરવું જોઈએ. અહીંયા રહેવાવાળા થી પણ જે ઘર ગૃહસ્થ માં રહે છે, સર્વિસ માં રહે છે તે બહુજ ઊંચ પદ પામે છે. એવાં ખુબ ગરીબ છે, ૮ આના કે રૂપિયો મોકલી દે છે અને જે ભલે અહીંયા હજાર પણ આપે તો પણ ગરીબ નું ઊંચ પદ થઈ જાય છે કારણ કે તે કોઈ પાપ કર્મ નથી કરતાં. પાપ કરવાથી સો ગુણા બની જશે. તમારે પુણ્યાત્મા બની સૌને સુખ આપવાનું છે. દુઃખ આપ્યું તો પછી ટ્રીબ્યુનલ (ગ્રહદશા) બેસશે. સાક્ષાત્કાર થાય છે કે તમે આ-આ કર્યું, હવે ખાઓ સજા. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. સાંભળતાં પણ રહે છે તો પણ ઘણાં બાળકો ઉલ્ટી ચલન ચાલતાં રહે છે. બાપ કહે છે હંમેશા ક્ષીરખંડ થઈને રહો. જો લૂણપાણી થઈને રહે છે તો બહુ જ ડિસસર્વિસ કરે છે. કોઈનાં નામ રૂપ માં ફસાઈ જાય છે તો આ પણ બહુજ પાપ થઈ જાય છે. માયા જેમ કે એક ઉંદર છે, ફૂંકે પણ છે, કોતરે પણ છે, લોહી પણ નીકળી આવે, ખબર પણ નથી પડતી. માયા પણ લોહી નીકળી દે છે. એવાં કર્મ કરાવી દે છે જે ખબર પણ નથી પડતી. ૫ વિકાર એકદમ માથું મુંડાવી દે છે. બાબા સાવધાની તો આપશે ને. એવું ન થાય જે પછી ટ્રીબ્યુનલ નાં સામે કહે કે અમને સાવધાન થોડી કર્યાં હતાં. તમે જાણો છો ઈશ્વર ભણાવે છે. પોતે કેટલા નિરંહકારી છે. કહે છે હું ઓબિડિયન્ટ સર્વન્ટ છું. કોઈ-કોઈ બાળકો માં કેટલો અહંકાર રહે છે. બાબાનાં બનીને પછી એવાં-એવાં કર્મ કરે છે જે વાત ન પૂછો. આનાથી તો જે બહાર ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહે છે તે ખુબ ઉંચા ચાલ્યાં જાય છે. દેહ-અભિમાન આવતાં જ માયા જોર થી પંજો મારી દે છે. દેહ-અભિમાન તોડવું મોટી મંઝિલ છે. દેહ-અભિમાન આવ્યું અને થપ્પડ લાગ્યો. તો દેહ-અભિમાન આવવું જ શા માટે જોઈએ જે પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય. એવું ન થાય ત્યાં જઈને ઝાડુ લગાવવું પડે. હવે જો બાબાથી કોઈ પૂછે તો બાબા બતાવી શકે છે. પોતે પણ સમજી શકે છે કે હું કેટલી સેવા કરું છું. અમે કેટલા ને સુખ આપ્યું છે. બાબા, મમ્મા બધાને સુખ આપે છે. કેટલાં ખુશ થાય છે. બાબા બોમ્બે માં કેટલો જ્ઞાનનો ડાન્સ કરતાં હતાં, ચાત્રક બહુજ હતાં ને. બાપ કહે છે બહુજ ચાત્રક ની સામે જ્ઞાનનો ડાન્સ કરું છું તો સારી-સારી પોઈન્ટ (વાત) નીકળે છે. ચાત્રક ખેંચે છે. તમારે પણ આવું બનવાનું છે ત્યારે તો ફોલો (અનુકરણ) કરશો. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. પોતાની મત પર ચાલીને બદનામી કરી દે છે તો બહુજ નુકસાન થઈ જાય છે. હમણાં બાપ તમને સમજદાર બનાવે છે. ભારત સ્વર્ગ હતું ને. હવે એવું કોઈ થોડી સમજે છે. ભારત જેવો પાવન કોઈ દેશ નથી. કહે છે પરંતુ સમજતાં નથી કે અમે ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં, ત્યાં અથાહ સુખ હતું. ગુરુનાનકે ભગવાનની મહિમા ગાઈ છે કે એ આવીને મુત પલીતી કપડાં ધોવે છે. જેમની જ મહિમા છે એકોઓમકાર.... શિવલિંગ નાં બદલે અકાળતપ્ત નામ રાખી દીધું છે. હવે બાપ તમને આખી સૃષ્ટિ નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાળકો એક પણ પાપ નહીં કરતાં, નહીં તો સો ગુણા થઈ જશે. મારી નિંદા કરાવી તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. બહુજ સંભાળ કરવાની છે. પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવો. નહીં તો બહુ જ પસ્તાશો. જે કંઈ ઉલ્ટું કર્યું છે તે અંદર માં ખાતું રહેશે. શું કલ્પ-કલ્પ અમે આવું કરીશું જેનાથી નીચ પદ પામશું. બાપ કહે છે માત-પિતા ને ફોલો કરવા ઇચ્છો છો તો સચ્ચાઈ થી સર્વિસ કરો. માયા તો ક્યાંય ને ક્યાંય થી ધૂસીને આવશે. સેવાકેન્દ્રનાં હેડ્સ (મુખ્ય) ને બિલકુલ નિરંહકારી થઈને રહેવાનું છે. બાપ જુઓ કેટલાં નિરંહકારી છે. ઘણાં બાળકો બીજાઓથી સેવા લે છે. બાપ કેટલાં નિરંહકારી છે. ક્યારેક કોઈ પર ગુસ્સો નથી કરતાં. બાળકો જો નાફરમાન બરદાર હોય તો બાપ એમને સમજાવી તો શકે છે. તમે શું કરો છો, બેહદનાં બાપ જ જાણે છે. બધાં બાળકો એક સમાન સપૂત નથી હોતાં, કપૂત પણ હોય છે. બાબા સમજણ આપે છે. અનેક બાળકો છે. આ તો વૃદ્ધિ ને પામતાં હજારોનાં અંદાજ માં થઈ જશે. તો બાપ બાળકો ને સાવધાની પણ આપે છે, કોઈ ગફલત નહીં કરો. અહીંયા પતિત થી પાવન બનવા આવ્યાં છો તો કોઈ પણ પતિત કામ નહીં કરો. ન નામ રૂપ માં ફસાવાનું છે, ન દેહ-અભિમાન માં આવવાનું છે. દેહી-અભિમાની થઈ બાપ ને યાદ કરતાં રહો. શ્રીમત પર ચાલતાં રહો. માયા બહુજ પ્રબળ છે. બાબા બધું જ સમજાવી દે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની

બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન નિરંહકારી બનવાનું છે. કોઈનાથી સેવા નથી લેવાની. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. એવું કોઈ પાપ કર્મ ન થાય, જેની સજા ખાવી પડે. આપસ માં ક્ષીરખંડ થઈને રહેવાનું છે.
2. એક બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, પોતાની મત પર નહીં.

વરદાન :- દિવ્ય બુદ્ધિનાં વિમાન દ્વારા વિશ્વની દેખ - રેખ કરવા વાળા માસ્ટર રચયિતા ભવ જેની બુદ્ધિ જેટલી દિવ્ય છે, દિવ્યતા નાં આધાર પર એટલી સ્પીડ તેજ (તીવ્ર ગતિ) છે. તો દિવ્ય બુદ્ધિનાં વિમાન દ્વારા એક સેકન્ડમાં સ્પષ્ટ રુપ થી વિશ્વ પરિક્રમા કરી સર્વ આત્માઓની દેખ-રેખ કરો. તેમને સંતુષ્ટ કરો. જેટલું તમે ચક્રવર્તી બનીને ચક્ર લગાવશો એટલો ચારે બાજુ નો અવાજ નીકળશે કે અમે લોકોએ જ્યોતિ જોઈ, ચાલતાં ફરીશ્તા જોયાં. એનાં માટે સ્વયં કલ્યાણી નાં સાથે વિશ્વ કલ્યાણી માસ્ટર રચતા બનો.

સ્લોગન :- માસ્ટર દાતા બની અનેક આત્માઓ ને પ્રાપ્તિઓનો અનુભવ કરાવવો જ બ્રહ્મા બાપ સમાન બનવું છે.

માતૈશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય :-

૧) ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી , એનું પ્રમાણ શું છે ? શિરોમણી ગીતામાં જે ભગવાનુવાચ છે, બાળકો, જ્યાં જીત છે ત્યાં હું છું, આ પણ પરમાત્માનાં મહાવાક્ય છે. પહાડો માં જે હિમાલય પહાડ છે એમાં હું છું અને સાપો માં કાળો નાગ હું છું એટલે પર્વતો માં ઉંચો પર્વત કૈલાસ પર્વત દેખાડે છે અને સાપો માં કાળો નાગ, તો આનાથી સિદ્ધ છે કે પરમાત્મા જો સર્વ સાપો માં કેવળ કાળા નાગ માં છે, તો સર્વ સાપો માં એમનો વાસ ન થયો ને. જો પરમાત્મા ઊંચેથી ઊંચા પહાડ માં છે એટલે નીચે પહાડો માં નથી અને પછી કહે છે કે જ્યાં જીત ત્યાં મારો જન્મ, એટલે હાર માં હું નથી. હવે આ વાતો સિદ્ધ કરે છે કે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી નથી. એક તરફ એવું પણ કહે છે અને બીજી તરફ એમ પણ કહે છે કે પરમાત્મા અનેક રુપ માં આવે છે, જેમ પરમાત્મા ને ૨૪ અવતારો માં દેખાડ્યાં છે, કહે છે કચ્છ મચ્છ વગેરે બધાં રુપ પરમાત્મા નાં છે. હવે આ છે એમનું જ મિથ્યા જ્ઞાન, એમ જ પરમાત્મા ને સર્વત્ર સમજી બેઠાં છે જ્યારે કે આ સમયે કળયુગ માં સર્વત્ર માયા જ વ્યાપક છે તો પછી પરમાત્મા વ્યાપક કેવી રીતે થયાં? ગીતામાં પણ કહે છે કે હું પછી માયામાં વ્યાપક નથી, એનાથી સિદ્ધ છે કે પરમાત્મા સર્વત્ર નથી.

૨) નિરાકારી દુનિયા - આત્મા અને પરમાત્મા નાં રહેવાનું સ્થાન :- હવે આ તો આપણે જાણીએ છીએ કે જ્યારે આપણે નિરાકારી દુનિયા કહીએ છીએ તો નિરાકાર નો અર્થ આ નથી કે એમનો કોઈ આકાર નથી, જેમ આપણે નિરાકારી દુનિયા કહીએ છીએ તો એનો અર્થ જરૂર કોઈ દુનિયા છે, પરંતુ એનન સ્થૂળ સૃષ્ટિ માફક આકાર નથી, એમ પરમાત્મા નિરાકાર છે પરંતુ એમનું પોતાનું સૂક્ષ્મ રુપ અવશ્ય છે. તો આપણું આત્મા અને પરમાત્મા નું ધામ નિરાકારી દુનિયા છે. તો જ્યારે આપણે દુનિયા અક્ષર કહીએ છીએ, તો એનાથી સિદ્ધ છે તે દુનિયા છે અને ત્યાં રહે છે ત્યારે તો દુનિયા નામ પડ્યું, હવે દુનિયાવી લોકો તો સમજે છે કે પરમાત્માનું રુપ પણ અખંડ જ્યોતિ તત્વ છે, તે થયું પરમાત્માનું રહેવાનું ઠેકાણું, જેને રિટાયર્ડ હોમ (નિર્વાણધામ) કહે છે. તો આપણે પરમાત્માના ઘર ને પરમાત્મા નથી કહી શકતાં. હવે બીજી છે આકારી દુનિયા, જ્યાં બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર દેવતાઓ આકારી રુપમાં રહે છે અને આ છે સાકારી દુનિયા, જેનાં બે ભાગ છે - એક છે નિર્વિકારી સ્વર્ગની દુનિયા જ્યાં અડધોકલ્પ સૌને સુખ છે, પવિત્રતા અને શાંતિ છે. બીજી છે વિકારી કળયુગી દુઃખ અને અશાંતિની દુનિયા. હવે તે બે દુનિયાઓ કેમ કહે છે? કારણ કે આ જે મનુષ્ય કહે છે સ્વર્ગ અને નર્ક બંને પરમાત્માની રચેલી દુનિયા છે, આનાં પર પરમાત્માનાં મહાવાક્ય છે બાળકો, મેં કોઈ દુઃખની દુનિયા નથી રચી, જે મેં દુનિયા રચી છે તે સુખની રચી છે. હવે આ જે દુઃખ અને અશાંતિ ની દુનિયા છે તે મનુષ્ય આત્માઓ પોતે સ્વયં ને અને મુજ પરમાત્મા ને ભૂલવાનાં કારણે આ હિસાબ-કિતાબ ભોગવી રહ્યાં છે. બાકી એવું નથી જે સમયે સુખ અને પુણ્ય ની દુનિયા છે ત્યાં કોઈ સૃષ્ટિ નથી ચાલતી. હાં, અવશ્ય જ્યારે આપણે કહીએ છીએ કે ત્યાં દેવતાઓનું નિવાસ સ્થાન હતું, તો ત્યાં બધી પ્રવૃત્તિ ચાલતી હતી પરંતુ એટલું જરૂર હતું ત્યાં વિકારી પૈદાઈશ નહોતી જેનાં કારણે આટલાં કર્મબંધન નહોતાં. તે દુનિયાને કર્મબંધન રહીત સ્વર્ગની દુનિયા કહે છે. તો એક છે નિરાકારી દુનિયા, બીજી છે આકારી દુનિયા, ત્રીજી છે સાકારી દુનિયા. અચ્છા - ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - તમે સર્વોત્તમ સૌભાગ્યશાળી બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ છો , તમને સ્વયં ભગવાન શુભેચ્છાઓ આપે છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકો ને સંગમ પર જ સૃષ્ટિનાં સમાચાર સંભળાવે છે, સતયુગ માં નહીં, કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે સતયુગ તો છે જ આદિ નો સમય, તે સમયે આખી સૃષ્ટિનાં સમાચાર અર્થાત્ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન કેવી રીતે સંભળાવે, જ્યાં સુધી સર્કલ (ચક્ર) રિપીટ જ નથી થયું ત્યાં સુધી સમાચાર સંભળાવી જ કેવી રીતે શકે? સંગમ પર જ આપ બાળકો બાપ દ્વારા પૂરા સમાચાર સાંભળો છો. તમને જ જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળે છે.

ઓમ્ શાંતિ ! આજે છે ત્રિમૂર્તિ શિવજયંતી સો બ્રાહ્મણ જયંતી સો સંગમયુગ જયંતી નો શુભ દિવસ. ઘણાં છે જેમને બાબા ઈશ્વરીય જન્મસિદ્ધ અધિકાર ની ગ્રીટિંગ્સ (શુભેચ્છા) પણ નથી આપી શકતાં. ઘણાં છે જેમને ખબર નથી કે શિવબાબા કોણ છે, એમનાથી શું મળે છે. તે ગ્રીટિંગ્સ શું સમજી શકશે. નવાં બાળકો બિલકુલ સમજી ન શકે. આ છે જ્ઞાનનો ડાન્સ. કહે છે ને - શ્રીકૃષ્ણ ડાન્સ કરતાં હતાં. અહિયાં બાળકીઓ રાધે-કૃષ્ણ બની ડાન્સ કરે છે. પરંતુ ડાન્સની તો વાત જ નથી. તે તો ત્યાં સતયુગમાં બાળપણ માં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) ની સાથે ડાન્સ કરશે. બાળકો જાણે છે - આ બાપદાદા છે. દાદાને ગ્રાન્ડ ફાધર કહેવાય છે. આ દાદા તો થયાં શરીરધારી પિતા. અહીંયા તો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાત છે! એ દાદા છે રુહાની અને આ છે શરીરધારી, આમને કહેવાય છે બાપદાદા. બાપ થી દાદા દ્વારા વારસો મળે છે. વારસો છે દાદાનો (ગ્રાન્ડ ફાધર નો). બધી આત્માઓ બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે તો વારસો બાપ થી મળે છે. બાપ કહે છે આપ આત્માઓને પોતાનું શરીર, પોતાની કર્મેન્દ્રિયો છે. મને નિરાકાર કહે છે - જરૂર મને શરીર જોઈએ. ત્યારે તો બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું અથવા મનુષ્ય થી દેવતા, પતિત થી પાવન બનાવવાનો માર્ગ બતાવું અથવા મૂત પલીતી કપડ ધોઉં....જરૂર મોટા ધોબી હશે. આખાં વિશ્વની આત્માઓ અને શરીર ધોવે છે. જ્ઞાન અને યોગ થી તમારી આત્માઓને ધોવાય છે.

આજે આપ બાળકો આવ્યાં છો, જાણો છો આપણે શિવબાબાને શુભેચ્છાઓ આપવા આવ્યાં છીએ. બાપ પછી કહે છે કે તમે જેમને ગ્રીટિંગ્સ આપો છો એ બાપ પણ આપ બાળકોને ગ્રીટિંગ્સ આપે છે કારણ કે તમે ખુબ સર્વોત્તમ સૌભાગ્યશાળી બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ છો. દેવતાઓ એટલાં ઉત્તમ નથી જેટલાં તમે છો. બ્રાહ્મણ દેવતાઓથી ઉંચ છે. ઊંચે થી ઊંચા છે બાપ. પછી એ આવે છે બ્રહ્મા તન માં. એમનાં તમે બાળકો ખુબ ઊંચે થી ઊંચા બ્રાહ્મણ બનો છો. બ્રાહ્મણોની છે ચોટી. તેની નીચે છે દેવતાઓ. સૌથી ઉપર છે બાબા. બાબાએ આપ બાળકોને બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ બનાવ્યાં છે - સ્વર્ગનો વારસો આપવાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં જુવો કેટલાં મંદિર બનાવ્યાં છે. માથું ટેકવે છે. ભારતવાસીઓ ને આ તો ખબર હોવી જોઈએ કે આ પણ મનુષ્ય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ બંને અલગ-અલગ છે. અહીંયા તો એક મનુષ્યનાં બંને નામ રાખ્યાં છે. એકનું નામ લક્ષ્મી-નારાયણ અર્થાત્ પોતાને વિષ્ણુ ચતુર્ભુજ કહે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ અથવા રાધે-કૃષ્ણ નામ રાખેલાં છે, તો ચતુર્ભુજ થઈ ગયાં ને. તે વિષ્ણુ તો છે સૂક્ષ્મવતનનું લક્ષ-હેતુ. તમે આ વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિષ્ણુપુરી નાં માલિક છે. વિષ્ણુ ની છે જ ભુજ. બે લક્ષ્મી ની, બે નારાયણ ની. તમે કહેશો અમે વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની રહ્યાં છીએ.

અચ્છા બાપની મહિમા નું ગીત સંભળાવો. આખી દુનિયામાં શરૂ થી લઈને હમણાં સુધી કોઈની પણ આટલી મહિમા નથી સિવાય એક ની. નંબરવાર તો છે જ. સૌથી વધારે સર્વોત્તમ મહિમા છે ઊંચે થી ઊંચા પરમપિતા પરમાત્માની, જેમનાં તમે બધાં બાળકો છો. કહો છો અમે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. ઈશ્વર તો સ્વર્ગ રચે છે પછી તમે નર્કમાં કેમ પડ્યાં છો. ઈશ્વરનો અહીંયા જન્મ છે. ક્રિષ્ચિયન કહેશે અમે ક્રાઈસ્ટનાં છીએ. આ જ ભારતવાસીઓ ભૂલી ગયાં છે કે આપણે પરમપિતા પરમાત્મા શિવનાં ડાયરેક્ટ બાળકો છીએ. બાપ અહીંયા આવે છે બાળકોને પોતાનાં બનાવી પછી રાજ્ય-ભાગ્ય આપવાં. આજે બાબા સારી રીતે સમજાવે છે કારણ કે નવાં પણ ઘણાં છે. આમનાં માટે સમજવું મુશ્કિલ છે. હાં છતાં પણ સ્વર્ગવાસી બને છે. સ્વર્ગમાં સૂર્યવંશી રાજ-રાણી પણ છે, દાસ-દાસીઓ પણ છે. પ્રજા પણ હોય છે. તેમાં કોઈ ગરીબ, કોઈ સાહુકાર હોય છે. તેમની પણ દાસ-દાસીઓ હોય છે. આખી રાજધાની અહિયાં સ્થાપન થઈ રહી છે. આ તો બીજા કોઈને ખબર નથી. બધાની આત્મા તમોપ્રધાન છે, જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર કોઈ ને છે નહીં. (ગીત) હમણાં બાપની મહિમા સાંભળી. એ છે બધાનાં બાપ. ભગવાન ને બાપ કહે છે, બેહદ નું સુખ આપવાવાળા પિતા. આ જ ભારત છે જેમાં બેહદ નું સુખ હતું, લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાનપણ માં રાધે-કૃષ્ણ છે પછી સ્વયંવર બાદ લક્ષ્મી-નારાયણ નામ પડે છે. આ ભારતમાં ૫ વર્ષ પહેલાં દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, સિવાય લક્ષ્મી-નારાયણનાં કોઈનું રાજ્ય નહોતું.

કોઈ ખંડ નથી. તો હવે ભારતવાસીઓને પણ જરૂર ખબર હોવી જોઈએ કે લક્ષ્મી-નારાયણએ આગળ નાં જન્મમાં ક્યાં એવાં કર્મ કર્યાં. જેવી રીતે કલેશે બિરલાએ ક્યાં એવાં કર્મ કર્યાં જે આટલાં ધનવાન બન્યાં. જરૂર કલેશે આગળ નાં જન્મમાં દાન-પુણ્ય કર્યું હશે. કોઈની પાસે ખુબ ધન છે, કોઈને ખાવા માટે નથી મળતું કારણ કે કર્મ એવાં કર્યાં છે. કર્મો ને તો માનો છો. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ ગીતાનાં ભગવાને સંભળાવી હતી. જેમની મહિમા સાંભળી. શિવ ભગવાન છે એક. મનુષ્યો ને ભગવાન નથી કહેવાતું. હવે બાપ ક્યાં આવ્યાં છે! સમજાવે છે સામે મહાભારત લડાઈ ઉભી છે તો મીઠા થી મીઠા બાબા સમજાવે છે, આમને દુઃખ માં બધાં યાદ કરે છે. દુઃખ મેં સિમરણ સબ કરે..... શિવબાબા ને દુઃખ માં બધાં યાદ કરે છે. સુખમાં કોઈ નથી કરતું. સ્વર્ગમાં તો દુઃખ નહોતું. ત્યાં બાપનો પામેલો વારસો હતો. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં જ્યારે શિવબાબા આવ્યાં તો ભારત ને સ્વર્ગ બનાવ્યું. હવે નર્ક છે. બાપ આવ્યાં છે સ્વર્ગ બનાવવાં. દુનિયાને તો ખબર પણ નથી. કહે છે અમે બધાં આંધળા છીએ. આંધળાઓની લાઠી આપ પ્રભુ આવો, આવીને આંખ પ્રદાન કરો. આપ બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ તે છે શાંતિધામ. બાપ પણ ત્યાં રહે છે. આપ આત્માઓ અને હું રહું છું. આમની આત્મા ને કહે છે - હું આપ સર્વ આત્માઓનો બાપ ત્યાં રહું છું. તમે પુનર્જન્મ નો પાર્ટ ભજવો છો, હું નથી ભજવતો. તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો, હું નથી બનતો. તમારે ૮૪ જન્મ લેવા પડે છે. તમને સમજાવ્યું હતું કે બાળકો તમે પોતાનાં જન્મ ને નથી જાણતાં. ૮૪ લાખ જન્મ કહો છો - આ જુદી વાતો છે. હું જ્ઞાન નો સાગર પતિત-પાવન છું, હું આવું ત્યારે છું જ્યારે બધાં પતિત છે. ત્યારે જ આવીને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવી ત્રિકાળદર્શી બનાવું છું. ઘણાં પૂછે છે પહેલાં-પહેલાં મનુષ્ય કેવી રીતે રચ્યાં? ભગવાને સૃષ્ટિ કેવી રીતે રચી? એક શાસ્ત્ર માં પણ દેખાડ્યું છે - પ્રલય થઈ પછી સાગર માં પીપળ નાં પાન પર બાળક કૃષ્ણ આવ્યાં. બાપ કહે છે એવી કોઈ વાત નથી, આ બેહદનો ડ્રામા છે. દિવસ છે સતયુગ-ત્રેતા, રાત છે દ્વાપર-કળયુગ.

બાળકો બાપ ને શુભેચ્છાઓ આપે છે. બાપ કહે છે તત્ત્વમ્. તમે પણ ૧૦૦ ટકા દુર્ભાગ્યશાળી થી ૧૦૦ ટકા ભાગ્યશાળી બનો છો. તમે ભારતવાસી એ હતાં પરંતુ તમને ખબર નથી. બાપ આવીને બતાવે છે. તમે પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં. હું આવીને બતાવું છું - તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બાપ તમને સંગમ પર આખી સૃષ્ટિનાં સમાચાર સંભળાવે છે. સતયુગમાં થોડી સંભળાવશે. જે સમયે સૃષ્ટિનો આદિ-મધ્ય-અંત થયો નથી તો તેનાં સમાચાર કેવી રીતે સમજાવશે? હું આવું છું અંતમાં, કલ્પનાં સંગમયુગે. શાસ્ત્રોમાં લખ્યું છે યુગે-યુગે, કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ - ગીતામાં લખી દીધું છે. બધાં ધર્મ વાળા કૃષ્ણને ભગવાન થોડી માનશે. ભગવાન તો નિરાકાર છે ને. એ છે બધી આત્માઓનાં બાપ. બાપ થી વારસો મળે છે. તમે બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છો. પરમાત્મા ને સર્વવ્યાપી કહેવાથી તો ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય છે. ફાધર ને ક્યારેય વારસો મળે છે શું? વારસો બાળકો ને મળે છે. આપ આત્માઓ બધાં બાળકો છો. બાપનો વારસો જરૂર જોઈએ. હદનાં વારસા થી તમે રાજી નથી થતાં એટલે પોકારો છો - તમારી કૃપા થી સુખ ધનેરા મળ્યાં હતાં. હવે ફરી રાવણ દ્વારા દુઃખ મળવાથી પોકારવા લાગ્યાં છો. બધાની આત્માઓ પોકારે છે કારણ કે આમને દુઃખ છે એટલે યાદ કરે છે, બાબા આવીને સુખ આપો. હવે આ જ્ઞાન થી સ્વર્ગનાં માલિક બનો છો. તમારી સદ્ગતિ થાય છે એટલે ગવાયેલું છે, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક બાપ. હમણાં બધાં દુર્ગતિ માં છે પછી સર્વની સદ્ગતિ થાય છે. જ્યારે લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું તો તમે સ્વર્ગમાં હતાં. બાકી બધાં મુક્તિધામ માં હતાં. હવે આપણે બાપ દ્વારા રાજયોગ શીખીએ છીએ. બાપ કહે છે કલ્પ નાં સંગમ પર હું તમને ભણાવું છું. મનુષ્ય થી દેવતા બનાવું છું. હમણાં આપ બાળકોને બધું રહસ્ય સમજાવું છું. શિવરાત્રી ક્યારે થઈ છે, આ તો ખબર હોવી જોઈએ. શું થયું, શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં? કંઈ નથી જાણતાં. તો પથ્થરબુદ્ધિ થયાં ને. હમણાં તમે પારસબુદ્ધિ બનો છો. ભારત પારસપુરી ગોલ્ડન એજેડ (સતોપ્રધાન) હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ ભગવાન-ભગવતી કહે છે. તેમને વારસો ભગવાને આપ્યો, ફરી આપી રહ્યાં છે. તમને ફરીથી ભગવાન-ભગવતી બનાવી રહ્યાં છે. હમણાં આ તમારો અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. બાપ કહે છે વિનાશ સામે ઉભો છે. આને કહેવાય છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. તે બધાં મટીરીયલ (સ્થૂળ) યજ્ઞ હોય છે. આ છે જ્ઞાનની વાત. આમાં બાપ આવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. તમે શુભેચ્છાઓ આપો છો શિવબાબા નાં આવવાની. બાબા પછી કહે છે હું એકલો થોડી આવું છું. મને પણ શરીર જોઈએ. બ્રહ્મા તન માં આવવું પડે. પહેલાં-પહેલાં સૂક્ષ્મવતન રચવું પડે એટલે આમાં પ્રવેશ કર્યો છે, આ તો પતિત હતાં. ૮૪ જન્મ લઈ પતિત બન્યાં છે. બધાં પોકારતા હતાં. હવે બાપ કહે છે હું ફરીથી આપ બાળકોને વારસો આપવા આવ્યો છું. બાપ જ ભારત ને સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે. સ્વર્ગનાં રચયિતા બાપ છે, જરૂર સ્વર્ગની સોગાત જ આપશે. હમણાં તમે સ્વર્ગનાં માલિક બની રહ્યાં છો. આ પાઠશાળા છે - ભવિષ્ય માં મનુષ્ય થી ૨૧ જન્મોનાં માટે દેવતા બનવાની. તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બની રહ્યાં છો. ૨૧ પેઢી તમે સુખ પામો છો. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતી નથી. જ્યારે શરીરની આયુ પૂરી થાય છે ત્યારે સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. એક શરીર છોડી બીજું લે છે. સર્પ ની માફક..... તો આપ બાળકો બાપ ને શુભેચ્છાઓ આપો છો. બાપ પછી તમને શુભેચ્છાઓ આપે છે. તમે હવે દુર્ભાગ્યશાળી થી સૌભાગ્યશાળી બની રહ્યાં છો. પતિત મનુષ્ય થી પાવન દેવતા બનો છો. ચક્ર તો ફરે છે. આ તો આપ બાળકોએ સમજાવવાનું છે. પછી આ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. સતયુગ માં જ્ઞાન ની દરકાર નથી રહેતી. હમણાં તમે દુર્ગતિ માં છો ત્યારે આ જ્ઞાન થી સદ્ગતિ મળે છે. બાપ જ આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે. સર્વ નાં સદ્ગુરુ એક જ છે. બાકી ભક્તિમાર્ગનાં કર્મકાંડ થી કોઈની સદ્ગતિ થતી નથી. બધાએ સીડી નીચે ઉતરવાની જ છે. ભારત સતોપ્રધાન હતું પછી ૮૪ જન્મ લેવા પડે ફરી

હવે તમારે ચઢવાનું છે. મુક્તિધામ પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. હવે નાટક પૂરું થાય છે. આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. ભારત ને અવિનાશી ખંડ કહેવાય છે. બાપ નું જન્મસ્થાન ક્યારેય ખતમ નથી થતું. તમે શાંતિધામ માં જઈને ફરી આવશો, આવીને રાજ્ય કરશો. પાવન અને પતિત ભારતમાં જ થાય છે. ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં પતિત બન્યાં છો. યોગી થી ભોગી બન્યાં છો. આ છે રૌરવ નર્ક. મહાન દુઃખનો સમય છે. હજું તો ખુબ દુઃખ આવવાનાં છે. ખૂને નાહક ખેલ છે. બેઠા-બેઠા બોમ્બસ પડશે. તમે શું ગુનો કર્યો? નાહેક બધાનો વિનાશ થઈ જશે. વિનાશનો સાક્ષાત્કાર તો બાળકોએ કર્યો છે. હવે તમે સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન જાણી ગયાં છો. તમારી પાસે જ્ઞાન ની તલવાર, જ્ઞાન ખડક છે. તમે છો બ્રહ્માની મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. પ્રજાપિતા પણ બાબા છે. કલ્પ પહેલાં પણ આમણે મુખ વંશાવલી પેદા કરી હતી. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું. આમાં પ્રવેશ કરી તમને મુખ વંશાવલી બનાવું છું. બ્રહ્માનાં દ્વારા સ્વર્ગની સ્થાપના કરાવું છું. સ્વર્ગમાં તો ભવિષ્યમાં જ જશો. છી-છી દુનિયા તો ખતમ થવી જોઈએ. બેહદ નાં બાપ આવે જ છે નવી દુનિયા રચવાં. બાપ કહે છે - હું આપ બાળકો માટે હથેળી પર બહિશ્ત લઈ આવ્યો છું. તમને કોઈ પણ તકલીફ નથી આપતો. તમે બધી ટ્રૉપીડીઓ છો. અરહા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેવતાઓથી પણ ઉંચ આપણે સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ છીએ - આ રુહાની નશામાં રહેવાનું છે. જ્ઞાન અને યોગ થી આત્માને સ્વચ્છ બનાવવાની છે.
2. બધાને શિવબાબાનાં અવતરણની શુભેચ્છાઓ આપવાની છે. બાપનો પરિચય આપીને પતિત થી પાવન બનાવવાનાં છે. રાવણ દુશ્મન થી મુક્ત કરવાનાં છે.

વરદાન :- દરેક સંકલ્પ બાપ ની આગળ અર્પણ કરી કમજોરીઓ ને દૂર કરવા વાળા સદા સ્વતંત્ર ભવ કમજોરીઓ ને દૂર કરવાનું સહજ સાધન છે - જે પણ કંઈ સંકલ્પ માં આવે છે એ બાપને અર્પણ કરી દો. બધી જવાબદારી બાપ ને આપી દો તો સ્વયં સ્વતંત્ર થઈ જશો. ફક્ત એક દૃઢ સંકલ્પ રાખો કે હું બાબાની અને બાબા મારા. જ્યારે આ અધિકારી સ્વરૂપમાં સ્થિત થશો તો અધીનતા ઓટોમેટિક (આપોઆપ) નીકળી જશે. દરેક સેકન્ડ આ ચેક કરો કે હું બાપ સમાન સર્વ શક્તિઓનો અધિકારી માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છું!

સ્વોગન :- શ્રીમત નાં ઈશારા પ્રમાણે સેકન્ડમાં ન્યારા અને પ્યારા બની જવું જ તપસ્વી આત્માની નિશાની છે.

“ મીઠા બાળકો - સંગદોષ થી બચીને ભણતર પર પૂરે - પૂરું ધ્યાન આપો તો કોઈ પણ તોફાન ન આવી શકે , બાકી માયાને દોષી નહીં બનાવો ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાત સદા ધ્યાન પર રાખો તો બેડો પાર થઈ જશે?

ઉત્તર :- “બાબા આપનો જે હુકમ”, આમ સદા બાપ નાં હુકમ પર ચાલતાં રહો તો તમારો બેડો પાર થઈ જશે. હુકમ પર ચાલવા વાળા માયાનાં વાર થી બચી જાય છે, બુદ્ધિ નું તાળું ખુલી જાય છે. અપાર ખુશી રહે છે. કોઈ પણ ઉલટું કામ નથી થતું.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બધાં સેવાકેન્દ્રોનાં બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું. બધાં જાણે છે કે બેહદનાં બાપ થી ફરી થી પ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક આપણે વિશ્વની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છીએ. કલ્પ-કલ્પ આપણે લેતાં આવ્યાં છીએ. બાદશાહી લે છે પછી ગુમાવે છે. બાળકો જાણે છે હમણાં આપણે બેહદનાં બાપ ની ગોદ લીધી છે અથવા એમનાં બાળકો બન્યાં છીએ. છે પણ બરાબર. ઘરે બેઠાં પુરુષાર્થ કરે છે. બેહદનાં બાપ થી ઉંચ પદ પામવા માટે ભણતર ચાલી રહ્યું છે. તમે જાણો છો જ્ઞાન સાગર, પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા શિવબાબા જ આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે અને સદ્ગુરુ પણ છે. એમનાથી આપણે વારસો લઈએ છીએ તો એમાં કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ - ઉંચ પદ પામવા માટે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ સ્કૂલમાં ભણે છે તો નંબરવાર માર્ક્સ થી પાસ થાય છે, પોતાનાં ભણતર અનુસાર. ત્યાં એવું તો કોઈ નહીં કહેશે કે માયા અમને વિઘ્ન નાખે છે કે તોફાન આવે છે. ઠીક રીતે થી ભણતા નથી અથવા ખરાબ સંગમાં જઈને ફસાઈ જાય છે. રમત-ગમત માં લાગી જાય છે એટલે ભણતાં નથી. નપાસ થઈ જાય છે. બાકી આને માયાનાં તોફાન નહીં કહેશું. ચલન ઠીક નથી રહેતી તો શિક્ષક પણ સર્ટિફિકેટ આપે છે કે આમની બદચલન છે. કુસંગ માં ખરાબ થયાં છે, એમાં માયા રાવણ ને દોષી બનાવવાની વાત નથી. મોટા-મોટા સારા વ્યક્તિઓનાં બાળકો કોઈ તો સારા ચઢી જાય છે, કોઈ દારુ વગેરે પીવા લાગી જાય છે. ગંદી તરફ ચાલ્યાં જાય છે તો બાપ પણ કહે છે કે કપૂત થઈ ગયાં છે. તે ભણતર માં તો ઘણાં વિષય હોય છે. આ તો એક જ પ્રકાર નું ભણતર છે. ત્યાં મનુષ્ય ભણાવે છે. અહીંયા બાળકો જાણે છે કે અમને ભગવાન ભણાવે છે. અમે સારી રીતે ભણીએ તો વિશ્વનાં માલિક બની શકીએ છીએ. બાળકો તો ઘણાં છે પછી કોઈ ભણી નથી શકતું, સંગદોષ માં આવીને. આને માયાનું તોફાન કેમ કહે? સંગદોષ માં કોઈ ભણતું નથી તો એમાં માયા કે શિક્ષક કે બાપ શું કરશે! નથી ભણી શકતાં તો ચાલ્યાં ગયાં પોતાનાં ઘરે. આ તો ડ્રામા અનુસાર પહેલાં ભૂમિમાં પડવાનું જ હતું. શરણ આવીને લીધી. કોઈને પતિ એ માર્યું, હેરાન કર્યા તો કોઈને વૈરાગ્ય આવી ગયો. ઘરમાં ચાલી નહીં શક્યાં પછી કોઈ અહીંયા આવી ને પણ ચાલ્યાં ગયાં, નથી બની શકતાં તો જઈને નોકરી વગેરેમાં લાગ્યાં કે લગ્ન કર્યા. આ તો એક બહાનું છે માયાના તોફાન થી ભણી નથી શકતાં. આ નથી સમજતા કે સંગદોષ નાં કારણે આ હાલ થયો અને અમારામાં વિકાર જબરજસ્ત છે. આ કેમ કહો છો કે માયા નું તોફાન લાગ્યું ત્યારે પડી ગયાં. આ તો પોતાનાં ઉપર આધાર છે.

બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ ની જે શિક્ષા મળે છે, એનાં પર ચાલવું જોઈએ. નથી ચાલતાં તો કોઈ ખરાબ સંગ છે અથવા કામનો નશો અથવા દેહ-અભિમાન નો નશો છે. બધાં સેવાકેન્દ્ર વાળા જાણે છે કે અમે બેહદનાં બાપ થી વિશ્વની બાદશાહી લેવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. નિશ્ચય નથી તો બેઠા જ કેમ છે બીજા પણ અનેક આશ્રમ છે. પરંતુ ત્યાં તો કંઈ પ્રાપ્તિ નથી. લક્ષ્ય-હેતુ નથી. તે બધાં નાનાં-નાનાં મઠ પંથ, ટાળ ટાળીઓ છે. ઝાડ વૃદ્ધિને પામવાનું જ છે. અહીંયા તો આ બધું કનેક્શન છે. મીઠા દૈવી ઝાડ નાં જે હશે તે નીકળી આવશે. સૌથી મીઠા કોણ હશે? જે સતયુગ નાં મહારાજા મહારાણી બને છે. હમણાં તમે સમજો છો જે પહેલા નંબરમાં આવે છે, એમણે જરૂર સારું ભણતર ભણ્યું હશે. તે જ સૂર્યવંશી ઘર માં ગયાં. એવું પણ છે જે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં અર્પણમય જીવન છે. ખૂબક જ સેવા કરી રહ્યાં છે. ફરક છે ને. ભલે અહીંયા પણ રહે છે પરંતુ ભણાવી નથી શકતાં તો બીજો સેવામાં લાગી જાય છે. અંતમા થોડું રાજાઈ પદ પામી લેશે. જોવાય છે બહાર ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવાવાળા બહુ

આગળ થઈ જાય છે, ભણવા અને ભણાવવા માં. બધાં તો ગૃહસ્થી નથી. કન્યા કે કુમારને ગૃહસ્થી નહીં કહેશું અને જે વાનપ્રસ્થી છે તે ૬૦ વર્ષનાં પછી બધું બાળકોને આપી પોતે કોઈ સાધુ વગેરે નાં સંગ માં જઈને રહે છે. આજકાલ તો તમોપ્રધાન છે તો મરવા સુધી પણ ધંધો વગેરે છોડતા નથી. પહેલાં ૬૦ વર્ષમાં વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં ચાલ્યાં જતાં હતાં. બનારસ માં જઈને રહેતાં હતાં. આ બાળકોએ સમજ્યું છે કે પાછું કોઈ જઈ નથી શકતું. સદગતિ ને પામી નથી શકતાં.

બાપ જ મુક્તિ- જીવનમુક્તિ દાતા છે. તે પણ બધાં જીવનમુક્તિ ને નથી પામતાં. કોઈ તો મુક્તિમાં ચાલ્યાં જાય છે. હવે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થઈ રહી છે, પછી જે જેટલો પુરુષાર્થ કરે. એમાં પણ કુમારીઓ ને સારો ચાન્સ (તક) છે. પારલૌકિક બાપની વારિસ બની જાય છે. અહીંયા તો બધાં બાળકો બાપ થી વારસો લેવાનાં હકદાર છે. ત્યાં તો બાળકીઓ ને વારસો નથી મળતો. બાળકો ને લાલચ રહે છે. ભલે એવાં પણ છે જે સમજે છે કે આ પણ વારસો મળશે, તે પણ લઈએ, આને કેમ છોડીએ. બંને તરફ ભણે છે. એવા જાત-જાતનાં છે. હવે આ તો સમજે છે સારું જે ભણે છે તે ઉંચ પદ પામી લે છે. પ્રજામાં બહુજ સાહુકાર બની જાય છે. અહીંયા રહેવા વાળાઓ ને અંદર જ રહેવું પડે છે. દાસ દાસીઓ બની જાય છે. પછી ત્રૈતા નાં અંતમાં ૩-૪-૫ જન્મ કરીને રાજાઈ પદ મળશે, એમનાથી તો તે સાહુકાર સારા છે જે સતયુગ થી લઈને એમની સાહુકારી કાયમ રહે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહીને સાહુકારી પદ કેમ ન લેવું જોઈએ. કોશિશ કરે છે અમે રાજાઈ પદ પામીએ. પરંતુ જો ખસી જાય છે તો પ્રજામાં સારું પદ પામવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. તે પણ તો ઉંચ પદ થયું ને. અહીંયા રહેવા વાળા થી બહાર રહેવા વાળા બહુજ ઉંચું પદ પામી શકે છે. બધો આધાર પુરુષાર્થ પર છે. પુરુષાર્થ ક્યારે છુપાઈ નથી શકતો. પ્રજામાં જે મોટામાં મોટા સાહુકાર બનશે, તે પણ છૂપા નહીં રહે. એવું નથી કે બહાર વાળા ને કોઈ ઓછું પદ મળે છે. પાછળ થી રાજાઈ પદ પામવું સારું કે પ્રજામાં શરૂ થી લઈને ઊંચ પદ પામવું સારું? ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવા વાળાને એટલાં માયાનાં તોફાન નથી આવતાં. અહીંયા વાળાને તોફાન ખુબ આવે છે. હિંમત કરે છે અમે શિવબાબા ની શરણ માં બેઠા છીએ પરંતુ સંગદોષ માં ભણતાં નથી. પાછળ થી બધી ખબર પડી જાય છે. સાક્ષાત્કાર થશે, કોણ શું પદ પામશે. નંબરવાર ભણે છે ને. કોઈ તો સેવાકેન્દ્ર ને પોતે જ ચલાવે છે. ક્યાંક તો સેવાકેન્દ્ર ચલાવવા વાળા થી પણ ભણવા વાળા આગળ થઈ જાય છે. બધું પુરુષાર્થ પર છે. એવું નહીં કે માયાનાં તોફાન આવે છે. ના. પોતાની ચલન ઠીક નથી. શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. લૌકિક માં પણ આવું થાય છે. શિક્ષક કે મા-બાપ ની મત પર નથી ચાલતાં. તમે તો એવાં બાપ નાં બાળકો બન્યાં છો જેમને કોઈ બાપ જ નથી. ત્યાં તો બહાર બહુજ જવું પડે છે. ઘણાં બાળકો સંગદોષ માં ફસાઈ જાય છે તો નપાસ થઈ જાય છે. એવું કેમ કહેશે કે માયાનાં તોફાન આવે છે. આ પોતાની મૂર્ખતા છે. ડાયરેક્શન પર નથી ચાલતાં. એવી ચલન થી નપાસ થઈ જાય છે. ઘણાને તો લાલચ હોય છે, કોઈ માં ક્રોધ, કોઈ માં ચોરી ની આદત, અંતમાં ખબર તો પડી જાય છે. ફલાણા-ફલાણા આવી-આવી ચલન નાં કારણે ચાલ્યાં ગયાં. સમજાય છે શૂદ્ર કુળ નાં બની ગયાં. એમને પછી બ્રાહ્મણ નહીં કહેશું. પછી જઈને શૂદ્ર બની ગયાં. ભણતર છોડી દીધું. થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળ્યું તો પ્રજા માં આવી જશે. મોટું ઝાડ છે. ક્યાં-ક્યાંથી નીકળી આવશે. દેવી-દેવતા ધર્મ નાં બીજા ધર્મ માં કન્વર્ટ (બદલી) થઈ ગયા હશે તે પણ નીકળી આવશે. અનેક આવશે તો બધાં વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. બીજા ધર્મ વાળા પણ મુક્તિ નો વારસો તો લઈ શકે છે ને. અહીંયા કોઈ પણ આવી શકે છે. પોતાનાં કુળમાં ઊંચ પદ પામવું હશે તો તે પણ આવીને લક્ષ્ય લઈને જશે. બાબાએ તમને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો હતો કે તે પણ આવી ને લક્ષ્ય લઈને જાય છે. એવું નહીં કે અહીંયા રહીને જ લક્ષ્ય માં રહી શકશે. કોઈ પણ ધર્મ વાળા લક્ષ્ય લઈ શકે છે. લક્ષ્ય મળે છે - બાપ ને યાદ કરો. શાંતિધામ ને યાદ કરો તો પોતાનાં ધર્મમાં ઊંચ પદ પામી લેશે. એમને જીવનમુક્તિ તો મળવાની નથી, ન ત્યાં આવશે. દિલ લાગશે નહીં. સાચું દિલ એમનું લાગે છે જે અહીંયાનાં છે. અંત માં આત્માઓ પોતાનાં બાપને તો જાણી જાય. ઘણાં સેવાકેન્દ્રો પર એવાં પણ છે જેમનું ભણતર પર અટેન્શન (ધ્યાન) નથી. તો સમજાઈ જાય છે ઊંચ પદ નહીં પામી શકશે. નિશ્ચય હોય તો એમ ન કહી શકે કે કુરસદ નથી. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો કહે છે કુરસદ નથી, આ કામ છે. તકદીરમાં હશે તો દિવસ-રાત પુરુષાર્થ કરવાં લાગી જશે. ચાલતાં-ચાલતાં સંગમાં પણ ખરાબ થઈ જાય છે. એને ગ્રહચારી પણ કહી શકાય છે. બૃહસ્પતિની દશા બદલાઈને મંગળ ની દશા થઈ જાય છે. કદાચ આગળ ચાલીને ઉતરી જાય. કોઈનાં માટે બાબા કહે છે રાહુ ની દશા બેઠી છે. ભગવાનનું પણ નથી માનતાં. સમજે છે આ બ્રહ્મા કહે છે. બાળકોને આ નથી ખબર પડતી કે કોણ છે જે ડાયરેક્શન આપે છે. દેહ-અભિમાન હોવાનાં કારણે સાકારનાં માટે સમજી લે છે. દેહી-અભિમાની હોય તો સમજે કે શિવબાબા જે પણ કહે છે તે અમારે કરવાનું છે. જવાબદારી શિવબાબા પર છે. શિવબાબા ની મત પર

તો ચાલવું જોઈએ ને. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી શિવબાબા ને ભૂલી જાય છે પછી શિવબાબા ની જવાબદારી નથી રહેતી. એમનો ઓર્ડર તો માથા પર ધારણ કરવો જોઈએ. પરંતુ સમજતાં નથી કે કોણ સમજાવે છે. તે પણ બીજું તો કોઈ ઓર્ડર નથી કરતું ફક્ત બાપ કહે છે હું તમને શ્રીમત આપું છું. એક તો મને યાદ કરો અને જે જ્ઞાન હું સંભળાવું છું તે ધારણ કરો અને કરાવો. બસ આ જ ધંધો કરો. અચ્છા બાબા જે હુકમ. રાજાઓનાં આગળ જે રહે છે તે એવું કહે છે - “જે હુકમ”. તે રાજાઓ હુકમ કરતાં હતાં. આ શિવબાબા નો હુકમ છે. ઘડી-ઘડી કહેવું જોઈએ - “જે હુકમ શિવબાબા”. તો તમને ખુશી પણ રહેશે. સમજશે શિવબાબા હુકમ આપે છે. યાદ રહેશે શિવબાબાની, તો બુદ્ધિ નું તાળું ખુલી જશે. શિવબાબા કહે છે આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) પડી જવી જોઈએ તો બેડો પાર થઈ જાય. પરંતુ આ જ મુશ્કિલ છે. ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. એવું કેમ કહેવું જોઈએ કે માયા ભુલાવે છે. આપણે ભૂલી જઈએ છીએ એટલે ઉલ્ટાં કામ થતાં રહે છે.

ઘણી બાળકીઓ છે, જ્ઞાન તો બહુ સાડું આપે છે પરંતુ યોગ નથી, જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય. એવાં બહુ જ સારા-સારા બાળકો છે, યોગ બિલકુલ નથી. ચલન થી સમજાય છે - યોગમાં નથી રહેતાં પછી પાપ રહી જાય છે જે ભોગવવાં પડે છે. આમાં તોફાનની તો વાત જ નથી. સમજો આ મારી ભૂલ છે, હું શ્રીમત પર ચાલતો નથી. અહીંયા તમે આવ્યા છો રાજયોગ શીખવાં. પ્રજાયોગ નથી શીખવાડાતો. માત પિતા તો છે જ. એમને ફોલો કરો તો તમે પણ ગદી નશીન બનશો. આમનું તો સર્ટન (નિશ્ચિત) છે ને. આ શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે તો ફોલો મધર ફાધર. બીજા ધર્મ વાળા મધર ફાધર ને ફોલો નથી કરતાં. તે તો ફાધર ને જ માને છે. અહીંયા તો બંને છે. ગોડ તો છે ક્રિયેટર (રચયિતા). મધર નું પછી ગુપ્ત રહસ્ય છે. મા-બાપ ભણાવતાં રહે છે. સમજાવે છે આવું નહીં કરો, આ કરો. શિક્ષક કોઈ પણ સજા આપશે તો સ્કૂલ ની વચમાં જ આપશે ને. એવું થોડી બાળક કહેશે કે મારી ઈજ્જત લો છો. બાપ પ-ડ બાળકોનાં આગળ થપ્પડ મારશે. તો એવું બાળક થોડી કહેશે કે પ-ડ નાં આગળ કેમ માર્યો. ના. અહીંયા તો બાળકોને શિક્ષા અપાય છે તો પણ નથી ચાલી શકતાં તો સાડું ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી ને પછી પુરુષાર્થ કરો. જો અહીંયા બેસી ડિસસર્વિસ કરી તો જે કંઈ પણ થોડું હશે તે પણ ખતમ થઈ જશે. નથી ભણવું તો છોડી દો. બસ અમે ચાલી નથી શકતાં. ઝલાની કેમ કરવી જોઈએ. અનેક બાળકો છે. કોઈ ભણશે કોઈ છોડી દેશે. દરેકે પોતાનાં ભણતરમાં મસ્ત રહેવું જોઈએ.

બાપ કહે છે એક-બે થી સેવા નહીં લો. કોઈ અહંકાર ન આવવો જોઈએ. બીજાથી સેવા લેવી આ પણ દેહ અહંકાર છે. બાબાએ સમજાવું તો પડે ને. નહીં તો જ્યારે ટ્રીબ્યુનલ બેસશે ત્યારે કહેશે - અમને થોડી ખબર હતી કાયદા કાનૂન ની એટલે બાપ સમજાવી દે છે પછી સાક્ષાત્કાર કરાવી સજા આપશે. વગર પૂફ (પ્રમાણ) સજા થોડી જ મળી શકે છે. અચ્છા, સમજાવે તો ખુબ છે કલ્પ પહેલાં માફક. દરેક ની તકદીર જોવાય છે. ઘણાં સર્વિસ કરી પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવે છે, ઘણાં છે જે તકદીર ને લકીર લગાવી દે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ દ્વારા જે શિક્ષાઓ મળે છે એનાં પર ચાલવાનું છે. માયાને દોષ ન આપી પોતાની કમીઓની તપાસ કરી તેને કાઢવાની છે.
2. અહંકાર નો ત્યાગ કરી પોતાનાં ભણતર માં મસ્ત રહેવાનું છે. ક્યારેય બીજાઓથી સેવા નથી લેવાની. સંગદોષ થી બહુજ-બહુજ સંભાળ કરવાની છે.

વરદાન :- નિશ્ચય નાં આધાર પર સદા એકરસ અચળ સ્થિતિમાં સ્થિત રહેવા વાળા નિશ્ચિત ભવ નિશ્ચયબુદ્ધિ ની નિશાની છે જ સદા નિશ્ચિત. તે કોઈ પણ વાતમાં ડગમગ નથી થઈ શકતાં, સદા અચળ રહેશે એટલે કંઈ પણ હોય વિચારો નહીં - શું, શા માટે, માં ક્યારેય નહીં જાઓ, ત્રિકાળદર્શી બની નિશ્ચિત રહો કારણ કે દરેક કદમમાં કલ્યાણ છે. જ્યારે કલ્યાણકારી બાપનો હાથ પકડ્યો છે તો તે અકલ્યાણ ને પણ કલ્યાણ માં બદલી દેશે એટલે સદા નિશ્ચિત રહો.

સ્લોગન :- જે સદા સ્નેહી છે તે દરેક કાર્ય માં સ્વતઃ સહયોગી બને છે.

“ મીઠા બાળકો - ઉંચ પદ પામવું છે તો સાચાં બાપ ની સાથે સદા સાચાં રહો , કોઈ પણ ભૂલ થાય તો બાપ થી ક્ષમા લઈ લો , પોતાની મત પર નહીં ચાલો ”

પ્રશ્ન :- કયા લાલ ક્યારેય છૂપાઈ નથી શકતાં?

ઉત્તર :- જેમનો ઈશ્વરીય પરિવાર થી પ્રેમ છે, જેમને રાત-દિવસ સર્વિસ (સેવા) નો જ શોખ રહે છે, એવાં સર્વિસેબલ (સેવાધારી) જે ફરમાનબરદાર અને વફાદાર છે, ક્યારેય પણ મનમત પર નથી ચાલતાં, બાપ થી સાચાં અને સાફ દિલ છે તે ક્યારેય પણ છૂપાઈ નથી શકતાં.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા પિતા ...

ઓમ શાંતિ ! ગીતમાં ગેરેન્ટી (ખાતરી) કોની હતી? માતા-પિતાની સાથે બાળકોની ગેરેન્ટી છે કે અમારા તો એક તમે છો બીજું ન કોઈ. કેટલી ઊંચી મંજિલ છે. આવાં શ્રેષ્ઠ બાપની શ્રીમત પર કોઈ ચાલે તો ગેરેન્ટી છે, વારસો જરૂર ઉંચ પામશે. પરંતુ બુદ્ધિ કહે છે ખુબ ઉંચી મંજિલ જોવામાં આવે છે. જે કોટો માં કોઈ, કોઈ માં કોઈ ફક્ત માળાનાં દાણા બને છે. કહે પણ છે તુમ માત-પિતા, પરંતુ માયા એટલી દુસ્તર છે જે કોઈ મુશ્કેલ જ ગેરેન્ટી પર ચાલી શકે. દરેક પોતાનાથી પૂછી શકે છે કે સાચ્યે-સાચ્યે હું માતા-પિતા નો બન્યો છું. બાપ કહે છે ના. ખુબ થોડા છે ત્યારે તો જુઓ માળા કેટલાની બને છે? કેટલાં કોટો માં ફક્ત ૮ ની વૈજયંતી માળા બને છે, કોઈ કહે એક છે, કરે બીજું છે એટલે બાપ પણ કહે છે - જુઓ કેવું વન્ડર (આશ્ચર્ય) છે. બાપ કેટલાં પ્રેમ થી સમજાવે છે પરંતુ સપૂત બાળકો ખુબ થોડા નીકળે છે, (માળાનાં દાણા). બાળકોમાં એટલી તાકાત નથી જે શ્રીમત પર ચાલી શકે, તો જરૂર રાવણ મત પર છે એટલે એટલું પદ નથી પામી શકતાં. કોઈ વિરલા જ માળાનાં દાણા બને છે, તે પણ લાલ છૂપાઈ નથી રહેતાં. તે દિલ પર ચઢેલા રહે છે. રાત દિવસ સર્વિસનો જ શોખ રહે છે. ઈશ્વરીય સંબંધ થી પ્રેમ રહે છે. બહારમાં તેમની બુદ્ધિ ક્યાંય નથી જતી. એવો પ્રેમ દૈવી પરિવાર થી રાખવાનો છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ બાળકોનો બાપ થી, બહેન-ભાઈઓનો આપસમાં ખુબજ પ્રેમ હોય છે. અહીંયા તો કોઈ-કોઈ નો રીંચક માત્ર પણ બાપ થી યોગ નથી. ગેરેન્ટી તો ખુબ કરે છે. ભક્તિમાર્ગમાં ગાયે છે, હમણાં તો બાળકો સમ્મુખ છે. વિચારાય છે ભક્તિમાર્ગ માં જે ગાતા રહે છે, કેટલાં પ્રેમ થી યાદ કરે છે. અહીંયા તો યાદ જ નથી કરતાં. બાબાનાં બનવાથી માયા દુશ્મન બની જાય છે. બુદ્ધિ બહાર ચાલી જાય છે તો માયા સારી રીતે પાડી દે છે. તે પોતે નથી સમજતાં કે અમે જે કંઈ કરીએ છીએ તે પડવા માટે જ કરીએ છીએ. પોતાની મત પર પડતા રહે છે. તેમને ખબર જ નથી પડતી કે અમે શું કરી રહ્યાં છીએ. કંઈક તો ખામીઓ બાળકોમાં છે ને. કહે એક છે કરે બીજું છે. નહીં તો બાપ થી વારસો કેટલો ઉંચ મળે છે. સચ્ચાઈ થી કેટલી બાપની સર્વિસમાં લાગી જવું જોઈએ. પરંતુ માયા કેટલી દુસ્તર છે. કોટો માં કોઈ બાપ ને પૂરા ઓળખે છે. બાપ કહે છે, કલ્પ-કલ્પ એવી રીતે જ થાય છે. પૂરા વફાદાર, ફરમાનબરદાર ન હોવાનાં કારણે તે બિચારાઓનું પદ એવું થઈ જાય છે. કહે પણ છે બાબા અમે રાજયોગ શીખી નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનીશું. રામ સીતા નહીં બનીશું. હાથ પણ ઉઠાવે છે પરંતુ ચલન પણ તો એવી જોઈએ ને. બેહદનાં બાપ વારસો આપવા માટે આવ્યાં છે, એમની શ્રીમત પર કેટલું ચાલવું જોઈએ. ઘણાં છે જેમણે કસમ ખાધેલી છે અમે શ્રીમત પર નહીં ચાલીશું. તે છૂપાયેલાં નથી રહેતાં. કોઈની તકદીરમાં નથી તો દેહ-અભિમાન પહેલાં થપ્પડ મારે છે પછી છે કામ. કામ નથી તો ક્રોધ, લોભ છે. છે તો બધાં દુશ્મન. મોહ પણ એવી ચીજ છે જે બિલકુલ જ સત્યાનાશ કરી દે છે. લોભ પણ ઓછો નથી. ખુબ કઠોર દુશ્મન છે. પાઈ-પૈસાની ચીજ ચોરી કરી લેશે. આ પણ લોભ છે ને. ચોરીની ખુબ ગંદી આદત છે. અંદરમાં દિલ ખાવું જોઈએ કે અમે પાપ કરતા રહીએ છીએ તો શું પદ પામીશું. શિવબાબાનાં યજ્ઞ માં આવીને બાબાની પાસે અમે આવા કામ કેવી રીતે કરી શકીએ છીએ. માયા ખુબ ઉલ્ટા કામ કરાવે છે. કેટલું પણ સમજાવો છતાં પણ આદત મટતી નથી. કોઈ નામ રૂપ માં ફસાઈ પડે છે. દેહ-અભિમાન નાં કારણે નામ રૂપમાં પણ આવી જાય છે. દરેક સેવાકેન્દ્ર ની બાબા ને બધી ખબર રહે છે ને. બાબા પણ શું કરે, સમજાવવું તો પડે. કેટલાં સેવાકેન્દ્રો છે. કેટલાં બાબાની પાસે સમાચાર આવે છે. ફીકર તો રહે છે ને. પછી સમજાવવું પડે છે, માયા ઓછી નથી. ખુબ હેરાન કરે છે. સારા-સારા બાળકોને કહેવાય છે મોટા બનવું મોટું દુઃખ પામવું. આ તો દુઃખની કોઈ વાત નથી. જાણે છે કલ્પ

પહેલાં પણ એવું થયું હતું. ઈશ્વરનાં બનીને પછી પણ માયાનાં વશ થઈ જાય છે. કોઈને કોઈ વિકર્મ કરી લે છે, ત્યારે બાપ કહે છે પ્રતિજ્ઞા તો ઘણાં બાળકો કરે છે કે બાબા અમે તમારી શ્રીમત પર જરૂર ચાલશું, પરંતુ ચાલતાં નથી એટલે માળા જુઓ કેટલી નાની બને છે, બાકી તો છે પ્રજા. કેટલી મોટી છે મંઝિલ છે, આમાં દિલની ખુબ સફાઈ જોઈએ. કહેવત પણ છે - સય તો બિહો નય. જો બાપની સાથે સાચાં ચાલતાં રહે તો સતયુગમાં કૃષ્ણની સાથે જઈને ડાન્સ કરશે. સતયુગમાં કૃષ્ણ નો ડાન્સ જ પ્રસિદ્ધ છે. રાસલીલા, રાધા કૃષ્ણ ની જ દેખાડે છે. પાછળ થી રામલીલા દેખાડે છે. પરંતુ નંબરવન માં રાધા કૃષ્ણની રાસલીલા છે કારણ કે આ સમયે તે બાપ થી ખુબ જ સાચાં બને છે તો કેટલું ઊંચ પદ પામે છે. હાથ તો ઘણાં ઉઠાવે છે, પરંતુ માયા કેવી છે. પ્રતિજ્ઞા કરે છે તો તેનાં પર ચાલવું પડે ને. માયાનાં ભૂતોને ભગાડવાનાં છે. દેહ-અભિમાન ની પાછળ બધાં ભૂત ચટકી જાય છે. બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરો. તેમાં પણ સવારે-સવારે બેસી વાતો કરો. બાબાની મહિમા કરો. ભક્તિમાર્ગમાં ભલે યાદ કરે છે પરંતુ મહિમા તો કોઈની છે નહીં. કૃષ્ણ ને યાદ કરશે. મહિમા કરશે - માખણ ચોર્યું, તેમને ભગાડ્યાં. અકાસુર, બકાસુર ને માર્યા, આ કર્યું. બસ બીજું શું કહેશે. આ છે બધું જુઠું. સાચાં ની રત્તી નથી. પછી રસ્તો શું બતાવશે! મુક્તિને જ નથી જાણતાં. આ સમયે આખાં વિશ્વ પર રાવણનું જ રાજ્ય છે. બધાં આ સમયે પતિત છે. મનુષ્ય ભ્રષ્ટાચારી નો અર્થ પણ નથી સમજતાં. આ પણ નથી જાણતાં કે સતયુગમાં નિર્વિકારી દેવતાઓ હતાં. ગાયે પણ છે સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ. પરંતુ પછી કહી દે - ત્યાં પણ રાવણ, કંસ જરાસંધિ વગેરે હતાં. કહેવાય છે પવિત્ર બનો, તો કહે છે દેવતાઓને પણ તો બાળકો વગેરે હતાં. અરે, તમે ગાયો છો સર્વગુણ સંપન્ન... સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પછી વિકારની વાત કેવી રીતે હોઈ શકે. તમે પણ નિર્વિકારી બનો તો કહે છે સૃષ્ટિ કેવી રીતે વધશે. બાળકો કેવી રીતે પેદા થશે. મંદિરમાં જઈને મહિમા ગાયે છે. ઘરમાં આવીને તે મહિમા પણ ભૂલી જાય છે. ભલે તમે તપાસ કરીને જુઓ, ઘરમાં જઈને સમજાવો તો માનશે નહીં, ત્યાંની વાત ત્યાં જ રહી. પવિત્ર બનવા માટે કહો તો કહેશે વાહ! આનાં વગર દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે. તેમને ખબર જ નથી કે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા કેવી રીતે ચાલે છે.

બાળકોએ ગીત પણ સાંભળ્યું. પ્રતિજ્ઞા કરે છે - તમારી મત પર ચાલશું કારણ કે શ્રીમત પર ચાલવામાં કલ્યાણ છે. બાપ તો કહેતાં રહે છે શ્રીમત પર ચાલો, નહીં તો છેલ્લે મોત આવી જશે. પછી ટ્રિબ્યુનલમાં બધું બતાવવું પડશે. તમે જ આ પાપ કર્યા છે. પોતાની મત પર ચાલીને પછી કલ્પ-કલ્પ નો ડાઘ લાગી જશે. એવું નથી કે એક વાર ફેલ (નપાસ) થયાં તો બીજા ત્રીજા વર્ષમાં ભણશે. ના. હમણાં નપાસ થયાં તો કલ્પ-કલ્પ થતાં રહેશે, એટલે પુરુષાર્થ ખુબ કરવાનો છે. કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલો. અંદર કાંઈ પણ ગંધ ન રહે. હૃદયને શુદ્ધ બનાવવાનું છે. નારાદ ને પણ કહ્યું ને - પોતાની શકલ અરીસા માં જુઓ. તો જોયું હું તો વાંદરા માફક છું. આ એક ઉદાહરણ છે. પોતાનાથી પૂછવાનું છે કે અમે ક્યાં સુધી શ્રીમત પર ચાલી રહ્યાં છીએ. બુદ્ધિયોગ ક્યાંય બહાર તો નથી ભટકતો? દેહ-અભિમાન માં તો નથી? દેહી-અભિમાની તો સર્વિસમાં લાગેલાં રહેશે. બધો આધાર યોગ પર છે. ભારતનો યોગ પ્રસિદ્ધ છે. એ તો નિરાકાર બાપ જ નિરાકાર બાળકો ને સમજાવે છે. આને કહેવાય છે સહજ રાજયોગ. લખેલું પણ છે નિરાકાર બાપે સહજ રાજયોગ શીખવાડ્યો. ફક્ત કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. તમે જાણો છો આપણે એવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે. પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. પાપની કોઈ વાત નથી. બાપ ની યાદ માં જ રહીને એમની સર્વિસ માં રહેવાનું છે. આટલું ઉંચ પદ પામવાનું છે તો કંઈક તો મહેનત કરશો ને. સન્યાસી વગેરે તો કહી દે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી કમળફૂલ સમાન રહે, આ થઈ નથી શકતું. સંપૂર્ણ બનવામાં ઘણાં ફેલ થઈ જાય છે કારણ કે યાદ નથી કરી શકતાં. હમણાં પ્રાચીન યોગ બાપ શીખવાડી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે યોગ તો હું સ્વયં જ આવીને શીખવાડું છું, હવે મને યાદ કરો. તમારે મારી પાસે આવવાનું છે. આ છે યાદ ની યાત્રા. તમારું સ્વીટ સાઈલેન્સ ઘર તે છે. આ પણ જાણો છો કે આપણે ભારતવાસી જ આવીશું ભારતમાં અને પૂરો વારસો પામશું. તો બાપ વારંવાર સમજાવે છે, પ્રતિજ્ઞા પર પૂરા રહો. ભૂલ થઈ જાય છે તો બાપ થી ક્ષમા લેવી જોઈએ.

જુવો, આ બાળક ક્ષમા લેવા માટે ખાસ બાબાની પાસે એક દિવસ માટે આવ્યો છે. થોડી ભૂલ થઈ છે તો ભાગ્યો છે કારણ કે દિલ અંદર ખાય છે તો સમજ્યો સમ્મુખ જઈને બાબાને સંભળાવું. કેટલો બાપનાં પ્રતિ રિગાર્ડ (સમ્માન) છે. ઘણાં બાળકો છે જે આનાથી પણ વધારે વિકર્મ કરતાં રહે છે, ખબર પણ નથી પડતી. હું તો કહીશ વાહ બાળક, ખુબ સારો છે. થોડી એવી ભૂલની ક્ષમા લેવા આવ્યો છે. બાબાનું હંમેશા કહેવાનું છે કે ભૂલ બતાવી ને ક્ષમા લઈ લો. નહીં તો તે પાપ વૃદ્ધિ ને પામતું રહેશે. પછી નીચે પડી જશો. મુખ્ય યોગ થી જ બચી શકશો. જે

યોગની ખુબ કમી છે. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે. આ તો જેવી રીતે એક વાર્તા છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં કોનું રાજ્ય હતું, કેવી રીતે રાજ્ય કર્યું. કેટલો સમય કર્યું પછી રાજ્ય કરતાં-કરતાં કેવી રીતે વિકારો માં ફસાયાં. કોઈએ ચઢાઈ નથી કરી. ચઢાઈ તો પછી જ્યારે વૈશ્ય બનો ત્યારે થાય છે. તેમનાથી તો રાવણે રાજ્ય છીનવ્યું. તમે પછી રાવણ પર જીત પામીને રાજ્ય લો છો, આ પણ કોઈની બુદ્ધિમાં મુશ્કિલ બેસે છે. જે બાપ થી પૂરા વફાદાર, ફરમાનબરદાર છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ કોઈ વફાદાર, ફરમાનબરદાર હોય છે. કોઈ નોકર પણ ખુબ ઈમાનદાર હોય છે. લાખો રૂપિયા પડ્યાં રહે, ક્યારેય એક પણ ઉઠાવશે નહીં. કહે છે - શેઠજી તમે ચાવીઓ છોડી ગયાં હતાં, અમે સંભાળીને બેઠા છીએ. એવાં પણ હોય છે. બાપ તો ખુબ સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. વિવેક કહે છે કે આ કારણ થી માળાનાં દાણા નથી બનતાં. પછી ત્યાં જઈને દાસ-દાસીઓ બનશે. નહીં ભણવાથી જરૂર આ હાલત થતી હશે. શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. બાપ સમજાવે છે તમારી મંઝિલ આખી છે યોગ ની. માયા એકદમ નાક થી પકડી યોગ લગાવવા નથી દેતી. યોગ હોય તો સર્વિસ ખુબ સારી કરે. પાપો નો ડર રહે. જેમ આ બાળક તો ખુબ સારો છે. સચ્ચાઈ હોય તો આવી. સારા-સારા બાળકો થી આનું પણ સારું છે. અને જે સર્વિસ કરતાં રહે છે, તે ક્યાંય ન ક્યાંય ફસાયેલાં રહે છે. કાંઈ પણ બતાવતાં નથી. કહેવાથી છોડતાં પણ નથી. ગીતમાં તો જોયું, પ્રતિજ્ઞા કરે છે કે કંઈ પણ થઈ જાય, ક્યારેય એવી ભૂલ નહીં કરીશું. મૂળ વાત છે દેહ-અભિમાનની. દેહ-અભિમાન થી જ ભૂલો થાય છે. ખુબ ભૂલો કરે છે એટલે સાવધાની અપાય છે. બાપનું કામ છે સમજાવવાનું. ન સમજાવે તો કહેશે અમને કોઈએ સમજાવ્યું થોડી. આનાં પર એક વાર્તા પણ છે. બાપ પણ કહે છે બાળકો ખબરદાર રહો. નહીં તો ખુબ સજા ખાવી પડશે. પછી એવું નહીં કહેતાં કે અમને સમજાવ્યું કેમ નહીં. બાપ સ્પષ્ટ સમજાવે છે થોડું પણ પાપ કરવાથી ખુબ વૃદ્ધિ થઈ જાય છે. પછી બાપ ની આગળ માથું પણ નહીં ઉઠાવી શકશે. જુકું બોલવાથી તો તોબા-તોબા કરવું જોઈએ. એવું નહીં સમજો કે શિવબાબા અમને થોડી જુએ છે. અરે અજ્ઞાનકાળ માં પણ એ બધું જાણે છે ત્યારે તો પાપ અને પુણ્યનું ફળ આપે છે. સ્પષ્ટ કહે છે કે તમે પાપ કરશો તો તમારા માટે ખુબ કઠોર સજા છે. બાપ થી વારસો લેવા આવ્યાં છો, તો તેનાં બદલે બંને કાન તો ન કપાવવાં જોઈએ ને. કહે એક છે અને યાદ કરે છે બીજાઓને. બાપ ને યાદ નથી કરતાં તો બતાવો તેમની ગતિ શું થશે? સાચું ખાવું, સાચું બોલવું, સાચું પહેરવું.... આ પણ હમણાંની વાત છે. જ્યારે કે બાપ આવીને શીખવાડે છે તો એમની દરેક વાતમાં સાચું રહેવું જોઈએ. અચ્છા.

એવાં સાચાં વફાદાર, ફરમાનબરદાર બાળકો પ્રત્યે માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાન અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સચ્ચાઈ થી બાપની સર્વિસમાં લાગી જવાનું છે. પૂરા વફાદાર, ફરમાનબરદાર બનવાનું છે. ઇશ્વરીય પરિવાર થી સાચો પ્રેમ રાખવાનો છે.
2. શ્રીમત માં મનમત કે રાવણની મત મિક્સ નથી કરવાની. એક બાપ બીજું ન કોઈ આ ગેરેન્ટી માં પાકું રહેવાનું છે. હૃદયને શુદ્ધ પવિત્ર બનાવવાનું છે.

વરદાન :- આ હીરા તુલ્ય યુગમાં હીરો જોવાં અને હીરો પાઈ ભજવવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી ભવ જેવી રીતે ઝવેરી ની નજર સદા હીરા પર રહે છે, તમે બધાં પણ ઝવેરી છો, તમારી નજર પથ્થર ની તરફ ન જાય, હીરાને જુઓ. દરેક ની વિશેષતા પર જ નજર જાય. સંગમયુગ છે પણ હીરાતુલ્ય યુગ. પાઈ પણ હીરો, યુગ પણ હીરા તુલ્ય, તો હીરો જ જુઓ ત્યારે તમારી શુભ ભાવનાની કિરણો બધી બાજુ ફેલાવી શકશો. વર્તમાન સમયે આ જ વાતનું વિશેષ અટેન્શન જોઈએ. આવાં પુરુષાર્થી ને જ તીવ્ર પુરુષાર્થી કહેવાય છે.

સ્લોગન :- વાયુમંડળ કે વિશ્વ ને પરિવર્તન કરવાનાં પહેલાં સ્વ પરિવર્તન કરો.

“ સાઈલેન્સ પાવર (શાંતિની શક્તિ) જમા કરવાનું સાધન - અંતર્મુખી અને એકાંતવાસી સ્થિતિ ”

આજે સર્વ શક્તિવાન બાપદાદા પોતાની શક્તિ સેના ને જોઈ રહ્યાં છે. આ રુહાની શક્તિ સેના વિચિત્ર સેના છે. નામ રુહાની સેના છે પરંતુ વિશેષ સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ છે, શાંતિ આપવા વાળી અહિંસક સેના છે. તો આજે બાપદાદા દરેક શાંતિદેવા બાળકો ને જોઈ રહ્યાં છે કે દરેકે શાંતિની શક્તિ ક્યાં સુધી જમા કરી છે? આ શાંતિની શક્તિ આ રુહાની સેનાનું વિશેષ શસ્ત્ર છે. છે બધાં શસ્ત્રધારી પરંતુ નંબરવાર છે. શાંતિની શક્તિ આખાં વિશ્વ ને અશાંત થી શાંત બનાવવા વાળી છે, ન ફક્ત મનુષ્ય આત્માઓને પરંતુ પ્રકૃતિને પણ પરિવર્તન કરવા વાળી છે. શાંતિની શક્તિને હજું ગુહ્ય રુપથી જાણવાની અને અનુભવ કરવાની છે. જેટલાં આ શક્તિમાં શક્તિશાળી બનશો, એટલું જ શાંતિની શક્તિનું મહત્વ, મહાનતા નો અનુભવ વધારે કરતાં જશો. હમણાં વાણીની શક્તિ થી સેવાનાં સાધનોની શક્તિ અનુભવ કરી રહ્યાં છો અને આ અનુભવ દ્વારા સફળતા પણ પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો. પરંતુ વાણી ની શક્તિ અથવા સ્થૂળ સેવાનાં સાધનો થી વધારે સાઈલેન્સ ની શક્તિ અતિ શ્રેષ્ઠ છે. સાઈલેન્સ ની શક્તિ નાં સાધન પણ શ્રેષ્ઠ છે. જેમ વાણીની સેવા નાં સાધન ચિત્ર, પ્રોજેક્ટર અથવા વિડીઓ વગેરે બનાવો છો, એમ શાંતિની શક્તિનાં સાધન - શુભ સંકલ્પ, શુભ ભાવના અને નયનોની ભાષા છે. જેમ મુખની ભાષા દ્વારા બાપ નો અથવા રચના નો પરિચય આપો છો, એમ સાઈલેન્સની શક્તિનાં આધાર પર નયનો ની ભાષા થી નયનો દ્વારા બાપ નો અનુભવ કરાવી શકો છો. જેમ પ્રોજેક્ટર દ્વારા ચિત્ર દેખાડો છો, તેમ તમારા મસ્તકની વચ્ચે ચમકતું તમારું કે બાપ નું ચિત્ર સ્પષ્ટ દેખાડી શકો છો. જેમ વર્તમાન સમયે વાણી દ્વારા યાદની યાત્રાનો અનુભવ કરાવો છો, એમ સાઈલેન્સ ની શક્તિ દ્વારા તમારો ચહેરો (જેનો મુખ કહો છો) તમારા દ્વારા ભિન્ન-ભિન્ન યાદની સ્થિતિ નો સ્વતઃ જ અનુભવ કરાવશે. અનુભવ કરવા વાળાઓને સહજ મહેસૂસ થશે કે આ સમયે બીજરુપ સ્થિતિનો અનુભવ થઈ રહ્યો છે અથવા ફરીશ્તા રુપનો અનુભવ થઈ રહ્યો છે અથવા ભિન્ન-ભિન્ન ગુણો નો અનુભવ તમારા આ શક્તિશાળી ચહેરા થી સ્વતઃ જ થતો રહેશે.

જેમ વાણી દ્વારા આત્માઓને સ્નેહનાં સહયોગ ની ભાવના ઉત્પન્ન કરાવો છો, એમ જ્યારે તમે શુભ ભાવના, સ્નેહની ભાવનાની સ્થિતિમાં સ્વયં સ્થિત હશો તો જેવી તમારી ભાવના હશે તેવી ભાવના એમનામાં પણ ઉત્પન્ન થશે. તમારી શુભ ભાવના એમની ભાવનાને પ્રજ્જવલિત કરશે. જેમ દીપક, દીપકને પ્રગટાવે છે, એમ તમારી શક્તિશાળી શુભભાવના બીજાઓમાં પણ સર્વશ્રેષ્ઠ ભાવના સહજ જ ઉત્પન્ન કરાવશે. જેમ વાણી દ્વારા હમણાં બધાં સ્થૂળ કાર્ય કરતાં રહો છો, એમ સાઈલેન્સ ની શક્તિ નું શ્રેષ્ઠ સાધન - શુભ સંકલ્પની શક્તિ થી સ્થૂળ કાર્ય પણ એમ જ સહજ કરી શકો છો અથવા કરાવી શકો છો. જેમ સાયન્સ ની શક્તિનાં સાધન ટેલીફોન, વાયરલેસ છે, એમ આ શુભ સંકલ્પ સમ્મુખ વાત કરવી અથવા ટેલીફોન, વાયરલેસ દ્વારા કાર્ય કરાવવાનો અનુભવ કરાવશે. એમ સાઈલેન્સની શક્તિ માં વિશેષતાઓ છે. સાઈલેન્સ ની શક્તિ ઓછી નથી. પરંતુ હમણાં વાણીની શક્તિ ને, સ્થૂળ સાધનો ને વધારે કાર્યમાં લગાવો છો, એટલે આ સહજ લાગે છે. સાઈલેન્સ ની શક્તિનાં સાધનો ને પ્રયોગ માં નથી લાવ્યાં, એટલે આનો અનુભવ નથી. તે સહજ લાગે છે, આ મહેનત નું લાગે છે. પરંતુ સમય પરિવર્તન પ્રમાણે આ શાંતિની શક્તિનાં સાધન પ્રયોગમાં લાવવાં જ પડશે એટલે, હેં શાંતિદેવા શ્રેષ્ઠ આત્માઓ! આ શાંતિની શક્તિ ને અનુભવ માં લાવો. જેમ વાણી ની પ્રેક્ટિસ કરતાં-કરતાં વાણી નાં શક્તિ શાળી થઈ ગયાં છો, એમ શાંતિની શક્તિનાં પણ અભ્યાસી બનતાં જાઓ. આગળ ચાલી વાણી કે સ્થૂળ સાધનોનાં દ્વારા સેવા નો સમય નહીં મળશે. એવાં સમય પર શાંતિની શક્તિનાં સાધન આવશ્યક હશે કારણ કે જેટલા જે મહાન શક્તિશાળી હોય છે તે અતિ સૂક્ષ્મ હોય છે. તો વાણી થી શુદ્ધ-સંકલ્પ સૂક્ષ્મ છે, એટલે સૂક્ષ્મનો પ્રભાવ શક્તિશાળી હશે. હમણાં પણ અનુભવી છો, જ્યાં વાણી દ્વારા કોઈ કાર્ય સિદ્ધ નથી થતું તો કહો છો - આ વાણી થી નહિં સમજશે, શુભ ભાવના થી પરિવર્તન થશે. જ્યાં વાણી કાર્ય ને સફળ નથી કરી શકતી, ત્યાં સાઈલેન્સ ની શક્તિનાં સાધન શુભ-સંકલ્પ, શુભ-ભાવના, નયનોની ભાષા દ્વારા રહેમ અને સ્નેહ ની અનુભૂતિ કાર્ય સિદ્ધ કરી શકે છે. જેમ હમણાં પણ કોઈ વાદ-વિવાદ વાળા આવે છે તો વાણી થી વધારે વાદ-વિવાદ માં આવી જાય છે. એમને યાદમાં બેસાડી સાઈલેન્સ ની શક્તિનો અનુભવ કરાવો છો ને. એક સેકન્ડ પણ જો યાદ દ્વારા શાંતિનો અનુભવ કરી લે છે તો સ્વયં જ પોતાની વાદ-વિવાદની બુદ્ધિને સાઈલેન્સ ની અનુભૂતિનાં આગળ સમર્પણ કરી દે છે. તો આ સાઈલેન્સની શક્તિનો અનુભવ વધારતાં જાઓ. હમણાં આ સાઈલેન્સ ની શક્તિની અનુભૂતિ બહુજ ઓછી છે. સાઈલેન્સની શક્તિ નો રસ હમણાં સુધી મેજોરીટી એ ફક્ત અંચલી માત્ર અનુભવ કર્યો છે. હેં શાંતિ-દેવા, તમારા ભક્ત તમારા જડ ચિત્રો થી શાંતિ જ વધારે માંગે છે કારણ કે શાંતિમાં જ સુખ સમાયેલું છે. તેઓ અલ્પકાળ નો અનુભવ પણ કરે છે. તો બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતા શાંતિની શક્તિની અનુભવી આત્મા ઓ કેટલી છે, વર્ણન કરવા વાળી કેટલી છે અને પ્રયોગ કરવા વાળી કેટલી છે.

એના માટે - અંતર્મુખતા અને એકાંતવાસી બનવાની આવશ્યકતા છે. બાહ્યમુખતા માં આવવું સહજ છે પરંતુ અંતર્મુખી નો અભ્યાસ હમણાં સમય પ્રમાણે ખુબજ જોઈએ. ઘણાં બાળકો કહે છે - એકાંતવાસી બનવાનો સમય નથી મળતો, અંતર્મુખી સ્થિતિ નો અનુભવ કરવાનો સમય નથી મળતો કારણ કે સેવાની પ્રવૃત્તિ, વાણીની શક્તિની પ્રવૃત્તિ બહુજ વધી ગઈ છે. પરંતુ એનાં માટે કોઈ એક સાથે અડધો અથવા એક કલાક કાઢવાની આવશ્યકતા નથી. સેવાની પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં પણ વચ્ચે-વચ્ચે એટલો સમય મળી શકે છે જે એકાંતવાસી બનવાનો અનુભવ કરો.

એકાંતવાસી અર્થાત્ કોઈ પણ એક શક્તિશાળી સ્થિતિમાં સ્થિત થવું. ભલે બીજરૂપ સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ જાઓ, ભલે લાઈટ-હાઉસ, માર્ટ-હાઉસ આ સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ જાઓ અર્થાત્ વિશ્વને લાઈટ-માઈટ આપવા વાળા - આ અનુભૂતિમાં સ્થિત થઈ જાઓ. ભલે ફરિશ્તાપાણા ની સ્થિતિ દ્વારા બીજાઓને પણ અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરાવો. એક સેકન્ડ અથવા એક મિનિટ જો આ સ્થિતિમાં એકાગ્ર થઈ સ્થિત થઈ જાઓ તો આ એક મિનિટની સ્થિતિ સ્વયં તમને અને બીજાઓને પણ બહુ જ લાભ આપી શકે છે. ફક્ત આની પ્રેક્ટિસ જોઈએ. હવે એવું કોણ છે જેને એક મિનિટ પણ કુરસદ નથી મળી શકતી? જેમ પહેલાં ટ્રાફિક કંટ્રોલ નો પ્રોગ્રામ બન્યો તો ઘણાં વિચારતા હતાં - આ કેવી રીતે થઈ શકે? સેવા ની પ્રવૃત્તિ બહુ મોટી છે, વ્યસ્ત રહીએ છીએ. પરંતુ લક્ષ્ય રાખ્યું તો થઈ રહ્યું છે ને. પ્રોગ્રામ ચાલી રહ્યો છે ને. સેવાકેન્દ્રો પર આ ટ્રાફિક કંટ્રોલ નો પ્રોગ્રામ ચલાવો છો કે ક્યારેક મિસ કરો, ક્યારેક ચલાવો? આ એક બ્રાહ્મણ કુળની રીત છે, નિયમ છે. જેમ બીજા નિયમ આવશ્યક સમજો છો, એમ આ પણ સ્વ-ઉન્નતિનાં માટે કે સેવાની સફળતાનાં માટે, સેવાકેન્દ્રનાં વાતાવરણ નાં માટે આવશ્યક છે. એવી રીતે અંતર્મુખી, એકાંતવાસી બનવાનાં અભ્યાસનાં લક્ષ્ય ને લઈને પોતાનાં દિલની લગન થી વચ્ચે-વચ્ચે સમય કાઢો. મહત્વ જાણવા વાળાને સમય સ્વતઃ જ મળી જાય છે. મહત્વ નથી તો સમય પણ નથી મળતો. એક પાવરફુલ સ્થિતિમાં પોતાનાં મન ને, બુદ્ધિ ને સ્થિત કરવું જ એકાંતવાસી બનવું છે. જેમ સાકાર બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં, સંપૂર્ણતા નાં સમીપતાની નિશાની - સેવામાં રહેતાં, સમાચાર પણ સાંભળતાં-સાંભળતાં એકાંતવાસી બની જતાં હતાં. આ અનુભવ કર્યો ને. એક કલાકનાં સમાચાર ને પણ ૫ મિનિટમાં સાર સમજી બાળકોને પણ ખુશ કર્યા અને પોતાની અંતર્મુખી, એકાંતવાસી સ્થિતિ નો પણ અનુભવ કરાવ્યો. સંપૂર્ણતાની નિશાની - અંતર્મુખી, એકાંતવાસી સ્થિતિ ચાલતાં-ફરતાં, સાંભળતાં, કરતાં અનુભવ કર્યો. તો ફોલો ફોલો (બાપનું અનુસરણ) નથી કરી શકતાં? બ્રહ્મા બાપ થી વધારે જવાબદારી બીજા કોઈની છે શું? બ્રહ્મા બાપે ક્યારેય નથી કહ્યું કે હું બહુજ વ્યસ્ત છું. પરંતુ બાળકોની આગળ એક્ઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બન્યાં. એમ હવે સમય પ્રમાણે આ અભ્યાસની આવશ્યકતા છે. બધાં સેવાનાં સાધન હોવા છતાં પણ સાઈલેન્સ ની શક્તિ ની સેવાની આવશ્યકતા હશે કારણ કે સાઈલેન્સ ની શક્તિ અનુભૂતિ કરાવવાની શક્તિ છે. વાણીની શક્તિનું તીર ખાસ કરીને દિમાગ સુધી પહોંચે છે અને અનુભૂતિ નું તીર દિલ સુધી પહોંચે છે. તો સમય પ્રમાણે એક સેકન્ડમાં અનુભૂતિ કરાવી લો - આ જ પોકાર હશે. સાંભળવા-સંભળાવવા થી થાકેલાં આવશે. સાઈલેન્સ ની શક્તિ નાં સાધનો દ્વારા નજર થી નિહાલ કરી દેશો. શુભ સંકલ્પ થી આત્માઓનાં વ્યર્થ સંકલ્પો ને સમાપ્ત કરી દેશો. શુભ ભાવના થી બાપની તરફ સ્નેહ ની ભાવના ઉત્પન્ન કરાવી લેશો. એમ એ આત્માઓ ને શાંતિ ની શક્તિ થી સંતુષ્ટ કરશો, ત્યારે આપ ચૈતન્ય શાંતિદેવ આત્માઓનાં આગળ ‘શાંતિ દેવા, શાંતિ દેવા’ કહીને મહિમા કરશે અને આ જ અંતિમ સંસ્કાર લઈ જવાનાં કારણે દ્વાપર માં ભક્ત આત્મા બની તમારાં જડ ચિત્રોની આ મહિમા કરશે. આ ટ્રાફિક કંટ્રોલનું પણ મહત્વ કેટલું મોટું છે અને કેટલું આવશ્યક છે - આ પછી સંભળાવશે. પરંતુ શાંતિની શક્તિનાં મહત્વ ને સ્વયં જાણો અને સેવામાં લગાવો. સમજ્યાં?

આજે પંજબ આવ્યું છે ને. પંજબમાં સેવાનું મહત્વ પણ સાઈલેન્સની શક્તિનું છે. સાઈલેન્સ ની શક્તિ થી હિંસક વૃત્તિવાળા ને અહિંસક બનાવી શકો છો. જેમ સ્થાપના નાં આદિનાં સમય માં જોયું - હિંસક વૃત્તિ વાળા રુહાની શાંતિની શક્તિનાં આગળ પરિવર્તન થઈ ગયાં ને. તો હિંસક વૃત્તિને શાંત બનાવવા વાળી શાંતિની શક્તિ છે. વાણી સાંભળવા માટે તૈયાર જ નથી થતાં. જ્યારે પ્રકૃતિની શક્તિ થી ગરમી કે ઠંડી ની લહેર ચારે બાજુ ફેલાઈ શકે છે તો પ્રકૃતિપતિ ની શાંતિ ની લહેર ચારે બાજુ નથી ફેલાઈ શકતી? સાયન્સ નાં સાધન પણ ગરમી ને ઠંડીનાં વાતાવરણ માં બદલી શકે છે, તો રુહાની શક્તિ રુહો ને નથી બદલી શકતી? તો પંજબ વાળાઓ એ શું સાંભળ્યું? બધાને વાઈબ્રેશન આવે કે કોઈ શાંતિનું પુંજ, શાંતિ ની કિરણો આપી રહ્યાં છે. એવી સેવા કરવાનો સમય પંજબ ને મળ્યો છે. ફંક્શન (કાર્યક્રમ), પ્રદર્શની વગેરે આ તો કરો જ છો પરંતુ આ શક્તિ નો અનુભવ કરો અને કરાવો. ફક્ત પોતાનાં મનની એકાગ્ર વૃત્તિ, શક્તિશાળી વૃત્તિ જોઈએ. લાઈટ હાઉસ જેટલું શક્તિશાળી હોય છે, એટલું દૂર સુધી લાઈટ આપી શકે છે. તો પંજબ વાળાઓ માટે આ સમય છે આ શક્તિ ને પ્રયોગમાં લાવવાનો. સમજ્યાં? અરછા.

આંધ્રપ્રદેશનું પણ ગ્રુપ છે. તે શું કરશે? તોફાન ને શાંત કરશે. આંધ્રા માં તોફાન બહુ જ આવે છે ને. તોફાનો ને શાંત કરવા માટે પણ શાંતિની શક્તિ જોઈએ. તોફાનોમાં મનુષ્ય આત્માઓ ભટકી જાય છે. તો ભટકેલી આત્માઓને શાંતિ નું ઠેકાણું આપવું - આ આંધ્રા વાળાઓ ની વિશેષ સેવા છે. જો શરીર થી પણ ભટકે છે તો પહેલાં મન ભટકે છે, પછી શરીર ભટકે છે. મનનાં ઠેકાણાં થી શરીરનાં ઠેકાણાં માટે પણ બુદ્ધિ કામ કરશે. જો મન નું ઠેકાણું નથી હોતું તો શરીર નાં સાધનો માટે પણ બુદ્ધિ કામ નથી કરતી, એટલે

બધાનાં મનને ઠેકાણા પર લગાવવા માટે આ શક્તિ ને કાર્યમાં લગાવો. બંનેને તોફાનો થી બચાવવાનાં છે. ત્યાં હિંસાનું તોફાન છે, અહીંયા સમુદ્ર નું તોફાન છે. ત્યાં વ્યક્તિઓનું છે, ત્યાં પ્રકૃતિનું છે. પરંતુ છે બંને તરફ તોફાન. તોફાન વાળાઓ ને શાંતિ ની ભેટ આપો. ભેટ તોફાન ને બદલી લેશે. અરછા.

ચારે બાજુનાં શાંતિદેવા શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, ચારે બાજુનાં અંતર્મુખી મહાન આત્માઓ ને, સદા એકાંતવાસી બની કર્મ માં આવવા વાળી કર્મયોગી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા શાંતિની શક્તિનો પ્રયોગ કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ યોગી આત્માઓ ને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

દાદીજી એક દિવસ ની રાજપીપળા (ગુજરાત) મેળામાં જવાની રજા લઈ રહ્યાં છે

વિશેષ આત્માઓનાં દરેક કદમ માં પદમોની કમાણી છે. મોટાઓનો સહયોગ પણ છત્રછાયા બની ચાર ચાંદ લગાવી દે છે. જ્યાં પણ જાઓ ત્યાં બધાને એક-એક નાં નામ થી યાદપ્યાર સ્વીકાર કરાવજો. નામની માળા તો ભક્તિમાં બાળકોએ બહુજ જપી. હમણાં બાપ આ માળા શરૂ કરશે તો મોટી માળા થઈ જશે. એટલે જે પણ જ્યાં પણ બાળકો (વિશેષ આત્માઓ) જાય છે - ત્યાં વિશેષ ઉમંગ-ઉત્સાહ વધી જાય છે. વિશેષ આત્માઓનું જવું અર્થાત્ સેવામાં વધારે વિશેષતા આવવી. અહીંયા થી શરૂ થાય છે - ફક્ત ધરણી માં ચરણ ફેરવી ને જજો. ચરણ ફરાવવાં એટલે ચક્ર લગાડવું. અહીંયા સેવામાં ચક્ર લગાવો છો, ત્યાં ભક્તિમાં તેમણે ચરણ રાખવાનું મહત્વ બનાવ્યું છે. પરંતુ શરૂ તો બધું અહીંયા થી જ થાય છે. ભલે અડધો કલાક, એક કલાક પણ ક્યાંય જાઓ છો તો બધાં ખુશ થઈ જાય છે. પરંતુ અહીંયા સેવા થાય છે. ભક્તિ માં ફક્ત ચરણ રાખવાથી ખુશી અનુભવ કરે છે. બધી સ્થાપના અહીંયા થી જ થઈ રહી છે. આખું ભક્તિમાર્ગ નું ફાઉન્ડેશન અહિયાંથી જ પડે છે, ફક્ત રૂપ બદલાઈ જશે. તો જે પણ મેળા સેવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છે અર્થાત્ મિલન મનાવવાની સેવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છે, એ બધાને બાપદાદા, મેળાનાં પહેલાં મિલન-મેળો મનાવી રહ્યાં છે. આ બાપ અને બાળકો નો મેળો છે, તે સેવા નો મેળો છે. તો બધાને દિલ થી યાદપ્યાર. અરછા. દુનિયામાં રાત્રીક્લબ હોય છે આ અમૃતવેલા ક્લબ છે. (દાદીઓ થી) તમે બધાં અમૃતવેલાનાં ક્લબનાં મેમ્બર્સ છો. બધાં જોઈને ખુશ થાય છે. વિશેષ આત્માઓને જોઈને પણ ખુશી થાય છે. અરછા.

વિદાયનો સમય - સદ્ગુરુવાર ની યાદ પ્યાર (પ્રાતઃ ૬ વાગે)

વૃક્ષપતિ દિવસ પર વૃક્ષનાં પહેલાં આદિ અમૃત્ય પાંદડાઓ ને વૃક્ષપતિ બાપનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે. બૃહસ્પતિ ની દશા તો બધી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ પર છે જ. રાહુની દશા અને અનેક દશાઓ સમાપ્ત થઈ. હમણાં એક જ વૃક્ષપતી ની, બૃહસ્પતિ ની દશા દરેક બ્રાહ્મણ આત્માની સદા રહે છે. તો બૃહસ્પતિ ની દશા પણ છે અને દિવસ પણ બૃહસ્પતિ નો છે અને વૃક્ષપતિ પોતાનાં વૃક્ષનાં આદિ પાંદડાઓ થી મિલન મનાવી રહ્યાં છે. તો સદા યાદ છે અને સદા યાદ રહેશે. સદા પ્રેમમાં સમાયેલા છો અને સદા પ્રેમ રહેશે. સમજ્યાં!

વરદાન :- પાવરફુલ બ્રેક દ્વારા વરદાની રૂપ થી સેવા કરવા વાળા લાઈટ - માર્શલ હાઉસ ભવ
વરદાની રૂપથી સેવા કરવા માટે પહેલાં સ્વયંમાં શુદ્ધ સંકલ્પ જોઈએ તથા અન્ય સંકલ્પો ને સેકન્ડમાં કંટ્રોલ કરવાનો વિશેષ અભ્યાસ જોઈએ. આખો દિવસ શુભ સંકલ્પોનાં સાગર માં લહેરાતા રહો અને જે સમયે ઈચ્છો શુદ્ધ સંકલ્પોનાં સાગરનાં તટ માં જઈને સાઈલેન્સ નું સ્વરૂપ થઈ જાઓ, એનાં માટે બ્રેક પાવરફુલ હોય, સંકલ્પો પર પૂરો કંટ્રોલ હોય અને બુદ્ધિ અને સંસ્કાર પર પૂરો અધિકાર હોય ત્યારે લાઈટ માર્શલ હાઉસ બની વરદાની રૂપ થી સેવા કરી શકશો.

સ્વોગન :- સંકલ્પ, સમય અને બોલ ની ઈકોનોમી કરો તો બાબાની મદદ ને કેય કરી શકશો.

“ મીઠા બાળકો - દરેકનાં પાપ ચૂસવા વાળા ફર્સ્ટ ક્લાસ બ્લોટિંગ પેપર એક શિવબાબા છે , એમને યાદ કરો તો પાપ ખતમ થાય ”

પ્રશ્ન :- આત્મા પર સૌથી ઊંડા ડાઘ કયાં છે, તેને ભૂસવા માટે કઈ મહેનત કરો?

ઉત્તર :- આત્મા પર દેહ-અભિમાન નાં ખુબ ઊંડા ડાઘ પડેલાં છે, ઘડી-ઘડી કોઈ દેહધારી નાં નામ-રુપ માં ફસાઈ જાય છે. બાપ ને યાદ ન કરી દેહધારીઓ ને યાદ કરતી રહે છે. એક-બીજાનાં દિલને દુઃખ આપે છે. આ ડાઘ ને ભૂસવા માટે દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરો.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બધાં સેવાકેન્દ્રોનાં બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. હવે પોતાને જોઈ લો કે કટલાં પુણ્ય છે અને કટલાં પાપ ખતમ થયાં છે. આખી દુનિયા સાધુ-સંત વગેરે પોકારે છે કે હું પતિત-પાવન, એક જ પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા બાપ છે. બાકી બધામાં છે પાપ. આ તો તમે જાણો છો કે આત્મામાં જ પાપ છે. પુણ્ય પણ આત્મામાં છે. આત્મા જ પાવન, આત્મા જ પતિત બને છે. અહીંયા બધી આત્માઓ પતિત છે. પાપો નાં ડાઘ લાગેલાં છે એટલે પાપ આત્મા કહેવાય છે. હવે પાપ નીકળે કેવી રીતે? જ્યારે કોઈ વસ્તુ પર શાહી અથવા તેલ પડી જાય છે તો બ્લોટિંગ પેપર રાખે છે. તે બધું ચૂસી લે છે. હવે બધાં મનુષ્ય યાદ કરે છે એક ને કારણ કે એ જ બ્લોટિંગ પેપર છે, પતિત-પાવન છે. સિવાય એ એક નાં બીજું કોઈ બ્લોટિંગ પેપર છે નહીં. તે તો જન્મ-જન્મ ગંગા સ્નાન કરતાં વધારે જ પતિત થયાં છે. પતિતો ને પાવન કરવા વાળા એક જ શિવબાબા બ્લોટિંગ પેપર છે. છે પણ નાનામાં નાનું એક બિંદુ. બધાનાં પાપ નષ્ટ કરે છે. કઈ યુક્તિ થી? ફક્ત કહે છે મુજ બ્લોટિંગ પેપર ને યાદ કરો. હું તો ચૈતન્ય છું ને. તમને બીજું કોઈ તકલીફ નથી આપતો. તમે પણ આત્મા બિંદુ, બાપ પણ બિંદુ છે. કહે છે - ફક્ત મને યાદ કરો તો તમારા બધાં પાપ ખતમ થઈ જશે. હવે દરેક પોતાની દિલ થી પૂછે કે યાદ થી કેટલાં પાપ ખતમ થયાં છે? અને કેટલાં અમે કર્યા છે? બાકી કેટલાં પાપ રહ્યાં છે? આ ખબર પડે કેવી રીતે? બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવતાં રહો કે એક બ્લોટિંગ પેપર ને યાદ કરો. બધાને આ સલાહ આપવી તો સારી છે ને, આ પણ વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે, જેમને સલાહ આપે છે તે તો બાપ ને યાદ કરવામાં લાગી જાય છે, અને સલાહ આપવાવાળા સ્વયં યાદ નથી કરતાં એટલે પાપ કપાતા નથી. પતિત-પાવન તો એક ને જ કહેવાય છે. અનેક પાપ લાગેલાં છે. કામનું પાપ, દેહ-અભિમાનનું તો પહેલો નંબર પાપ છે, જે સૌથી ખરાબ છે. હવે બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. જેટલું મામેકમ યાદ કરશો તો જે તમારા માં ખાદ પડી છે, તે ભસ્મ થશે. યાદ કરવાનું છે. બીજાઓને પણ આ રસ્તો બતાવવાનો છે. જેટલું બીજાઓને સમજાવશો તો તમારું પણ ભલું થશે. આ ધંધામાં જ લાગી જાઓ. બીજાઓ ને પણ આ સમજાવવાનું છે કે બાપ ને યાદ કરો તો પુણ્ય આત્મા બની જશો. તમારું કામ છે બીજાઓને પણ આ બતાવવાનું કે પતિત-પાવન એક છે. ભલે તમે જ્ઞાન નદીઓ અનેક છો પરંતુ તમે બધાં ને કહો છો કે એક ને યાદ કરો. એ એક જ પતિત-પાવન છે. એમની ખુબ મહિમા છે. જ્ઞાન નાં સાગર પણ એ છે. એ એક બાપ ને યાદ કરવાં, દેહી-અભિમાની થઈ રહેવું - આ એક જ વાત ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલ) છે. બાપ ફક્ત તમારા માટે કહેતાં નથી, પરંતુ બાબાનાં ધ્યાનમાં તો બધાં સેવાકેન્દ્રો નાં બાળકો છે. બાપ તો બધાં બાળકોને જુવે છે ને. જ્યાં સારા સર્વિસેબલ બાળકો રહે છે, શિવબાબા ની ફૂલવાડી છે ને. જે સારી ફૂલવાડી હશે તેમને જ બાબા યાદ કરશે. સાહૂકાર વ્યક્તિ ને ૪-૫ બાળકો હશે તો જે મોટો બાળક હશે તેને યાદ કરશે. ફૂલોની વેરાઈટી હોય છે ને. તો બાબા પણ પોતાનાં મોટા બગીચા ને યાદ કરે છે. કોઈ ને પણ આ રસ્તો બતાવવાનું સહજ છે, શિવબાબા ને યાદ કરો. એ જ પતિત-પાવન છે. પોતે કહે છે મને યાદ કરવાથી તમારા પાપ ભસ્મ થશે. કેટલું ફર્સ્ટ ક્લાસ બ્લોટિંગ પેપર છે આખી દુનિયાનાં માટે. બધાં એમને યાદ કરે છે. કોઈને પણ આ રસ્તો બતાવવાનો સહજ છે, શિવબાબા ને યાદ કરો.

બાપે યુક્તિ બતાવી છે કે મને યાદ કરવાથી તમારા પર જે દેહ-અભિમાન નો ડાઘ છે તે ભુસાઈ જશે. મહેનત છે દેહી-અભિમાની બનવાની. બાબા ને કોઈ સાચું બતાવતા નથી. કોઈ-કોઈ ચાર્ટ લખીને મોકલે છે પછી થાકી

જાય છે. ઊંચી મંઝિલ છે. માયા નશો એકદમ તોડી નાખે છે તો પછી લખવાનું પણ છોડી દે છે. અડધાકલ્પ નું દેહ-અભિમાન છે, તે છૂટતું નથી. બાપ કહે છે ફક્ત આ જ ધંધો કરતાં રહો. બાપ ને યાદ કરો અને બીજાઓને કરાવો. બસ સૌથી ઊંચો ધંધો છે આ. જે પોતે યાદ નથી કરતાં તે આ ધંધો કરશે જ નહીં. બાપ ની યાદ - આ છે યોગ અગ્નિ, જેનાથી પાપ ભસ્મ થશે એટલે પૂછાય છે ક્યાં સુધી પાપ ભસ્મ થયાં છે? જેટલું બાપને યાદ કરશો એટલી ખુશી નો પારો ચઢતો રહેશે. દરેક ની દિલ ને જાણી શકાય છે. બીજાને પણ તેમની સર્વિસ (સેવા) થી જાણી શકાય છે. બીજાઓ ને રસ્તો બતાવે છે - બાબા ને યાદ કરો. એ પતિત-પાવન છે. અહીંયા આ તો છે પતિત તમોપ્રધાન દુનિયા. હવે પાછા જવાનું છે. ત્યાં બધી આત્માઓ પવિત્ર રહે છે. જ્યારે પવિત્ર બને ત્યારે ઘરે જાય. બીજાઓને પણ આ જ રસ્તો દેખાડવો જોઈએ. બાપ યુક્તિ તો ખુબ સહજ બતાવે છે. શિવબાબા ને યાદ કરો. આ જ બ્લોટિંગ પેપર રાખો તો બધાં પાપ યૂસાઈ જશે. તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. મૂળ મોટી વાત છે પાવન બનવું. મનુષ્ય પતિત બને છે ત્યારે તો બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને બધાને પાવન બનાવી સાથે લઈ જાઓ. લખેલું પણ છે. બધી આત્માઓને પાવન બનાવી લઈ જાય છે પછી કોઈ પણ પતિત આત્મા રહેતી નથી. આ પણ સમજાવ્યું છે પહેલાં-પહેલાં સ્વર્ગવાસી જ આવશે. બાપ જે દવા આપે છે - આ બધાનાં માટે છે. જે પણ મળે તેમને આ જ દવા આપવાની છે. તમે ફાધર પાસે જવા ઈચ્છો છો - પરંતુ આત્મા પતિત છે એટલે જઈ નથી સકતી. પાવન બને ત્યારે જઈ શકે. હેં આત્માઓ મને યાદ કરો તો હું લઈ જઈશ પછી ત્યાંથી તમને સુખમાં લઈ જઈશ પછી જ્યારે જૂની દુનિયા થાય છે ત્યારે તમે દુઃખ પામો છો. હું કોઈને દુઃખ નથી આપતો. દરેક પોતાને જુવે હું યાદ કરું છું? જેટલું યાદ કરશે એટલો ખુશી નો પારો ચઢશે. કેટલી સહજ દવા છે, બીજા કોઈ સાધુ-સંત વગેરે આ દવા ને જાણતાં નથી. ક્યાંય પણ લખેલું નથી. આ બિલકુલ નવી વાત છે. પાપો નું ખાતું કોઈ શરીરમાં લાગેલું નથી. આટલા નાની આત્મા બિંદુમાં જ આખો પાર્ટ ભરેલો છે. આત્મા પતિત હશે તો જીવ પર પણ અસર પડશે. આત્મા પાવન બની જાય છે - પછી શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. દુઃખી, સુખી આત્મા બને છે. શરીરને માર લાગવાથી આત્માને દુઃખ અનુભવ થાય છે. કહેવાય પણ છે આ દુઃખી આત્મા છે, આ સુખી આત્મા છે. આટલી નાની આત્મા કેટલો પાર્ટ ભજવે છે, વન્ડર છે ને. બાપ છે જ સુખ આપવા વાળા, એટલે એમને યાદ કરે છે. દુઃખ આપવા વાળો રાવણ છે. સૌથી પહેલાં આવે છે દેહ-અભિમાન. હવે બાપ સમજાવે છે તમારે આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે, આમાં ખુબ મહેનત છે. બાબા જાણે છે સાચાં દિલ થી જે યુક્તિ થી યાદ કરવા જોઈએ, કોઈ મુશ્કેલ યાદ કરે છે. અહીંયા રહેતાં પણ ઘણાં ભૂલી જાય છે. જો દેહી-અભિમાની હોત તો કોઈ પાપ ન કરત. બાપનું ફરમાન છે હિયર નો ઈવિલ (ખરાબ નહિં સાંભળો). વાંદરા માટે તો નથી. આ તો મનુષ્યનાં માટે છે. મનુષ્ય વાંદરા માફક છે તો વાંદરાનું ચિત્ર બનાવ્યું છે. ઘણાં છે જે આખો દિવસ ઝરમુઈ-ઝગમુઈ કરે છે. તો બાપે સમજણ આપવાની હોય છે. બધાં સેવાકેન્દ્રો પર કોઈ ને કોઈ એવાં હોય છે જે એક બીજાને દુઃખ જ આપતાં રહે છે. કોઈ સારા પણ છે જે બાપ ની યાદ માં રહે છે. સમજે છે મન્સા, વાચા, કર્મણા કોઈ ને દુઃખ નથી આપવાનું. વાચા થી પણ કોઈ ને દુઃખ આપશો તો દુઃખી થઈને મરશો. બાપ કહે છે આપ બાળકોએ બધાને સુખ આપવાનું છે. બધાને કહેવાનું છે કે દેહી-અભિમાની બનો. બાપ ને યાદ કરો બીજા કોઈ પૈસાની લેણ-દેણ ની વાત નથી. ફક્ત પ્રેમાળ બાપ ને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ ભસ્મ થઈ જશે. તમે વિશ્વનાં માલિક બની જશો. ભગવાનુવાચ - મનમનાભવ એક બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો. બીજું કંઈ પણ આપસમાં ન બોલો ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. બીજાઓનું કલ્યાણ કરો. તમારી અવસ્થા એવી મીઠી હોય જે કોઈ પણ આવી ને જુવે, તો બોલે બાબાનાં બાળકો તો બ્લોટિંગ પેપર્સ છે. હમણાં તે અવસ્થા નથી. બાબા થી કોઈ પૂછે તો બ્લોટિંગ પેપર તો શું હમણાં કાગળ પણ નથી. બાબા બધાં સેવાકેન્દ્રો નાં બાળકો ને સમજાવે છે. મુંબઈ, કલકત્તા, દિલ્લી..... બધી જગ્યાએ બાળકો તો છે ને. રિપોર્ટ આવે છે બાબા ફલાણા ખુબ હેરાન કરે છે. પુણ્ય આત્મા બનવાનાં બદલે ખુબ જ પાપ આત્મા બનાવી દે છે. બાબા થી કોઈ પૂછે તો ઝટ બતાવી દેશે. શિવબાબા તો બધુંજ જાણે છે. એમની પાસે બધો હિસાબ-કિતાબ છે. આ બાબા પણ બતાવી શકે છે. ચહેરાથી જ બધી ખબર પડી જાય છે. આ બાબાની યાદ માં મસ્ત છે, તેમનો ચહેરો જ ખુશનુમા: દેવતાઓ જેવો છે. આત્મા ખુશ હશે તો શરીર પણ ખુશ જોવામાં આવશે. શરીરને દુઃખ થવાથી આત્માને દુઃખ અનુભવ થાય છે. એક વાત બધાને સંભળાવતાં રહો કે શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો તો તમારાં પાપ વિનાશ થશે. તેમણે લખી દીધું છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ, કૃષ્ણને તો અનેક યાદ કરે છે પરંતુ પાપ તો ભુંસાતા જ નથી વધારે જ પતિત બની ગયાં છે. આ ખબર જ નથી કે યાદ કોને કરવાનાં છે, પરમાત્મા નું રુપ શું છે. જો સર્વવ્યાપી કહે તો પણ જેમ આત્મા સ્ટાર છે તેમ પરમાત્મા પણ સ્ટાર છે કારણ કે આત્મા સો પરમાત્મા કહી દે છે તો તે હિસાબ થી પણ બિંદુ થયાં. નાનું બિંદુ પ્રવેશ કરે છે. બધા બિન્દુઓ ને કહે છે બાળકો મામેકમ્ યાદ કરો. ઓર્ગન્સ (અવયવો) દ્વારા બોલે છે. ઓર્ગન્સ

વગર તો આત્મા અવાજ કરી ન શકે. તમે કહી શકો છો આત્મા પરમાત્મા નું રૂપ તો એક છે ને. પરમાત્માને મોટું લિંગ અથવા કંઈ કહી ન શકે. બાપ કહે છે હું પણ એવો બિંદુ છું પરંતુ હું પતિત-પાવન છું અને તમારાં બધાની આત્માઓ પતિત છે. કેટલી સીધી વાત છે. હવે દેહી-અભિમાની બની મુજ બાપ ને યાદ કરો, બીજાઓ ને પણ રસ્તો બતાવો. હું અક્ષર જ બે કહું છું - મનમનાભવ. પછી થોડું ડિટેલ (વિસ્તાર) માં બતાવું છું કે આપ સૌ ડાળ-ડાળિઓ છો. પહેલાં સતોપ્રધાન સતો, રજો, તમો... માં આવે છે. પાપ આત્મા બનવાથી કેટલાં ડાઘ લાગી જાય છે. તે ડાઘ ભૂસાય કેવી રીતે? તે સમજાવે છે ગંગા સ્નાન થી પાપ મટશે. પરંતુ તે તો શરીરનું સ્નાન છે. આત્મા બાપ ને યાદ કરવાથી જ પાવન બની શકે છે. આને યાદ ની યાત્રા કહેવાય છે. કેટલી સહજ વાત છે, જે રોજ-રોજ બાપ સમજાવતાં રહે છે. ગીતામાં પણ જોર આનાં પર છે - મનમનાભવ. વારસો તો મળશે જ. ફક્ત મને યાદ કરો તો પાપ મટે. બાપ અવિનાશી બ્લોટિંગ પેપર છે ને. બાપ કહે છે મને યાદ કરવાથી તમે પાવન બની જાઓ છો પછી રાવણ પતિત બનાવે છે તો એવાં બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ ને. એવાં પણ હોય છે જે યાદ નથી કરતાં, તેમની શું હાલત થશે. બાપ સમજાવે છે બાળકો બીજી બધી વાતો છોડી દો. ફક્ત એક વાત કે દેહી-અભિમાની બનો, મામેકમ યાદ કરો. બસ. આ તો જાણો છો આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આત્મા જ દુઃખ સુખ ભોગવે છે. ક્યારેય પણ એકબીજા નાં દિલ ને ન દુઃખાવું જોઈએ. એક બીજા ને સુખ પહોંચાડવું જોઈએ. તમારો ધંધો આ જ છે. ઘણાં છે જે એકબીજા ને દુઃખ આપતાં રહે છે. એકબીજા નાં દેહમાં ફસાતાં રહે છે. આખો દિવસ એકબીજા ને યાદ કરતાં રહે છે. માયા પણ હોશિયાર છે. બાબા નામ નથી લેતાં. એટલે બાબા કહે છે બાળકો દેહી-અભિમાની ભવ. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે. યાદ જ મુશ્કેલ છે. તે નોલેજ તો છતાં પણ ૧૫-૨૦ વર્ષ ભણે છે. કેટલી સબ્જેક્ટ (વિષય) હોય છે. આ નોલેજ તો ખુબ સહજ છે. ડ્રામા ને જાણવું એક કહાની છે. મુરલી ચલાવવી મોટી વાત નથી. યાદ ની જ ખુબ મુશ્કેલાત છે. બાબા પછી કહી દે છે - ડ્રામા. છતાં પણ પુરુષાર્થ કરતાં રહો. બાપ ને યાદ કરો તો યોગ અગ્નિ થી તમારાં પાપ ભસ્મ થશે. સારા-સારા બાળકો આમાં નપાસ થઈ જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય પણ કોઈનાં દિલ ને દુઃખી નથી કરવાનું. બધાને સુખ પહોંચાડવાનું છે. એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનું અને બધાને યાદ અપાવવાની છે.
2. પાપોનાં ડાઘ ભૂસવા માટે દેહી-અભિમાની બની અવિનાશી બ્લોટિંગ પેપર બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. એવી મીઠી અવસ્થા બનાવવાની છે જે બધાનું કલ્યાણ થતું રહે.

વરદાન :- પોતાનાં સહયોગ થી નિર્બળ આત્માઓને વારસાનાં અધિકારી બનાવવા વાળા વરદાની મૂર્ત ભવ હવે વરદાની મૂર્ત દ્વારા સંકલ્પ શક્તિ ની સેવા કરી નિર્બળ આત્માઓ ને બાપનાં સમીપ લાવો. મેજોરીટી (અધિકાંશ) આત્માઓમાં શુભ ઈચ્છા ઉત્પન્ન થઈ રહી છે કે આધ્યાત્મિક શક્તિ જે કંઈ કરી શકે છે તે બીજા કોઈ કરી નથી શકતાં. પરંતુ આધ્યાત્મિકતા ની તરફ ચાલવા માટે પોતાને હિંમતહીન સમજે છે. તેમને પોતાની શક્તિ થી હિંમતનાં પગ આપો ત્યારે બાપનાં સમીપ ચાલીને આવશે. હવે વરદાની મૂર્ત બની પોતાનાં સહયોગ થી તેમને વારસા નાં અધિકારી બનાવો.

સ્લોગન :- પોતાનાં પરિવર્તન દ્વારા સંપર્ક, બોલ અને સંબંધ માં સફળતા પ્રાપ્ત કરાવવા વાળા જ સફળતામૂર્ત છે.

“ મીઠા બાળકો - શિવબાબા નાં આ રચેલાં દુઢ યજ્ઞ ની તમારે ખૂબ - ખૂબ સંભાળ કરવાની છે , આ છે બેહદ નો યજ્ઞ સ્વરાજ્ય પામવા માટે ”

પ્રશ્ન :- આ દુઢ યજ્ઞ ની રિસ્પેક્ટ (સમ્માન) કયા બાળકો ને રહે છે?

ઉત્તર :- જે આની વિશેષતાઓ ને જાણે છે. તમને ખબર છે કે આ દુઢ યજ્ઞ થી આપણે કોડી થી હીરા જેવાં બનીએ છીએ, આમાં આખી જૂની દુનિયા સ્વાહા થાય છે, આ જૂનાં શરીરને પણ સ્વાહા કરવાનું છે. કોઈ પણ એવું બેકાયદેસર કર્મ ન થાય, જેનાથી યજ્ઞમાં વિઘ્ન પડે. જ્યારે એવું ધ્યાન રહે ત્યારે સમ્માન રાખી શકે છે.

ગીત :- માતા ઓ માતા ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. જેમણે બનાવ્યું છે તે તો બિચારા માતા ને જાણતાં જ નથી. નામ સાંભળ્યું છે જગત અંબા. પરંતુ તે કોણ હતી, શું કરીને ગઈ, આ કોઈને પણ ખબર નથી, સિવાય આપ બાળકોનાં. જગત અંબા છે તો જરૂર બાપ પણ છે. બાળકીઓ પણ છે અને બાળકો પણ છે. જે જગત અંબા ની પાસે જાય છે, એમની બુદ્ધિ માં આ સમજ નથી, ફક્ત બ્રુત (મૂર્તિ) પૂજારી છે. દેવીનાં આગળ જઈને ભીખ માંગે છે. હવે આ રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી દુઢ જ્ઞાન યજ્ઞ છે. આનાં કિયેટર (રચયિતા) છે માત પિતા, તતત્ત્વમ્. તમે પણ યજ્ઞનાં કિયેટર છો. આપ સૌ બાળકોએ આ યજ્ઞની ખૂબ સંભાળ કરવાની છે. યજ્ઞનાં માટે ખૂબ સમ્માન રહેવું જોઈએ. યજ્ઞની પુરી સંભાળ કરાય છે. આ છે હેડ ઓફિસ (મુખ્યાલય), બીજી પણ શાખાઓ છે. મમ્મા બાબા અને આપ બાળકો પોતાનું ભવિષ્ય હીરા જેવું બનાવી રહ્યાં છો - આ યજ્ઞ નાં દ્વારા. તો એવાં યજ્ઞની કેટલી સંભાળ અને ઈજ્જત રાખવી જોઈએ. કેટલો પ્રેમ હોવો જોઈએ. આ આપણી મમ્મા, જગત અંબા નો યજ્ઞ છે. મમ્મા બાબા નો યજ્ઞ તો આપણો યજ્ઞ. યજ્ઞની વૃદ્ધિ કરવાની હોય છે કે યજ્ઞમાં આવીને ઘણાં બાળકો પોતાના બાપ થી વારસો લે. ભલે પોતે નથી લઈ શકતાં, પોતાને કુરસદ નથી તો સારું બીજાઓને નિમંત્રણ આપવું જોઈએ. આનું નામ જ છે રાજસ્વ અશ્વમેધ જ્ઞાન યજ્ઞ, જેનાથી સ્વરાજ્ય મળે છે. આ યજ્ઞ માં જૂનાં શરીરને પણ સ્વાહા કરવાનું હોય છે. બાપનું બની જવાનું છે. યજ્ઞ કોઈ મકાન નથી, આ છે બેહદની વાત. જે યજ્ઞ માં આખું વિશ્વ સ્વાહા થવાનું છે. આગળ ચાલી તમે જોજો આ યજ્ઞનું કેટલું સમ્માન રાખે છે. અહીંયા ઘણાંઓને સમ્માન નથી. આટલા બધાં યજ્ઞનાં બાળકો છે. બાળકો આવતાં રહે છે તો આ યજ્ઞની કેટલી ઈજ્જત રાખવી જોઈએ. પરંતુ ઘણાં છે જેમને કદર જ નથી. આ એટલો મોટો યજ્ઞ છે જેનાથી મનુષ્ય કોડી થી હીરા જેવાં, ભૂષ્ટાચારી થી શ્રેષ્ઠાચારી બને છે એટલે બાબા કહે છે ભલે યજ્ઞ રચતાં રહો, એક પણ શ્રેષ્ઠાચારી બન્યું તો અહો સૌભાગ્ય. આટલાં લાખો મંદિર વગેરે છે, ત્યાં કોઈ શ્રેષ્ઠાચારી નથી બનતાં. અહીંયા તો ફક્ત ૩ પગ પૃથ્વી નાં જોઈએ. કોઈ આવે તો એકદમ જીવન સુધરી જાય. કેટલી ઈજ્જત હોવી જોઈએ યજ્ઞ ની. બાબા ને ઘણાં લખે છે બાબા અમે અમારા ઘરમાં ખોલીએ. સારું બાળકો, ભલે યજ્ઞ ભૂમિ બનાવો. કોઈ ને કોઈ નું કલ્યાણ થશે. આ યજ્ઞની ખુબ ભારે મહિમા છે. યજ્ઞ ની ભૂમી છે જ્યાં બાળકીઓ બીજાઓનું કલ્યાણ કરતી રહે છે. આવાં યજ્ઞ નું ખૂબ માન જોઈએ. પરંતુ જ્ઞાન પૂરું ન હોવાનાં કારણે એટલું સમ્માન નથી. યજ્ઞ માં વિઘ્ન નાખવા વાળા ઘણાં છે. આ શિવબાબા નો યજ્ઞ છે. તો માત-પિતા સાથે છે. આ મમ્મા બાબા થી તો કંઈ પણ નથી મળતું. બેહદનાં બાપ થી જ બધું મળે છે. એ એક છે. મમ્મા બાબા કહેવાય છે શરીરધારી ને. નિરાકાર ને તો શરીર છે નહીં. તો બાપ કહે છે કે સાકારનાં પણ મુરીદ (ભગત) નહીં બનો. મામેકમ યાદ કરો. આ બાબા પણ મને યાદ કરે છે. ચિત્રોમાં દેખાડે છે રામ, કૃષ્ણ, બ્રહ્મા વગેરે બધાં એમને યાદ કરે છે. એવું છે નહીં. ત્યાં તો કોઈ યાદ કરતાં નથી. તેમને પ્રાલબ્ધ મળી ગઈ. એમને યાદ કરવાની શું દરકાર છે. આપણે પતિત બન્યાં છીએ, આપણે જ પાવન બનવાનાં માટે યાદ કરવાનાં છે. મહિમા એક ની જ છે. એમનાં લીધે આમનું માન છે. તમારે કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ કરવાનાં નથી. દેહધારી થી એમનો પરિચય મળે છે પરંતુ યાદ એમને કરવાનાં છે. બાબા પણ દેહધારી છે, બધો પરિચય આપે છે. પરંતુ ઘણાં એવાં પણ બેસમજ બાળકો છે જે કહે છે અમે તો ડાયરેક્ટ શિવબાબાની પ્રેરણા થી જ્ઞાન લઈ શકીએ છીએ. જો એવું હોત તો પછી આ રથમાં એમને આવવાની શું જરૂર પડી છે. એવાં પણ છે જે સમજે છે આ સાકાર થી

અમારે શું કામ. બાપ કહે છે મનમનાભવ. એમને યાદ કરો પરંતુ દ્વારા તો આમનાં કહે છે ને. પછી નંબરવાર રિગાર્ડ (આદર) રાખવાનો હોય છે. રિગાર્ડ એ જ રાખશે જે નંબરવાર ગાદી પર બેસવા વાળા હશે. મમ્મા બાબા પહેલા બેસશે રાજગાદી પર. પછી તેમને ફોલો (અનુસરણ) કરવાનું છે. બહુજ પ્રજા બનાવવી પડે. પદ પણ બહુજ ઊંચ છે. ડરવાની કોઈ વાત નથી. એરોપ્લેન (વિમાન) માં કોઈ નવાં ચઢે છે તો જેમ કે ડરે છે. કોઈ તો જુઓ ચંદ્રમાં ઉપર જતાં રહે છે. પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) ની વાત છે ને. પરંતુ એનાથી ફાયદો કાંઈ પણ થવાનો નથી, આ તમે જાણો છો. તેઓ સમજે છે કે ચંદ્રનાં ઉપર પણ રાજધાની બનાવશે. પરંતુ આ કંઈ પણ થવાનું નથી. નીચે ઉતરે છે ને. નીચે ઉતરવું અને ચઢવું પણ બાળકો સમજે છે. ચિત્ર પણ છે, આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતાં હતાં.

આજે તો જુઓ ભારત કેટલું ગરીબ છે. આ તો સાચી વાત છે. આમણે તો પોતે જ લખ્યું છે તો અહીંયા સીડી માં દેખાડવું જોઈએ. ત્યાં હીરાનાં મહેલ ચમકે છે, અહીંયા પછી કોડીઓ દેખાડવી જોઈએ. પહેલાં કોડીઓ ચાલતી હતી. ગુરુદ્વારાઓ માં કોડીઓ રાખતા હતાં. હવે તો કોઈ પૈસા પણ રાખતા નહીં હશે. સીડી તો ખૂબ સારી છે, આમાં ખુબજ લખી શકો છો. મમ્મા બાબા સાથે બાળકો નાં પણ ચિત્ર હોય અને ઉપરમાં આત્માઓનું ઝાડ પણ. નવાં-નવાં ચિત્ર તૈયાર થતાં જશે. સમજાવવા માં પણ સહજ થશે. નીચે ઉતરવાનું કેવી રીતે હોય છે પછી ઉપર ચઢવાનું કેવી રીતે હોય છે. આપણે નિરાકારી દુનિયામાં જઈને પછી સાકારી દુનિયામાં આવીએ છીએ, સમજાવવામાં ખૂબ સહજ છે. સમજતાં નથી તો સમજાય છે તકદીર માં નથી. ડ્રામાને સાક્ષી થઈ જોવાય છે. બાળકોને યજ્ઞ ની ખૂબ કદર હોવી જોઈએ. યજ્ઞનો એક પૈસો પણ વગર પૂછે ઉઠાવવો કે માત-પિતા ની રજા વગર કોઈને આપવો, આ મહાન પાપ છે. તમે તો બાળકો છો, કોઈ સમયે પણ કોઈ પણ વસ્તુ મળી શકે છે. વધારે લઈને કેમ રાખવી જોઈએ. વિચારે છે ખબર નહીં ન મળે, તો અંદર રાખવાથી તે પછી દિલ ખાય છે કારણ કે બેકાયદેસર કામ છે ને. વસ્તુ તો તમને ક્યારેય પણ મળી શકે છે. બાપે કહ્યું છે અંતકાળ અચાનક કોઈ પણ મરી તો શકે છે. તો અંત સમયે જે પાપ કર્યા હશે તે કીચડપટ્ટી બધી સામે આવશે એટલે બાબા હંમેશા સમજાવે છે અંદરમાં કોઈ દુવિધા ન રહેવી જોઈએ. દિલ સાફ હશે તો અંત ઘડી કંઈ પણ સામે નહીં આવશે. યજ્ઞ થી તો બધુંજ મળતું રહે છે. અનેક બાળકો છે જેમની પાસે પૈસા અઢળક છે. એમને કહે છે જ્યારે જરૂરત હશે ત્યારે મંગાવી લઈશું. કહે છે બાબા ક્યારેય પણ જરૂરત હોય તો અમે બેઠાં છીએ. ભલે પવિત્ર રહેતાં નથી. ખાન-પાન ની પણ પરહેજ રાખતાં નથી. પરંતુ આ પ્રણ કરે છે - બાબા અમારી પાસે ખુબ પૈસા પડ્યાં છે, એમ જ ગુમ થઈ જશે. વચ્ચે માં કોઈ ખાઈ જશે એટલે જ્યારે જોઈએ મંગાવી લેજો. બાબા કહે છે અમે પણ શું કરીશું. મકાન બનાવવાનાં હોય છે તો જાતે જ આવી જાય છે. તો અનેક બાળકો બેઠાં છે પોતાનાં ઘર માં. તો એવાં બાળકો પણ ઊંચ પદ પામી લે છે. પ્રજામાં પણ કોઈ ઓછું પદ નથી. રાજાઓ થી પણ કોઈ સાહુકાર ખૂબ ધનવાન હોય છે એટલે અંદર કોઈ એવાં વિચાર ન કરવાં જોઈએ. તમારો અંજામ છે બાબા તમે જે ખવડાવશો.... પછી પણ એનાં પર નથી ચાલતાં તો દુર્ગતિ થઈ જાય છે. બાપ આવ્યાં છે સદ્ગતિ આપવાં. જો ઊંચ પદ નહીં પામશે તો દુર્ગતિ કહેશે ને. ત્યાં પણ ઘણાં સાહુકાર, કોઈ ઓછું પદ, કોઈ ઊંચ પદ વાળા તો છે ને. બાળકોએ શ્રીમત પર પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાની મેત પર ચાલવાથી પોતાને દગો આપે છે. આ શિવબાબાનો રચેલો જ્ઞાન યજ્ઞ છે. આનું નામ જ છે રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. શિવબાબા આવીને સ્વરાજ્ય આપે છે. કોઈની તકદીરમાં નથી, નામ પ્રખ્યાત નથી થવાનું તો મુખ થી સારી-સારી પોઇન્ટ (વાત) નીકળતી નથી. કોઈને સમજાવતા નથી તો કહેશે - નામ નીકળવામાં હમણાં વાર છે, જેનાં કારણે સમજાવતાં સમયે મુખ્ય-મુખ્ય પોઇન્ટ્સ ભૂલી જાય છે. આ પણ સમજાવવું જોઈએ - આ રાજસ્વ અશ્વમેધ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ છે, સ્વરાજ્ય પામવા માટે. બોર્ડ પર પણ લખી શકો છો. આ યજ્ઞમાં જૂની દુનિયા આખી સ્વાહા થઈ જાય છે, જેનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ ઊભી થઈ છે. વિનાશ નાં પહેલા આ સ્વરાજ્ય પદ લેવું હોય તો આવીને લો. બોર્ડ પર તો ઘણું લખી શકો છો. લક્ષ્ય-હેતુ પણ આવી જાય. નીચે લખવું જોઈએ - સ્વરાજ્ય પદ મળે છે. જેટલું થઈ શકે સ્પષ્ટ લખાણ હોવું જોઈએ જે કોઈ પણ વાંચવા થી સમજી જાય. બાબા ડાયરેક્શન આપે છે આવાં-આવાં બોર્ડ બનાવો. આ અક્ષર જરૂર લખો. આગળ ચાલી આ યજ્ઞ નો પ્રભાવ ખુબ નીકળશે. તોજ્ઞાન તો બહુ આવશે. કહે છે સત્ય ની નાવ હલશે ડોલશે પરંતુ ડૂબશે નહીં. ક્ષીરસાગર તરફ જવું છે તો વિષય સાગર તરફ દિલ ન રાખવું જોઈએ. જે જ્ઞાન નથી લેતાં એમની પાછળ પડીને પોતાનો સમય વેસ્ટ ન કરવો જોઈએ. સમજણ તો બહુજ-બહુજ સહજ છે.

તમે જ પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતાં, હવે પૂજારી બન્યાં છો. પછી બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જશે. તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે બીજો કોઈ ઉપાય નથી. આ જ સાચો-સાચો ઉપાય છે. પરંતુ યોગ માં રહેતાં નથી. દેહ-અભિમાન ખુબ છે. દેહ-અભિમાન જ્યારે નીકળે ત્યારે યોગમાં રહી શકે, પછી કર્મોત્તીત અવસ્થા થાય. અંતમાં કોઈ પણ વસ્તુ યાદ ન આવવી જોઈએ. કોઈ-કોઈ બાળકોને કોઈ વસ્તુમાં એટલો મોહ પડી જાય છે જે વાત નહીં પૂછો. શિવબાબા ને ક્યારેય યાદ નથી કરતાં. આવાં બાપ ને ખાસ યાદ કરવાનાં છે. કહેવાય છે હથ કાર ડે દિલ ચાર ડે... આવું ખૂબ મુશ્કેલ કોઈને યાદ રહે છે. ચલન થી જ ખબર પડી જાય છે. યજ્ઞ નો રિગાર્ડ નથી હોતો. આ યજ્ઞની ખુબ સંભાળ રાખવી જોઈએ. સંભાળ કરી એટલે બાબા ને ખુશ કર્યા. દરેક વાતમાં સંભાળ જોઈએ. ગરીબો ની પાઈ-પાઈ આ યજ્ઞમાં આવે છે જેનાથી તે પદમપતિ બને છે. માતાઓ જેમની પાસે કાંઈ પણ નથી, એક બે રૂપિયા, આઠ આના યજ્ઞમાં આપે છે તે પદમ પતિ બની જાય છે કારણ કે ખૂબ ભાવના થી ખુશી થી લાવે છે. બાપ કહે છે હું છું જ ગરીબ નિવાઝ. આપ બાળકોનાં માટે જ આવ્યો છું. કોઈ ૮ આના લઈ આવે છે. બાબા મકાનમાં એક ઈંટ લગાવી દો. ક્યારેક બે મુઠ્ઠી અનાજ પણ લઈ આવે છે. એમનું તો બહુજ થઈ જાય છે. કણ-કણ મોહર બરાબર થઈ જાય છે. એવું થોડી કે તમારે ગરીબોને બેસી દાન આપવાનું છે. ગરીબ ને તો તે લોકો દાન આપે છે. એવાં તો દુનિયામાં ઘણાં ગરીબ છે. બધાં આવી ને અહીંયા બેસી જાય તો માથું જ ખરાબ કરી દે. એમ તો ઘણાં કહે છે અમે યજ્ઞમાં સમર્પણ થઈએ. પરંતુ સંભાળ કરી લેવાનાં હોય છે. એવું ન થાય કે યજ્ઞ માં આવીને ઉધમ મચાવે. યજ્ઞ માં તો ખૂબ પુણ્ય આત્મા બનવું જોઈએ. ખૂબ સંભાળ કરવી જોઈએ. રિગાર્ડ રહેવો જોઈએ યજ્ઞનાં માટે. જે ઈશ્વરીય યજ્ઞ થી આપણે પોતાના શરીર નિર્વાહ કરીએ છીએ. યજ્ઞ નો પૈસો કોઈને આપવો મોટું પાપ છે. એવા પૈસા છે જ એમનાં માટે જે કોડી થી હીરા જેવાં બને છે, ઈશ્વરીય સર્વિસ (સેવા) માં છે, બાકી ગરીબો વગેરે ને આપવું આ દાન પુણ્ય તો જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છો. ઉતરતાં-ઉતરતાં પાપ આત્મા જ બનતાં ગયાં.

આપ બાળકો સૌને બાપ નો પરિચય આપવા માટે નાનાં-નાનાં ગામડા માં પણ પ્રદર્શની કરતાં રહો. એક ગરીબ પણ નીકળી આવે તો તે પણ સાંકું છે, આમાં કોઈ ખર્ચો તો છે નહીં. લક્ષ્મી-નારાયણે આ રાજાઈ પામી, શું ખર્ચો કર્યો. કંઈ પણ નહીં. વિશ્વ ની બાદશાહી પામવા માટે ખર્ચો તો કાંઈ પણ કર્યો નથી. તે લોકો આપસમાં કેટલું લડે છે. બારુદ વગેરે પર કેટલો ખર્ચો કરે છે. અહીંયા તો ખર્ચાની કોઈ વાત જ નથી. વગર કોડી ખર્ચો, સેકન્ડ માં વિશ્વ ની બાદશાહી લો. અલ્ફ ને યાદ કરો. બે બાદશાહી છે જ. બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે સાચાં દિલ થી સાચાં સાહેબ ને રાજી કરો, તો સચખંડ નાં માલિક બનશો. જુઠું અહીંયા ચાલશે નહીં. યાદ કરવાનાં છે. એવું નહીં કે અમે તો બાળકો છીએ જ. યાદ કરવામાં ખૂબ મહેનત છે. કોઈ વિકર્મ કર્યું તો મોટા ગોટાળા માં આવી જશો. બુદ્ધિ સ્થિર રહેશે નહિં. બાબા તો અનુભવી છે ને. બાબા બતાવતાં રહે છે. ઘણાં બાળકો પોતાને મિયા મિઠૂં સમજે છે પરંતુ બાબા કહે છે ખૂબ મહેનત છે. માયા ખૂબ વિઘ્ન નાખે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાના આ રુદ્ર યજ્ઞ ની ખૂબ-ખૂબ રિસ્પેક્ટ રાખવાની છે. યજ્ઞ નું વાતાવરણ ખૂબ શુદ્ધ પાવરફુલ બનાવવા માં સહયોગી બનવાનું છે. આની પ્રેમ થી સંભાળ કરવાની છે.
2. પોતાની પાસે કાંઈ પણ છુપાવીને નથી રાખવાનું. દિલ સાફ તો મુરદ હાસિલ. આ યજ્ઞની કોડી-કોડી અમૂલ્ય છે એટલે એક કોડી પણ વ્યર્થ નથી ગુમાવવાની. આની વૃદ્ધિમાં સહયોગ આપવાનો છે.

વરદાન :- કારણ ને નિવારણ માં પરિવર્તન કરી સદા આગળ વધવા વાળા સમર્થી સ્વરૂપ ભવ જ્ઞાનમાર્ગ માં જેટલાં આગળ વધશો એટલી માયા ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ થી પરીક્ષા લેવા આવશે કારણ કે આ પરીક્ષાઓ જ આગળ વધવાનું સાધન છે ન કે પાડવાનું. પરંતુ નિવારણ નાં બદલે કારણ વિચારો છો તો સમય અને શક્તિ વ્યર્થ જાય છે. કારણનાં બદલે નિવારણ વિચારો એક બાપની યાદની લગન માં મગન રહો તો સમર્થી સ્વરૂપ બની નિર્વિઘ્ન થઈ જશો.

સ્લોગન :- મહાદાની તે છે જે પોતાની દૃષ્ટિ, વૃત્તિ અને સ્મૃતિ ની શક્તિ થી શાંતિ નો અનુભવ કરાવી દે.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન સાગર બાપ દ્વારા તમે માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બન્યાં છો , તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે , એટલે તમે છો ત્રિનેત્રી , ત્રિકાળદર્શી અને ત્રિલોકીનાથ ”

પ્રશ્ન :- વિશ્વ ની રુહાની સેવા આપ બાળકોનાં સિવાય કોઈ નથી કરી શકતું - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે તમને જ સુપ્રીમ રુહ (શિવબાબા) ની શક્તિ મળે છે. પહેલાં આપ આત્માઓ ને સુપ્રીમ રુહ દ્વારા જ્ઞાન નું ઈન્જેક્શન લાગે છે, જેનાથી તમે પ વિકારો પર સ્વયં પણ વિજય પ્રાપ્ત કરો અને બીજાઓને પણ કરાવો છો. આવી સેવા બીજું કોઈ કરી ન શકે. કલ્પ-કલ્પ આપ બાળકો જ આ રુહાની સેવા કરો છો.

ઓમ્ શાંતિ ! બાપની યાદમાં બેસવાનું છે બીજા કોઈપણ દેહધારી ની યાદમાં નથી બેસવાનું. નવાં-નવાં જે આવે છે બાપને તો જાણતાં જ નથી. એમનું નામ તો ખુબ સહજ છે શિવબાબા. બાપને બાળકો નથી જાણતાં, કેટલું વન્ડર (આશ્ચર્ય) છે. શિવબાબા ઊંચે થી ઊંચા, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. સર્વ પતિતો નાં પાવનકર્તા, સર્વ નાં દુઃખહર્તા પણ કહે છે પરંતુ એ કોણ છે, આ કોઈ નથી જાણતું, સિવાય આપ બી.કે. નાં. તમે છો એમનાં પૌત્ર પૌત્રીઓ. તે તો જરૂર પોતાનાં બાપ અને એમની રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણશે. બાપ દ્વારા બાળકો જ બધું જાણી જાય છે. આ છે જ પતિત દુનિયા. સર્વ કળયુગી પતિતો ને સતયુગી પાવન કેવી રીતે બનાવે છે તે તો બી.કે. નાં સિવાય દુનિયામાં કોઈ જાણતું નથી. કળયુગી દુર્ગતિ થી નીકાળવા વાળા સતયુગી સદ્ગતિ દાતા બાપ જ છે. શિવજયંતી પણ ભારતમાં જ થાય છે. જરૂર એ આવે છે પરંતુ ભારત ને શું આવીને આપે છે, આ ભારતવાસી નથી જાણતાં. દર વર્ષે શિવજયંતી મનાવે છે પરંતુ જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર નથી એટલે બાપ ને જાણતાં નથી.

ગીત :- નયનહીન કો રાહ દિખાઓ.....

આ મનુષ્યોનું જ બનાવેલું ગીત છે કે અમે બધાં નયનહીન છીએ. આ સ્થૂળ નયન તો બધાને છે પરંતુ પોતાને નયનહીન કેમ કહે છે? તે બાપ બેસી સમજાવે છે કે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર કોઈને છે નહીં. બાપ ને ન જાણવાં આ થયું અજ્ઞાન. બાપ ને બાપ દ્વારા જાણવાં આને કહેવાય છે જ્ઞાન. બાપ જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપે છે, જેનાથી તમે આખી રચના નાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણો છો. જ્ઞાન સાગર નાં બાળકો તમે માસ્ટર જ્ઞાનસાગર બની જાઓ છો. ત્રીજું નેત્ર એટલે જ ત્રિનેત્રી, ત્રિકાળદર્શી, ત્રિલોકીનાથ બની જાઓ છો. ભારતવાસી આ નથી જાણતાં કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ જે સતયુગનાં માલિક હતાં, તેમને આ વારસો કેવી રીતે મળ્યો? તે ક્યારે આવ્યાં? પછી ક્યાં ગયાં? પછી કેવી રીતે રાજ્ય લીધું? કાંઈ પણ નથી જાણતાં. આ દેવતાઓ પાવન છે ને. પાવન તો જરૂર બાપ જ બનાવશે. આપ ભારતવાસીઓ ને બાપ બેસી સમજાવે છે. જે દેવતાઓ ને, શિવ ને માને છે. શિવ નો જન્મ પણ ભારત માં થયો છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. શિવજયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. જગત અંબા, જગત પિતા બ્રહ્મા અને સરસ્વતી નો પણ જન્મ અહીંયા જ છે. ભારતમાં જ મનાવે છે. અરુણા લક્ષ્મી-નારાયણ નો જન્મ પણ અહીંયા જ થાય છે, એ જ રાધા-કૃષ્ણ છે. આ પણ ભારતવાસી નથી જાણતાં. કહે છે પતિત-પાવન આવો તો જરૂર બધાં પતિત છે. સાધુ સંત ઋષિ-મુનિ વગેરે બધાં પોકારે છે કે અમને પાવન બનાવવાં આવો. બીજી તરફ કુંભ નાં મેળા વગેરેમાં જાય છે પાપ ધોવાં. સમજે છે ગંગા પતિત-પાવની છે. પોકારે છે કે પતિત-પાવન આવો તો મનુષ્ય કોઈને કેવી રીતે પાવન બનાવી શકે? બાપ સમજાવે છે તમે પહેલાં દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં તો બધાં પાવન હતાં. હમણાં પતિત છો. કહે છે કે રાહ બતાવો પ્રભુ. તો ક્યાં ની રાહ? કહે છે બાબા જીવનમુક્તિ ની રાહ બતાવો. અમારા માં પ વિકાર છે. બાબા અમે બધાં સ્વર્ગમાં હતાં તો નિર્વિકારી હતાં. હમણાં વિકારી પતિત બની ગયાં છીએ, આનું કંઈ રહસ્ય તો સમજાવો. આ કોઈ દંતકથાઓ નથી. બાપ સમજાવે છે - શ્રીમત ભાગવત ગીતા અથવા પરમાત્માની સંભળાવેલી ગીતા છે. પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે નિરાકાર ભગવાન. મનુષ્ય ને ભગવાન ન કહી શકાય. બાપ કહે - આટલાં મોટા-મોટા ગુરુ હોવા છતાં પણ ભારત આટલું પતિત કોડી જેવું કેમ બન્યું છે. કાલની વાત છે કે ભારત સ્વર્ગ હતું. બાબાએ ભારતને સ્વર્ગની સૌગાત (ભેટ) આપી હતી. ભારતવાસી પતિતો ને આવીને રાજયોગ શીખવાડી પાવન બનાવ્યાં હતાં. હવે ફરી બાપ બાળકો ની પાસે આવ્યાં છે સેવાધારી બની. બાપ છે રુહાની સેવાધારી. બાકી તો બધાં મનુષ્ય માત્ર છે શરીરધારી સેવાધારી. સન્યાસી પણ શરીરધારી સેવાધારી છે. તે પુસ્તક વગેરે બેસી સંભળાવે છે. બાપ કહે છે હું નિરાકાર સાકાર સાધારણ ઘરડા તનમાં પ્રવેશ કરી બાળકોને આવીને સમજાવું છું. હું ભારતવાસી બાળકો, જુઓ રુહાની બાપ રુહો ને બેસી સમજાવે છે. આ બ્રહ્મા નથી સંભળાવતા પરંતુ એ નિરાકાર બાપ આ તન નો આધાર લે છે. શિવને તો પોતાનું શરીર નથી. સાલિગ્રામ આત્માઓ ને તો પોત-પોતાનું શરીર છે. પુનર્જન્મ માં આવતાં-આવતાં

પતિત બની જાય છે. હમણાં તો આખી દુનિયા પતિત છે. પાવન એક પણ નથી. તમે સતોપ્રધાન હતાં પછી ખાદ્ય પડવાથી સતો થી રજો, તમો માં આવ્યાં છો. આપ ભારતવાસીઓની પાસે શિવબાબા આવીને શરીર ધારણ કરે છે જેને ભાગીરથ પણ કહે છે. મંદિરોમાં શંકર નું ચિત્ર દેખાડે છે કારણ કે તે શિવશંકર સાથે સમજી લે છે. આ સમજતાં નથી કે શિવ તો નિરાકાર છે, શંકર તો આકારી છે. શિવશંકર સાથે કેવી રીતે કહે છે. સારું પછી બળદ પર સવારી કોણ કરે છે. શિવ કે શંકર? સૂક્ષ્મવતન માં બળદ ક્યાંથી આવ્યો? શિવ રહે છે મૂળવતન માં, શંકર સૂક્ષ્મવતન માં. મૂળવતન માં બધી આત્માઓ છે. સૂક્ષ્મવતન માં ફક્ત બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર છે, ત્યાં જનવર હોતાં નથી. બાપ કહે છે હું સાધારણ ઘરડા તન માં પ્રવેશ કરી તમને સમજાવું છું. આપ બાળકો પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં. સતયુગ થી લઈને તમે કેટલાં જન્મ લીધાં છે? ૮૪ જન્મ લીધાં. હમણાં આ છે અંત નો જન્મ. ભારત જે અમરલોક પાવન હતું, તે હવે મૃત્યુલોક પતિત છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા તો એક છે ને. રુદ્ર માળા છે જ પરમપિતા પરમાત્મા નિરાકાર શિવ ની. શ્રી શ્રી ૧૦૮ રુદ્ર માળા કહેવાય છે. બધાં શિવનાં ગળા નાં હાર છે. બાપ તો છે પતિત-પાવન સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સર્વ ને વારસો આપવા વાળા. લૌકિક બાપ થી હદ નો વારસો મળે છે જેમને સન્યાસી કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ સમજે છે. બાપ કહે છે કે બરાબર આ તમારું સુખ કાગ વિષ્ટા સમાન છે. બાપ જ આવીને પતિતો ને પાવન અથવા કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવે છે નોલેજ થી. આ ગીતાનું નોલેજ છે. આ જ્ઞાન કોઈ મનુષ્ય નથી સમજાવી શકતું. જ્ઞાન નાં સાગર પતિત-પાવન બાપ જ સમજાવી શકે છે. બાપ થી જ વારસો મળે છે જે તમે લઈ રહ્યાં છો. તમે જ ફક્ત સદ્ગતિ તરફ જઈ રહ્યાં છો. હમણાં તો સંગમ પર છો, તે તો કળયુગ માં છે. હમણાં છે કળયુગ નો અંત. મહાભારત લડાઈ પણ સામે ઉભી છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ જ્યારે તમે રાજયોગ શીખતા હતાં તો ભંભોર ને આગ લાગી હતી. હમણાં તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો, આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનાં માટે. બાકી તો છે ભક્તિ માર્ગ. બાપ જ્યારે આવે છે તો આવીને સ્વર્ગનાં દ્વાર ખોલે છે. બાપ કહે છે કે આ શિવશક્તિ ભારત માતાઓ તો ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે શ્રીમત પર. તમે છો શિવશક્તિ ભારત માતાઓ, જે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવો છો. તમે છો જ શિવની સંતાન, એમને જ યાદ કરો છો. શિવ થી શક્તિ લઈને ૫ વિકારો રુપી શત્રુઓ પર જીત પામો છો. આપ બાળકોએ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ ભારતની રુહાની સેવા કરી હતી. તે સોશિયલ વર્ક્સ (સમાજ સેવક) કરે છે શારીરિક સેવા. આ છે રુહાની સેવા. સુપ્રીમ રુહ આવીને આત્મા ને ઈન્જેક્શન લગાવે છે, ભણાવે છે. આત્મા જ સાંભળે છે. તમે આત્માઓ છો. તમે જ ૮૪ જન્મ લો છો. એક શરીર છોડી બીજું લો છો. ૮૪ જન્મ લઈ ૮૪ મા-બાપ બનાવ્યાં છે. સતયુગ-ત્રેતા માં તમે સ્વર્ગનાં સુખ પામ્યાં, હવે ફરી બેહદનાં બાપ દ્વારા સુખનો વારસો લઈ રહ્યાં છો. બરાબર ભારત ને આ વારસો હતો. ભારતમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ત્યાં દૈત્ય વગેરે કોઈ નહોતાં. તમે જાણો છો હવે આ જૂની દુનિયા ને આગ લાગવાની છે. હું આવીને જ્ઞાન યજ્ઞ રચું છું. તમે બધાં પવિત્ર દેવતા બનો છો. હજારો છે જે દેવતા બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. બાપ આવ્યાં છે બાળકોની સદ્ગતિ કરવાં. આપ બાળકોને કાંટા થી ફૂલ બનાવી રહ્યાં છે. તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપી રહ્યાં છે જેનાથી તમે આખાં ડ્રામા ને, શિવબાબા નો શું પાર્ટ ભજવાય છે, બધું જાણો છો. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નું કનેક્શન (સંબંધ) શું છે, તે પણ જાણો છો. તેઓ દેખાડે છે કે વિષ્ણુની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. બ્રહ્મા જ જઈને વિષ્ણુ બને છે. બ્રાહ્મણ સો પછી દેવતા. વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગ્યાં. આ તમને જ્ઞાન છે. આપ બ્રાહ્મણોની નાભી કમળ થી વિષ્ણુપુરી પ્રગટ થઈ રહી છે. તેમણે તો ચિત્ર બનાવ્યાં છે કે વિષ્ણુની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. પછી બધાં વેદો શાસ્ત્રોનો સાર સંભળાવ્યો. હવે તમે બ્રહ્મા દ્વારા આખો સાર સમજો છો. બાપ કહે છે મુખ્ય ધર્મ શાસ્ત્ર છે ૪, પહેલાં દૈવી ધર્મ નું શાસ્ત્ર છે ગીતા. ગીતા કોણે ગાઈ? શિવબાબાએ. જ્ઞાનસાગર પતિત-પાવન, સુખનાં સાગર શિવબાબા છે. એમણે બેસી ભારતને સ્વર્ગ બનાવ્યું, ન કે કૃષ્ણએ. કૃષ્ણ તો મારા દ્વારા જ્ઞાન સાંભળી ને પછી કૃષ્ણ બન્યાં. તો આ ગુપ્ત વાત થઈ ને. નવાં-નવાં બાળકો આ વાતો ને સમજી ન શકે, આને કહેવાય છે નર્ક. તેને કહેવાય છે સ્વર્ગ. શિવબાબાએ સ્વર્ગની સ્થાપના કરી, તેમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતાં હતાં. હવે તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. બાપ કહે છે આ મૃત્યુલોક, દુઃખધામ માં તમારો અંતિમ જન્મ છે. ભારત અમરલોક હતું. ત્યાં દુઃખ નું નામ નહોતું. ભારત પરીસ્તાન હતું, હવે ક્રિસ્તાન બન્યું છે, ફરી પરીસ્તાન થશે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. આ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની પાઠશાળા. આ કોઈ સન્યાસીઓનો સતસંગ નથી, જ્યાં શાસ્ત્ર બેસી સંભળાવે છે. આ વાતોને નવાં કોઈ સમજી ન શકે જ્યાં સુધી ૭ દિવસનો કોર્સ નથી કર્યો. આ સમયે ભક્ત તો બધાં મનુષ્ય માત્ર છે, તેમની આત્મા પણ યાદ કરે છે. પરમાત્મા એક માશૂક નાં બધાં આશિક છે.

બાપ આવીને સચખંડ બનાવે છે. અડધાકલ્પ નાં પછી રાવાણ આવીને જુદ્દખંડ બનાવે છે. હમણાં છે સંગમ. આ બધી સમજવાની વાતો છે. અરથા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપની શ્રીમત પર ભારત ની સાચી-સાચી રુહાની સેવા કરવાની છે. સર્વશક્તિમાન બાપ થી શક્તિ લઈ ૫ વિકારો રુપી શત્રુઓ પર વિજય પામવાની છે.

2. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે પવિત્ર જરુર બનવાનું છે. નોલેજ ને ધારણ કરી કાંટા થી ફૂલ બનવાનું અને બનાવવાનાં છે.
 વરદાન :- શ્રીમત દ્વારા સદા ખુશી કે હલકાપણા નો અનુભવ કરવા વાળા મનમત અને પરમત થી મુક્ત ભવ
 જે બાળકોનો દરેક કદમ શ્રીમત પ્રમાણે છે તેમનું મન સદા સંતુષ્ટ હશે, મન માં કોઈ પણ પ્રકારની હલચલ નહીં હશે, શ્રીમત પર ચાલવાથી નેચરલ ખુશી રહેશે, હલકાપણા નો અનુભવ થશે, એટલે જ્યારે પણ મન માં હલચલ હોય, જરાક પણ ખુશીની ટકાવારી ઓછી થાય તો ચેક કરો - જરુર શ્રીમત ની અવજ્ઞા હશે એટલે સૂક્ષ્મ ચેકિંગ કરી મનમત કે પરમત થી સ્વયં ને મુક્ત કરી લો.

સ્વોગત :- બુદ્ધિ રુપી વિમાન દ્વારા વતન માં પહોંચીને જ્ઞાન સૂર્યની કિરણો નો અનુભવ કરવો જ શક્તિશાળી યોગ છે.
 માતેશ્વરી જી નાં અનમોલ મહાવાક્ય

૧) આત્મા પરમાત્મા માં અંતર , ભેદ :- આત્મા અને પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ સુંદર મેળો કરી દીધો જ્યારે સદ્ગુરુ મળ્યાં દલાલ..... જ્યારે આપણે આ શબ્દ કહીએ છીએ તો આનો યથાર્થ અર્થ છે કે આત્મા, પરમાત્મા થી લાંબાકાળ થી વિખુટી પડી છે. લાંબાકાળ નો અર્થ છે - લાંબા સમયથી આત્મા પરમાત્મા થી વિખુટી પડી છે, તો આ શબ્દ સાબિત (સિદ્ધ) કરે છે કે આત્મા અને પરમાત્મા અલગ-અલગ બે વસ્તુ છે, બંને માં આંતરિક ભેદ છે પરંતુ દુનિયાવી મનુષ્યો ને પરિચય ન હોવાનાં કારણે તે આ શબ્દનો અર્થ એવો જ નીકાળે છે કે હું આત્મા જ પરમાત્મા છું, પરંતુ આત્માની ઉપર માયાનું આવરણ ચઢેલું હોવાનાં કારણે પોતાનાં અસલી સ્વરુપ ને ભૂલી ગયાં છે, કહે છે જ્યારે માયાનું આવરણ ઉતરી જશે પછી આત્મા એ જ પરમાત્મા છે. તો તે આત્માને અલગ આ અર્થ થી કહે છે અને બીજા લોકો પછી આ અર્થ થી કહે છે કે હું આત્મા સો પરમાત્મા છું, પરંતુ આત્મા પોતે પોતાને ભૂલવાનાં કારણે દુઃખી બની ગઈ છે. જ્યારે આત્મા ફરી પોતે પોતાને ઓળખી શુદ્ધ બને છે તો પછી આત્મા પરમાત્મા માં મળી એક જ થઈ જશે. તો તે આત્માને અલગ આ અર્થ થી કહે છે પરંતુ આપણે તો જાણીએ છીએ કે આત્મા પરમાત્મા બંને અલગ વસ્તુ છે. ન આત્મા, પરમાત્મા થઈ શકે છે અને ન આત્મા પરમાત્મા થી મળી એક જ થઈ શકે છે અને ન પછી પરમાત્માની ઉપર આવરણ ચઢી શકે છે.

૨) “ મન ની અશાંતિ નું કારણ છે કર્મબંધન અને શાંતિનો આધાર છે કર્માતીત ” હકીકત માં દરેક મનુષ્યની આ ઈચ્છા અવશ્ય રહે છે કે અમને મનની શાંતિ પ્રાપ્ત થાય એટલે અનેક પ્રયત્ન કરતાં આવ્યાં છે પરંતુ મન ને શાંતિ હજું સુધી પ્રાપ્ત થઈ નથી, આનું યથાર્થ કારણ શું છે? હવે પહેલાં તો આ વિચાર ચાલવો જરુરી છે કે મનની અશાંતિ ની પહેલી જડ (મૂળ) શું છે? મનની અશાંતિ નું મુખ્ય કારણ છે - કર્મબંધન માં ફસાવવું. જ્યાં સુધી મનુષ્ય આ પાંચ વિકારોનાં કર્મબંધન માંથી નથી છૂટ્યો ત્યાં સુધી મનુષ્ય અશાંતિ થી છૂટી નથી શકતાં. જ્યારે કર્મબંધન તૂટી જાય છે ત્યારે મનની શાંતિ અર્થાત્ જીવનમુક્તિ ને પ્રાપ્ત કરી શકે છે. હવે વિચાર કરવાનો છે - આ કર્મબંધન તૂટે કેવી રીતે? અને તેનો છુટકારો આપવા વાળા કોણ છે? આ તો આપણે જાણીએ છીએ કે કોઈ પણ મનુષ્ય આત્મા કોઈ પણ મનુષ્ય આત્મા ને છુટકારો આપી નથી શકતી. આ કર્મ બંધન નો હિસાબ-કિતાબ તોડવા વાળા એક પરમાત્મા છે, એ જ આવીને આ જ્ઞાન યોગબળ થી કર્મબંધન થી છોડાવે છે એટલે જ પરમાત્મા ને સુખદાતા કહેવાય છે. જ્યાં સુધી પહેલાં આ જ્ઞાન નથી કે હું આત્મા છું, અસલ માં હું કોની સંતાન છું, મારો અસલી ગુણ શું છે? જ્યારે આ બુદ્ધિ માં આવી જાય ત્યારે જ કર્મબંધન તૂટે. હવે આ નોલેજ આપણને પરમાત્મા દ્વારા જ પ્રાપ્ત થાય છે એટલે પરમાત્મા દ્વારા જ કર્મબંધન તૂટે છે. અરજા - ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - યાદમાં રહી ને બીજાઓને યાદ નો અભ્યાસ કરાવો , યોગ કરાવવા વાળા નો બુદ્ધિ યોગ અહીંયા - ત્યાં ભટકવો ન જોઈએ ”

- પ્રશ્ન :-** કયાં બાળકોનાં ઉપર બહુજ મોટી રિસ્પોન્સિબિલિટી (જવાબદારી) છે? એમણે કયું ધ્યાન જરુર આપવું જોઈએ?
- ઉત્તર :-** જે બાળકો નિમિત્ત શિક્ષક બનીને બીજા ને યોગ કરાવે છે, એમનાં પર ખૂબ મોટી જવાબદારી છે. જો યોગ કરાવતાં સમયે બુદ્ધિ બહાર ભટકે છે તો સર્વિસનાં બદલે ડિસસર્વિસ (કુસેવા) કરે છે એટલે આ ધ્યાન રાખવાનું છે કે મારા દ્વારા પુણ્ય નું કામ થતું રહે.
- ગીત :-** ઓમ નમો શિવાય ...

ઓમ શાંતિ ! બાપ બધાં બાળકોને પહેલાં-પહેલાં તો અહીંયા બેસી ને લક્ષ્ય માં સ્થિત થવા માટે દૃષ્ટિ આપે છે કે જેમ હું શિવબાબાની યાદ માં બેઠો છું, તમે પણ શિવબાબાની યાદ માં બેસો. પ્રશ્ન ઉઠે છે કે જે સામે બેઠા છે યોગ કરાવવા માટે, તે પૂરો સમય શિવબાબાની યાદ માં રહે છે? જે બીજાઓને પણ કશિશ થાય. યાદ માં રહેવાથી ખૂબ શાંતિમાં રહેશે. અશરીરી થઈ શિવબાબાની યાદ માં રહેશે તો બીજાઓને પણ શાંતિમાં લઈ જશે કારણ કે શિક્ષક થઈને બેસો છો ને. જો શિક્ષક જ ઠીક રીતે યાદમાં નહીં હશે તો બીજા રહી નહીં શકશે. પહેલાં તો આ વિચાર કરવાનો છે કે હું જે તે માશૂક બાબાનો આશિક છું, એમની યાદમાં બેઠો છું? દરેક એવું પોતાને પૂછે. જો બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે, દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે તો એટલે તે સર્વિસ નહીં, ડિસસર્વિસ કરવાં બેઠા છે. આ વાત સમજવાની છે ને. કંઈ સર્વિસ (સેવા) તો કરી નહીં, એમ જ બેઠાં છે તો નુકસાન જ કરશે. શિક્ષક નો જ બુદ્ધિ યોગ ભટકતો હશે તો તે મદદ શું કરશે. જે શિક્ષક થઈ બેસે છે તે પોતાને પૂછે કે હું પુણ્યનું કામ કરી રહ્યો/રહી છું? જો પાપનું કામ કરશે તો દુર્ગતિ ને પામશે. પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. જો એવાં ને ગાદી પર બેસાડો છો તો તમે પણ જવાબદાર છો. શિવબાબા તો બધાને જાણે છે. આ બાબા પણ બધાની અવસ્થા ને જાણે છે. શિવબાબા કહેશે આ શિક્ષક બની બેઠા છે અને એમનો બુદ્ધિયોગ તો ભટકતો રહે છે. આ શું બીજાઓને મદદ કરશે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકો નિમિત્ત બન્યાં છો, શિવબાબાનાં બની ને એમનાથી વારસો લેવાં. બાબા કહે છે હેં આત્માઓ મામેકમ્ યાદ કરો. શિક્ષક બનીને બેસો છો તો ખૂબ જ સારી રીતે તે અવસ્થા માં બેસો. આમ તો દરેકે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. વિદ્યાર્થી પોતાની અવસ્થા ને સમજી શકે છે. જાણે છે કે અમે પાસ થઈશું કે નહીં. શિક્ષક પણ જાણે છે. જો પ્રાઇવેટ શિક્ષક રાખે છે, તે પણ જાણે છે. તે ભણતર માં તો કોઈ ખાસ શિક્ષક રાખવા ઈચ્છે તો રાખી શકે છે. અહીંયા જો કોઈ કહે અમને નિષ્ઠા (યોગ) માં બેસાડો તો બાપની યાદમાં બેસવાનું છે. બાપનું ફરમાન જ છે મામેકમ્ યાદ કરો. આપ આશિક છો, ચાલતાં-ફરતાં પોતાનાં માશૂક ને યાદ કરો. સન્યાસી બ્રહ્મ ને યાદ કરે છે. સમજે છે કે અમે જઈને બ્રહ્મા માં લીન થઈશું. જે અધિક યાદ કરતાં હશે એમની અવસ્થા સારી હશે. દરેક માં કોઈ ને કોઈ ખૂબી (વિશેષતા) તો રહે છે ને. કહે છે કે યાદ ની યાત્રા માં રહો. પોતે પણ યાદ માં રહેવાનું છે. બાબા ની પાસે કોઈ તો સાચાં પણ છે, કોઈ જુઠા પણ છે. પોતે નિરંતર યાદ માં રહે, ખૂબ મુશ્કેલ છે. કોઈ તો બાપથી બિલકુલ સાચાં રહે છે. આ બાબા પણ પોતાનો અનુભવ આપ બાળકોને બતાવે છે કે થોડો સમય યાદમાં રહું છું પછી ભૂલી જાઉં છું કારણ કે આમનાં ઉપર તો ખૂબ બોઝ છે. કેટલાં અનેક બાળકો છે. આપ બાળકોને આ પણ ખબર નથી પડતી કે આ મુરલી શિવબાબાએ ચલાવી કે બ્રહ્મા ચલાવે છે કારણ કે બંને સાથે છે ને. આ કહે છે કે હું પણ શિવબાબા ને યાદ કરું છું. આ બાબા પણ બાળકો ને નેષ્ઠા કરાવે છે. આ બેસે છે તો જુઓ છો સન્નાટો સારો થઈ જાય છે. અનેકો ને ખેંચે છે. બાપ છે ને. કહે છે બાળકો યાદની યાત્રામાં રહો. પોતે પણ રહેવાનું છે, ફક્ત પંડિત નથી બનવાનું. યાદમાં નહીં રહેશે તો અંત માં ફેલ (નપાસ) થઈ પડશે. બાબા મમ્મા નું તો ઊંચ પદ છે, બાકી તો હમણાં માળા બની નથી. એક પણ દાણો કમ્પ્લીટ (સંપૂર્ણ) બનેલો નથી. આગળ માળા બનાવતાં હતાં બાળકોને લિફ્ટ આપવા માટે. પરંતુ જોવાયું કે માયાએ અનેકો ને ખતમ કરી દીધાં. બધો આધાર સર્વિસ પર છે. તો જે સામે નેષ્ઠા કરાવવા બેસે છે એમણે સમજવાનું છે કે હું સાચો શિક્ષક થઈને બેસું. નહીં તો બોલવું જોઈએ કે અમારી બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ચાલી જાય છે. હું અહીંયા બેસવા લાયક નથી.

સ્વયં કહેવું જોઈએ. એવું નહીં કે જાતેજ કોઈ પણ આવીને બેસે. કોઈ છે જે મુખ થી મુરલી ચલાવતા નથી, પરંતુ યાદ માં રહે છે. પરંતુ અહીંયા તો બંનેમાં આગળ જવું જોઈએ. સાજન ખૂબ પ્રેમાળ છે, એમને તો ખૂબ યાદ કરવાં જોઈએ. મહેનત છે આમાં. બાકી પ્રજા બનવું તો સહજ છે. દાસ દાસીઓ બનવું મોટી વાત નથી. જ્ઞાન ઉઠાવી નથી શકતા. જેમ જુઓ યજ્ઞ ની ભંડારી છે, બધાને ખુબ ખુશ કરે છે, કોઈને દુઃખ નથી આપતી, બધાં મહિમા કરે છે. તો વાહ, શિવબાબાની ભંડારી તો નંબરવન છે. અનેકોનાં દિલ ને ખુશ કરે છે. બાબા પણ બાળકોનાં દિલને ખુશ કરતાં આવ્યાં છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને આ ચક્ર બુદ્ધિ માં રાખો. હવે દરેકે પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. હઠી સર્વિસ કરવી જોઈએ. તમારે બહુજ રહેમદિલ બનવું જોઈએ. મનુષ્ય મુક્તિ જીવનમુક્તિ નાં માટે ખૂબ ધક્કા ખાય છે. કોઈને પણ સદ્ગતિ ની ખબર જ નથી. સમજે છે કે જ્યાંથી આવ્યાં ત્યાં પાછા જવાનું છે. નાટક પણ સમજે છે પરંતુ એનાં પર ચાલતા નથી. જુઓ ક્લાસમાં ક્યાંક-ક્યાંક મુસલમાન પણ આવે છે. કહે છે અમે અસલ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છીએ પછી જઈને અમે મુસલમાન ધર્મ માં કન્વર્ટ (બદલી) થઈ ગયાં છીએ. અમે ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. સિંધમાં પણ ૫-૬ મુસલમાન આવ્યા હતા. હમણાં પણ આવે છે, હવે આગળ ચાલી શકે છે કે નહીં, તે તો જોઈ લઈશું કારણ કે માયા પણ તો પરીક્ષા લે છે. કોઈ તો પાક્કાં થઈ જાય છે, કોઈ પાક્કાં થઈ શકતાં નથી. જે અસલ બ્રાહ્મણ ધર્મનાં હશે, જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં હશે તે તો ક્યારે હલશે નહિ. બાકી કોઈ ને કોઈ કારણ, કારણે ચાલ્યાં જશે. દેહ-અભિમાન પણ ખૂબ આવી જાય છે. આપ બાળકોએ તો અનેકોનું કલ્યાણ કરવાનું છે. નહીં તો શું પદ પામશે. ઘરબાર છોડ્યું છે, પોતાનાં કલ્યાણ માટે. કોઈ બાપનાં ઉપર મહેરબાની નથી કરતાં. બાપનાં બન્યાં છો તો પછી સર્વિસ પણ એવી કરવી જોઈએ. તમને તો રાજાઈ નું મેડલ મળે છે, ૨૧ જન્મ સદા સુખ ની રાજાઈ મળે છે. માયા પર ફક્ત જીત પામવાની છે અને બીજાઓને પણ શીખવાડવાનું છે. ઘણાં ફેલ પણ થઈ જાય છે. સમજે છે કે બાદશાહી લેવી તો મુશ્કેલ છે. બાપ કહે છે કે એવું સમજવું કમજોરી છે. બાપ અને વારસો ને યાદ કરવું તો ખૂબ સહજ છે. બાળકોમાં હિમ્મત નથી આવતી રાજાઈ લેવાની, તો કાયર થઈ બેસી જાય છે. ન પોતે લે, ન બીજાઓને લેવા દે છે. તો પરિણામ શું થશે? બાપ સમજાવે છે કે રાત-દિવસ સર્વિસ કરો. કોંગ્રેસિઓ એ પણ મહેનત કરી. કેટલી ખેંચતાણ કરી ત્યારે તો ફોરેનર્સ (વિદેશીઓ) થી રાજ્ય લીધું. તમારે રાવણ થી રાજ્ય લેવાનું છે. તે તો બધાનો દુશ્મન છે. દુનિયાને ખબર નથી કે અમે રાવણની મત પર ચાલી રહ્યાં છીએ ત્યારે દુઃખી છે. કોઈને પણ સાચું સ્થાઈ દિલનું સુખ થોડી છે. શિવબાબા કહે છે હું આપ બાળકોને સદા સુખી બનાવવા આવ્યો છું. હવે શ્રીમત પર ચાલી શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. જે પણ ભારતવાસી છે, તે પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છે. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા. હવે આપ બાળકોને સમજ મળે છે - સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ચાલે છે. તે પણ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. બુદ્ધિ માં રહેતું જ નથી. ભલે બ્રાહ્મણ તો ખુબ બને છે પરંતુ ઘણાં કાચ્યા હોવાનાં કારણે વિકારમાં પણ જતા રહે છે. કહે છે કે અમે બી.કે.છીએ, પરંતુ છે નહીં. બાકી જે પૂરી રીતે ડાયરેક્શન પર ચાલે છે, આપ સમાન બનાવતા રહે છે, તે જ ઊંચ પદ પામી શકશે. વિઘ્ન તો પડશે. અમૃત પીતાં-પીતાં પછી જઈને વિઘ્ન નાખે છે. આ પણ ગાયન છે, એમનું પદ શું હશે? ઘણી બાળકીઓ તો વિકારનાં કારણે માર પણ ખાય છે, કહે છે કે બાબા આ દુઃખ થોડું સહન કરી લઈશું. અમારા માશૂક તો બાબા છે ને. માર ખાતા પણ હું શિવબાબા ને યાદ કરું છું. તે ખુશીમાં ખૂબ રહે છે. આ કાપારી ખુશીમાં રહેવું જોઈએ. બાપ થી આપણે વારસો લઈ રહ્યાં છીએ બીજાઓ ને પણ આપણે આપ સમાન બનાવતાં રહીએ છીએ.

બાબાની બુદ્ધિ માં તો આ સીડી નું ચિત્ર બહુજ રહે છે. આને ખૂબ મહત્વ આપે છે. બાળકો જે વિચાર સાગર મંથન કરી આવાં-આવાં ચિત્ર બનાવે છે, તો બાબા પણ એમને ધન્યવાદ કરે છે અથવા તો એવું કહેશું કે બાબાએ તે બાળકોને ટચ કર્યું છે. સીડી ખૂબ સારી બનાવી છે. ૮૪ જન્મો ને જાણવાથી આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો. આ ફર્સ્ટ ક્લાસ ચિત્ર છે. ત્રિમૂર્તિ ગોળાનાં ચિત્ર થી પણ આમાં નોલેજ સારું છે. હમણાં આપણે ચઢી રહ્યાં છીએ. કેટલું સહજ છે. બાપ આવી ને લિફ્ટ આપે છે. શાંતિ થી બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. સીડી નું જ્ઞાન ખૂબ સારું છે. સમજવાનું છે કે તમે હિંદુ થોડી છો, તમે તો દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છો. જો કહે કે અમે ૮૪ જન્મ થોડી લીધાં છે. અરે કેમ નથી સમજતાં કે આપણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. પછી યાદ કરો તો તમે ફરીથી પહેલા નંબરમાં આવી જશો. આપણા કુળનાં હશે તો આવાં પ્રશ્ન કરશે નહીં કે બધાં થોડી ૮૪ જન્મ લેશે. અરે તમે કેમ સમજો છો કે અમે મોડેથી આવ્યાં છીએ. બાપ બધાં બાળકોને કહે છે તમે ભારતવાસીઓએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે ફરીથી પોતાનો વારસો લો, સ્વર્ગ માં ચાલો. આપ બાળકો યોગમાં બેસો છો. સીડી ને યાદ કરો તો ખૂબ મોજમાં રહેશો. આપણે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. હવે આપણે પાછાં જઈએ છીએ. કેટલી ખુશી થાય છે. સર્વિસ કરવાનો પણ ઉલ્લાસ રહેવો જોઈએ. સમજાવવા ની રીત પણ ખૂબ મળી રહી છે. સીડી નાં ઉપર સમજાવો.

ચિત્ર તો બધાં જ જોઈએ ને. ત્રિમૂર્તિ પણ જોઈએ. બાબા કહે પણ છે કે તમે જાઓ જ મારા ભક્તોની પાસે, તેમને આ જ્ઞાન સંભળાવો. તે મળશે જ મંદિરો માં. મંદિરો માં પણ આ સીડી નાં ચિત્ર પર સમજાવી શકો છો. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આ રહે કે અમે બાબા નો પરિચય આપીએ, કોઈનું કલ્યાણ કરીએ. દિવસ-પ્રતિદિવસ બુદ્ધિ નું તાળું ખુલતું જશે. જેમને વારસો પામવો હશે - તે આવશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ શીખતા પણ રહે છે. ઘણાનાં પર ગ્રહચારી બેસે છે તો બાબાને સમજાવવું પડે છે. તેઓ નથી સમજતાં કે અમારા ઉપર ગ્રહચારી છે એટલે અમારાથી સર્વિસ નથી થતી. બધી જવાબદારી આપ બાળકો પર છે. આપ સમાન બ્રાહ્મણ બનાવતાં રહો. સર્વિસ પર રહેવાથી ખુબ ખુશી થાય છે. અનેકોનું કલ્યાણ થાય છે. બાબા ને મુંબઈમાં સર્વિસ કરવાની ખુબ મજા આવતી હતી. ખૂબ નવાં-નવાં આવતાં હતાં. બાબાનું તો ખુબ દિલ થાય છે કે સર્વિસ કરે. બાળકોએ પણ એવાં રહમદિલ બનવું જોઈએ. સર્વિસ પર લાગી જવું જોઈએ. દિલમાં આ રહેવું જોઈએ કે જ્યાં સુધી અમે કોઈને આપ સમાન બનાવતા નથી ત્યાં સુધી ભોજન નથી ખાવું. પહેલાં પુણ્ય તો કરું. પાપ આત્માઓને પુણ્ય આત્મા બનાવી પછી રોટલી ખાઉં. તો સર્વિસ માં જોડાઈ રહેવું જોઈએ. કોઈનું જીવન સફળ બનાવીએ ત્યારે રોટલી ખાઈએ. આપ સમાન બ્રાહ્મણ બનાવવાની કોશિશ કરવી જોઈએ.

બાળકોનાં માટે મેગેઝીન નીકળે છે પરંતુ બી.કે. એટલું વાંચતા નથી. સમજે છે કે અમારે થોડી વાંચવાનું છે, આ બહાર વાળા માટે છે. બાબા કહે છે બાહર વાળા તો કંઈ સમજતાં નથી, વગર શિક્ષકનાં. આ છે બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ માટે તો વાંચીને રિફ્રેશ થાય. પરંતુ તે વાંચતા નથી. બધાં સેવાકેન્દ્રો વાળા ને પૂછે છે કે બધી મેગેઝીન કોણ વાંચે છે? મેગેઝીન થી શું સમજે છે? ક્યાં સુધી ઠીક છે? મેગેઝીન નીકાળવા વાળાને પણ આફરીન આપવી જોઈએ કે તમે બહુજ સારી મેગેઝીન લખી છે, તમને ધન્યવાદ કરીએ છીએ. મહેનત કરવાની છે, મેગેઝીન વાંચવાની છે. આ છે બાળકોનાં રિફ્રેશ થવા માટે. પરંતુ બાળકો વાંચતા નથી. જેમનું નામ પ્રખ્યાત છે એમને તો બધાં બોલાવે છે કે બાબા ભાષણ કરવાનાં માટે અમારી પાસે ફલાણા ને મોકલો. બાબા પછી સમજાવે છે કે પોતે ભાષણ કરવું નથી જાણતાં ત્યારે તો માંગણી કરે છે. તો સર્વિસએબલ (સેવાધારી) ને કેટલો રીગાર્ડ (સન્માન) આપવો જોઈએ. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રાજાઈ નું મેડલ લેવા માટે બધાનાં દિલ ને ખુશ કરવાનું છે. ખૂબ-ખૂબ રમદિલ બની પોતાનું અને સર્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે. હઙ્ગી સેવા કરવાની છે.
2. દેહ-અભિમાન માં આવીને ડિસસર્વિસ (કુસેવા) નથી કરવાની. સદા પુણ્યનું કામ કરવાનું છે. આપ સમાન બ્રાહ્મણ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. સર્વિસએબલ નો રિગાર્ડ રાખવાનો છે.

વરદાન :- યાદ અને સેવાનાં ડબલ લોક દ્વારા સદા સેફ (સુરક્ષિત), સદા ખુશ અને સદા સંતુષ્ટ ભવ આખો દિવસ સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ બાપની યાદ અને સેવામાં લાગ્યાં રહે. દરેક સંકલ્પ માં બાપ ની યાદ હોય, બોલ દ્વારા બાપે આપેલાં ખજાના બીજાઓને આપો, કર્મ દ્વારા બાપનાં ચરિત્રો ને સિદ્ધ કરો. જો એવી યાદ અને સેવામાં સદા બીઝી (વ્યસ્ત) રહો તો ડબલ લોક લાગી જશે પછી માયા ક્યારેય આવી શકતી નથી. જે આ સ્મૃતિ થી પાકું લોક લગાવે છે તે સદા સેફ (સુરક્ષિત), સદા ખુશ અને સદા સંતુષ્ટ રહે છે.

સ્લોગન :- “બાબા” શબ્દની ડાયમંડ ચાવી સાથે હોય તો સર્વ ખજાનાઓ ની અનુભૂતિ થતી રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - આ ભણતર સોર્સ ઓફ ઇન્કમ (આવકનું સાધન) છે , આનાથી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો , ૨૧
જન્મોનાં માટે સાચી કમાણી થઈ જાય છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ જે મીઠી-મીઠી વાતો સંભળાવે છે તે ધારણ ક્યારે થશે?

ઉત્તર :- જ્યારે બુદ્ધિ પર પરમત કે મનમત નો પ્રભાવ નહીં હશે. જે બાળકો સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ચાલે છે, તેમની બુદ્ધિમાં ધારણા થઈ નથી શકતી. સિવાય જ્ઞાનનાં બીજું કંઈ પણ કોઈ સંભળાવે છે તો તે જેમકે દુશ્મન છે. જુઠી વાતો સાંભળવા વાળા ખુબ છે એટલે હિયર નો ઇવિલ (ખરાબ નહીં સાંભળો), સી નો ઇવિલ (ખરાબ નહીં જુઓ), મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે એક બાપ ની શ્રીમત પર જ ચાલવાનું છે.

ગીત :- હમારે તીર્થ ન્યારે હૈં ...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીતમાં જેમ કે પોતાની મહિમા કરે છે. પોતાની મહિમા હકીકત માં કરાતી નથી. આ તો બધી સમજવાની વાતો છે જે ભારતવાસી ખુબ સમજદાર હતાં, હમણાં બેસમજ બન્યાં છે. હવે પ્રશ્ન ઉઠે છે, સમજદાર કોણ હતાં? આ ક્યાંય પણ લખેલું નથી. તમે છો ગુપ્ત. કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે. એક તો બાપ કહે છે મારા દ્વારા જ બાળકો મને જાણી શકે છે. પછી મારા દ્વારા બધુંજ જાણી જાય છે. સૃષ્ટિનાં આદિ મધ્ય અંત નો જે ખેલ છે, તેને સમજી જાય છે. બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું અને એક મુખ્ય ભૂલ કરી છે જે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા શિવનાં બદલે કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. પહેલાં નંબરનું શાસ્ત્ર જેને શ્રીમત ભગવત ગીતા કહે એ જ ખોટું થઈ ગયું છે એટલે પહેલાં-પહેલાં સિદ્ધ કરવાનું છે કે ભગવાન એક છે. પછી પૂછવાનું છે ગીતાનાં ભગવાન કોણ? ભારત નો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે. જો નવો ધર્મ કહે તો બ્રાહ્મણ ધર્મ જ કહેશે. પહેલાં ચોટી છે બ્રાહ્મણ પછી દેવતાઓ. ઊંચે થી ઊંચો બ્રાહ્મણ ધર્મ છે. જે બ્રાહ્મણ બ્રહ્મા દ્વારા પરમપિતા પરમાત્મા રચે છે, એજ બ્રાહ્મણ પછી દેવતા બને છે. મુખ્ય વાત છે ભગવાન બધાનાં બાપ છે, નવી દુનિયાનાં રચયિતા. જરૂર નવી દુનિયા જ રચશે ને. નવી દુનિયામાં નવું ભારત હોય છે. જન્મ પણ ભારતમાં લીધો છે. ભારતને જ સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે બ્રહ્મા દ્વારા. તમને પોતાનાં બનાવીને પછી ભણાવે છે મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. પહેલાં તમે શૂદ્ર વર્ણ નાં હતાં પછી આવ્યાં બ્રાહ્મણ વર્ણ માં પછી દેવી વર્ણ માં. પાછળ વૃદ્ધિ થતી રહે છે. એક ધર્મ થી અનેક ધર્મ થઈ જાય છે. ડાળ ડાળીઓ પણ બધાં ધર્મોની બની જાય છે, દરેક ધર્મ થી નીકળે છે. ત્રણ ટ્યુબ્સ (શાખાઓ) હોય છે ને. આ છે મુખ્ય. દરેક થી પોત-પોતાની શાખાઓ નીકળે છે. મુખ્ય છે ફાઉન્ડેશન પછી ત્રણ ટ્યુબ્સ છે મુખ્ય. થડ છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નું. જે હમણાં બધાં રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. દેલવાડા મંદિર ખુબ સરસ બનાવેલું છે, તેમાં બધી સમજણ છે. બાળકો અહીંયા બેઠાં છે કલ્પ પહેલાં પણ તમે રાજયોગ ની તપસ્યા કરી હતી. જેમ કાઈસ્ટની યાદગાર ક્રિશ્ચિયન દેશમાં છે. એમ આપ બાળકોએ અહીંયા તપસ્યા કરી ત્યારે તમારી પણ યાદગાર અહીંયા છે. છે ખુબ સહજ. પરંતુ કોઈ પણ જાણતાં નથી. સન્યાસી લોકો તો કહી દે છે આ બધી કલ્પના છે, જેવી જે કલ્પના કરે. તમારા માટે પણ કહે છે આ ચિત્ર વગેરે બધાં કલ્પના થી બનાવ્યાં છે. જ્યાં સુધી બાપને જાણે, કલ્પના જ સમજે છે. નોલેજફુલ તો એક બાપ છે ને. તો મુખ્ય છે બાપ નો પરિચય આપવો. એ બાપ સ્વર્ગનો વારસો આપે છે, કલ્પ પહેલાં પણ આપ્યો હતો. પછી ૮૪ જન્મ લેવાં પડે. ભારતવાસીઓનાં જ ૮૪ જન્મ હોય છે. પછી સંગમયુગ પર બાપ આવીને રાજધાની ની સ્થાપના કરે છે. આપ બાળકોએ બાપ દ્વારા સમજ્યું છે. જ્યારે સારી રીતે સમજે, બુદ્ધિ માં બેસે ત્યારે ખુશી પણ રહે.

આ ભણતર ખુબ સોર્સ ઓફ ઇન્કમ (આવકનું સાધન) છે. ભણતર થી જ મનુષ્ય બેરિસ્ટર વગેરે બને છે. પરંતુ આ ભણતર મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. પ્રાપ્તિ કેટલી ભારે છે. આનાં જેવી પ્રાપ્તિ કોઈ કરાવી ન શકે. ગ્રંથ માં ગવાયેલું છે - મનુષ્ય થી દેવતા કિયે કરત ન લાગી વાર. પરંતુ મનુષ્યોની બુદ્ધિ ચાલતી નથી. જરૂર તે દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે, ત્યારે તો લખે છે મનુષ્ય થી દેવતા બન્યાં. દેવતાઓ સતયુગમાં હતાં. એમને જરૂર ભગવાને સંગમ પર રચ્યા હશે. કેવી રીતે રચ્યાં? આ નથી જાણતાં. ગુરુનાનકે પણ પરમાત્મા ની

મહિમા ગાઈ છે. તેમનાં જેવી મહિમા કોઈએ ગાઈ નથી એટલે ગ્રંથ ને ભારત માં વાંચે છે. ગુરુનાનક નો કળયુગમાં અવતાર થાય છે. તે છે ધર્મ સ્થાપક. રાજાઈ તો પાછળ થઈ છે. બાપે તો આ દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કર્યો છે. હકીકત માં નવી દુનિયા બ્રાહ્મણોની જ કહેવાય. ચોટી ભલે બ્રામણોની છે પરંતુ રાજધાની દેવી દેવતાઓથી શરૂ થાય છે. તમે બ્રાહ્મણ રચેલાં છો. તમારી રાજધાની નથી. તમે પોતાનાં માટે રાજધાની સ્થાપન કરો છો. ખુબ વન્ડરફુલ વાતો છે. મનુષ્ય તો કંઈ નથી જાણતાં. પહેલાં-પહેલાં પોતાને ખબર પડી તો પોતાનાં દ્વારા બીજાઓને ખબર પડે છે. તમે શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. બ્રહ્માને પણ હમણાં બાપ દ્વારા ખબર પડે છે. એક ને કહ્યું તો બાળકોને પણ કહેવાનું હોય છે. એમનાં તન દ્વારા આપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. આ છે અનુભવની વાતો. શાસ્ત્રો થી તો કોઈ કંઈ પણ સમજી ન શકે. બાપ કહે છે આખાં કલ્પમાં એક જ વખત હું આવી રીતે જ આવીને સમજાવું છું. બીજા અનેક ધર્મો નો વિનાશ, એક ધર્મની સ્થાપના કરાવું છું. આ પ હજાર વર્ષનો ખેલ છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. વિષ્ણુની નાભી થી બ્રહ્મા દેખાડે છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ આ કોના બાળકો છે? બંને બાળકો થયાં શિવ નાં. એ છે રચયિતા, તે રચના. આ વાતોને કોઈ સમજી ન શકે. બિલકુલ નવી વાત છે. બાબા પણ કહે છે આ નવી વાતો છે. કોઈ શાસ્ત્રોમાં આ વાતો હોઈ ન શકે. જ્ઞાનનાં સાગર બાપ છે, એજ ગીતાનાં ભગવાન છે. ભક્તિમાર્ગ માં શિવજયંતી પણ મનાવે છે. સતયુગ ત્રેતામાં નથી મનાવતાં. તો જરૂર સંગમ પર જ આવતાં હશે. આ વાતો તમે સમજી જાઓ છો અને સમજાવતાં રહો છો. જે સમજાવવા વાળા બાપની મહિમા છે, તે બાળકોની હોવી જોઈએ. તમારે પણ માસ્ટર જ્ઞાનનાં સાગર બનવાનું છે. પ્રેમનાં સાગર, સુખનાં સાગર અહીંયા બનવાનું છે. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. ખુબ મીઠા બનવાનું છે. તમે જે કડવા એકદમ ઝેર જેવાં હતાં, તે તમે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) બ્રાહ્મણ બની રહ્યાં છો. ઈશ્વરની સંતાન બની રહ્યાં છો. વિશશ (વિકારી) થી વાઈસલેસ દેવતા બની રહ્યાં છો. અડધોકલ્પ તમે પતિત બનતાં-બનતાં હમણાં બિલકુલ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલાં છો. સડેલા કપડાને ફટકો લગાવવાથી ફાટીને ચીર-ચીર થઈ જાય છે. અહીંયા પણ જ્ઞાનનાં ફટકા લગાવો તો પુર્જા-પુર્જા થઈ જાય છે. કોઈ કપડાં એવાં મેલા હોય છે જે સાફ કરવામાં ખુબ સમય લાગે છે. પછી ત્યાં પણ હલકું પદ મળી જાય છે. બાબા ધોબી છે. તમે પણ સાથે મદદગાર છો. ધોબી પણ નંબરવાર હોય છે. અહીંયા પણ નંબરવાર છે. ધોબી સારા કપડા સાફ ન કરે તો કહશે ને કે આ તો જેમ કે હજામ છે. આજકાલ કપડા સાફ ધોવડાવતાં શીખ્યાં છે. પહેલાં ગામડામાં તો ખુબ મેલા કપડા ધોવાતાં હતાં. આ કળા પણ બહાર વાળા થી આવી છે. બાહર વાળા કંઈક ઈજ્જત આપે છે. પૈસા વગેરેની મદદ કરે છે. જાણે છે આ ખુબ મોટી સંપ્રદાય વાળા છે. હવે નીચે પડ્યાં છે. પડવા વાળા પર તરસ પડે છે ને. બાપ કહે છે તમને કેટલાં ધનવાન બનાવ્યાં હતાં. માયાએ શું હાલત કરી દીધી છે. તમે હમણાં સમજો છો આપણે વિજય માળા નાં હતાં, પછી ૮૪ જન્મ લઈને શું જઈને બન્યાં છીએ. વન્ડર છે ને. તમે સમજાવી શકો છો, તમે ભારતવાસી તો સ્વર્ગવાસી હતાં. ભારત જ સ્વર્ગ હતું પછી નીચે પડતાં-પડતાં નર્કવાસી પણ બનવું પડે. હવે બાપ કહે છે - પવિત્ર બની સ્વર્ગવાસી બનો. મનમનાભવ. શિવ ભગવાનુવાચ મામેકમ યાદ કરો. યાદની યાત્રાથી તમારા બધાં પાપ નષ્ટ થઈ જશે. શાસ્ત્રો માં લખેલું છે - કૃષ્ણએ ભગાવી, પટરાણી બનાવવાં. તમે બધાં ભણી રહ્યાં છો, પટરાણી બની રહ્યાં છો. પરંતુ આ વાતોને કોઈ સમજી નથી શકતાં. હવે બાપે આવીને બાળકોને સમજાવ્યું છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ તમને સમજાવવા આવું છું તો પહેલાં ભગવાન એક છે, આ સિદ્ધ કરી પછી બતાવો ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે. રાજયોગ કોણે શીખવાડ્યો છે? ભગવાન જ બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરાવે છે અને વિનાશ પછી પાલના કરાવે છે. આ જે બ્રાહ્મણ છે એ જ પછી દેવતા બને છે. આ વાતો પણ સમજ માં તેમને આવશે જેમણે કલ્પ પહેલાં સમજ્યું છે. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જે થયું તે આ સમય સુધી સમજશે. ડ્રામામાં તમારે ખુબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ તો બાળકો સમજે છે હમણાં અમારી તે અવસ્થા થઈ નથી. સમય લાગશે. કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય તો પછી બધાં નંબરવન પાસ થઈ જાય પછી તો લડાઈ પણ લાગી જાય. આપસ માં ખીટખીટ ચાલતી જ રહેશે. તમે જાણો છો જ્યાં-ત્યાં જુઓ લડવાની તૈયારીઓ કરી રહ્યાં છે. બધી તરફ તૈયારીઓ કરી રહ્યાં છે. તમે જે કાંઈ દિવ્ય દૃષ્ટીથી જોયું છે તે પછી આ આંખોથી જોવાનું છે. વિનાશનો સાક્ષાત્કાર કર્યો છે પછી તે આંખો થી જોશે. સ્થાપનાનો પણ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે પછી પ્રેક્ટિકલ માં રાજાઈ પણ જોશે. આપ બાળકોને તો ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. આ તો જૂનું તન છે. યોગ થી આત્મા પવિત્ર બની જશે, પછી આ જૂનું શરીર પણ છોડવાનું છે. ૮૪ જન્મોનું ચક્ર પૂરું થાય છે પછી જરૂર બધાને નવાં શરીર મળશે. આ પણ સમજવાની ખુબ સહજ વાતો છે. સમજાવી પણ શકો છો, કળયુગ પછી સતયુગ જરૂર આવશે. અનેક ધર્મો નો વિનાશ જરૂર થશે. પછી આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મની સ્થાપના અર્થ બાપે આવવું પડે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો દેવતા બનવા માટે. બીજા કોઈ હોઈ ન શકે. તમે જાણો છો આપણે શિવબાબાનાં બન્યાં છીએ,

શિવબાબા આપણ ને વારસો આપી રહ્યાં છે.

શિવ જયંતી એટલે જ ભારતને વારસો મળ્યો. શિવબાબા આવ્યાં, શું આવીને કર્યું. ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ વગેરેએ તો આવીને પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કર્યો. બાપે આવીને શું કર્યું? જરૂર સ્વર્ગની સ્થાપના કરી. કેવી રીતે સ્થાપના કરી, કેવી રીતે સ્થાપના થાય છે તે તમે હવે જાણો છો. પછી સતયુગમાં આ બધું ભૂલી જશો. આ પણ સમજો છો ૨૧ જન્મો નો વારસો હમણાં આપણે લઈએ છીએ. આ ડ્રામામાં નોંધ છે. ભલે ત્યાં સમજશે આ બાપ છે, આ બાળક છે. બાળક ને વારસો મળે છે. પરંતુ આ પ્રાલબ્ધ છે હમણાંની. સાચી કમાણી કરી ૨૧ જન્મોનાં માટે તમે વારસો હમણાં પામી રહ્યાં છો. ૮૪ જન્મ તો લેવાનાં જ છે. સતોપ્રધાન થી પછી સતો રજો તમો માં આવશો. આ સારી રીતે યાદ કરવાથી પછી ખુશી માં પણ રહેશો. સમજાવવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. જ્યારે સમજી જાય છે તો તેમને ખુબ ખુશી થાય છે. જે બાળકો સારી રીતે સમજે છે તે પછી અનેકો ને સમજાવતાં રહે છે. કાંટા ને ફૂલ બનાવતાં રહે છે. આ છે બેહદનું ભણતર. વારસો પણ બેહદ નો મળે છે. પછી આમાં ત્યાગ પણ બેહદનો છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં આખી દુનિયા નો ત્યાગ કરવાનો છે કારણ કે તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. હવે નવી દુનિયામાં જવાનું છે એટલે બેહદનો સંન્યાસ કરાવે છે, સંન્યાસીઓનો છે હદનો સંન્યાસ અને તેમનો છે હઠયોગ. આમાં હઠ ની વાત નથી હોતી. આ તો ભણતર છે. પાઠશાળા માં ભણવાનું છે, મનુષ્ય થી દેવતા બનવા માટે. શિવ ભગવાનુવાચ - કૃષ્ણ હોઈ ન શકે. કૃષ્ણ ક્યારેય નવી દુનિયા બનાવી ન શકે. તેમને હેવનલી ગોડફાધર નહીં કહેશું. હેવનલી પ્રિન્સ કહેશું તો કેટલી મીઠી-મીઠી વાતો સમજાવવાની અને ધારણ કરવાની છે. દૈવી લક્ષણ પણ જોઈએ. ક્યારેય પણ સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ન લાગવું જોઈએ. વ્યાસ ની લખેલી વાતો પર લાગતાં-લાગતાં ખોટી ગતિ થઈ ગઈ છે ને. સિવાય જ્ઞાનનાં બીજું કાંઈ સાંભળાવે છે તો સમજો આ અમારો દુશ્મન છે. દુર્ગતિ માં લઈ જાય છે. ક્યારેય પણ પરમત પર ન લાગવું જોઈએ. મનમત, પરમત પર ચાલ્યાં તો આ મર્યા. બાપ સમજાવતાં રહે છે જૂઠી વાતો બોલવા વાળા તો ઘણાં છે. તમારે બાપ થી જ સાંભળવાનું છે. હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવિલ..... બાપદાદા આવ્યાં જ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા તો તેમની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અહીંયા બાપ સમાન સુખનાં સાગર, પ્રેમનાં સાગર બનવાનું છે. સર્વગુણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું.
2. સાંભળેલી-સંભળાવેલી વાતો પર ક્યારેય વિશ્વાસ નથી કરવાનો, પરમત પર નથી ચાલવાનું. હિયર નો ઈવિલ, સી નો ઈવિલ.....

વરદાન :-

બ્રાહ્મણ જીવન ની નીતિ અને રીતી પ્રમાણે સદા ચાલવા વાળા વ્યર્થ સંકલ્પ મુક્ત ભવ

જે બ્રાહ્મણ જીવનની નીતિ, રીતી પ્રમાણે ચાલતાં સદા શ્રીમત ની આજ્ઞાઓ સ્મૃતિ માં રાખે છે અને આખો દિવસ શુદ્ધ પ્રવૃત્તિમાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહે છે તેમનાં પર વ્યર્થ સંકલ્પ રૂપી રાવણ વાર નથી કરી શકતો. બુદ્ધિ ની પ્રવૃત્તિ છે શુદ્ધ સંકલ્પ કરવાં, વાણી ની પ્રવૃત્તિ છે બાપ દ્વારા જે સાંભળેલું તે સંભળાવવું, કર્મ ની પ્રવૃત્તિ છે કર્મયોગી બની દરેક કર્મ કરવાં - આવી પ્રવૃત્તિમાં બીઝી રહેવા વાળા વ્યર્થ સંકલ્પો થી નિવૃત્તિ પ્રાપ્ત કરી લે છે.

સ્લોગન :-

પોતાનાં દરેક નવાં સંકલ્પ થી, નવી દુનિયા ની નવી ઝલક નો સાક્ષાત્કાર કરાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમારો ધંધો છે મનુષ્યો ને સજાગ (જાગૃત) કરવાં , રસ્તો બતાવવો , જેટલાં તમે દેહી - અભિમાની બની ને બાપ નો પરિચય સંભળાવશો એટલું કલ્યાણ થશે”

પ્રશ્ન :- ગરીબ બાળકો પોતાની કઈ વિશેષતા નાં આધાર પર સાહૂકારો થી આગળ જાય છે?

ઉત્તર :- ગરીબોમાં દાન-પુણ્યની બહુજ શ્રદ્ધા રહે છે. ગરીબ ભક્તિ પણ લગન થી કરે છે. સાક્ષાત્કાર પણ ગરીબો ને થાય છે. સાહૂકારો ને પોતાનાં ધનનો નશો રહે. પાપ વધારે થાય એટલે ગરીબ બાળકો એમના થી આગળ ચાલ્યાં જાય છે.

ગીત :- ઓમ નમો શિવાય...

ઓમ શાંતિ !તુમ માત-પિતા હમ બાલક તેરે..... આ તો જરૂર પરમપિતા પરમાત્મા ની મહિમા ગવાઈ છે. આ તો સ્પષ્ટ મહિમા છે કારણ કે તે રચયિતા છે. લૌકિક મા-બાપ પણ બાળકોનાં રચયિતા છે. પારલૌકિક બાપ ને પણ રચતા કહેવાય છે. બંધૂ, સહાયક... ખૂબ મહિમા ગાઈ છે. લૌકિક બાપની એટલી મહિમા નથી. પરમપિતા પરમાત્માની મહિમા જ અલગ છે. બાળકો પણ મહિમા કરે છે જ્ઞાનનાં સાગર છે, નોલેજકુલ છે. એમનામાં બધું જ્ઞાન છે. નોલેજ કોઈ શરીર નિર્વાહનું ભણતર નથી. એમને જ્ઞાનનાં સાગર નોલેજકુલ કહેવાય છે. તો જરૂર એમની પાસે જ્ઞાન છે પરંતુ કયું જ્ઞાન? આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, એનું જ્ઞાન છે. તો એ જ જ્ઞાન સાગર પતિત નાં-પાવન છે. કૃષ્ણ ને ક્યારેય પતિત-પાવન કે જ્ઞાનનાં સાગર નથી કહેતાં. એમની મહિમા બિલકુલ ન્યારી છે. બંને છે ભારતનાં નિવાસી. શિવબાબા ની પણ ભારતમાં મહિમા છે. શિવ જયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. કૃષ્ણની જયંતી પણ મનાવે છે. ગીતાની પણ જયંતી મનાવે છે. ૩ જયંતી મુખ્ય છે. હવે પ્રશ્ન ઉઠે છે કે પહેલાં જયંતી કોની થઈ હશે? શિવ ની કે કૃષ્ણ ની? મનુષ્ય તો બિલકુલ જ બાપ ને ભૂલેલાં છે. કૃષ્ણ ની જયંતી ખૂબ જ ધૂમધામ થી, પ્રેમ થી મનાવે છે. શિવજયંતી ની એટલી કોઈને ખબર નથી, ન ગાયન છે. શિવે શું આવીને કર્યું? એમની બાયોગ્રાફી (જીવનકથા) ની કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણની તો ખૂબ વાતો લખી દીધી છે. ગોપીઓ ને ભગાવી, આ કર્યું. કૃષ્ણનાં ચરિત્રોની ખાસ એક મેગેઝીન પણ નીકળેલી છે. શિવનાં ચરિત્ર વગેરે કાંઈ છે નહીં. કૃષ્ણની જયંતી ક્યારે થઈ પછી ગીતાની જયંતી ક્યારે થઈ? કૃષ્ણ જ્યારે મોટા થાય ત્યારે તો જ્ઞાન સંભળાવે. કૃષ્ણનાં બાળપણ ને તો દેખાડે છે, ટોકરી માં નાખીને પાર લઈ ગયાં. યુવાનીનું દેખાડે છે, રથ પર ઉભાં છે. ચક્ર ચલાવે છે. ૧૬-૧૭ વર્ષનાં હશે. બાકી ચિત્ર નાનપણ નાં દેખાડ્યાં છે. હવે ગીતા ક્યારે સંભળાવી. એજ સમયે તો નહીં સંભળાવી હશે. જ્યારે લખે છે ફલાણીને ભગાવી, આ કર્યું. એ સમયે તો જ્ઞાન શોભે પણ નહીં. જ્ઞાન તો જ્યારે અનુભવી થાય ત્યારે સંભળાવે. ગીતા પણ થોડાં સમય પછી સંભળાવી હશે. હવે શિવે શું કર્યું, કાંઈ ખબર નથી. અજ્ઞાન નીંદર માં સૂતેલાં છે. બાપ કહે છે મારી બાયોગ્રાફી ની કોઈને ખબર નથી. મેં શું કર્યું? મને જ પતિત-પાવન કહે છે. હું આવું છું તો સાથે ગીતા છે. હું સાધારણ વૃદ્ધ અનુભવી તન માં આવું છું. શિવ જયંતી તમે ભારતમાં જ મનાવો છો. કૃષ્ણ જયંતી, ગીતા જયંતી આ ૩ મુખ્ય છે. રામ ની જયંતી તો પછી થાય છે. આ સમયે જે કંઈ થાય છે તે પછી મનાવાય છે. સતયુગ ત્રેતા માં જયંતી વગેરે હોતી નથી. સૂર્યવંશી થી ચંદ્રવંશી વારસો લે છે બીજા કોઈની મહિમા નથી. ફક્ત રાજાઓનો કોરોનેશન (રાજ્યભિષેક) મનાવતાં હશે. બર્થ ડે (જન્મદિવસ) તો આજકાલ બધાં મનાવે છે. તો તે કોમન (સાધારણ) વાત થઈ. કૃષ્ણએ જન્મ લીધો મોટા થઈને રાજધાની ચલાવી, એમાં મહિમાની તો વાત જ નથી. સતયુગ-ત્રેતા માં સુખ નું રાજ્ય ચાલ્યું આવ્યું છે. તે રાજ્ય ક્યારે, કેવી રીતે સ્થાપન થયું! આ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. બાપ કહે છે બાળકો હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પનાં સંગમયુગ પર આવું છું. કળયુગ નો અંત છે પતિત દુનિયા. સતયુગ આદિ પાવન દુનિયા. હું બાપ પણ છું. આપ બાળકો ને વારસો પણ આપીશ. કલ્પ પહેલાં પણ તમને વારસો આપ્યો હતો એટલે તમે મનાવતાં આવ્યાં છો. પરંતુ નામ ભૂલી જવાથી કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. મોટામાં મોટા શિવ છે ને. પહેલાં તો જ્યારે એમની જયંતી હોય ત્યાર પછી સાકાર મનુષ્ય ની હોય. આત્માઓ તો બધી હકીકતમાં ઉપર થી ઉતરે છે. માટું પણ અવતરણ છે. કૃષ્ણએ તો માતાનાં ગર્ભ થી જન્મ લીધો, પાલના લીધી. બધાએ પુનર્જન્મ માં આવવાનું જ છે. શિવબાબા પુનર્જન્મ નથી લેતાં. આવે તો છે ને. તો આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ની ત્રિમૂર્તિ દેખાડે છે ને. બ્રહ્મા

દ્વારા સ્થાપના, કારણ કે શિવ ને તો પોતાનું શરીર છે નહીં. પોતે બેસી બતાવે છે હું આમનાં વૃક્ષ તન માં આવું છું. આ પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં. આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત નો આ જન્મ છે. તો પહેલાં-પહેલાં સમજાવવું પડે. શિવ જયંતી મોટી કે શ્રીકૃષ્ણ જયંતી મોટી? જો કૃષ્ણએ ગીતા સંભળાવી તો ગીતા જયંતી તો શ્રી કૃષ્ણનાં અનેક વર્ષોનાં પછી હોઈ શકે, જ્યારે કૃષ્ણ મોટા હોય. આ બધી સમજવાની વાતો છે ને. પરંતુ હકીકત માં શિવ જયંતી નાં પછી થઈ તરત ગીતા જયંતી. આ પણ પોઈન્ટ્સ (વાત) બુદ્ધિમાં રાખવાની છે. પોઈન્ટ તો અનેક છે. નોંધ કર્યા વગર યાદ રહી ન શકે. બાબા આટલાં નજીક છે, એમનો રથ છે, તે પણ કહે છે બધાં પોઈન્ટ્સ સમય પર યાદ આવી જાય, મુશ્કેલ છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે બધાને બે બાપનું રહસ્ય સમજાવો. શિવબાબા ની જયંતી મનાવે છે, જરૂર આવતાં હશે. જેમ કાઈસ્ટ, બુદ્ધ વગેરે આવીને પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. તે પણ આત્મા આવીને પ્રવેશ કરી ધર્મ સ્થાપન કરે છે. એ છે હેવનલી ગોડ ફાધર, સૃષ્ટિનાં રચયિતા. તો જરૂર નવી સૃષ્ટિ રચશે. જૂની થોડી રચશે. નવી સૃષ્ટિ ને સ્વર્ગ કહેવાય છે, હમણાં છે નર્ક. બાબા કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ નાં સંગમ પર આવીને આપ બાળકો ને રાજયોગ નું જ્ઞાન આપું છું. આ છે ભારતનો પ્રાચીન યોગ. કોણે શીખવાડ્યો? શિવબાબાનું નામ તો ગુમ કરી દીધું છે. એક તો કહે ગીતાનાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ અને વિષ્ણુ વગેરેનાં નામ આપી દે છે. શિવબાબાએ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. કોઈને ખબર નથી. શિવ જયંતી નિરાકાર ની જયંતી જ દેખાડે છે. એ કેવી રીતે આવ્યાં, શું આવીને કર્યું? એ તો સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે. હમણાં સર્વ આત્માઓ ને ગાઈડ જોઈએ પરમાત્મા. તે પણ આત્મા છે. જેમ મનુષ્યોનાં ગાઈડ પણ મનુષ્ય હોય છે, તેમ આત્માઓનાં ગાઈડ પણ આત્મા જોઈએ. એ તો સુપ્રીમ આત્મા જ કહેશું. મનુષ્ય તો બધાં પુનર્જન્મ લઈ પતિત બને છે. પછી પાવન બનાવી પાછું કોણ લઈ જાય? બાપ કહે છે હું જ આવીને પાવન થવાની યુક્તિ બતાવું છું. તમે મને યાદ કરો. કૃષ્ણ તો કહી ન શકે કે દેહનાં સંબંધ છોડો. તે તો ૮૪ જન્મ લે છે. બધાં સંબંધો માં આવે છે. બાપ ને પોતાનું શરીર નથી. તમને આ રુહાની યાત્રા બાપ શીખવાડે છે. આ છે રુહાની બાપનું રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની નોલેજ. કૃષ્ણ કોઈ નાં રુહાની બાપ થોડી છે. બધાનો રુહાની બાપ હું છું. હું જ ગાઈડ બની શકું છું. લિબરેટર, ગાઈડ, બ્લિસફુલ, પીસફુલ, એવરપ્યોર બધું મારા માટે કહે છે. હમણાં આપ આત્માઓ ને નોલેજ આપી રહ્યો છું. બાપ કહે છે હું આ શરીર દ્વારા તમને આપી રહ્યો છું. તમે પણ શરીર દ્વારા નોલેજ લઈ રહ્યાં છો. એ છે ગોડફાધર. એમનું રૂપ પણ બતાવ્યું છે. જેમ આત્મા બિંદી છે, તેમ પરમાત્મા પણ બિંદી છે. આ કુદરત છે ને. હકીકતમાં મોટી કુદરત તો આ છે. આટલાં નાના સ્ટાર (તારા) માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ છે. આ છે કુદરત. બાપનો પણ ડ્રામામાં પાર્ટ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમારી સેવા કરે છે. તમારી આત્મામાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ અવિનાશી છે, આને કહેવાય છે કુદરત, આનું વર્ણન કેવી રીતે કરે. આટલી નાની આત્મા છે. આ વાતો સાંભળીને વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય છે. આત્મા છે પણ સ્ટાર માફક. ૮૪ જન્મ એક્ચ્યુરેટ ભોગવે છે. સુખ પણ તે એક્ચ્યુરેટ ભોગવશે. આ છે કુદરત. બાપ પણ છે આત્મા, પરમ આત્મા. એમનામાં બધું નોલેજ ભરેલું છે, જે બાળકો ને સમજાવે છે. આ છે નવી વાતો, નવાં મનુષ્ય સાંભળીને કહેશે આમનું જ્ઞાન તો કોઈ શાસ્ત્ર વગેરેમાં પણ નથી. છતાં પણ જેમણે કલ્પ પહેલા સાંભળ્યું છે, વારસો લીધો છે એ જ વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. સમય લાગે છે. પ્રજા અનેક બને છે. તે તો સહજ છે. રાજા બનવામાં મહેનત છે. મનુષ્ય જે ખૂબ ધન દાન કરે છે તો રાજાઈ ઘરમાં જન્મ લે છે. ગરીબ પણ પોતાની હિંમત અનુસાર જે કંઈ દાન કરતાં હશે તો તે પણ રાજા બને છે. જે પૂરા ભગત હોય છે તે દાન પુણ્ય પણ કરે છે. સાહુકારો થી પાપ વધારે થતાં હશે. ગરીબોમાં શ્રદ્ધા ખૂબ રહે છે. તે ખૂબ પ્રેમ થી થોડું પણ દાન કરે છે તો ખૂબ મળે છે. ગરીબ ભક્તિ પણ ખૂબ કરે છે. દર્શન આપો નહીં તો અમે ગળુ કાપી નાખીએ. સાહુકારો એવું નહીં કરશે. સાક્ષાત્કાર પણ ગરીબો ને થાય છે. તે જ દાન-પુણ્ય કરે છે, રાજાઓ પણ તે બને છે. પૈસા વાળા ને અહંકાર રહે છે. અહીંયા પણ ગરીબો ને ૨૧ જન્મો નું સુખ મળે છે. ગરીબ વધારે છે. સાહુકાર અંતમાં આવશે. તો ભારત જે આટલો ઊંચ હતો તો પછી આટલો ગરીબ કેવી રીતે થયો, તમે સમજો છો. અર્થક્રેક (ઘરતીકંપ) વગેરેમાં બધાં મહેલ વગેરે ચાલ્યાં જશે તો ગરીબ થઈ જશે. રાવણ રાજ્ય હોવાથી હાહાકાર થઈ જાય છે તો પછી એવી વસ્તુ રહી ન શકે. દરેક વસ્તુની આયુ તો હોય છે ને. ત્યાં જેમ મનુષ્યો ની આયુ મોટી હોય છે તેમ મકાન ની પણ આયુ મોટી હોય છે. સોના નાં, માર્બલ નાં મોટાં-મોટાં મકાન બનતાં જશે. સોના નાં તો વધારે જ મજબૂત હશે. નાટકમાં પણ દેખાડે છે ને - લડાઈ થાય છે, મકાન તૂટી-ફૂટી જાય છે. પછી બની જાય છે. એમની બનાવટ એવી હોય છે. આ જે સ્વર્ગનાં મહેલ વગેરે બનાવશે, એવું તો નહીં દેખાડશે મિસ્ટ્રી લોકો કેવી રીતે મકાન બનાવે છે. હાં સમજે છે એ જ મકાન હશે. આગળ ચાલી તમને સાક્ષાત્કાર થશે. એવું વિવેક કહે છે. આ વાતો થી બાળકો ને મતલબ નથી. બાળકોએ તો ભણતર ભણવાનું છે. સ્વર્ગનાં માલિક બનવાનું છે. સ્વર્ગ અને નર્ક અનેક વખત પસાર થયું છે. હમણાં બંને પસાર થયાં છે. હમણાં છે સંગમ.

સતયુગમાં આ નોલેજ નહીં હશે. આ સમયે આપ બાળકો ને પુરું નોલેજ છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ રાજ્ય કોણે આપ્યું હતું. હમણાં આપ બાળકો ને ખબર છે. આમણે આ વારસો ક્યાંથી પામ્યો. અહીંયા ભણતર ભણીને સ્વર્ગનાં માલિક બને છે. પછી ત્યાં જઈને મહેલ વગેરે બનાવે છે. સર્જન પણ મોટી-મોટી હોસ્પિટલ બનાવે છે ને.

બાપ આપ બાળકોને દિવસ પ્રતિદિવસ સારી-સારી પોઇન્ટ્સ સંભળાવી રહ્યાં છે. તમારો ધંધો જ છે - મનુષ્યો ને સજાગ કરવાં, રસ્તો બતાવવો. જેમ બાપ કેટલાં પ્રેમ થી બેસી સમજાવે છે. દેહ-અભિમાન ની દરકાર નથી. બાપ ને ક્યારેય દેહ-અભિમાન નથી હોઈ શકતું. તમને મહેનત બધી દેહી-અભિમાની થવામાં લાગે છે. જે દેહી-અભિમાની બની બાપનો બેસી પરિચય આપે છે, એટલે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે. પહેલાં દેહ-અભિમાન આવવાથી પછી બીજા વિકાર આવે છે. લડવું, ઝઘડવું, નવાબી થી ચાલવું, દેહ-અભિમાન છે. ભલે પોતાનો રાજયોગ છે, તો પણ ખૂબ સાધારણ રહેવાનું છે. થોડી વસ્તુમાં અહંકાર આવી જાય છે. ઘડિયાળ ફેશનેબલ (ફેન્સી) જોઈ તો દિલ થશે આ પહેરું. વિચાર ચાલતાં રહેશે. આને પણ દેહ-અભિમાન કહેવાય છે. સારી ઊંચી વસ્તુ હશે તો સંભાળવી પડશે. ખોવાઈ થશે તો વિચાર ચાલશે. અંત સમયે કાંઈ પણ યાદ આવ્યું તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. આ દેહ-અભિમાન ની આદતો છે. પછી સર્વિસનાં બદલે ડિસસર્વિસ પણ જરૂર કરશે. રાવણે તમને દેહ-અભિમાની બનાવ્યાં છે. જુઓ છો બાબા કેટલાં સાધારણ ચાલે છે. દરેકની સર્વિસ જોવાય છે. મહારથી બાળકોએ પોતાનો શો કરવાનો છે. મહારથીઓ ને જ લખાય છે તમે ફલાણી જગ્યા જઈને ભાષણ કરો. એક બે ને બોલાવે છે. પરંતુ બાળકોમાં દેહ-અભિમાન ખૂબ રહે છે. ભાષણમાં ભલે સારા છે પરંતુ આપસમાં રુહાની સ્નેહ નથી. દેહ-અભિમાન લૂણપાણી બનાવી દે છે. કોઈ વાતમાં ઝટ બગડી જવું આ પણ થવું ન જોઈએ એટલે બાબા કહે છે કોઈ ને પણ પૂછવું છે તો બાબાને આવીને પૂછે. કોઈ કહે બાબા તમને કેટલાં બાળકો છે? કહેશે બાળકો તો અનગિણિત છે પરંતુ કોઈ કપૂત, કોઈ સપૂત સારા-સારા છે. આવાં બાપનું તો ફરમાનવરદાર, વફાદાર બનવું જોઈએ ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેહ-અભિમાન માં આવી ને કોઈ પણ પ્રકાર ની ફેશન નથી કરવાની. વધારે શોખ નથી રાખવાનાં. બહુજ-બહુજ સાધારણ થઈને ચાલવાનું છે.
2. આપસમાં ખૂબ-ખૂબ રુહાની સ્નેહ થી ચાલવાનું છે, ક્યારેય પણ લૂણપાણી નથી થવાનું. બાબાનાં સપૂત બાળક બનવાનું છે. અહંકાર માં ક્યારેય નથી આવવાનું.

વરદાન :- સમર્પણતા દ્વારા બુદ્ધિ ને સ્વચ્છ બનાવવા વાળા સર્વ ખજાનાઓ થી સંપન્ન ભવ જ્ઞાન નો, શ્રેષ્ઠ સમય નો ખજાનો જમા કરવો કે સ્થૂળ ખજાના ને એક થી લાખ ગણો બનાવવો અર્થાત્ જમા કરવું.... આ બધાં ખજાનાઓમાં સંપન્ન બનવાનો આધાર છે સ્વચ્છ બુદ્ધિ અને સાચું દિલ. પરંતુ બુદ્ધિ સ્વચ્છ ત્યારે બને છે જ્યારે બુદ્ધિ દ્વારા બાપને જાણીને, તેને બાપનાં આગળ સમર્પણ કરી દો. શૂદ્ર બુદ્ધિ ને સમર્પણ કરવી અર્થાત્ આપવી એ જ દિવ્ય બુદ્ધિ લેવી છે.

સ્લોગન :- “એક બાપ બીજું ન કોઈ” આ વિધિ દ્વારા સદા વૃદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરતાં રહો.

“મદદ નાં સાગર થી પદમગુણ મદદ લેવાની વિધિ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં ચારેય તરફનાં હિમ્મતવાન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આદિ થી હમણાં સુધી દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા હિમ્મતનાં આધાર થી બાપદાદાની મદદનાં પાત્ર બન્યાં છે અને ‘હિમ્મતે બરચે મદદે બાપ’ નાં વરદાન પ્રમાણે પુરુષાર્થમાં નંબરવાર આગળ વધતાં રહ્યાં છે. બાળકોની એક કદમ ની હિમ્મત અને બાપની પદમ કદમો ની મદદ દરેક બાળક ને પ્રાપ્ત થાય છે કારણ કે આ બાપદાદા નો વાયદો કહો, વારસો કહો બધું બાળકોનાં પ્રતિ છે અને આ જ શ્રેષ્ઠ સહજ પ્રાપ્તિનાં કારણે જ હુ જન્મોની નિર્બળ આત્માઓ બળવાન બની આગળ વધતી જઈ રહી છે. બ્રાહ્મણ જન્મ લેતાં જ પહેલી હિમ્મત કઈ ધારણ કરી? પહેલી હિમ્મત - જે અસંભવ ને સંભવ કરીને દેખાડ્યું, પવિત્રતાની વિશેષતાની ધારણા કરી. હિમ્મત થી દૃઢ સંકલ્પ કર્યો કે અમારે પવિત્ર બનવું જ છે અને બાપે પદમગુણ મદદ આપી કે આપ આત્માઓ અનાદિ-આદિ પવિત્ર હતી, અનેક વખત પવિત્ર બની છો અને બનતી રહેશો. નવી વાત નથી. અનેક વખત ની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ને ફરીથી ફક્ત રિપીટ કરી રહ્યાં છો. હમણાં પણ આપ પવિત્ર આત્માઓનાં ભક્ત તમારા જડ ચિત્રોની આગળ પવિત્રતાની શક્તિ માંગતા રહે છે, તમારી પવિત્રતાનાં ગીત ગાતાં રહે છે. સાથે-સાથે તમારી પવિત્રતાની નિશાની દરેક પૂજ્ય આત્માનાં ઉપર લાઈટ નો તાજ છે. આવી રીતે સ્મૃતિ દ્વારા સમર્થ બનાવ્યાં અર્થાત્ બાપની મદદ થી તમે નિર્બળ થી બળવાન બની ગયાં. એટલાં બળવાન બન્યાં જે વિશ્વને ચૈલેન્જ (પડકાર) કરવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છો કે અમે વિશ્વ ને પાવન બનાવી જ દેખાડશું! નિર્બળ થી એટલાં બળવાન બન્યાં જે દ્વાપરનાં નામીગ્રામી ઋષિ-મુનિ મહાન આત્માઓ જે વાતને ખંડિત કરતાં રહે છે કે પ્રવૃત્તિમાં રહેતાં પવિત્ર રહેવું અસંભવ છે અને સ્વયં આજકાલ નાં સમય પ્રમાણે પોતાનાં માટે પણ કઠિન સમજે છે, અને તમે તેમની આગળ નેચરલ રુપમાં વર્ણન કરો છો કે આ તો આત્માનું અનાદિ, આદિ નિજ સ્વરુપ છે, આમાં મુશ્કિલ શું છે? આને કહે છે હિમ્મતે બરચે મદદે બાપ. અસંભવ, સહજ અનુભવ થયું અને થઈ રહ્યું છે. જેટલું જ તે અસંભવ કહે છે, એટલું જ આપ અતિ સહજ કહો છો. તો બાપે નોલેજની શક્તિની મદદ અને યાદ દ્વારા આત્માની પાવન સ્થિતિની અનુભૂતિ ની શક્તિની મદદ થી પરિવર્તન કરી લીધાં. આ છે પહેલાં કદમ ની હિમ્મત પર બાપની પદમગુણ મદદ.

એવી રીતે જ માયાજીત બનવાનાં માટે ભલે કેટલાં પણ ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી માયા વાર કરવા માટે આદિ થી હમણાં સુધી આવતી રહે છે ક્યારેક રોયલ રુપ થી આવે, ક્યારેક પ્રખ્યાત રુપમાં આવે, ક્યારેક ગુપ્ત રુપમાં આવે અને ક્યારેક આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) ઈશ્વરીય રુપમાં આવે. હુ જન્મ માયાનાં સાથી બની ને રહ્યાં છો. આવાં પાકાં સાથીઓને છોડવું પણ મુશ્કિલ થાય છે એટલે ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી તે પણ વાર કરવામાં મજબૂત છે અને તમે અહીંયા મજબૂત છો. આટલાં વાર હોવા છતાં જે હિમ્મત વાળા બાળકો છે અને બાપની પદમગુણ મદદનાં પાત્ર બાળકો છો, મદદનાં કારણે માયાનાં વાર ને ચેલેન્જ કરે છે કે તમારું કામ છે આવવું અને અમારું કામ છે વિજય પ્રાપ્ત કરવી. વાર ને ખેલ સમજો છો, માયાનાં સિંહ રુપને કીડી સમજો છો કારણ કે જાણો છો કે આ માયાનું રાજ્ય હવે સમાપ્ત થવાનું છે અને અમે અનેકવાર નાં વિજયી આત્માઓની વિજય ૧૦૦ ટકા નિશ્ચિત છે એટલે આ જ ‘નિશ્ચિત’ નો નશો બાપની પદમગુણ મદદ નો અધિકાર પ્રાપ્ત કરાવે છે. તો જ્યાં હિમ્મતે બાળકો મદદે સર્વશક્તિવાન બાપ છે, ત્યાં અસંભવ ને સંભવ કરવું કે માયા ને, વિશ્વ ને ચૈલેન્જ કરવી કોઈ મોટી વાત નથી. એવું સમજો છો ને?

બાપદાદા આ રિઝલ્ટ જોઈ રહ્યાં હતાં કે આદિ થી હમણાં સુધી દરેક બાળક હિમ્મતનાં આધાર પર મદદનાં પાત્ર બની ક્યાં સુધી સહજ પુરુષાર્થી બની આગળ વધ્યાં છે, ક્યાં સુધી પહોંચ્યા છે. તો શું જોયું? બાપ ની મદદ અર્થાત્ દાતા ની દેન, વરદાતાનાં વરદાન તો સાગરનાં સમાન છે. પરંતુ સાગર થી લેવા વાળા કોઈ બાળકો સાગર સમાન ભરપૂર બની બીજાઓને પણ બનાવી રહ્યાં છે અને કોઈ બાળકો મદદની વિધિને ન જાણી મદદ લેવાનાં બદલે પોતાની જ મહેનત માં ક્યારેક તીવ્રગતિ, ક્યારેક દિલ્લશિકસ્ત નાં ખેલ માં નીચે-ઉપર થતાં રહે છે. અને કોઈ બાળકો ક્યારેક મદદ, ક્યારેક મહેનત. લાંબો સમય મદદ પણ છે પરંતુ ક્યાંક-ક્યાંક અલબેલાપણાનાં કારણે મદદની વિધિ ને પોતાનાં સમય પર ભૂલી જાય છે અને હિમ્મત રાખવાનાં બદલે અલબેલાપણાનાં કારણે અભિમાનમાં આવી જાય છે કે અમે તો સદા પવિત્ર છીએ જ, બાપ અમને મદદ નહીં કરશે તો કોને કરશે, બાપ બંધાયેલાં છે. આ અભિમાનનાં કારણે હિમ્મત દ્વારા મદદ ની વિધિ ને ભૂલી જાય છે. અલબેલાપણાનું અભિમાન અને સ્વયં પર અટેન્શન આપવાનું અભિમાન મદદ થી વંચિત કરી દે છે. સમજે છે હવે તો ખુબ યોગ લગાવી લીધો, જ્ઞાની તૂ આત્મા પણ બની ગયાં, યોગી તૂ આત્મા પણ બની ગયાં, સેવાધારી પણ ખુબ નામીગ્રામી બની ગયાં, સેવાકેન્દ્ર ઈન્યાર્જ પણ બની ગયાં, સેવાની રાજધાની પણ બની ગઈ, પ્રકૃતિ પણ સેવા યોગ્ય બની ગઈ, આરામ થી જીવન વિતાવી રહ્યાં છીએ. આ છે અટેન્શન રાખવામાં અલબેલાપણું એટલે જ્યાં જીવવાનું છે ત્યાં

સુધી ભણતર અને સંપૂર્ણ બનવાનું અટેન્શન, બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિનું અટેન્શન આપવાનું છે - આને ભૂલી જાય છે. બ્રહ્મા બાપ ને જોયા, અંતિમ સંપૂર્ણ કર્મોત્તીત સ્થિતિ સુધી સ્વયં પર, સેવા પર, બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ પર, વિદ્યાર્થી જીવનની રીત થી અટેન્શન આપીને નિમિત્ત બની દેખાડયું એટલે આદિ થી અંત સુધી હિમ્મત માં રહ્યાં, હિમ્મત અપાવવાનાં નિમિત્ત બન્યાં. તો બાપની નંબરવન મદદનાં પાત્ર બની નંબરવન પ્રાપ્તિ ને પ્રાપ્ત થયાં. ભવિષ્ય નિશ્ચિત હોવાં છતાં પણ અલબેલા ન રહ્યાં. સદા પોતાનાં તીવ્ર પુરુષાર્થ નાં અનુભવ બાળકોની આગળ અંત સુધી સંભળાવતાં રહ્યાં. મદદનાં સાગર માં એવાં સમાઈ ગયાં જે હમણાં પણ બાપ સમાન દરેક બાળકો ને અવ્યક્ત રુપ થી પણ મદદગાર છે. આને કહેવાય છે એક કદમ ની હિમ્મત અને પદમગુણ મદદ નાં પાત્ર બનવું.

તો બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે ઘણાં બાળકો મદદ નાં પાત્ર હોવા છતાં પણ મદદ થી વંચિત કેમ રહી જાય? આનું કારણ સંભળાવ્યું કે હિમ્મતની વિધિ ને ભૂલવાનાં કારણે, અભિમાન અર્થાત્ અલબેલાપણું અને સ્વ નાં ઉપર અટેન્શન ની કમીનાં કારણે. વિધિ નથી તો વરદાન થી વંચિત રહી જાય. સાગરનાં બાળકો હોવાં છતાં પણ નાનાં-નાનાં તળાવ બની જાય. જેમ તળાવ નું પાણી ઉભું હોય છે, એવી રીતે પુરુષાર્થ ની વચમાં ઉભાં રહી જાય છે એટલે ક્યારેક મહેનત, ક્યારેક મૌજ માં રહે છે. આજે જુઓ તો ખુબ મૌજ માં છે અને કાલે નાનાં રોડા (પથ્થર) નાં કારણે તેને હટાવવા ની મહેનત માં લાગેલાં છે. પહાડ પણ નહીં, નાનકડો પથ્થર છે. છે મહાવીર પાંડવસેના પરંતુ નાનકડો કાંકરો-પથ્થર પણ પહાડ બની જાય. એ જ મહેનત માં લાગી જાય છે. પછી ખુબ હસાવે છે. જો કોઈ તેમને કહે છે કે આ તો ખુબ નાનો કાંકરો છે, તો હસવાની વાત શું કહે છે? તમને શું ખબર, તમારા આગળ આવે તો ખબર પડે. બાપ ને પણ કહે - તમે તો છો જ નિરાકાર, તમને પણ શું ખબર. બ્રહ્મા બાબાને પણ કહે છે - તમને તો બાપની લિફ્ટ છે, તમને શું ખબર. ખુબ સારી-સારી વાતો કરે છે. પરંતુ આનું કારણ છે નાની એવી ભૂલ. હિમ્મતે બાળકો મદદે ખુદા - આ રહસ્ય ને ભૂલી જાય છે. આ એક ડ્રામા ની ગુદ્ય કર્મો ની ગતિ છે. હિમ્મતે બાળકો મદદે ખુદા, જો આ વિધિ વિધાન માં ન હોત તો બધાં વિશ્વનાં પહેલાં રાજા બની જાત. એક જ સમય પર બધાં તખ્ત પર બેસશે શું? નંબરવાર બનવાનું વિધાન આ વિધિ નાં કારણે જ બને છે. નહીં તો, બધાં બાપને ઉલ્હના (ફરિયાદ) આપે કે બ્રહ્માને જ કેમ પહેલો નંબર બનાવ્યાં, અમને પણ તો બનાવી શકત? એટલે આ ઈશ્વરીય વિધાન ડ્રામા અનુસાર બનેલું છે. નિમિત્ત માત્ર આ વિધાન નોંધાયેલું છે કે એક કદમ હિમ્મત નો અને પદમ કદમ મદદનાં, મદદનાં સાગર હોવા છતાં પણ આ વિધાન ની વિધિ ડ્રામા અનુસાર નોંધાયેલી છે. તો જેટલું ઈચ્છો હિમ્મત રાખો અને મદદ લો. આમાં કમી નથી રાખતાં. ભલે એક વર્ષનું બાળક હોય, ભલે ૫૦ વર્ષનું બાળક હોય, ભલે સરેન્ડર હોય, ભલે પ્રવૃત્તિ વાળા હોય - અધિકાર સમાન છે. પરંતુ વિધિ થી પ્રાપ્તિ છે. તો ઈશ્વરીય વિધાન ને સમજ્યાં ને?

હિમ્મત તો ખુબ સારી રાખી છે. અહીંયા સુધી પહોંચવાની પણ હિમ્મત રાખો છો ત્યારે તો પહોંચો છો ને. બાપનાં બન્યાં છો તો પણ હિમ્મત રાખી છે, ત્યારે બન્યાં છો. સદા હિમ્મત ની વિધિ થી મદદનાં પાત્ર બની ચાલવું અને ક્યારેક-ક્યારેક વિધિ થી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવી - આમાં અંતર થઈ જાય છે. સદા દરેક કદમ માં હિમ્મત થી મદદનાં પાત્ર બની નંબરવન બનવાનાં લક્ષ્ય ને પ્રાપ્ત કરો. નંબરવન એક બ્રહ્મા બનશે પરંતુ ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં સંખ્યા છે એટલે નંબરવન કહે છે. સમજ્યાં? ફર્સ્ટ ડિવિઝનમાં તો આવી શકો છો ને? આને કહેવાય છે નંબરવન માં આવવું. પછી ક્યારેક અલબેલાપણા ની લીલા બાળકોની સંભળાવશે. ખુબ સારી લીલા કરે છે. બાપદાદા તો સદા બાળકોની લીલા જોતાં રહે છે. ક્યારેક તીવ્ર પુરુષાર્થની લીલા પણ જોવે, ક્યારેક અલબેલાપણા ની લીલા પણ જોવે છે. અચ્છા.

કર્નોટક વાળાઓની વિશેષતા શું છે? દરેક ઝોનની પોત-પોતાની વિશેષતા છે. કર્ણાટક વાળાઓની પોતાની ખુબ સારી ભાષા છે - ભાવનાની ભાષામાં હોશિયાર છે. આમ તો હિન્દી ઓછું સમજે છે પરંતુ કર્ણાટક ની વિશેષતા છે ભાવનાની ભાષામાં નંબરવન એટલે ભાવના નું ફળ સદા મળે છે, બીજું કાંઈ નહીં બોલશે પરંતુ સદા બાબા-બાબા બોલતાં રહેશે. આ ભાવના ની શ્રેષ્ઠ ભાષા જાણે છે. ભાવના ની ધરતી છે ને. અચ્છા.

ચારેય તરફનાં હિમ્મત વાળા બાળકો ને, સદા બાપ ની મદદ પ્રાપ્ત કરવા વાળા પાત્ર આત્માઓ ને, સદા વિધાન ને જાણી વિધિ થી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા બ્રહ્મા બાપ સમાન અંત સુધી ભણતર અને પુરુષાર્થ ની વિધિ માં ચાલવા વાળા શ્રેષ્ઠ, મહાન્ બાપ સમાન બાળકો ને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓથી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

૧ . પોતાને ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા અનુભવ કરો છો? ડબલ લાઈટ સ્થિતિ ફરિશ્તાપણાની સ્થિતિ છે. ફરિશ્તા અર્થાત્ લાઈટ. જ્યારે બાપનાં બની ગયાં તો બધો બોજ બાપ ને આપી દીધો ને? જ્યારે બોજ હલકો થઈ ગયો તો ફરિશ્તા થઈ ગયાં. બાપ આવ્યાં જ છે

બોજ સમાપ્ત કરવા માટે. તો જ્યારે બાપ બોજ સમાપ્ત કરવા વાળા છે તો આપ સર્વે બોજ સમાપ્ત કર્યો છે ને? કોઈ નાની પોટલી છુપાવીને તો રાખી નથી? બધુંજ આપી દીધું કે થોડું-થોડું સમય માટે રાખ્યું છે? થોડા-થોડા જૂનાં સંસ્કાર છે કે તે પણ ખતમ થઈ ગયાં? જૂનો સ્વભાવ કે જૂનાં સંસ્કાર, આ પણ તો ખજાનો છે ને. આ પણ આપી દીધો છે? જો થોડો પણ રહેલો હશે તો તે ઉપર થી નીચે લઈ આવશે, ફરિશ્તા બની ઉડતી કળા નો અનુભવ કરવા દેશે નહીં. ક્યારેક ઊંચે તો ક્યારેક નીચે આવી જશો એટલે બાપદાદા કહે છે બધુંજ આપી દો. આ રાવણ ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) છે ને. રાવણ ની પ્રોપર્ટી પોતાની પાસે રાખશો તો દુઃખ જ પામશો. ફરિશ્તા અર્થાત્ જરા પણ રાવણ ની પ્રોપર્ટી ન હોય, જૂનો સ્વભાવ કે સંસ્કાર આવે છે ને? કહો છો ને - ઈચ્છતાં તો નહોતાં પરંતુ થઈ ગયું, કરી લીધું કે થઈ જાય છે. તો આનાથી સિદ્ધ છે કે નાની જૂની પોટલી પોતાની પાસે રાખી લીધી છે. કિચડ-પટ્ટી ની પોટલી છે. તો સદાનાં માટે ફરિશ્તા બનવું - આ જ બ્રાહ્મણ જીવન છે. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) ખતમ થઈ ગયું. જૂનાં ખાતા ભસ્મ કરી દીધાં. હવે નવી વાતો, નવાં ખાતા છે. જો થોડો પણ જૂનો કજો રહ્યો હશે તો સદા માયા નો મર્જ (માર) લાગતો રહેશે કારણ કે કજ ને મર્જ કહેવાય છે એટલે બધાં જ ખાતા સમાપ્ત કરો. નવું જીવન મળી ગયું તો જૂનું બધું સમાપ્ત.

૨ . સદા ‘વાહ-વાહ’ નાં ગીત ગાવા વાળા છો ને? ‘હાય-હાય’ નાં ગીત સમાપ્ત થઈ ગયાં અને ‘વાહ-વાહ’ નાં ગીત સદા મન થી ગાતાં રહો. જે પણ શ્રેષ્ઠ કર્મ કરો તો મન થી શું નીકળે? વાહ મારું શ્રેષ્ઠ કર્મ! અથવા વાહ શ્રેષ્ઠ કર્મ શિખવાડવા વાળા! અથવા વાહ શ્રેષ્ઠ સમય, શ્રેષ્ઠ કર્મ કરાવવા વાળા! તો સદા ‘વાહ-વાહ!’ નાં ગીત ગાવા વાળી આત્માઓ છો ને? ક્યારેય ભૂલ થી પણ ‘હાય’ તો નથી નીકળતું? હાય, આ શું થઈ ગયું - ના. કોઈ દુઃખ નું દૃશ્ય જોઈ ને પણ ‘હાય’ શબ્દ નીકળવો જોઈએ. કાલે ‘હાય-હાય’ નાં ગીત ગાતા હતાં અને આજે ‘વાહ-વાહ’ નાં ગીત ગાઓ છો. આટલું અંતર થઈ ગયું! આ કોની શક્તિ છે? બાપની કે ડ્રામાની? (બાપ ની) બાપ પણ તો ડ્રામાનાં કારણે આવ્યાં ને. તો ડ્રામા પણ શક્તિશાળી થયો. જો ડ્રામામાં પાર્ટ ન હોત તો બાપ પણ શું કરત. બાપ પણ શક્તિશાળી છે અને ડ્રામા પણ શક્તિશાળી છે. તો બંને નાં ગીત ગાતાં રહો - વાહ ડ્રામા વાહ! જે સ્વપ્નમાં પણ નહોતું, તે સાકાર થઈ ગયું. ઘરે બેઠાં બધું મળી ગયું. ઘરે બેઠાં આટલું ભાગ્ય મળી જાય - આને કહેવાય છે ડાયમંડ લોટરી.

૩ . સંગમયુગી સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્માઓ બન્યાં છો? દરેક કર્મેન્દ્રિયની ઉપર પોતાનું રાજ્ય છે? કોઈ કર્મેન્દ્રિય દગ્ગો તો નથી આપતી? ક્યારેક સંકલ્પ માં પણ હાર તો નથી થતી? ક્યારેક વ્યર્થ સંકલ્પ ચાલે છે? ‘સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્માઓ છીએ - આ નશો અને નિશ્ચય થી સદા શક્તિશાળી બની માયાજીત થી જગતજીત બની જાઓ છો. સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્માઓ સહજયોગી, નિરંતર યોગી બની શકે છે. સ્વરાજ્ય અધિકારીનાં નશા અને નિશ્ચય થી આગળ વધતાં ચાલો. માતાઓ નષ્ટોમોહા છો કે મોહ છે? પાંડવો ને પણ ક્યારેય ક્રોધનો અંશમાત્ર જોશ આવે છે? ક્યારેક કોઈ થોડું નીચે-ઉપર કરે તો ક્રોધ આવશે? થોડા સેવાનો ચાન્સ ઓછો મળે, બીજાઓને વધારે મળે તો બહેન પર થોડો જોશ આવશે કે આ શું કરે છે? જોજો, પેપર આવશે કારણ કે થોડું પણ દેહ-અભિમાન આવ્યું તો એમાં જોશ કે ક્રોધ સહજ આવી જાય છે એટલે સદા સ્વરાજ્ય અધિકારી અર્થાત્ સદા નિરહંકારી, સદા નિર્માણ બની સેવાધારી બનવાવાળા. મોહ નું બંધન પણ ખતમ. અરહા.

વરદાન :- બાપ સમાન પોતાનાં દરેક બોલ અથવા કર્મ ને યાદગાર બનાવવા વાળા દિલ્લતખ્તનશીન સો સ્વરાજ્ય તખ્તનશીન ભવ

જેમ બાપ દ્વારા જે પણ બોલ નીકળે છે તે યાદગાર બની જાય છે, એવી રીતે જે બાપ સમાન છે તે જે પણ બોલે છે તે બધાનાં દિલમાં સમાઈ જાય છે અર્થાત્ યાદગાર રહી જાય છે. તે જે આત્માનાં પ્રતિ સંકલ્પ કરે છે તો તેમનાં દિલને લાગે છે. તેમના બે શબ્દ પણ દિલ ને રાહત આપવા વાળા હોય છે, તેમનાથી સમીપતા નો અનુભવ થાય છે એટલે તેમને બધાં પોતાનાં સમજે છે. એવાં સમાન બાળકો જ દિલ્લતખ્તનશીન સો રાજ્ય તખ્તનશીન બને છે.

સ્વોગન :- પોતાની ઉડતી કળા દ્વારા દરેક સમસ્યા ને વગર કોઈ રુકાવટ થી પાર કરવા વાળા ઉડતા પંખી બનો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ને જ્ઞાની તું આત્મા બાળકો જ પ્રિય છે એટલે બાપ સમાન માસ્ટર જ્ઞાનસાગર બનો”

પ્રશ્ન :- કલ્યાણકારી યુગમાં બાપ બધાં બાળકો ને કઈ સ્મૃતિ અપાવે છે?

ઉત્તર :- બાળકો તમને પોતાનું ઘર છોડે પ હજાર વર્ષ થયાં છે. તમે પ હજાર વર્ષ માં ૮૪ જન્મ લીધાં, હવે આ અંતિમ જન્મ છે, વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે એટલે હવે ઘરે જવાની તૈયારી કરો પછી સુખધામમાં આવશો. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહો પરંતુ આ અંતિમ જન્મ માં પવિત્ર બની બાપ ને યાદ કરો.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકોએ આ સમજ્યું છે કે ભગવાન એક છે, ગોડ ઈઝ વન. બધી આત્માઓનાં પિતા એક છે. એમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. સૃષ્ટિનાં રચયિતા એક છે. અનેક હોઈ જ ન શકે. આ સિદ્ધાંત અનુસાર મનુષ્ય પોતાને ભગવાન કહી ન શકે. હમણાં તમે ઈશ્વરીય સર્વિસનાં નિમિત્ત બન્યાં છો. ઈશ્વર નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે, જેને સતયુગ કહેવાય છે, એનાં માટે તમે લાયક બની રહ્યાં છો. સતયુગમાં કોઈ પતિત નથી રહેતાં. હમણાં તમે પાવન બની રહ્યાં છો. કહે છે પતિત-પાવન હું છું અને આપ બાળકોને શ્રેષ્ઠ મત આપું છું કે મુજ પોતાનાં નિરાકાર બાપ ને યાદ કરવાથી તમે પતિત તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. યાદ રૂપી યોગ અગ્નિ થી તમારા પાપ નાશ થઈ જશે. સાધુ વગેરે તો કહી દે છે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે. એક તરફ કહે ભગવાન એક છે પછી અહીંયા તો ઘણાં પોતાને ભગવાન કહેવડાવે છે. શ્રી-શ્રી ૧૦૮ જગતગુરુ કહેવડાવે છે. હવે જગતનાં ગુરુ તો એક જ બાપ છે. આખાં જગત ને પાવન બનાવવા વાળા એક પરમાત્મા આખી દુનિયા ને મુક્ત કરે છે દુઃખ થી. એજ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. મનુષ્યો ને આ નથી કહી શકાતું. આ પણ આપ બાળકો સમજો છો. આ છે જ પતિત દુનિયા. બધાં પતિત છે. પાવન દુનિયામાં છે યથા મહારાજ-મહારાણી તથા પ્રજા. સતયુગમાં પૂજ્ય મહારાજ-મહારાણી હોય છે. પછી ભક્તિમાર્ગ માં પુજારી બની જાય છે. સતયુગમાં જે મહારાજ-મહારાણી છે, એ જ્યારે બે કળાઓ ઓછી થાય છે તો રાજ-રાણી કહેવાય છે. આ બધી વાતો ડીટેલ (વિસ્તાર) ની છે. નહીં તો એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. બાપ સમજાવે છે ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહો પરંતુ આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર રહો. હમણાં વાનપ્રસ્થ વ્યવસ્થા છે. વાનપ્રસ્થ કે શાંતિધામ એક જ વાત છે. અહીંયા આત્માઓ બ્રહ્મ તત્વ માં રહે છે, જેને બ્રહ્માંડ કહે છે. હકીકતમાં આત્માઓ કોઈ ઈંડા જેવી નથી. આત્મા તો સ્ટાર છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે જે પણ આત્માઓ છે આ ડ્રામામાં એક્ટર્સ છે. જેમ એક્ટર્સ નાટક માં ડ્રેસ બદલે છે, બિન્ન-બિન્ન પાર્ટ ભજવે છે, આ પણ બેહદનું નાટક છે. આત્માઓ આ સૃષ્ટિ પર પ તત્વોનાં બનેલાં શરીરમાં પ્રવેશ કરી પાર્ટ ભજવે છે - શરૂથી લઈને. પરમાત્મા અને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર બધાં એક્ટર્સ છે. નાટક માં બિન્ન-બિન્ન પ્રકારનાં ડ્રેસ મળે છે પાર્ટ ભજવવાં. ઘરમાં આત્માઓ બધી શરીર નાં વગર રહે છે. પછી જ્યારે પ તત્વો નું શરીર તૈયાર થાય છે, ત્યારે એમાં પ્રવેશ કરે છે. ૮૪ શરીર મળે છે તો નામ પણ એટલાં બદલાય છે. આત્મા નું નામ એક છે. હવે શિવબાબા તો છે જ પતિત-પાવન. એમને પોતાનું શરીર નથી. શરીર નો આધાર લેવો પડે છે. કહે છે મારું નામ શિવ જ છે. ભલે જૂનાં શરીરમાં આવું છું. એમનાં શરીરનું નામ પોતાનું છે. એમનું વ્યક્ત નામ છે, પછી અવ્યક્ત નામ પડે છે. એક ધર્મ વાળા બીજા ધર્મમાં જાય છે તો નામ બદલાય છે. તમે પણ શૂદ્ર ધર્મ થી બદલાઈ બ્રાહ્મણ ધર્મમાં આવ્યાં છો તો નામ બદલાય છે. તમે લખો છો શિવબાબા શ્રુ (વાયા) બ્રહ્મા. શિવબાબા પરમપિતા પરમાત્મા છે, એમનું નામ નથી બદલાતું. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની. જે પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે, જે પાવન પૂજ્ય હતાં તે જ પતિત પૂજારી બન્યાં છે. ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. હવે ફરીથી દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થાય છે. ગવાયું છે પરમપિતા પરમાત્મા આવીને બ્રહ્મા દ્વારા ફરીથી સ્થાપના કરે છે તો બ્રાહ્મણ જરૂર જોઈએ. બ્રહ્મા અને બ્રાહ્મણ ક્યાંથી આવ્યાં? શિવબાબા આવીને બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે. કહે છે તમે અમારા છો. શિવબાબાનાં બાળકો તો છો જ પછી બ્રહ્મા દ્વારા પૌત્ર થઈ જાઓ છો. પિતા તો એક જ છે આખી પ્રજાનાં. આટલાં બધાં બાળકો કુમાર-કુમારીઓ છે. તેમને શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે. મનુષ્યો ને ખબર થોડી છે. બાપ આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરે છે. તો એવું નથી કે નવેસર આવતાં રહે છે. જેમ દેખાડે છે પ્રલય થઈ પછી પત્તા પર સાગરમાં આવ્યાં... હવે આ તો બધી વાર્તાઓ બનાવેલી છે. આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થતી રહે છે. આત્મા અમર છે. તેમાં પાર્ટ પણ અમર છે. પાર્ટ ક્યારેય ઘસાતો નથી. સતયુગમાં એ જ લક્ષ્મી-નારાયણની સૂર્યવંશી રાજધાની ચાલી આવી છે. ક્યારેય બદલાતી નથી. દુનિયા નવી થી જૂની, જૂની થી નવી થતી રહે છે. દરેક ને અવિનાશી પાર્ટ મળેલો છે. બાપ કહે છે ભક્તિમાર્ગ માં ભક્ત જેવી-જેવી ભાવનાથી ભક્તિ કરે છે તેવાં સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. કોઈ ને હનુમાન નો, ગણેશ નો પણ સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. તેમની એ શુભ ભાવના પૂરી કરું છું. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. મનુષ્ય પછી સમજે છે કે ભગવાન બધામાં છે એટલે સર્વવ્યાપી કહી દે છે. ભક્ત માળા પણ

છે, મેલ્સ (પુરુષ) માં નારદ શિરોમણી ગવાય છે. ક્રિમેલ (સ્ત્રી) માં મીરા. ભક્તમાળા અલગ છે, રુદ્ર માળા અલગ છે, જ્ઞાનની માળા અલગ છે. ભક્તો ની માળા ક્યારે પુજતી નથી. રુદ્ર માળા પૂજ્ય છે. ઉપર છે ફૂલ પછી મેરુ....પછી છે બાળકો, જે રાજગાદી પર બેસે છે. રુદ્ર માળા જ વિષ્ણુ ની માળા છે. ભક્તો ની માળા નું ફક્ત ગાયન થાય છે. આ રુદ્ર માળા તો બધાં ફેરવે છે. તમે ભક્ત નથી જ્ઞાની છો. બાપ કહે છે મને જ્ઞાની તું આત્મા પ્રિય લાગે છે. બાપ જ જ્ઞાનનાં સાગર છે, આપ બાળકોને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. માળા પણ તમારી પૂજ્ય છે. ૮ રત્નો નું પણ પૂજન થાય છે કારણ કે જ્ઞાની તું આત્મા છે તો એમની પૂજ થાય છે. વીંટી બનાવીને પહેરે છે કારણ કે એ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે. પાસ વિથ ઓનર થાય છે તો એમનું ગાયન છે. ૯ મો દાણો વચ્ચેમાં શિવબાબા ને રાખે છે. એને કહે છે ૯ રત્ન. આ છે વિસ્તાર થી સમજણ. બાપ તો ફક્ત કહે છે બાપ અને વારસા ને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે પછી તમે ચાલ્યાં જશો. પતિત આત્માઓ પાવન દુનિયામાં જઈ ન શકે. અહીંયા બધાં પતિત છે. દેવતાઓનાં શરીર તો પવિત્ર નિર્વિકારી છે. તે છે પૂજ્ય, યથા રાજ-રાણી તથા પ્રજા પૂજ્ય છે. અહીંયા બધાં છે પૂજારી. ત્યાં દુઃખની વાત નથી. તેને કહેવાય છે સ્વર્ગ, સુખધામ. ત્યાં સુખ, સંપત્તિ, શાંતિ બધું હતું. હવે તો કંઈ નથી એટલે આને નર્ક, એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. આપણે આત્માઓ શાંતિધામ માં રહેવા વાળી છીએ. ત્યાંથી આવીએ છે પાર્ટ ભજવવાં. ૮૪ જન્મ પૂરા ભોગવવાં પડે છે. હમણાં દુઃખધામ છે પછી આપણે જઈએ છીએ શાંતિધામ પછી સુખધામ માં આવીશું. બાપ સુખધામ નાં માલિક બનાવવાં, મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા પુરુષાર્થ કરાવી રહ્યાં છે. તમારો છે આ સંગમયુગ. બાપ કહે છે હું કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું, યુગ-યુગે નહીં. હું સંગમયુગ માં એક જ વખત સૃષ્ટિને બદલવા આવું છું. સતયુગ હતો, હવે કળયુગ છે પછી સતયુગ આવવો જોઈએ, આ છે કલ્યાણકારી સંગમયુગ. બધાનું કલ્યાણ થવાનું છે, બધાને રાવણ ની જેલ થી છોડાવે છે. આને દુઃખહર્તા સુખકર્તા કહેવાય છે. અહીંયા બધાં દુઃખી છે. તમે પુરુષાર્થ કરો છો સુખધામમાં જવા માટે. સુખધામ જવું છે તો પહેલા શાંતિધામ માં જવાનું છે. તમને પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં ૫ હજાર વર્ષ થયાં છે. બાપ સમજાવે છે તમને પોતાનું ઘર છોડે ૫ હજાર વર્ષ થયાં છે. એમાં તમે ભારતવાસીઓ એ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે તમારો અંતિમ જન્મ છે, બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. બધાએ જવાનું છે. ગાયન પણ છે જ્ઞાનનાં સાગર કે રુદ્ર. આ છે શિવ જ્ઞાન યજ્ઞ. પતિત-પાવન શિવ છે, પરમાત્મા પણ શિવ છે. રુદ્ર નામ ભક્તોએ રાખી દીધું છે. એમનું અસલ નામ એક જ શિવ છે. શિવબાબા પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપન કરાવે છે. બ્રહ્મા એક જ છે. આ પતિત પછી એ જ બ્રહ્મા પાવન બને છે તો ફરિશ્તા બની જાય છે. જે સૂક્ષ્મ વતનમાં દેખાડે છે, તે બીજા બ્રહ્મા નથી. બ્રહ્મા એક છે. આ વ્યક્ત તે અવ્યક્ત. આ સંપૂર્ણ પાવન થઈ જશે તો સૂક્ષ્મવતન માં દેખાશે. ત્યાં હાડકાં વગેરે હોતું નથી. જેમ બ્રહ્માએ સમજાવ્યું હતું - જે આત્માને શરીર નથી મળતું તો તે ભટકતી રહે છે. એને ભૂત કહેવાય છે. જ્યાં સુધી શરીર મળે ત્યાં સુધી ભટકે છે. કોઈ સારી હોય છે, કોઈ ખરાબ હોય છે. તો બાપ દરેક વાતની સમજણ આપે છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર છે તો જરૂર સમજાવશે ને. એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ છે. અલ્ફ અને બે ને યાદ કરો તો સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ નો વારસો મળશે. કેટલું સહજ છે. નામ જ છે સહજ રાજયોગ. તે સમજે છે ભારત નો યોગ આ હતો. પરંતુ તે સન્યાસીઓ નો હઠયોગ છે. આ તો બિલકુલ જ સહજ છે. યોગ એટલે યાદ. એમનો છે હઠયોગ. આ છે સહજ. બાપ કહે છે મને આ પ્રકારે યાદ કરો. કોઈ લોકેટ વગેરે લગાડવાની જરૂર નથી. તમે તો બાળકો છો બાપનાં. બાપ ને ફક્ત યાદ કરો. તમે અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં આવ્યાં છો. હવે બધાએ પાછાં ઘરે જવાનું છે પછી એજ પાર્ટ ભજવવાનો છે. ભારતવાસી જ સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી, વૈશ્યવંશી, શુદ્રવંશી બને છે. આ વચ્ચેમાં બીજા ધર્મ વાળા પણ આવે છે. ૮૪ જન્મ તમે લો છો. પછી તમારે જ નંબરવન માં જવાનું છે. પછી તમે સતયુગમાં આવશો તો બીજા બધાં શાંતિધામ માં હશે. બીજા ધર્મ વાળાનાં વર્ણ નથી. વર્ણ ભારતનાં જ છે. તમે જ સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી બન્યાં હતાં. હમણાં બ્રાહ્મણ વર્ણ માં છો. બ્રહ્મા વંશી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે, જેમની બુદ્ધિમાં ધારણા નથી થઈ શકતી એમને કહે છે ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. જેમ બાપને જાણવાથી બાળકો ને ખબર પડી જાય છે આ મિલકત છે. બાળકી ને તો વારસો નથી મળતો. અહીંયા તમે બધાં શિવબાબા નાં બાળકો છો, બધાનો હક છે. મેલ (પુરુષ) અથવા ક્રિમેલ (સ્ત્રી) બધાનો હક છે. બધાને શીખવાડવાનું છે - શિવબાબા ને યાદ કરો. જેટલું યાદ કરશો એટલાં વિકર્મ વિનાશ થશે, પતિત થી પાવન બનશે. આત્મામાં જે ખાદ પડી છે તે નીકળે કેવી રીતે? બાપ કહે છે યોગ થી જ તમારી ખાદ ખતમ થઈ જશે. આ પતિત શરીર તો અહીંયા જ છોડવાનું છે. આત્મા પવિત્ર બની જશે. બધાં મચ્છરો સદ્રશ્ય જશે. બુદ્ધિ પણ કહે છે સતયુગ માં ખૂબ જ થોડાં હોય છે. આ વિનાશમાં કેટલાં મનુષ્ય મરશે. બાકી થોડાં જઈને રહેશે. રાજાઓ તો થોડાં રહેશે, બાકી ૯ લાખ પ્રજા સતયુગમાં રહે છે. આનાં પર ગાએ પણ છે ને - ૯ લાખ તારા, એટલે પ્રજા. ઝાડ પહેલા નાનું હોય છે પછી વૃદ્ધિ ને પામે છે. હમણાં તો કેટલી આત્માઓ છે. બાપ આવે છે બધાનાં ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બનીને લઈ જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગ અગ્નિ થી વિકર્મો ની ખાદ ને ભસ્મ કરી પાવન બનવાનું છે. હવે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે એટલે પાછાં ઘરે જવા માટે સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન બનવાનું છે.
2. આ કલ્યાણકારી યુગ માં બાપ સમાન દુઃખહર્તા સુખકર્તા બનવાનું છે.

વરદાન :-

સાધારણતા ને સમાપ્ત કરી મહાનતા નો અનુભવ કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી ભવ
જે શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી બાળકો છે તેમનો દરેક સંકલ્પ મહાન હશે કારણ કે એમનાં દરેક સંકલ્પ, શ્વાસ માં સ્વતઃ બાપ ની
યાદ હશે. જેમ ભક્તિમાં કહે છે અનહદ શબ્દ સંભળાય, અજપાજપ ચાલતો રહે, એવો પુરુષાર્થ નિરંતર હોય આને
કહેવાય છે શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થ. યાદ કરવું ન પડે, સ્વતઃ યાદ આવતી રહે ત્યારે સાધારણતા ખતમ થતી જશે અને મહાનતા
આવતી જશે - આ જ છે આગળ વધવાની નિશાની.

સ્વોગન :-

મનન શક્તિ દ્વારા સાગરનાં તળિયા માં જવાવાળા જ રત્નો નાં અધિકારી બને છે.

“ મીઠા બાળકો - સાચાં સૈલવેશન આર્મી (મુક્તિ સેના) બની સૌને આ પાપની દુનિયા થી પુણ્યની દુનિયા માં લઈ જવાનાં છે , સૌનાં ડૂબેલાં બેડા ને પાર લગાવાનો છે”

પ્રશ્ન :- કયો નિશ્ચય દરેક બાળકની બુદ્ધિમાં નંબરવાર બેસે છે?

ઉત્તર :- પતિત-પાવન આપણા મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાબા, આપણને સ્વર્ગ નો વારસો આપી રહ્યાં છે, આ નિશ્ચય દરેકની બુદ્ધિમાં નંબરવાર બેસે છે. જો પૂરો નિશ્ચય કોઈ ને પણ થઈ જાય તો માયા સામે ઉભી છે. બાપ ને ભૂલી જાય છે, ફેલ થઈ જાય છે. જેમને નિશ્ચય બેસી જાય છે તે પાવન બનવાનાં પુરુષાર્થમાં લાગી જાય છે. બુદ્ધિ માં રહે છે, હવે તો ઘરે જવાનું છે.

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ ગુડમોર્નિંગ. બાળકો આ તો જાણે છે કે સતયુગ માં સદૈવ ગુડમોર્નિંગ, ગુડ ડે, ગુડ એવરીથિંગ, ગુડનાઈટ, બધું ગુડ જ ગુડ (શુભ) છે. અહીંયા તો ન ગુડ મોર્નિંગ છે, ન ગુડનાઈટ છે. સૌથી ખરાબ છે નાઈટ (રાત્રી). તો સૌથી સારું શું છે? સવાર. જેને અમૃતવેલા કહેવાય છે. તમારો દરેક સમય શુભ જ શુભ છે. બાળકો જાણે છે કે આ સમયે અમે યોગ યોગેશ્વર અને યોગ યોગેશ્વરી છીએ. ઈશ્વર જે તમારા બાપ છે, તે આવીને યોગ શીખવાડે છે અર્થાત્ આપ બાળકો નો એક ઈશ્વરનાં સાથે યોગ છે. આપ બાળકો ને યોગેશ્વરનાં પછી જ્ઞાન યોગેશ્વર બાપ ની ખબર પડે છે. યોગ લગાવ્યો પછી બાપ તમને આખાં ચક્ર નું જ્ઞાન સમજાવે છે, જેનાથી તમે પણ જ્ઞાન જ્ઞાનેશ્વર બનો છો. ઈશ્વર બાપ, બાળકોને આવીને જ્ઞાન અને યોગ શીખવાડે છે. ક્યાં ઈશ્વર? નિરાકાર બાપ. હવે બુદ્ધિથી કામ લો. ગુરુ લોકોની તો અનેક મત છે. કોઈ કહેશે કૃષ્ણ થી યોગ લગાવો, પછી તેમનું ચિત્ર પણ આપશે. કોઈ સાઈ બાબા, કોઈ મહર્ષિ બાબા, કોઈ મુસલમાન નાં, કોઈ પારસી નાં, બધાને બાબા-બાબા કહેતા રહે છે. કહેશે બધાં ભગવાન જ ભગવાન છે. હવે તમે જાણો છો મનુષ્ય ભગવાન હોઈ ન શકે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ ભગવાન ભગવતી ન કહી શકાય. ભગવાન તો એક નિરાકાર છે. તે આપ સૌ બાળકોનાં બાપ છે, એમને કહેવાય છે શિવબાબા. તમે જ જન્મ જન્માંતર સતસંગ કરતાં આવ્યાં. કોઈ ને કોઈ સંન્યાસી સાધુ પંડિત વગેરે જરૂર હશે. લોકો જાણે છે કે આ અમારા ગુરુ છે. અમને કથા સંભળાવી રહ્યાં છે. સતયુગ માં કથાઓ વગેરે હોતી નથી. બાપ બેસી સમજાવે છે ફક્ત ભગવાન કે ઈશ્વર કહેવાથી રસના નથી આવતી. એ બાપ છે તો બાબા કહેવાથી સંબંધ સ્નેહ પૂર્ણ થઈ જાય છે. આપ જાણો છો આપણે બાબા મમ્માનાં બાળકો બન્યાં છીએ, જેનાથી આપણને સ્વર્ગનું સુખ મળે છે. આવો કોઈ પણ સતસંગ હશે નહીં, જે સમજે છે કે અમે આ સતસંગ થી મનુષ્ય થી દેવતા કે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનીએ છીએ. હમણાં તમારો સત બાપનાં સાથે સંગ છે બીજા બધાનો અસત્ય નાં સાથે સંગ કહેવાય છે. ગવાય પણ છે સતસંગ તારે.... શરીરધારી સંગ ડુબાડે. બાપ કહે છે આત્મ-અભિમાની, દેહી-અભિમાની બનો. હું આપ બાળકો, આત્માઓને શીખવાડું છું. આ રુહાની નોલેજ રુહો પ્રતિ સુપ્રીમ રુહ આવીને આપે છે. બાકી બધાં છે ભક્તિમાર્ગ. તે કોઈ જ્ઞાન માર્ગ નથી. બાપ કહે છે હું બધાં વેદો, શાસ્ત્રો નો, સૃષ્ટિનાં આદિ, મધ્ય, અંત ને જાણવા વાળો છું. ઓથોરિટી (સત્તા) હું છું. તે છે ભક્તિમાર્ગ ની ઓથોરિટી. ખુબ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે તો એમને કહે છે શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી. તમને બાપ સાચું આવીને સંભળાવે છે. હમણાં તમે જાણો છો સત નો સંગ તારે....જુઠ્ઠ નો સંગ ડુબાડે. હવે બાપ આપ બાળકો દ્વારા ભારત ને સૈલવેજ (મુક્ત) કરી રહ્યાં છે. તમે છો રુહાની મુક્તિ સેના. મુક્ત કરો છો. બાપ કહે છે કે ભારત જે સ્વર્ગ હતું તે હવે નર્ક બન્યું છે. ડૂબેલું છે. બાકી કોઈ એવું સાગરનાં નીચે નથી. તમે સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બનો છો. સતયુગ ત્રેતા છે સતોપ્રધાન. આ મોટું સ્ટીમર છે. તમે સ્ટીમર માં બેઠાં છો. આ પાપની નગરી છે કારણ કે બધી પાપ આત્માઓ છે. હકીકત માં ગુરુ એક છે. એમને કોઈ જાણતું નથી. હંમેશા કહે છે - ઓ ગોડ ફાધર. એવું નથી કહેતાં ગોડ ફાધર કમ પ્રીસેપ્ટર. ના, ફક્ત ફાધર કહે છે. એ પતિત-પાવન છે, તો ગુરુ પણ થઈ ગયાં. સર્વ નાં પતિત-પાવન સદ્ગતિ દાતા એક છે. આ પતિત દુનિયામાં કોઈ પણ મનુષ્ય સદ્ગતિ દાતા કે પતિત-પાવન હોઈ ન શકે. બાપ કહે છે કેટલી એડલ્ટ્રેશન (ભેળસેળ), કર્પ્શન (ભ્રષ્ટાચાર) છે. હવે મારે કન્યાઓ માતાઓનાં દ્વારા બધાનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે.

તમે બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. નહીં તો દાદાનો વારસો કેવી રીતે મળે. દાદાથી વારસો મળે છે ૨૧ પેઢી અર્થાત્ સ્વર્ગની રાજાઈ. કમાણી કેટલી મોટી છે. આ છે સાચી કમાણી, સાચાં બાપ દ્વારા. બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. પ્રેક્ટિકલ કરીને દેખાડવા વાળા છે. એવું નહીં કે ગુરુ મરી ગયા તો ચેલા ને ગાદી મળે. તે છે શરીરધારી ગુરુ. આ છે રુહાની ગુરુ. સારી રીતે આ વાત ને સમજવાનું છે, આ બિલકુલ નવી વાતો છે. તમે જાણો છો આપણને કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં, આપણને શિવબાબા જ્ઞાનનાં સાગર પતિત-પાવન આ શરીર દ્વારા ભણાવે છે. તમારી બુદ્ધિ શિવબાબા તરફ છે. તે સતસંગો માં

મનુષ્ય તરફ બુદ્ધિ જશે. તે બધા છે ભક્તિમાર્ગ. હવે તમે ગાઓ છો તુમ માતા-પિતા હમ બાલક તેરે... આ તો એક છે ને. પરંતુ બાબા કહે છે કે હું કેવી રીતે આવીને તમને પોતાનાં બનાવું. હું તમારો પિતા છું. તો એમનાં તન નો આધાર લઉં છું. તો આ (બ્રહ્મા) મારી સ્ત્રી પણ છે, તો બાળક પણ છે. આમનાં દ્વારા શિવબાબા બાળકો ને એડોપ્ટ કરે છે તો આ મોટી મમ્મા થઈ ગઈ. આમની કોઈ માતા નથી. સરસ્વતી ને જગત અંબા કહેવાય છે. એને તમારી સંભાળ કરવા માટે મુકરર (નિમિત્ત) કરી. સરસ્વતી જ્ઞાન જ્ઞાનેશ્વરી, આ છે નાની મમ્મા. આ બહુજ ગુહ્ય વાતો છે. તમે હમણાં આ ગુહ્ય ભણતર ભણી રહ્યાં છો, તમારે સમ્માન સાથે પાસ થવાનું છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સમ્માન સાથે પાસ થયાં છે. એમને સૌથી મોટી સ્કોલરશીપ મળી છે. કોઈ સજ્જ ખાવી ન પડી. બાપ કહે છે જેટલું થઈ શકે યાદ કરો. આને ભારતનો પ્રાચીન યોગ કહેવાય છે. બાપ કહે છે તમને બધાં વેદો, શાસ્ત્રો નો સાર સંભળાવું છું. મેં તમને રાજયોગ શીખવાડ્યો, જેનાથી તમે પ્રાલબ્ધ મેળવી. પછી જ્ઞાન ખલાસ થઈ ગયું, પછી પરંપરા કેવી રીતે ચાલી શકે. ત્યાં કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે હોતાં નથી બીજા ધર્મ વાળા ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ વગેરે જે છે એમનું જ્ઞાન ગુમ નથી થતું. એમની પરંપરા ચાલે છે. બધાને ખબર છે. પરંતુ બાપ કહે છે હું તમને જે જ્ઞાન સંભળાવું છું તે કોઈ જાણતું નથી. ભારત દુઃખી બની જાય છે, એને આવીને સદા સુખી બનાવું છું. બાપ કહે છે - હું સાધારણ તન માં બેઠો છું. તમારો બુદ્ધિયોગ બાપની સાથે રહે. આત્માઓનાં બાપ છે પરમપિતા પરમાત્મા. સર્વ બાળકોનાં એ બાપ છે, એમના સૌ બાળકો થયાં ને. બધી આત્માઓ આ સમયે પતિત છે. બાપ કહે છે - હું પ્રેક્ટિકલ માં આવ્યો છું. વિનાશ સામે ઉભો છે. જાણો છો આગ લાગશે. બધાનાં શરીર ખતમ થઈ જશે. બધી આત્માઓએ જવાનું છે પાછું ઘરે. એવું નહીં કે બ્રહ્મા માં લીન થઈ જશે કે જ્યોતિ માં સમાઈ જશે. બ્રહ્મા સમાજ પછી જ્યોતિ પ્રગટાવે છે. એને બ્રહ્મા મંદિર કહી દે છે. હકીકતમાં છે બ્રહ્મા મહત્ત્વ, જ્યાં બધી આત્માઓ રહે છે. આપણું પહેલું મંદિર તે છે. પવિત્ર આત્માઓ ત્યાં રહે છે. આ વાતો કોઈ મનુષ્ય સમજતું નથી. જ્ઞાનનાં સાગર બાપ બેસી આપ બાળકોને સમજાવે છે કે હવે છો તમે જ્ઞાન જ્ઞાનેશ્વર પછી બનો છો રાજ-રાજેશ્વર. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે પતિત-પાવન મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાબા આવીને અમને સ્વર્ગ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. ઘણાની બુદ્ધિ માં આ પણ બેસતું નથી. આટલાં બેઠા છે, આમાં કોઈ ૧૦૦ ટકા નિશ્ચયબુદ્ધિ નથી. કોઈ ૮૦ ટકા છે, કોઈ ૫૦ ટકા છે, કોઈ તે પણ નથી. તે તો બિલકુલ નપાસ થયાં. નંબરવાર જરૂર છે. ઘણાં છે જેમને નિશ્ચય નથી. કોશિશ કરે છે કે નિશ્ચય થઈ જાય. સારું નિશ્ચય થઈ પણ જાય પરંતુ માયા કડક છે. બાબા ને ભૂલી જાય છે. આ બ્રહ્મા પોતે કહે છે કે હું પૂરો ભગત હતો. ૬૩ જન્મ ભક્તિ કરી છે, તત્ત્વમ્. તમે પણ ૬૩ જન્મ ભક્તિ કરી છે. ૨૧ જન્મ સુખ પામ્યું પછી ભગત બન્યાં છો. ભક્તિનાં પછી છે વૈરાગ્ય. સન્યાસી લોકો પણ આ અક્ષર બધાં કહે છે કે જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. તેમને વૈરાગ્ય આવે છે ઘરબાર થી. તેને હદનો વૈરાગ્ય કહેવાય છે અને તમારો છે બેહદ નો વૈરાગ્ય. સન્યાસી ઘરબાર છોડી જંગલમાં ચાલ્યા જતાં હતાં. હવે તો કોઈ જંગલમાં છે જ નહીં. બધી ઝુપંડીઓ ખાલી પડી છે કારણ કે પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં, હવે તે તમોપ્રધાન થઈ ગયાં છે. હવે એમનામાં કોઈ તાકાત નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની માં જે તાકાત હતી, તે પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હવે જુવો તે ક્યાં આવીને પહોંચ્યા છે. કંઈ પણ તાકાત નથી. અહીંયા ની ગવર્મેન્ટ પણ કહે છે અમે ધર્મ ને નથી માનતાં. ધર્મમાં જ ખૂબ નુકસાન છે, લડતાં-ઝઘડતાં, કોન્ફ્લિક્ટ (સંમેલન) કરતાં રહે કે બધાં ધર્મ વાળા એક મત થઈ જાય. પરંતુ પૂછો એક કેવી રીતે થઈ શકશે. હવે તો બધાં પાછા જવાનાં છે. બાબા આવ્યાં છે, આ દુનિયા હવે ક્રિસ્તિયન બનવાની છે. બાકી આ તો વિવિધતા નું ઝાડ છે. તો એક કેવી રીતે થશે, કંઈ પણ સમજતાં નથી. ભારત માં એક ધર્મ હતો, એને કહેવાય અદ્વૈત મત વાળા દેવતાઓ. દ્વૈત એટલે દૈત્ય. બાબા કહે તમારો આ ધર્મ ખૂબ સુખ આપવા વાળો છે. તમે જાણો છો કે પુનર્જન્મ લઈ આપણે ફરી ૮૪ જન્મ ભોગવવાનાં છે. નિશ્ચય થાય કે આપણે જ ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. આપણે જ જવાનું છે અને ફરી આવવાનું છે. ભારતવાસીઓને જ સમજાવે છે કે તમે ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યાં છે. હવે તમારો આ અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. ફક્ત એક ને નથી કહેતાં, પાંડવ સેના ને સમજાવે છે કે તમે પન્ડા છો. તમે રુહાની યાત્રા શીખવાડો છો એટલે પાંડવ સેના કહેવાય છે. રાજ્ય હવે ન કૌરવો નું, ન પાંડવો નું છે. તે પણ પ્રજા તમે પણ પ્રજા છો. કહે છે કૌરવ પાંડવ ભાઈ-ભાઈ, પાંડવોની તરફ છે પરમપિતા પરમાત્મા. બાપ જ આવીને માયા પર જીત પહેરતાં શીખવાડે છે. તમે આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મ વાળા અહિંસક છો. અહિંસા પરમો ધર્મ. મુખ્ય વાત છે કામ કટારી નહીં ચલાવવી. ભારતવાસી સમજે છે કે ગાય નો વધ ન કરવો - આ જ અહિંસા છે, પરંતુ બાબા કહે છે- કામ કટારી ચલાવો નહીં, આને જ મોટામાં મોટી હિંસા કહેવાય છે. સતયુગમાં ન કામ કટારી, ન લડાઈ-ઝઘડા ચાલે છે. અહીંયા તો બંને છે. કામ કટારી જ આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપે છે. તમે સીડી ઉતરો છો. ૮૪ જન્મ આપ ભારતવાસીઓએ લીધાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું પછી પુનર્જન્મ લો છો. એક-એક જન્મ એક-એક સીડી છે. અહીંયા થી તમે એકદમ જમ્પ મારો છો ઉપર. ૮૪ સીડી ઉતરવામાં તમને ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે અને અહિંયાથી પછી તમે સેકન્ડ માં ચઢી જાઓ છો. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ કોણ આપે? બાપ. હમણાં બધાં એકદમ રસ્તા માં પડ્યાં છે. હવે બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો. આ બુદ્ધિમાં યાદ રાખવાનું છે હવે નાટક પૂરું થયું, આપણે પાછા ઘરે જવાનું છે. આપણે પોતાનાં બાપ ને અને ઘર ને યાદ કરવાનાં છે. પહેલાં બાબા ને યાદ કરો, એજ તમને ઘરનો રસ્તો બતાવે છે. બાપ ની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. બ્રહ્મા ને યાદ કરવાથી એક પણ પાપ કપાશે નહીં. પતિત-પાવન પરમાત્મા જ છે. એ કેવી રીતે પાવન બનાવે છે - આ દુનિયામાં કોઈ સમજી નથી શકતું. બાપ ને આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના જરૂર કરવાની છે. બાપ આવ્યાં છે તો આપ બાળકો જયંતી મનાવો છો. ક્યારે આવ્યાં, આ કહી ન શકાય કે આ ઘડી, આ તિથિ-તારીખે આવ્યાં. શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં, કેવી રીતે કહી શકાય. સાક્ષાત્કાર ખૂબ થાય

છે. પહેલાં આપણે સર્વવ્યાપી સમજતા હતાં અથવા કહી દેતા હતાં આત્મા એજ પરમાત્મા છે. હવે યથાર્થ ખબર પડી છે. બાબા દિવસ-પ્રતિ દિવસ ગુહ્ય વાતો સંભળાવતાં રહે છે. આપ સાધારણ બાળકો કેટલું મોટું જ્ઞાન ભણી રહ્યાં છો. અરછા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સન્માન સાથે પાસ થવા માટે સજ્જઓથી છૂટવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. યાદ માં રહેવાથી જ સ્કોલરશીપ લેવાનાં અધિકારી બની શકશો.
2. સાચાં-સાચાં પાંડવ બની બંધાને રુહાની યાત્રા કરાવવાની છે. કોઈ પણ પ્રકાર ની હિંસા નથી કરવાની.

વરદાન :- માસ્ટર સર્વશક્તિમાન ની સ્મૃતિ દ્વારા માયાજીત સો જગતજીત, વિજયી ભવ જે બાળકો ખૂબ વિચારે છે કે ખબર નહીં માયા કેમ આવી ગઈ, તો માયા પણ ગભરાયેલાં જોઈ વધારે વાર કરી લે છે એટલે વિચારવાનાં બદલે સદા માસ્ટર સર્વ શક્તિમાન ની સ્મૃતિ માં રહો - તો વિજયી બની જશો. વિજયી રત્ન બનાવવાનાં નિમિત્ત જ આ માયાનાં નાનાં-નાનાં રુપ છે એટલે સ્વયં ને માયાજીત, જગતજીત સમજી માયા પર વિજય પ્રાપ્ત કરો, કમજોર નહીં બનો. ચેલેન્જ (પડકાર) કરવા વાળા બનો.

સ્વોગન :- દરેક આત્માથી શુભ આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરવાં છે તો બેહદની શુભ ભાવના અને શુભ કામના માં સ્થિત રહો.

“ મીઠા બાળકો - તમે આ સમયે બાપની સાથે સેવામાં મદદગાર બનો છો એટલે તમારું સિમરણ થાય છે , પૂજન નહીં , કારણ કે શરીર અપવિત્ર છે”

પ્રશ્ન :- ક્યો નશો આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં નિરંતર રહેવો જોઈએ?

ઉત્તર :- આપણે શિવબાબાનાં બાળકો છીએ, એમનાથી રાજ્યયોગ શીખી સ્વર્ગ ની રાજાઈ નો વારસો લઈએ છીએ, આ નશો તમને નિરંતર રહેવો જોઈએ. વિશ્વનાં માલિક બનવું છે તો ખૂબ ખબરદારી થી ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. ક્યારેય પણ બાપની નિંદા નથી કરાવવાની. કોઈનાથી પણ લડવાનું ઝઘડવાનું નથી. તમે કોડી થી હીરા જેવા બનો છો તો સારી રીતે ધારણા કરવાની છે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ સમજ્યું. જે બાપની સાથે છે તે બાપદાદાની સાથે છે. હમાણાં તો ડબલ છે ને. આ સારી રીતે સમજાવાય છે - બ્રહ્મા દ્વારા પરમપિતા પરમાત્મા શિવ સ્થાપના કેવી રીતે કરશે? તેઓ તો જાણતાં નથી. આપ બાળકો જ જાણો છો એમને પોતાનું શરીર છે નહીં. કૃષ્ણ ને તો પોતાનું શરીર છે. એવું તો કહી નથી શકાતું કે પરમાત્મા શ્રી કૃષ્ણનાં શરીર દ્વારા..... ના. કૃષ્ણ તો છે સતયુગનાં રાજકુમાર. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરાવે છે તો જરૂર બ્રહ્મામાં પ્રવેશ કરવો પડે. બીજો કોઈ ઉપાય છે નહીં. પ્રેરણા વગેરેની વાત નથી. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા બધું સમજાવી દે છે. વિજય માળા જેને રુદ્રમાળા કહેવાય છે. જે મનુષ્ય પૂજે છે, સિમરે છે. આપ બાળકો સમજો છો આ રુદ્ર માળા આ ફક્ત સિમરણ થાય છે. મેરુ તો કહેવાય છે બ્રહ્મા સરસ્વતી ને. બાકી માળા થઈ બાળકો ની. વિષ્ણુ ની માળા તો એક છે, પૂજી શકાય છે. આ સમય તમે પુરુષાર્થી છો. તમારું સિમરણ થાય છે અંત માં. આત્માઓની માળા છે કે જીવ આત્માઓની? પ્રશ્ન ઉઠશે ને. વિષ્ણુની માળા તો કહેશે ચૈતન્ય જીવ આત્માઓની માળા. લક્ષ્મી નારાયણ પૂજાય છે ને કારણ કે એમની આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે. રુદ્ર માળા તે તો ફક્ત આત્માઓની છે કારણ કે શરીર તો અપવિત્ર છે. તે તો પૂજાય ન શકે. આત્મા કેવી રીતે પૂજાય છે? તમે કહો છો રુદ્ર માળા પૂજાય છે. પરંતુ ના, પૂજતી નથી. જ્યારે નામ જ સિમરણ. જે પણ દાણા છે તે આપ બાળકોનું સિમરણ થાય છે, જ્યારે શરીરમાં છે. દાણા તો બ્રાહ્મણો નાં છે. સિમરણ કોને કરે છે? આ તો કોઈને ખબર નથી. આ છે બ્રાહ્મણ જે ભારતની સેવા કરે છે. એમને યાદ કરે છે. જગત અંબા, દેવીઓ વગેરે અનેક છે, એમને યાદ કરવું જોઈએ? પૂજવા લાયક લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. તમે નહીં, કારણ કે તમારું શરીર પતિત છે. આત્મા પવિત્ર છે પરંતુ તે પૂજી નથી શકાતી, સિમરણ થઈ શકે છે. કોઈ પણ તમને પૂછે તો સમજેલું હોવું જોઈએ. તમે છો બ્રાહ્મણીઓ. તમારું યાદગાર દેવીઓનાં રૂપમાં છે. તમે શ્રીમત પર જાતે પાવન બનો છો આ માળા ફર્ટ બ્રાહ્મણોની સમજાય પછી દેવતાઓની. વિચાર સાગર મંથન કરવાથી પરિણામ નીકળશે. જ્યારે આત્માઓ સાલિગ્રામ રૂપમાં છે ત્યારે પૂજાય છે. શિવ ની પૂજા થાય છે તો સાલિગ્રામ ની પણ થાય છે કારણ કે આત્મા પવિત્ર છે, શરીર નહીં. સિમરણ ફક્ત તમારું કરાય છે કેમ? તમે શરીર નાં સાથે સેવા કરો છો. તમારી પૂજા નથી થઈ શકતી પછી જ્યારે શરીર છોડો છો તો તમે પણ શિવ ની સાથે પૂજાઓ છો. વિચાર કરાય છે ને. તમે આ સમયે બ્રાહ્મણ છો. શિવબાબા પણ બ્રહ્મામાં આવે છે તો બ્રહ્મા પણ સાકાર માં છે. તમે મહેનત કરો છો. આ માળા જેમ કે સાકારી છે. બ્રહ્મા સરસ્વતી અને તમે જ્ઞાન ગંગાઓ. તમે ભારતને સ્વર્ગ બનાવ્યું. આ રુદ્ર યજ્ઞ રચ્યો. જે પૂજા કરે છે એમાં ફક્ત શિવ અને સાલિગ્રામ હોય છે. એમાં બ્રહ્મા સરસ્વતીનું અથવા આપ બાળકોનું નામ નથી. અહીંયા તો બધાનું નામ છે. તમારું સિમરણ કરે છે. કોણ-કોણ જ્ઞાન ગંગાઓ હતી. એ તો છે જ્ઞાન સાગર. આ છે બ્રહ્મપુત્રા મોટી નદી. આ બ્રહ્મા માતા પણ છે. સાગર એક છે, બાકી ગંગાઓ તો અલગ-અલગ અનેક પ્રકારની હોય છે. નંબરવાર જેમનામાં સારું જ્ઞાન છે, એમને સરોવર કહેવાય છે. મહિમા પણ છે. કહે છે માનસરોવર માં સ્નાન કરવાથી પરીજાદા (પરી) બની જાય છે. તો તમારી માળા સિમરણ થાય છે. સિમરણ કહે છે ને. સિમરણ કરો, તે તો ફક્ત રામ-રામ કહે છે. પરંતુ તમે જાણો છો સિમરણ કોનું થશે? જે વધારે સર્વિસ કરે છે. પહેલા તો બાબા છે ફૂલ પછી મેરુ, જે ખૂબ મહેનત કરે છે પછી રુદ્ર માળા સો વિષ્ણુની માળા બને છે. તમારી ફક્ત આત્મા પૂજાય છે. તમે હમાણાં સિમરણ લાયક છો. સિમરણ તમારું છે. બાકી પૂજા થઈ નથી શકતી કારણ કે આત્મા પવિત્ર, શરીર અપવિત્ર છે. અપવિત્ર વસ્તુ ક્યારે પૂજતી નથી. જ્યારે રુદ્ર માળા બનવાનાં લાયક બની જાઓ છો પછી અંતમાં તમે શુદ્ધ બની જાઓ છો. તમને સાક્ષાત્કાર થશે પાસ વિથ ઓનર કોણ-કોણ થાય છે. સર્વિસ કરવાથી નામાચાર ખૂબ જ થઈ જાય છે. ખબર પડતી જશે - વિજય માળામાં નંબર વાર કોણ-કોણ આવશે! આ વાતો બહુજ ગુદ્ય છે.

મનુષ્ય તો ફક્ત રામ-રામ કહે છે. ક્રિશ્ચિયન લોકો ક્રાઈસ્ટ ને યાદ કરે છે. માળા કોની હશે? ગોડ (ભગવાન) તો એક છે. બાકી જે

પાસે બેઠા છે એમની માળા બનતી હશે. આ માળા ને તમે હમણાં ફક્ત સમજી શકો છો. પોતાનાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ સમજી નથી શકતાં તો બીજા કેવી રીતે સમજશે. બધાને પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. કાઈસ્ટ માટે એવું નહીં કહેશે કે તે પતિત ને પાવન બનાવવા વાળા છે. એમને જન્મ-મરણ માં આવી ને નીચે ઉતરવાનું જ છે. હકીકતમાં એમને ગુરુ પણ નહીં કહેશે કારણ કે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. એ તો જ્યારે અંત હોય, ઝાડ જડજડીભૂત હોય ત્યારે બાપ આવીને બધાને સદ્ગતિ આપે છે. આત્મા ઉપર થી આવે છે ધર્મ ની સ્થાપના કરવાં. એમને તો જન્મ-મરણ માં આવવાનું છે. સદ્ગુરુ એક જ છે. તે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. સાચાં સદ્ગુરુ મનુષ્ય કોઈ હોઈ ન શકે. એ તો ફક્ત આવે જ છે ધર્મ સ્થાપન કરવાં, એમની પાછળ બધાં આવવા લાગે છે પાર્ટ ભજવવાં. જ્યારે બધાં તમોપધાન અવસ્થાને પામે છે ત્યારે હું આવીને સર્વની સદ્ગતિ કરાવું છું. બધાં પાછા જાય છે પછી નવેસર ચક્ર શરૂ થાય છે. તમે રાજયોગ શીખો છો. તે જ રાજાઈ પામશે પછી રાજા બને કે પ્રજા બને. પ્રજા તો અનેક બને છે. મહેનત છે રાજાઈ પદ પામવાની. અંતમાં બધું ખબર પડશે. કોણ વિજય માળામાં પરોવાય છે. અભણ ભણેલાનાં આગળ ભરી ઢોશે. સતયુગમાં આવશે પરંતુ નોકર ચાકર બનવું પડશે. આ બધાંને ખબર પડી જશે. જેમ પરીક્ષાનાં દિવસોમાં બધાને ખબર પડી જાય છે કોણ-કોણ પાસ થશે. ભણતર પર અટેન્શન નથી હોતું તો નપાસ થઈ જાય છે. તમારું આ છે બેહદનું ભણતર. ઈશ્વરીય વિશ્વ-વિદ્યાલય તો એક છે, જ્યાં મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે, આમાં નંબરવાર પાસ થાય છે. ભણતર એક જ રાજયોગ નું છે, રાજાઈ પદ પામવામાં મહેનત છે અને સર્વિસ (સેવા) પણ કરવાની છે. રાજા જે બનશે એમને પછી પોતાની પ્રજા પણ બનાવવી પડે. સારી-સારી બાળકીઓ મોટા-મોટા સેવાકેન્દ્રો સંભાળે છે, મોટી પ્રજા બનાવે છે. બાબા પણ કહે છે મોટો બગીચો બનાવો તો બાબા પણ આવી ને જુએ. હમણાં તો ખુબ નાનો છે. બોમ્બે માં તો લાખો થઈ જશે. સૂર્યવંશી તો આખું વંશજ હોય છે તો અનેક થઈ જશે. જે મહેનત કરે છે તે રાજા બને છે બાકી તો પ્રજા બનતી જશે. ગવાયું પણ છે હું પ્રભુ તારી સદ્ગતિ ની લીલા. તમે કહો છો વાહ બાબા! તમારી ગતિ મત... સર્વ ની સદ્ગતિ કરવાની શ્રીમત, આ સૌથી ન્યારી છે. બાપ સાથે લઈ જાય છે, છોડી નથી જતાં. નિરાકારી, આકારી, સાકારી લોક ને પણ જાણતાં નથી. ફક્ત સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવું તે પણ પૂર્ણ નોલેજ નથી. પહેલાં તો મૂળવતન ને જાણવું પડે. જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ. આ આખાં સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. આ બધી કેટલી સમજવાની વાતો છે. તે તો કહી દે શિવ નામ રૂપ થી ન્યારા છે. ચિત્ર પણ છે પછી પણ કહે છે નામ રૂપથી ન્યારા. પછી કહી દે સર્વવ્યાપી છે. એક એમ.પી. એ કદ્યું હતું કે આ હું માનતો નથી કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે. મનુષ્ય એક બીજા ને મારે છે, શું આ ઈશ્વરનું કામ છે? આગળ ચાલીને આ વાતોને સમજશે. જ્યારે તમારી પણ વૃદ્ધિ થશે. બાબાએ રાત્રે પણ સમજાવ્યું જે પોતાને હોશિયાર સમજે છે તે એવાં-એવાં પત્ર લખે. આ પૂરું નોલેજ શું છે, તેમને સમજાવવું જોઈએ. લખી શકો છો અમે પૂરું નોલેજ આપી શકીએ છીએ. મૂળવતન નું નોલેજ આપી શકીએ છીએ. નિરાકાર બાપનો પણ પરિચય આપી શકીએ છીએ પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અને એમનાં બ્રાહ્મણ ધર્મનાં માટે પણ સમજાવી શકીએ છીએ. લક્ષ્મી-નારાયણ પછી રામ સીતા એમની રાજધાની કેવી રીતે ચાલે છે, પછી એમની રાજાઈ કોણ છીનવે છે, તે સ્વર્ગ ક્યાં ગયું. જેમ કહેવાય છે નર્ક ક્યાં ગયું? ખતમ થઈ ગયું. સ્વર્ગ પણ ખતમ થઈ જશે. એ સમયે પણ ધરતીકંપ વગેરે થાય છે. તે હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ વગેરે એવાં ચાલ્યાં ગયાં જે કોઈ કાઢી ન શકે. સોના હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ ક્યારેય નીચેથી નીકળ્યાં નથી. સોમનાથ વગેરે નાં મંદિર તો પાછળ થી બન્યાં છે, એનાથી તો એમનાં ઘર ઊંચા હશે. લક્ષ્મી-નારાયણનું ઘર કેવું હશે? તે બધી મિલકત ક્યાં ગઈ? આવી-આવી વાતો જ્યારે વિદ્વાન સાંભળશે તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે, તો આમની નોલેજ જબરજસ્ત છે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ જાણતાં નથી ફક્ત સર્વવ્યાપી કહી દે છે. આ બધું સમજવાની અને સમજાવવાની વાતો છે. તમને ધન મળે છે પછી દાન કરવાનું છે. બાબા તમને આપતાં જાય છે, તમે પણ આપતાં જાઓ. આ અખૂટ ખજાનો છે, બધો આધાર ધારણા પર છે. જેટલી ધારણા કરશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. વિચાર કરો ક્યાં કોડી, ક્યાં હીરા. હીરાનું મૂલ્ય સૌથી વધારે. કોડી નું મૂલ્ય સૌથી ઓછું. હમણાં તમે કોડી થી હીરા બનો છો. આ વાતો ક્યારેય કોઈનાં સ્વપ્નમાં પણ ન આવે. ફક્ત સમજશે બરાબર લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, જે થઈને ગયાં છે. બાકી આ રાજ્ય ક્યારે કોણે આપ્યું, આ કંઈ નથી જાણતાં. રાજાઈ કોણે આપી? અહીંયા તો કાંઈ પણ નથી. રાજયોગ થી સ્વર્ગની રાજાઈ મળે છે. આ વન્ડર છે ને. સારી રીતે બાળકોની બુદ્ધિમાં નશો રહેવો જોઈએ. પરંતુ માયા પછી તે સ્થાઈ નશો રહેવા નથી દેતી. આપણે શિવબાબાનાં બાળકો છીએ. આ નોલેજ ભણીને આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીશું. આ ક્યારેય કોઈની બુદ્ધિમાં આવતું હશે શું! તો બાપ સમજાવે છે બાળકોએ કેટલી મહેનત કરવી જોઈએ. ગુરુકા નિંદક ઠોર ન પામે. આ અહીંયા ની વાત છે. એમનું તો લક્ષ્ય-હેતુ જ નથી. તમારું તો લક્ષ્ય-હેતુ છે. બાપ શિક્ષક ગુરુ ત્રણેય છે. તમે જાણો છો આ ભણતર થી આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. કેટલી ખબરદારી થી ભણવું અને ભણાવવું જોઈએ. એવી કોઈ વાત ન થાય જે નિંદા કરાવી દો. ન કોઈનાથી લડવાનું-ઝઘડવાનું છે. સૌથી મીઠું બોલવાનું છે. બાપનો પરિચય આપવાનો છે. બાબા કહે છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. નંબરવન દાન છે દેહ-અભિમાન. આ સમયે તો તમે આત્મ-અભિમાની છો અને પરમાત્મ-અભિમાની બનો છો. આ અમૂલ્ય જીવન છે. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ હું તમને આમ ભણાવવા આવું છું પછી તમે ભૂલી જાઓ છો. આ પણ દ્રામામાં નોંધ છે. અરઘા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા, જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરવા વાળા અને સર્વિસ કરવા વાળા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને

ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સૌ થી મીઠું બોલવાનું છે, એવી કોઈ વાત નથી કરવાની, જેનાથી બાપની નિંદા થાય. દેહ-અભિમાન નું દાન કરી આત્મ-અભિમાની અને પરમાત્મ-અભિમાની બનવાનું છે.
2. જે જ્ઞાન ધન મળે છે, એનું દાન કરવાનું છે, ભણતર થી રાજઈ મળે છે તે નશામાં સ્થાઈ રહેવાનું છે. અટેન્શન આપીને ભણતર ભણવાનું છે.

વરદાન :-

એકાગ્રતાનાં અભ્યાસ દ્વારા અનેક આત્માઓની ઈચ્છાઓને પૂર્ણ કરવાવાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ સર્વ આત્માઓની ઈચ્છા છે કે ભટકતી બુદ્ધિ અથવા મન ચંચળતા થી એકાગ્ર થઈ જાય. તો એમની આ ઈચ્છાને પૂર્ણ કરવા માટે પહેલા તમે સ્વયં પોતાનાં સંકલ્પો ને એકાગ્ર કરવાનો અભ્યાસ વધારો, નિરંતર એકરસ સ્થિતિ માં કે એક બાપ બીજું ન કોઈ.... આ સ્થિતિ માં સ્થિત રહો, વ્યર્થ સંકલ્પો ને શુદ્ધ સંકલ્પો માં પરિવર્તન કરો ત્યારે વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ નું વરદાન પ્રાપ્ત થશે.

સ્લોગન :-

બ્રહ્મા બાપ સમાન ગુણ સ્વરુપ, શક્તિ સ્વરુપ અને યાદ સ્વરુપ બનવા વાળા જ સાચાં બ્રાહ્મણ છે.

“ મીઠા બાળકો - જેમ બાપ નો પાટ છે સર્વનું કલ્યાણ કરવું , એમ બાપ સમાન કલ્યાણકારી બનો , પોતાનું અને સર્વનું કલ્યાણ કરો”

પ્રશ્ન :- બાળકો ની કઈ એક વિશેષતા ને જોઈ બાપદાદા ખૂબ ખુશ થાય છે?

ઉત્તર :- ગરીબ બાળકો બાબાનાં યજ્ઞમાં ૮ આના, એક રુપિયો મોકલી દે છે. કહે છે બાબા આનાં બદલે અમને મહેલ આપજો. બાબા કહે બાળકો, આ એક રુપિયો પણ શિવબાબાનાં ખજાના માં જમા થઈ ગયો. તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે મહેલ મળી જશે. સુદામાનું દૃષ્ટાંત છે ને. વગર કોડી ખર્ચે આપ બાળકોને વિશ્વની બાદશાહી મળી જાય છે. બાબા ગરીબ બાળકોની આ વિશેષતા પર બહુજ ખુશ થાય છે.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને...

ઓમ્ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો સમજે છે કે બાબાથી હમણાં બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાળકો કહે છે કે બાબા તમારી શ્રીમત અનુસાર અમે તમારાથી ફરી બેહદ નો વારસો પામી રહ્યાં છીએ. નવી વાત નથી. બાળકો ને નોલેજ મળ્યું છે. જાણે છે સુખધામ નો વારસો અમે કલ્પ-કલ્પ પામતાં રહીએ છીએ. કલ્પ-કલ્પ ૮૪ જન્મ તો લેવાં પડે છે. બરાબર આપણે બેહદનાં બાપ દ્વારા ૨૧ જન્મોનો વારસો પામીએ છીએ પછી ધીરે-ધીરે ગુમાવીએ છીએ. બાપે સમજાવ્યું છે આ અનાદિ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. આપ બાળકોને ખાતરી થતી જાય છે. આ પણ જાણો છો ડ્રામામાં સુખ બહુજ છે. પાછળ થી આવીને રાવણ દ્વારા દુઃખ પામે છે. હમણાં તમે હજું થોડા છો, આગળ ચાલીને ખૂબ વૃદ્ધિ થતી જશે. મનુષ્ય થી દેવતા બને છે. જરૂર દિલમાં સમજશે અમે કલ્પ-કલ્પ બાપ થી વારસો પામીએ છીએ. જે જે આવીને નોલેજ લેશે તે સમજશે હમણાં જ્ઞાન સાગર બાપ દ્વારા સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ પામ્યું છે. બાપ જ જ્ઞાનનાં સાગર, પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે અર્થાત મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં લઈ જવા વાળા છે. આ પણ તમે હમણાં જાણો છો. ગુરુ તો અનેકો એ કર્યા છે ને. છેલ્લે ગુરુઓ ને પણ છોડી આવીને નોલેજ લેશે. તમને પણ હમણાં આ નોલેજ મળ્યું છે. જાણો છો આનાં પહેલાં અજ્ઞાની હતાં. સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. શિવબાબા, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર કોણ છે, આ કંઈ પણ જાણતાં નહોતાં. હવે ખબર પડી છે અમે વિશ્વનાં માલિક હતાં તો તમારી બુદ્ધિમાં ખુબ સારો નશો ચઢેલો રહેલો જોઈએ. બાપ ને અને સૃષ્ટિ ચક્ર ને યાદ કરતાં રહેવું જોઈએ. અલ્ફ અને બે. બાપ સમજાવે છે આનાથી પહેલા તમે કંઈ નહોતાં જાણતાં. ન બાપ ને, ન તેમની રચના ને જાણતાં હતાં. આખી સૃષ્ટિ નાં મનુષ્ય માત્ર ન બાપ ને, ન રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. હમણાં તમે શૂદ્ર બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. બાપ બધાં બાળકો થી વાત કરી રહ્યાં છે. કેટલાં બધાં બાળકો છે. સેવાકેન્દ્રો કેટલાં છે. હવે તો સેવાકેન્દ્રો ખુલશે. તો બાપ સમજાવે છે આગળ તમે કાંઈ નહોતાં જાણતાં. હવે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણી ચૂક્યાં છો. આ પણ જાણો છો હમણાં આપણે બાપ દ્વારા પતિત થી પાવન બની રહ્યાં છીએ. બીજા તો પોકારતાં રહે છે, તમે છો ગુપ્ત. બ્રહ્માકુમાર-કુમારી કહે છે પરંતુ સમજતાં નથી કે આમને ભણાવવા વાળા કોણ છે? શાસ્ત્રોમાં ક્યાંય લખેલું નથી. તે જ ગીતા નાં ભગવાન શિવે આવીને બાળકો ને રાજયોગ શીખવાડ્યો છે. આ તમારી બુદ્ધિ માં આવે છે ને. ગીતા પણ તમે વાંચી હશે. આ પણ હમણાં સમજો છો - જ્ઞાન માર્ગ બિલકુલ અલગ છે. વિદ્યુત મંડળી થી જે શાસ્ત્ર વગેરે વાંચી ને પદવી લે છે તે બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર છે. આ નોલેજ તેમનામાં નથી. આ તો બાપ જ આવીને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ આપે છે. આ તો બાપે આવી ને તમારી બુદ્ધિ નું તાળું ખોલ્યું છે.

તમે જાણો છો આગળ આપણે શું હતાં, હવે શું બન્યાં છીએ! બુદ્ધિમાં આખું ચક્ર આવી ગયું છે. શરૂમાં થોડી સમજતાં હતાં. દિવસ-પ્રતિદિવસ જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર સારી રીતે ખુલતું જાય છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે ભગવાન ક્યારે આવ્યાં, એ કોણ હતાં - જેમણે આવી ને ગીતાનું જ્ઞાન સંભળાવ્યું. આપ બાળકો હવે જાણી ગયા છો. બુદ્ધિમાં આખાં ચક્રનું જ્ઞાન છે. ક્યાર થી આપણે હાર ખાઈએ છીએ અને કેવી રીતે વામમાર્ગ માં જઈએ છીએ, કેવી રીતે સીડી ઉતરીએ છીએ. આ ચિત્રમાં કેટલું સહજ સમજાવેલું છે. ૮૪ જન્મો ની સીડી છે. કેવી રીતે ઉતરીએ છીએ પછી ચઢીએ છીએ. પતિત-પાવન કોણ છે? પતિત કોણે બનાવ્યાં? આ તમે હમણાં જાણો છો તે તો ફક્ત ગાતાં રહે છે - પતિત-પાવન. આ થોડી સમજે છે કે રાવણ રાજ્ય ક્યારથી શરૂ થાય છે? પતિત ક્યારથી બન્યાં? આ નોલેજ છે જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળાઓ માટે. બાપ કહે છે મેં જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરી હતી. આ વિશ્વની હિરદ્વી-જોગ્રોફી બાપનાં સિવાય કોઈ સમજાવી ન શકે. તમારાં માટે જેમકે કથા છે. કેવી રીતે રાજ્ય પામ્યું, કેવી રીતે ગુમાવીએ છીએ. તે આપણે હિરદ્વી-જોગ્રોફી ભણીએ છીએ. આ છે બેહદની વાત. આપણે ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે લગાવીએ છીએ, આપણે વિશ્વનાં માલિક હતાં પછી રાવણે રાજ્ય છીનવ્યું, આ નોલેજ બાપે આપ્યું છે. મનુષ્ય દશેરા વગેરે તહેવાર મનાવે છે

પરંતુ કાંઈ પણ નોલેજ નથી. જેમ તમને આ નોલેજ નહોતું, હવે નોલેજ મળી રહ્યું છે તો તમે ખુશીમાં રહો છો. નોલેજ ખુશી આપે છે. બેહદનું નોલેજ બુદ્ધિ માં છે. બાપ તમારી ઝોલી ભરી રહ્યાં છે. કહે છે ને - ઝોલી ભરી દે. કોને કહે છે? સાધુ-સંત વગેરેને નથી કહેતાં. ભોળાનાથ શિવ ને કહે છે, એમનાથી જ ભીખ માંગે છે. તમારો તો હવે ખુશીનો પારાવાર નથી. તમને ખૂબ ખુશી હોવી જોઈએ. બુદ્ધિમાં કેટલું નોલેજ આવી ગયું છે. બેહદ બાપથી બેહદ નો વારસો મળે છે. તો હવે પોતાનું અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. પહેલાં તો એક-બે નું અકલ્યાણ જ કરતાં હતાં કારણ કે આસુરી મત હતી. હમણાં તમે શ્રીમત પર છો તો પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. તમારી દિલ થાય છે આ બેહદનું ભણતર બધાં ભણે, સેવાકેન્દ્ર ખુલતાં જાય. કહે છે બાબા પ્રદર્શની આપો, પ્રોજેક્ટર આપો અમે સેવાકેન્દ્ર ખોલીએ. અમને જે નોલેજ મળ્યું છે, જેનાથી બેહદની ખુશી નો પારો ચઢેલો છે તે બીજાઓ ને પણ અનુભવ કરાવીએ. ડ્રામા અનુસાર આ પણ પુરુષાર્થ ચાલતો રહે છે. બાપ આવ્યાં છે ભારત ને ફરીથી સ્વર્ગ બનાવવાં. તમે જાણો છો આપણે આગળ નર્કવાસી હતાં, હવે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ. આ ચક્ર તમારી બુદ્ધિમાં સદૈવ ફરતું રહેવું જોઈએ, જેનાથી સદૈવ તમે ખુશીમાં રહો. બીજાઓને સમજાવવાનો પણ નશો રહે. આપણે બાપ થી નોલેજ લઈ રહ્યાં છીએ. તમારા બીજા બહેન-ભાઈ જે નથી જાણતાં એમને પણ રસ્તો બતાવવો તમારો ધર્મ છે. જેમ બાપ નો પાર્ટ છે બધાનું કલ્યાણ કરવાનો તેમ આપણો પણ પાર્ટ છે બધાનાં કલ્યાણકારી બનીએ. બાબાએ કલ્યાણકારી બનાવ્યાં છે તો પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે બીજાઓનું પણ કરવાનું છે. બાપ કહે છે તમે ફલાણા સેવાકેન્દ્ર પર જાઓ, જઈને સર્વિસ (સેવા) કરો. એક જગ્યાએ બેસી સર્વિસ નથી કરવાની. જેટલા જે હોશિયાર છે એટલો તેમને શોખ હોય છે, જઈને અમે સર્વિસ કરીએ. ફલાણું નવું સેવાકેન્દ્ર ખુલ્યું છે, આ તો જાણે છે કોણ-કોણ સેવાધારી છે, કોણ-કોણ આજ્ઞાકારી, વફાદાર, ફરમાનબરદાર છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ કપૂત બાળકો પર બાપ નારાજ થાય છે. આ તો બેહદનાં બાપ કહે છે હું બિલકુલ સાધારણ રીતે સમજાવું છું, આમાં ડરવાની કોઈ વાત નથી. આ તો જે કરશે તે પામશે. શ્રાપ કે નારાજ થવાની વાત નથી. બાપ સમજાવે છે કેમ નહીં સારી સર્વિસ કરી પોતાનું પણ અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરે. જેટલું જે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે એટલાં બાબા પણ ખુશ થાય છે. બગીચામાં બાબા જોશે આ ફૂલ કેટલું સારું છે. આ આખો બગીચો છે. બગીચાને જોવા માટે કહે છે - બાબા અમે સેવાકેન્દ્રનું ચક્ર લગાવીએ. કેવાં-કેવાં ફૂલ છે! કેવી સર્વિસ કરી રહ્યાં છે! જવાથી ખબર પડે છે. કેવા ખુશીમાં નાચતાં રહે છે. બાબા ને પણ આવી ને કહેતાં હતાં બાબા ફલાણા ને અમે આમ સમજાવ્યું. આજે મારા પતિ ને, ભાઈ ને લઈ આવી છું. સમજાવ્યું છે બાબા આવેલાં છે, તે કેવી રીતે હીરા જેવું જીવન બનાવે છે. સાંભળે છે તો ઈચ્છે છે અમે પણ જોઈએ. તો બાળકો માં ઉમંગ આવે છે, લઈ આવે છે. વિશ્વની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ને જાણવું જોઈએ. તમે જજ કરી શકો છો ભારત આખાં વિશ્વનું માલિક હતું. હવે તો શું હાલત છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કેટલું સુખ હતું. હવે ફરી બાબા વિશ્વનાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. આ પણ જાણો છો દુનિયામાં પાછળથી ખૂબ હંગામા થવાનાં છે. લડાઈ કોઈ બંધ થોડી થાય છે. ક્યાંક ને ક્યાંક લાગતી રહે છે. જ્યાં જુઓ ત્યાં ઝઘડા જ છે. કેટલું ધમસાણ લાગેલું છે. વિલાયતમાં શું-શું થઈ રહ્યું છે. સમજતાં નથી કે અમે શું કરી રહ્યાં છીએ. કેટલાં તોફાન લાગતાં રહે છે. મનુષ્ય પણ મરતાં રહે છે. કેટલી દુઃખ ની દુનિયા છે. આપ બાળકો જાણો છો - આ દુઃખની દુનિયાથી બસ હવે ગયાં કે ગયાં. બાબા તો ધીરજ આપી રહ્યાં છે. આ છી-છી દુનિયા છે. થોડા દિવસોમાં આપણે વિશ્વ પર શાંતિ થી રાજ્ય કરીશું. આમાં તો ખુશી થવી જોઈએ ને. સેવાકેન્દ્રો ખુલતાં રહે છે. હવે જુઓ સેવાકેન્દ્ર ખુલે છે, બાબા લખે છે હવે સારા-સારા બાળકો જાઓ. નામ પણ લખી આપું છું, જે દિલ પર ચઢેલાં હોય છે. અનેકો નું કલ્યાણ થાય છે. એવું ઘણાં લખે છે - બાબા અમે તો બાંધેલી છીએ. સારું સેવાકેન્દ્ર ખુલી જાય તો અનેક આવીને વારસો પામે. આ પણ જાણો છો કે આ બધું વિનાશ થઈ જવાનું છે તો કેમ નહીં અનેકોનાં કલ્યાણ અર્થે કામમાં લગાવી દો. ડ્રામામાં એમનો એવો પાર્ટ છે. દરેક પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે. તરસ પડે છે. બીજાઓને પણ બંધન મુક્ત કરવાની કંઈક તો મદદ કરીએ. તે પણ વારસો લઈ લે. બાપ ને કેટલી ચિંતા રહે છે. બધાં કામ ચિંતા પર બળી ગયાં છે. આખું કબ્રિસ્તાન થઈ પડ્યું છે. કહે પણ છે - અલ્લાહ આવીને કબ્રિસ્તાન થી જગાડી સૌને લઈ જાય છે.

તમે હમણાં સમજો છો રાવણે કેવી રીતે હરાવ્યાં છે. આગળ થોડી સમજતાં હતાં. અમે ઝવેરી લખપતિ છીએ, આટલાં બાળકો છે, નશો તો રહે છે ને. હવે સમજે છે અમે પૂરા પતિત હતાં. ભલે જૂની દુનિયામાં કેટલાં પણ લખપતિ, કરોડપતિ છે પરંતુ આ બધું છે કોડી જેવું. હવે ગયાં કે ગયાં. માયા પણ કેટલી પ્રબળ છે. બાપ કહે છે બાળકો સેવાકેન્દ્ર ખોલો, અનેકોનું કલ્યાણ થઈ જશે. ગરીબ જલ્દી જાગે છે, ધનવાન જરા મુશ્કેલ જાગે છે. પોતાની ખુશીમાં જ મસ્ત રહે છે. માયાએ એકદમ પોતાનાં વશ માં કરી લીધાં છે. સમજવાથી સમજે પણ છે પરંતુ છોડે કેવી રીતે? ડર લાગે છે આમની માફક બધું છોડવું પડશે. તકદીર માં નથી તો ચાલી નથી શકતાં. જેમ કે છૂટકારો પામવો જ મુશ્કેલ છે. એ સમયે વૈરાગ્ય આવે છે - બરાબર છી-છી દુનિયા છે. પછી ત્યાંની ત્યાં રહી. કોટો માં કોઈ નીકળે છે. બોમ્બે માં સેંકડો આવે છે. કોઈ-કોઈ ને રંગ લાગે છે. સમજે છે ભવિષ્યનાં માટે કંઈક બનાવી લઈએ. કોડીનાં બદલે અમને હીરા મળી જશે. બાપ સમજાવે છે ને - બેગ-બેગેજ બધું ટ્રાન્સફર કરો સ્વર્ગ માં. ત્યાં ૨૧ જન્મનાં માટે તમને રાજ્ય-ભાગ્ય મળશે. કોઈ-કોઈ એક રુપિયો ૮ આના પણ મોકલી દે છે. બાપ કહે છે એક રુપિયો પણ તમારો શિવબાબા નાં ખજાનામાં જમા થયો. તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે મહેલ મળી જશે. સુદામા નું દૃષ્ટાંત છે ને. એવાં-એવાં ને જોઈ બાબાને ખુબ ખુશી થાય છે. વગર કોઈ ખર્ચે આપ બાળકો ને વિશ્વની બાદશાહી મળે છે. લડાઈ વગેરે કંઈ પણ નહીં. તે તો થોડા ટુકડા માટે પણ કેટલાં લડે છે. તમને ફક્ત કહે છે

મનમનાભવ. બસ અહીંયા બેસવાની દરકાર નથી, ચાલતાં ફરતાં બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો. ખુશી માં રહો. ખાન-પાન પણ શુદ્ધ રાખવાનું છે. તમે જાણો છો આપણી આત્મા ક્યાં સુધી પવિત્ર બની છે, જે પછી જઈને પ્રિન્સ (રાજકુમાર) નો જન્મ લેશે. આગળ ચાલી દુનિયાની હાલત બિલકુલ ખરાબ થવાની છે. ખાવા માટે અનાજ નહીં મળશે તો ઘાસ ખાવાં લાગશે. પછી એવું થોડી કહેશે માખણ વગર અમે રહી નથી શકતાં. કંઈ પણ મળશે નહીં. હમણાં પણ કેટલીક જગ્યા પર મનુષ્ય ઘાસ ખાઈને ગુજારો કરી રહ્યાં છે. તમે તો ખૂબ મોજમાં બાબા નાં ઘરમાં બેઠા છો. ઘરમાં બાપ પહેલાં બાળકોને ખવડાવે છે ને. જમાનો બહુજ ખરાબ છે. અહીંયા તમે ખૂબ સુખી બેઠા છો. ફક્ત બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરતાં રહો. પોતાનું અને સૌનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. આગળ ચાલી પોતે જ આવશે, તકદીર જાગશે. જાગવાની તો છે ને. બેહદની રાજધાની સ્થાપન થવાની છે. દરેક કલ્પ પહેલાં માફક પુરુષાર્થ કરે છે. બાળકોએ તો બહુજ ખુશી માં રહેવું જોઈએ. બાપદાદા નાં ચિત્ર જોતાં જ ખુશીમાં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ. તે ખુશી નો પારો સ્થાઈ રહેવો જોઈએ. અરછા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા અપાર ખુશીમાં રહેવા માટે બેહદનું નોલેજ બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. જ્ઞાન રત્નો થી પોતાની ઝોલી ભરીને પોતાનું અને સર્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે. નોલેજ માં ખુબ-ખુબ હોશિયાર બનવાનું છે.
2. ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નાં રાજ્ય ભાગ્યનો અધિકાર લેવા માટે પોતાનાં બેગ-બેગેજ બધું ટ્રાન્સફર કરી દેવાનું છે. આ છી-છી દુનિયાથી છૂટકારો પામવાની યુક્તિ રચવાની છે.

વરદાન :-

દરેક કર્મ રૂપી બીજ ને ફળદાયક બનાવવા વાળા યોગ્ય શિક્ષક ભવ

યોગ્ય શિક્ષક તેને કહેવાય છે - જે સ્વયં શિક્ષા સ્વરૂપ હોય કારણ કે શિક્ષા આપવાનું સૌથી સહજ સાધન છે સ્વરૂપ દ્વારા શિક્ષા આપવી. તે પોતાનાં દરેક કદમ દ્વારા શિક્ષા આપે છે, એમનાં દરેક બોલ વાક્ય નહીં પરંતુ મહાવાક્ય કહેવાય છે. એમનું દરેક કર્મ રૂપી બીજ ફળદાયક હોય છે, નિષ્ફળ નહીં. આવાં યોગ્ય શિક્ષકનાં સંકલ્પ આત્માઓ ને નવી સૃષ્ટિ નાં અધિકારી બનાવી દે છે.

સ્વોગન :-

મનમનાભવ ની સ્થિતિ માં રહો તો અલૌકિક સુખ કે મનરસ સ્થિતિનો અનુભવ કરશો.

“ મીઠા બાળકો - સૌથી મોટી બીમારી દેહ - અભિમાન ની છે , આનાથી જ ડાઉન ફોલ (પતન) થયું છે , એટલે હવે દેહી - અભિમાની બનો”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો ની કર્મોત્તર અવસ્થા ક્યારે થશે?

ઉત્તર :- જ્યારે યોગબળ થી કર્મભોગ પર વિજય પ્રાપ્ત કરશો. પૂરે-પુરા દેહી-અભિમાની બનશો. આ દેહ-અભિમાન નો જ રોગ સૌથી મોટો છે, આનાથી દુનિયા પતિત થઈ છે. દેહી-અભિમાની બનો તો તે ખુશી, તે નશો રહે, ચલન પણ સુધરે.

ગીત :- રાત કે રાહી થક મત જાના ...

ઓમ્ શાંતિ ! રાહી નો અર્થ તો બાળકોએ સાંભળ્યો. બીજા તો કોઈ સમજાવી ન શકે સિવાય આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણોનાં. તમે જે દેવી-દેવતા હતાં, હતાં તો મનુષ્ય પરંતુ તમારી ચલન ખૂબ સારી હતી. તમે સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં. હીરા જેવાં થી કોડી જેવાં કેવી રીતે બન્યાં, આ કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતું. તમે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર પરિવર્તન થયાં છો. હમણાં તમે દેવતા બન્યાં નથી. રિજ્યુવનેટ (પરિવર્તન) થઈ રહ્યાં છો. કોઈ થોડા બદલાયાં છે, કોઈની પ ટકા, કોઈની ૧૦ ટકા.... ચલન બદલાતી જાય છે. દુનિયાને આ ખબર નથી ભારત જ હેવન હતું, કહે પણ છે ક્રાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત માં દેવી-દેવતા હતાં, એમનામાં એવાં ગુણ હતાં જે એમને ભગવાન ભગવતી કહેતા હતાં. હમણાં તો તે ગુણ છે નહીં. મનુષ્યની સમજમાં નથી આવતું, ભારત જે આટલું સાલૂકાર હતું, એનું પછી ડાઉન ફોલ (પતન) કેવી રીતે થયું. તે પણ બાપ જ બેસી સમજાવે છે. તમે પણ સમજાવી શકો છો, જેમની ચલન સુધરી છે. બાપ કહે છે બાળકો તમે દેવી-દેવતા હતાં તો આત્મ-અભિમાની હતાં પછી જ્યારે રાવાણ રાજ્ય શરૂ થયું તો દેહ-અભિમાની બની ગયાં છો. આ દેહ-અભિમાન ની સૌથી મોટી બીમારી તમને લાગી ગઈ છે. સતયુગમાં તમે આત્મ-અભિમાની હતાં, બહુજ સુખી હતાં, કોણે તમને આવાં બનાવ્યાં? આ કોઈ પણ નથી જાણતું. બાપ બેસી સમજાવે છે તમારું ડાઉન ફોલ કેમ થયું. પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છો. ભારત કોડીતુલ્ય બની ગયું. તેનું મૂળ કારણ શું છે? દેહ-અભિમાન. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. મનુષ્ય આ નથી જાણતાં કે ભારત આટલો સાલૂકાર હતો પછી ગરીબ કેવી રીતે બન્યો, આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં પછી આપણે કેવી રીતે ધર્મ ભ્રષ્ટ, કર્મ ભ્રષ્ટ બન્યાં. બાપ સમજાવે છે, રાવાણ રાજ્ય થવાથી તમે દેહ-અભિમાની બન્યાં, તો તમારી આ હાલત થવા લાગી. સીડી પણ દેખાડી છે - કેવી રીતે ડાઉન ફોલ થયું, કોડીતુલ્ય નું પણ મુખ્ય કારણ દેહ-અભિમાન છે. આ પણ બાપ બેસી સમજાવે છે. શાસ્ત્રોમાં કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ લગાવી દીધી છે. આજકાલ સમજદાર છે ક્રિશ્ચિયન લોકો. તે પણ કહે છે - ક્રાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં પેરેડાઈઝ હતું, ભારતવાસી આ સમજી નથી શકતાં કે પ્રાચીન ભારત જ હતું જેને સ્વર્ગ, હેવન કહેવાય છે. આજકાલ તો ભારતની પૂરી હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ને જાણતાં જ નથી, થોડા બાળકોમાં થોડું જ્ઞાન છે તો દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. સમજે છે અમારાં જેવું કોઈ છે નહીં. બાપ સમજાવે છે ભારતની આવી દુર્દશા કેમ થઈ? બાપુ ગાંધી પણ કહેતાં હતાં - પતિત-પાવન આવો, આવીને રામરાજ્ય સ્થાપન કરો. આત્મા ને જરૂર ક્યારેક બાપ થી સુખ મળ્યું છે, તો પતિત-પાવન ને યાદ કરે છે.

બાપ સમજાવે છે મારા બાળકો જે શુદ્ધ થી બદલાઈ બ્રાહ્મણ બને છે તે પણ પૂરા દેહી-અભિમાની નથી બનતાં. ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. આ છે સૌથી જૂનો રોગ, જેનાથી આ હાલ થયો છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં ખૂબ મહેનત છે. જેટલાં દેહી-અભિમાની બનશો એટલું બાપ ને યાદ કરશો. પછી અથાહ ખુશી રહેવી જોઈએ. ગવાય છે - પરવા હતી પાર બ્રહ્મમાં રહેવા વાળા પરમેશ્વર ની તે મળી ગયાં, એમનાથી ૨૧ જન્મ નો વારસો મળે છે. બાકી શું જોઈએ. તમે ફક્ત દેહી-અભિમાની બનો, મામેકમ્ યાદ કરો. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહો. આખી દુનિયા દેહ-અભિમાન માં છે. ભારત જે આટલો ઊંચ હતો એનું ડાઉન ફોલ થયું છે. હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી શું છે, આ કોઈ બતાવી ન શકે. આ વાતો કોઈ પણ શાસ્ત્રો માં નથી. દેવતાઓ આત્મ-અભિમાની હતાં. જાણતા હતાં એક દેહને છોડી બીજું લેવાનું છે. પરમાત્મ-અભિમાની નહોતાં. તમે જેટલું બાપ ને યાદ કરશો, દેહી-અભિમાની રહેશો એટલાં ખૂબ મીઠા બનશો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ લડવું, ઝઘડવું, વાંદરાપણું આવી જાય છે, આ બાપ સમજાવે છે. આ બાબા પણ સમજી રહ્યાં છે. બાળકો દેહ-અભિમાન માં આવીને શિવબાબા ને ભૂલી જાય છે. સારા-સારા બાળકો દેહ-અભિમાન માં રહે છે. દેહી-અભિમાની બનતાં જ નથી. તમે કોઈને પણ આ બેહદની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સમજાવી શકો છો. બરાબર સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી રાજધાની હતી. ડ્રામાની કોઈને પણ ખબર નથી. ભારત જે આટલું પડ્યું, ડાઉન ફોલ ની જડ છે દેહ-અભિમાન. બાળકોમાં પણ દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. આ નથી સમજતાં કે અમને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) કોણ આપે છે. હંમેશા સમજો - શિવબાબા કહે

છે. શિવબાબાને યાદ ન કરવાથી જ દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. આખી દુનિયા દેહ-અભિમાની બની ગઈ છે ત્યારે બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો, પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા આ દેહ દ્વારા સાંભળે છે, પાર્ટ ભજવે છે. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. ભલે ભાષણ તો ખૂબ સારું કરી લે છે પરંતુ ચલન પણ તો સારી જોઈએ ને. દેહ-અભિમાન હોવાનાં કારણે નાપાસ થઈ જાય છે. તે ખુશી કે નશો નથી રહેતો. પછી મોટા વિકર્મ પણ એમનાથી થાય છે, જેનાં કારણે મોટા દંડ નાં ભાગી બની જાય છે. દેહ-અભિમાની બનવાથી બહુજ નુકશાન ભોગવે છે. ખુબ સજા ખાવી પડે છે. બાપ કહે છે આ ગોડલી વર્લ્ડ ગવર્મેન્ટ (ઈશ્વરીય વિશ્વ સરકાર) છે ને. મુજ ઈશ્વરીય સરકારનો રાઈટ હેન્ડ છે ધર્મરાજ. તમે સારા કર્મ કરો છો તો એનું કૃણ સારું મળે છે. ખોટા કર્મ કરો છો તો એની સજા ખાઓ છો. બધાં ગર્ભ જેલમાં પણ સજાઓ ખાય છે. એનાં પર પણ એક કથા છે. આ બધી વાતો આ સમય ની છે. મહિમા એક બાપની છે. બીજા કોઈની મહિમા છે નહીં એટલે લખાય છે ત્રિમૂર્તિ શિવ જયંતી હીરાતુલ્ય. બાકી બધાં છે કોડીતુલ્ય. સિવાય શિવબાબા નાં પાવન કોઈ બનાવી ન શકે. પાવન બને છે પછી રાવણ પતિત બનાવે છે. જેનાં કારણે બધાં દેહ-અભિમાની બની ગયાં છે. હવે તમે દેહી-અભિમાની બનો છો. આ દેહી-અભિમાની અવસ્થા ૨૧ જન્મ ચાલે છે. તો બલિહારી એક ની ગવાય છે. ભારતને સ્વર્ગ બનાવવા વાળા શિવબાબા છે, આ કોઈ ને ખબર નથી કે શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં, એમની હિસ્ટ્રી તો પહેલાં-પહેલાં જોઈએ. શિવ કહેવાય જ છે પરમપિતા પરમાત્મા ને.

તમે જાણો છો દેહ-અભિમાન નાં કારણે પતન થાય છે. એવું થાય ત્યારે તો બાપ આવે રાઈઝ (ઉત્થાન) કરવાં. ઉત્થાન અને પતન, દિવસ અને રાત, જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટ્યાં, અજ્ઞાન અંધકાર વિનાશ. સૌથી વધારે અજ્ઞાન છે આ દેહ-અભિમાન. આત્મા ની તો કોઈને ખબર નથી. આત્મા સો પરમાત્મા કહી દે છે તો કેટલાં પાપ આત્મા થઈ ગયાં છે એટલે પતન થયું છે. ૮૪ જન્મ લીધાં છે, સીડી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. આ ખેલ બનેલો છે. આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી આપ બાળકો જાણો છો બીજું કોઈ નથી જાણતું. વિશ્વનું પતન કેવી રીતે થયું. તેઓ તો સમજે છે કે વિજ્ઞાન થી ખૂબ પ્રગતી થઈ છે. આ નથી સમજતાં કે દુનિયા વધારે જ પતિત નર્ક બની ગઈ છે. દેહ-અભિમાન ખૂબ છે. બાપ કહે છે હમણાં જ તમારે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. સારા-સારા મહારથી અનેક છે. જ્ઞાન ખૂબ સારું સંભળાવે છે પરંતુ દેહ-અભિમાન પૂરું તૂટ્યું નથી. દેહ-અભિમાનનાં કારણે કોઈમાં ક્રોધ નો અંશ, કોઈમાં મોહ નો અંશ, કંઈ ને કંઈ છે. ચલન સુધારવી જોઈએ ને. ખૂબ-ખૂબ મીઠા બનવું જોઈએ. ત્યારે દૃષ્ટાંત આપે છે - વાઘ બકરી ભેગાં જળ પીવે છે. ત્યાં કોઈ એવું દુઃખ આપવા વાળા જનવર પણ હોતાં નથી. આ વાતો ને પણ મુશ્કેલ કોઈ સમજે છે. નંબરવાર સમજવા વાળા છે. કર્મભોગ નીકળી જાય, કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય, આ મુશ્કેલ થાય છે. ખુબ દેહ-અભિમાન માં આવે છે. ખબર નથી પડતી - અમને આ મત કોણ આપે છે. શ્રીમત, શ્રીકૃષ્ણ નાં દ્વારા કેવી રીતે મળશે. શિવબાબા કહે છે આમનાં વગર શ્રીમત કેવી રીતે આપું. સ્થાઈ રથ મારો આ છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને ઉલ્ટા-સુલ્ટા કાર્ય કરીને મફતમાં પોતાની બરબાદી નહીં કરો. નહીં તો પરિણામ શું થશે! ખૂબ ઓછું પદ પામશો. ભાણેલા નાં આગળ અભાણ ભરી ઢોશે. ઘણાં કહે છે ભારતની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી જે પૂરી હોવી જોઈએ તે નથી. તો એમને સમજાવવું પડે. તમારા સિવાય તો કોઈ સમજાવી ન શકે. પરંતુ દેહી-અભિમાની સ્થિતિ જોઈએ, એજ ઉંચ પામી શકે છે. હમણાં તો કર્માતીત અવસ્થા કોઈની થઈ નથી. આમનાં (બાબાના) ઉપર તો ખૂબ જ ઝંઝટ છે. કેટલી ફિક્કર રહે છે. ભલે સમજે છે કે બધું ડ્રામા અનુસાર થાય છે. છતાં પણ સમજાવા માટે યુક્તિઓ તો રચવાની હોય છે ને એટલે બાબા કહે છે તમે વધારે દેહી-અભિમાની બની શકો છો. તમારા ઉપર કોઈ બોજો નથી, બાપ પર તો બોજો છે. મુખ્ય તો આ છે ને - પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. પરંતુ આ કોઈને ખબર નથી કે આમનામાં શિવબાબા બેઠા છે. તમારામાં પણ કોઈ મુશ્કેલ આ નિશ્ચય માં રહે છે. તો આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી જાણવી જોઈએ ને. ભારતમાં સ્વર્ગ ક્યારે હતું, પછી ક્યાં ગયું? કેવી રીતે પતન થયું? આ કોઈને ખબર નથી. જ્યાં સુધી તમે નહીં સમજાવો ત્યાં સુધી કોઈ સમજી ન શકે એટલે બાબા ડાયરેક્શન આપે છે. લખાણ કરો તો સ્કૂલોમાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી બતાવવી જોઈએ. પતન પર ભાષણ કરવું જોઈએ. ભારત હીરા જેવું હતું તે પછી કોડી જેવું કેવી રીતે બન્યું? કેટલાં વર્ષ લાગ્યાં? અમે સમજાવીએ છીએ. એવાં પરચા વિમાન દ્વારા નાખી શકાય છે. સમજાવવા વાળા ખૂબ હોશિયાર જોઈએ. ગવર્મેન્ટ ઈચ્છે છે તો ગવર્મેન્ટનો જે હોલ વિજ્ઞાન ભવન, જે દિલ્લીમાં છે ત્યાં બધાને બોલાવવા જોઈએ. સમાચાર પત્ર માં પણ નાખવું જોઈએ. કાર્ડ પણ બધાને મોકલી દો. અમે તમને આખાં વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી આદિ થી અંત સુધી સમજાવીએ છીએ. જાતેજ આવશે, જશે. પૈસાની તો વાત જ નથી. સમજો આપણને કોઈ મળ્યું, પ્રેઝન્ટ (ભેટ) કરે છે તો આપણે લઈ ન શકીએ. સર્વિસ કરવાં માટે કામ માં લાવીશું, બાકી આપણે લઈ ન શકાય બાપ કહે છે હું તમારાથી દાન લઈને શું કરીશ જે પછી ભરીને આપવું પડે. હું પાકો શરાફ (વેપારી) છું. અરછા-

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેહ-અભિમાન માં આવી ને કોઈ પણ ઉલ્ટા-સુલ્ટા કાર્ય નથી કરવાનાં. દેહી-અભિમાની બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાની સીરત (ચલન) સુધારતા રહેવાનું છે.

2. ખુબ-ખુબ મીઠા, શીતળ બનવાનું છે. અંદરમાં ક્રોધ મોહનું જે ભૂત છે, એને કાઢી નાખવાનું છે.

વરદાન :- સમય નાં શ્રેષ્ઠ ખજાના ને સફળ કરી સદા અને સર્વ સફળતામૂર્ત ભવ જે બાળકો સમયનાં ખજાના ને સ્વયંનાં કે સર્વનાં કલ્યાણ પ્રતિ લગાવે છે એમનાં સર્વ ખજાના સ્વતઃ જમા થઈ જાય છે. સમયનાં મહત્વ ને જાણીને એને સફળ કરવા વાળા સંકલ્પનો ખજાનો, ખુશીનો ખજાનો, શક્તિઓનો ખજાનો, જ્ઞાનનો ખજાનો અને શ્વાસોનો ખજાનો...આ બધાં ખજાના સ્વતઃ જમા કરી લે છે. ફક્ત અલબેલાપણા ને છોડી સમયનાં ખજાના ને સફળ કરો તો સદા અને સર્વ સફળતામૂર્ત બની જશો.

સ્વોગત :- એકાગ્રતા દ્વારા સાગરનાં તળિયા માં જઈને અનુભવોનાં હીરા-મોતી પ્રાપ્ત કરવા જ અનુભવી મૂર્ત બનવું છે.

માતેશ્વરી જી નાં અનમોલ મહાવાક્ય :-

૧) તમોગુણી માયા નો વિસ્તાર :-

સતોગુણી, રજોગુણી, તમોગુણી આ ત્રણ શબ્દ કહે છે આને યથાર્થ સમજવું જરૂરી છે. મનુષ્ય સમજે છે આ ત્રણે ગુણ સાથે ચાલતાં રહે છે, પરંતુ વિવેક શું કહે છે - શું આ ત્રણેય ગુણ સાથે ચાલ્યાં આવે છે કે ત્રણેય ગુણો નો પાર્ટ અલગ-અલગ યુગમાં હોય છે? વિવેક તો એવું જ કહે છે કે આ ત્રણેય ગુણ સાથે ચાલતાં નથી જ્યારે સતયુગ છે તો સતોગુણ છે, દ્વાપર છે તો રજોગુણ છે અને કળયુગ છે તો તમોગુણ છે. જ્યારે સતો છે તો તમો રજો નથી, જ્યારે રજો છે તો પછી સતો ગુણ નથી. આ મનુષ્ય તો એવું સમજીને બેસે છે કે આ ત્રણેય ગુણ સાથે ચાલતાં આવે છે. આ વાત કહેવી ખરેખર ભૂલ છે, તેઓ સમજાવે છે જ્યારે મનુષ્ય સાચું બોલે છે, પાપકર્મ નથી કરતાં તો સતોગુણી હોય છે પરંતુ વિવેક કહે છે જ્યારે આપણે કહીએ છીએ સતોગુણ, તો આ સતોગુણ નો અર્થ છે સંપૂર્ણ સુખ એટલે આખી સૃષ્ટિ સતોગુણી છે. બાકી એવું નહીં કહેશું કે જે સાચું બોલે છે તો તે સતોગુણી છે અને જુદું બોલે છે તે કળયુગી તમોગુણી છે, આમ જ દુનિયા ચાલતી આવી છે. હવે જ્યારે આપણે સતયુગ કહીએ છીએ તો એનો અર્થ છે આખી સૃષ્ટિ પર સતોગુણ સતોપ્રધાન જોઈએ. હાં, કોઈ સમય એવો સતયુગ હતો જ્યાં આખો સંસાર સતોગુણી હતો. હવે તે સતયુગ નથી, હમણાં તો છે કળયુગી દુનિયા એટલે આખી સૃષ્ટિ પર તમોપ્રધાનતા નું રાજ્ય છે. આ તમોગુણી સમય પછી સતોગુણ ક્યાંથી આવ્યાં! હવે છે ઘોર અંધકાર જેને બ્રહ્માની રાત કહે છે. બ્રહ્માનો દિવસ છે સતયુગ અને બ્રહ્માની રાત છે કળયુગ, તો આપણે બન્નેને મળાવી ન શકીએ.

૨) કળયુગી અસાર સંસાર થી સતયુગી સાર વાળી દુનિયામાં લઈ ચાલવું, એક પરમાત્માનું જ કામ છે :- આ કળયુગી સંસારને અસાર સંસાર કેમ કહે છે? કારણ કે આ દુનિયામાં કોઈ સાર નથી એટલે કોઈ પણ વસ્તુમાં તે તાકાત નથી રહી અર્થાત્ સુખ-શાંતિ પવિત્રતા નથી, જે આ સૃષ્ટિ પર કોઈ સમયે સુખ-શાંતિ પવિત્રતા હતી. હવે તે તાકાત નથી કારણ કે આ સૃષ્ટિમાં ૫ ભૂતોની પ્રવેશતા છે એટલે જ આ સૃષ્ટિ ને ભય નો સાગર અથવા કર્મબંધન નો સાગર કહે છે એટલે જ મનુષ્ય દુઃખી થઈ પરમાત્માને પોકારી રહ્યાં છે, પરમાત્મા અમને ભવસાગર થી પાર કરો આનાથી સિદ્ધ છે કે જરૂર કોઈ અભય અર્થાત્ તો નિર્ભયતા નો પણ સંસાર છે જેમાં ચાલવા ઈચ્છે છે એટલે આ સંસારને પાપ નો સાગર કહે છે, જેનાથી પાર કરી પુણ્ય આત્માવાળી દુનિયામાં ચાલવા ઈચ્છે છે. તો દુનિયાઓ બે છે, એક સતયુગી સાર વાળી દુનિયા બીજી છે કળયુગી અસાર ની દુનિયા. બંને દુનિયા આ સૃષ્ટિ પર હોય છે. હમણાં પરમાત્મા તે સાર વાળી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. અરુઢા - ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - યાદ ની યાત્રામાં રેસ કરો તો પુણ્ય આત્મા બની જશો , સ્વર્ગની બાદશાહી મળી જશે”

પ્રશ્ન :- બ્રાહ્મણ જીવન માં જો અતીન્દ્રિય સુખ નો અનુભવ નથી થતો તો શું સમજવું જોઈએ?

ઉત્તર :- જરૂર સૂક્ષ્મમાં પણ કોઈ ને કોઈ પાપ થાય છે. દેહ-અભિમાન માં રહેવાથી જ પાપ થાય છે, જેનાં કારણે એ સુખની અનુભૂતિ નથી કરી શકતાં. પોતાને ગોપ-ગોપીઓ સમજવાં છતાં પણ અતીન્દ્રિય સુખની ભાસના નથી આવતી, જરૂર કોઈ ભૂલ થાય છે માટે બાપને સાચું બતાવીને શ્રીમત લેતાં રહે.

ઓમ શાંતિ ! નિરાકાર ભગવાનુવાય. હવે નિરાકાર ભગવાન કહેવાય જ છે શિવ ને, એમનાં નામ ભલે કેટલાં પણ ભક્તિમાર્ગમાં રાખ્યાં છે, અનેક નામ છે ત્યારે તો વિસ્તાર છે. બાપ પોતે આવીને બતાવે છે કે હેં બાળકો, મુજ પોતાનાં બાપ શિવ ને તમે યાદ કરતાં આવ્યાં છો - હેં પતિત-પાવન, નામ તો જરૂર એક જ હશે. અનેક નામ ચાલી ન શકે. શિવાય નમઃ કહે છે તો એક જ શિવ નામ થયું. રચતા પણ એક થયાં. અનેક નામ થી તો મૂંઝાઈ જાય. જેમ તમારું નામ પુષ્પા છે એનાં બદલે તમને શીલા કહે તો તમે રેસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) કરશો? નહીં. સમજશો બીજા કોઈને બોલાવે છે. આ પણ એવી વાત થઈ ગઈ. એમનું નામ એક છે, પરંતુ ભક્તિમાર્ગ હોવાનાં કારણે, અનેક મંદિર બનાવવાનાં કારણે જાત-જાતનાં નામ રાખી દીધાં છે. નહીં તો નામ દરેકનું એક હોય છે. ગંગા નદીને જમુના નદી નહીં કહેશે. કોઈ પણ વસ્તુ નું એક નામ પ્રસિદ્ધ હોય છે. આ શિવ નામ પણ પ્રસિદ્ધ છે. શિવાય નમઃ ગવાયું છે. બ્રહ્મ દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ, પછી કહે છે શિવ પરમાત્માય નમઃ કારણ કે એ છે ઊંચે થી ઊંચા. મનુષ્યની બુદ્ધિમાં હોય છે કે ઊંચે થી ઊંચા નિરાકાર ને કહેવાય છે. એમનું નામ એક જ છે. બ્રહ્મા ને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ ને વિષ્ણુ જ કહેશે. અનેક નામ રાખવાથી મુંજાઈ જશે. રેસ્પોન્ડ જ નથી મળતો અને ન એમનાં રૂપને પણ જાણે છે. બાપ બાળકો થી જ આવીને વાત કરે છે. શિવાય નમઃ કહે છે તો એક નામ ઠીક છે. શિવ શંકર કહેવું પણ ખોટું થઈ જાય છે, શિવ, શંકર નામ અલગ છે. જેમ લક્ષ્મી-નારાયણ નામ અલગ-અલગ છે. ત્યાં નારાયણ ને તો લક્ષ્મી-નારાયણ નહીં કહેશે. આજકાલ તો પોતાનાં ઉપર બે-બે નામ પણ રાખે છે. દેવતાઓનાં ઉપર આવાં ડબલ નામ નહોતાં. રાધાનું અલગ, કૃષ્ણનું અલગ, અહીંયા તો એકનું જ નામ રાધાકૃષ્ણ, લક્ષ્મીનારાયણ રાખી દે છે. બાપ બેસી સમજાવે છે ક્રિયેટર (રચયિતા) એક જ છે, એમનું નામ પણ એક છે. એમને જ જાણવાનાં છે. કહે છે આત્મા એક સ્ટાર જેવી છે, ભુકુટી નાં મધ્યમાં ચમકે છે તારો પછી કહે આત્મા સો પરમાત્મા, તો પરમાત્મા પણ સ્ટાર થયાં ને. એવું નથી કે આત્મા નાની કે મોટી થાય છે. વાતો ખુબ સહજ છે.

બાપ કહે છે તમે પોકારતાં હતાં કે હેં પતિત-પાવન આવો. પરંતુ એ પાવન કેવી રીતે બનાવે છે, આ કોઈ પણ નથી જાણતું. ગંગા ને પતિત-પાવની સમજી લે છે. પતિત-પાવન તો એક જ બાપ છે. બાપ કહે છે મેં આગળ પણ કહ્યું હતું - મનમનાભવ, મામેકમ્ યાદ કરો. ફક્ત નામ બદલી દીધું છે. બાળકો સમજે છે કે બાપ ને યાદ કરવાથી વારસો સમજાય છે. મનમનાભવ કહેવાની પણ દરકાર નથી. પરંતુ બિલકુલ જ બાપ ને અને વારસા ને ભૂલી ગયાં છે એટલે કહું છું મુજ બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. બાપ છે સ્વર્ગનાં રચયિતા તો જરૂર બાપ ને યાદ કરવાથી આપણને સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળશે. બાળક જન્મ્યો અને બાપ કહેશે વારિસ આવ્યો. બાળકીનાં માટે એવું કહેશે નહીં. આપ આત્માઓ તો બધાં બાળકો છો. કહે પણ છે આત્મા એક સ્ટાર છે. પછી અંગૂઠા માફક કેવી રીતે હોઈ શકે. આત્મા એટલી સૂક્ષ્મ વસ્તુ છે, આ આંખોથી જોવામાં નથી આવતી. હાં એને દિવ્ય દૃષ્ટિથી જોઈ શકાય છે કારણ કે અવ્યક્ત વસ્તુ છે. દિવ્ય દૃષ્ટિમાં ચૈતન્ય જોવામાં આવ્યા પછી ગુમ થઈ ગયાં. મળ્યું તો કંઈ પણ નહીં, ફક્ત ખુશ થઈ જાય છે. આને કહેશે ભક્તિ નું અલ્પ સુખ. આ છે ભક્તિ નું ફળ. જેમણે બહુજ ભક્તિ કરી છે એમને આપોઆપ કાયદા અનુસાર આ જ્ઞાનથી ફળ મળવાનું હોય છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ ભેગાં દેખાડે છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, ભક્તિનું ફળ વિષ્ણુનાં રૂપમાં મળી રહ્યું છે, રાજા નું. વિષ્ણુ કે કૃષ્ણનો સાક્ષાત્કાર તો ખૂબ કર્યો હશે. પરંતુ સમજાય છે - ભિન્ન-ભિન્ન નામ રૂપમાં ભક્તિ કરી છે. સાક્ષાત્કાર ને યોગ કે જ્ઞાન નથી કહેવાતું. નૌધા

ભક્તિ થી સાક્ષાત્કાર થયો. હમણાં સાક્ષાત્કાર ન પણ થાય તો વાંધો નહીં. લક્ષ્ય-હેતુ છે જ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું. તમે દેવી-દેવતા ધર્મનાં બનો છો. બાકી પુરુષાર્થ કરવા માટે બાપ ફક્ત કહે છે બીજા સંગ બુદ્ધિનો યોગ હટાવો, દેહ થી પણ હટાવી બાપ ને યાદ કરો. જેમ આશિક માશુક કામ પણ કરતાં રહે છે પરંતુ દિલ માશુક થી લાગેલું રહે છે. બાપ પણ કહે છે મામેકમ યાદ કરો તો પણ બુદ્ધિ બીજા-બીજા તરફ ભાગી જાય છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણને ઉત્તરવામાં એક કલ્પ લાગ્યો છે. સતયુગ થી લઈને સીડી ઉતરીએ છીએ. થોડી-થોડી ખાદ પડતી રહે છે. સતો થી તમો બની જઈએ છીએ. પછી હવે તમો થી સતો બનવા માટે બાપ જમ્પ કરાવે (છલાંગ મરાવે) છે. સેકન્ડમાં તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન.

તો મીઠા-મીઠા બાળકોએ પુરુષાર્થ કરવો પડે. બાપ તો શિક્ષા આપતાં જ રહે છે. સારા-સારા સમજદાર બાળકો પોતે અનુભવ કરે છે - બરાબર ખૂબ મુશ્કેલ છે. કોઈ બતાવે છે, કોઈ તો બિલકુલ બતાવતાં નથી. પોતાની અવસ્થા નું બતાવવું જોઈએ. બાપ ને યાદ જ નથી કરતાં તો વારસો કેવી રીતે મળશે. કાયદેસર યાદ નથી કરતાં, સમજે છે અમે તો શિવબાબાનાં છીએ જ. યાદ ન કરવાથી નીચે પડે છે. બાપ ને નિરંતર યાદ કરવાથી ખાદ નીકળે છે, અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું પડે છે. જ્યાં સુધી શરીર છે ત્યાં સુધી પુરુષાર્થ ચાલતો રહેશે. બુદ્ધિ પણ કહે છે - યાદ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. આ યોગબળ થી તમે બાદશાહી પ્રાપ્ત કરો છો. બધાં તો એક જેવું દોડી નથી શકતાં, કાયદો નથી. રેસ માં પણ જરાક એવો ફર્ક પડી જાય છે. નંબરવન, પછી પ્લસ માં આવી જાય છે. અહીંયા પણ બાળકોની રેસ છે. મુખ્ય વાત છે યાદ કરવાની. આ તો સમજો છો અમે પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનીએ છીએ. બાપે ડાયરેક્શન આપ્યું છે, હમણાં પાપ કરવાથી તે સો ગુણ થઈ જશે. ઘણાં છે જે પાપ કરે છે, બતાવતાં નથી. પછી વૃદ્ધિ થતી જાય છે. પછી અંતમાં ફેલ થઈ જાય છે. સંભળાવવામાં શરમ આવે છે. સાચું ન બતાવવાથી પોતાને દગો આપે છે. કોઈ ને ડર લાગે છે - બાબા અમારી આ વાત સાંભળશે તો શું કહેશે. કોઈ તો નાની ભૂલ પણ સંભળાવવા આવી જાય છે. પરંતુ બાબા એમને કહે છે, મોટી-મોટી ભૂલ તો ખૂબ સારા-સારા બાળકો કરે છે. સારા-સારા મહારથીઓ ને પણ માયા છોડતી નથી. માયા પહેલવાનો ને જ ચક્ર માં લાવે છે, આમાં બહાદુર બનવું પડે. જુદું તો ચાલી ન શકે. સાચું બતાવવાથી હલકા થઈ જશો. કેટલું પણ બાબા સમજાવે છે છતાં પણ કંઈ ને કંઈ ચાલતું જ રહે છે. અનેક પ્રકારની વાતો થાય છે. હવે જ્યારે બાપ થી રાજ્ય લેવાનું છે તો બાપ કહે છે કે બુદ્ધિ બીજા તરફ થી હટાવો. આપ બાળકોને હમણાં નોલેજ મળ્યું છે, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું. તમે પોતાનાં જન્મો ને પણ જાણી ગયાં છો. કોઈનો ઉલ્ટો-સુલ્ટો જન્મ થાય છે, આને ડિક્રેડેડ (ખામીયુક્ત) કહેવાય છે. પોતાનાં કર્મો અનુસાર જ એવું થાય છે. બાકી મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ હોય છે. તો બાપ સમજાવે છે કે એક તો પવિત્ર રહેવાનું છે, બીજું જુદું, પાપ કંઈ નથી કરવાનું. નહીં તો ખૂબ નુકશાન થઈ જશે. જુઓ એક થી થોડી ભૂલ થઈ, આવ્યો બાબાની પાસે. બાબા ક્ષમા કરજો. એવું કામ પછી ક્યારે નહીં કરું. બાબાએ કહ્યું આવી ભૂલો ઘણાં થી થાય છે, તમે તો સાચું બતાવો છો, ઘણાં તો સંભળાવતાં પણ નથી. કોઈ-કોઈ ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકીઓ છે, ક્યારેય પણ ક્યાંય બુદ્ધિ જતી નથી. જેમ મુંબઈમાં નિર્મલા ડોક્ટર છે, નંબરવન. બિલકુલ સાફ દિલ, ક્યારેય દિલમાં ઉલ્ટા વિચાર નહીં આવશે એટલે દિલ પર ચઢેલી છે. એવી બીજી પણ બાળકીઓ છે. તો બાપ સમજાવે છે ફક્ત સાચાં દિલ થી બાપ ને યાદ કરો. કર્મ તો કરવાનાં જ છે. બુદ્ધિયોગ બાપ થી લાગ્યો રહે. હાથ કામ તરફ દિલ ચાર તરફ. તે અવસ્થા પાછળની છે. જેનાં માટે જ ગવાય છે - અતીન્દ્રિય સુખ ગોપી ગોપીઓ થી પૂછો જે આ અવસ્થાને પામે છે. જે પાપ કર્મ કરે છે એમની આ અવસ્થા થતી નથી. બાબા સારી રીતે જાણે છે ત્યારે તો ભક્તિમાર્ગ માં પણ સારા કે ખોટા કર્મનું ફળ મળે છે. આપવા વાળા તો બાપ છે ને. જે કોઈને દુઃખ આપશે તો જરૂર દુઃખ ભોગવશે. જેવાં કર્મ કર્યાં છે તો ભોગવવાં જ પડશે. અહીંયા તો બાપ પોતે હાજર છે, સમજાવતાં રહે છે છતાં પણ ગવર્મેન્ટ છે, ધર્મરાજ તો મારાં સાથે થયાં ને. આ સમયે મારા થી કાંઈ પણ છૂપાવો નહીં. એવું નહીં કે બાબા જાણે છે, આપણે શિવબાબા થી દિલની અંદર ક્ષમા લઈએ છીએ, કંઈ પણ ક્ષમા નહીં થશે. પાપ ક્યારેય પણ કોઈનું છુપું રહેશે નહીં. પાપ કરવાથી દિવસ-પ્રતિદિવસ પાપ આત્મા બનતા જાય છે. તકદીર માં નથી તો પછી એવું જ થાય છે. રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જાય છે. એક વખત તો જુદું બોલે છે, સાચું બતાવતા નથી, સમજાય છે આવાં કામ કરતાં જ રહે છે. જુદું ક્યારેય છુપાઈ નથી શકતું. બાપ તો પણ બાળકો ને સમજાવે છે - કખ નો ચોર તે લખ નો ચોર કહેવાય છે એટલે કહેવું જોઈએ ને કે અમારાથી આ દોષ થયો. જ્યારે બાબા પૂછે છે ત્યારે કહે છે ભૂલ થઈ ગઈ, જાતે જ પોતે કેમ નથી બતાવતાં. બાબા જાણે છે ઘણાં બાળકો છુપાવે છે. બાપ ને સંભળાવવા થી શ્રીમત મળશે. ક્યાંય થી ચિઠ્ઠી આવે છે પૂછો શું જવાબ આપવાનો છે. સંભળાવવા થી શ્રીમત મળશે. અનેકોમાં કોઈ ગંદી આદત છે - તો તે છુપાવે છે. કોઈ ને લૌકિક

ઘર થી મળે છે. બાબા કહે ભલે પહેરો તો પછી જવાબદાર બાબા થઈ ગયાં. અવસ્થા જોઈને કોઈને કહું છું યજ્ઞમાં મોકલી દો. તમને બદલી કરીને આપે તો ઠીક છે, નહીં તો તે યાદ રહેશે. બાબા ખૂબ ખબરદાર કરે છે. માર્ગ ખૂબ ઉંચો છે. કદમ-કદમ પર સર્જન ની સલાહ લેવાની છે. બાબા શિક્ષા જ આપશે કે આમ-આમ ચિટ્ટી લખો તો તીર લાગશે, પરંતુ દેહ-અભિમાન અનેકોમાં છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાથી પોતાનું ખાતું ખરાબ કરે છે. શ્રીમત પર ચાલવાથી હર હાલત માં ફાયદો છે. રસ્તો કેટલો સહજ છે. ફક્ત યાદ થી તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. વૃદ્ધ માતાઓનાં માટે કહે છે ફક્ત બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. પ્રજા નથી બનાવતાં તો રાજા રાણી પણ બની નથી શકતાં. છતાં પણ જે છુપાવે છે, એનાથી તો ઊંચ પદ પામી શકે છે. બાપ ની ફરજ છે સમજાવવું. જે પછી એવું ન કહે કે અમને ખબર નહોતી. બાબા બધાં ડાયરેક્શન આપે છે. ભૂલ ને ઝટ બતાવવી જોઈએ. વાંધો નહીં, પછી નહીં કરતાં. આમાં ડરવાની વાત નથી. પ્રેમ થી સમજાવાય છે. બાપ ને બતાવવામાં કલ્યાણ છે. બાપ પુચકાર આપી પ્રેમ થી સમજાવશે. નહીં તો દિલ થી એકદમ નીચે પડે છે. આમની દિલથી પડ્યાં તો શિવબાબાનાં દિલથી પણ પડ્યાં. એવું નહીં કે અમે ડાયરેક્ટ લઈ શકીએ છીએ, કંઈ પણ થશે નહીં. જેટલું સમજાવાય છે - બાપ ને યાદ કરો, એટલી બુદ્ધિ બહાર તરફ ભાગતી રહે છે. આ બધી વાતો બાપ ડાયરેક્ટ બેસી સમજાવે છે, જેનાં પછી શાસ્ત્ર બને છે. આમાં ગીતા જ ભારતનું સર્વોત્તમ શાસ્ત્ર છે. ગવાયેલું પણ છે સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી ગીતા, જે ભગવાને ગાઈ. બાકી બધાં ધર્મ તો પાછળ થી આવે છે. ગીતા થઈ ગઈ માતા-પિતા, બાકી બધાં થયાં બાળકો. ગીતામાં જ ભગવાનુવાય છે. કૃષ્ણ ને તો દૈવી સંપ્રદાય કહેશું. દેવતા તો ફક્ત બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર છે. ભગવાન તો દેવતાઓથી પણ ઊંચ થયાં. બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ત્રણેય ને રચવા વાળા શિવ થયાં. બિલકુલ સ્પષ્ટ છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, એવું તો ક્યારેય કહેતાં નથી કૃષ્ણ દ્વારા સ્થાપના. બ્રહ્માનું રૂપ દેખાડ્યું છે. કોની સ્થાપના? વિષ્ણુપુરી ની. આ ચિત્ર તો દિલમાં છપાઈ જવું જોઈએ. આપણે શિવબાબા થી એમનાં દ્વારા વારસો લઈએ છીએ. બાપ વગર દાદાનો વારસો મળી નથી શકતો. જ્યારે કોઈ પણ મળે છે તો આ બતાવો કે બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મંઝિલ ખૂબ ઊંચી છે એટલે કદમ-કદમ પર સર્જન થી સલાહ લેવાની છે. શ્રીમત પર ચાલવામાં જ ફાયદો છે, બાપ થી કંઈ પણ છુપાવવાનું નથી.
2. દેહ અને દેહધારીઓથી બુદ્ધિ નો યોગ હટાવી એક બાપ થી લગાવવાનો છે. કર્મ કરતાં પણ એક બાપ ની યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- શક્તિઓની કિરણો દ્વારા કમી, કમજોરી રૂપી કચરા ને ભસ્મ કરવા વાળા માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય ભવ જે બાળકો જ્ઞાન સૂર્ય સમાન માસ્ટર સૂર્ય છે તે પોતાની શક્તિઓની કિરણો દ્વારા કોઈ પણ પ્રકારનો કચરો અર્થાત્ કમી કે કમજોરી, સેકન્ડ માં ભસ્મ કરી દે છે. સૂર્ય નું કામ છે કચરા ને એવો ભસ્મ કરી દેવો જે નામ, રૂપ, રંગ સદાનાં માટે સમાપ્ત થઈ જાય. માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય ની દરેક શક્તિ ખૂબ કમાલ કરી શકે છે પરંતુ સમય પર ઉપયોગ કરતા આવડતું હોય. જે સમયે જે શક્તિની આવશ્યકતા હોય તે સમયે તે શક્તિ થી કામ લો અને સર્વની કમજોરીઓ ને ભસ્મ કરો ત્યારે કહેશે માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય.

સ્લોગન :- ગુણમૂર્ત બની પોતાની જીવન રૂપી ફૂલદાનીમાં દિવ્યતા ની સુગંધ ફેલાવો.

“ બેહદનાં વૈરાગી જ સાચાં રાજઋષિ”

આજે બાપદાદા સર્વ રાજઋષિઓની દરબાર ને જોઈ રહ્યાં છે. આખાં કલ્પમાં રાજાઓનો દરબાર અનેક વાર લાગે છે પરંતુ આ રાજઋષિઓ નો દરબાર આ સંગમયુગ પર જ લાગે છે. રાજા પણ છે અને ઋષિ પણ છે. આ વિશેષતા આ સમયની આ દરબાર ની ગવાયેલી છે. એક તરફ રાજાઈ અર્થાત્ સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં અધિકારી અને બીજી તરફ ઋષિ અર્થાત્ બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ વાળા. એક તરફ સર્વ પ્રાપ્તિનાં અધિકારી નો નશો અને બીજી તરફ બેહદનાં વૈરાગ્ય નો અલૌકિક નશો. જેટલું જ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય એટલો જ શ્રેષ્ઠ ત્યાગ. બંનેવ નું બેલેન્સ (સંતુલન). આને કહેવાય છે રાજઋષિ. એવાં રાજઋષિ બાળકોનું બેલેન્સ જોઈ રહ્યાં હતાં. હમણાં-હમણાં અધિકારીપણા નો નશો અને હમણાં-હમણાં વૈરાગ્ય વૃત્તિ નો નશો - આ પ્રેક્ટિસ માં ક્યાં સુધી સ્થિત થઈ શકે છે અર્થાત્ બંને સ્થિતિઓ નો સમાન અભ્યાસ ક્યાં સુધી કરી રહ્યાં છો? આ ચેક કરી રહ્યાં હતાં. નંબરવાર અભ્યાસી તો બધાં બાળકો છે જ. પરંતુ સમય પ્રમાણે આ બંને અભ્યાસ ને હજુ પણ વધારે થી વધારે વધારતાં ચાલો. બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ નો અર્થ જ છે - વૈરાગ્ય અર્થાત્ કિનારો નહીં કરવો, પરંતુ સર્વ પ્રાપ્તિ હોવા છતાં પણ હદનાં આકર્ષણ મન ને કે બુદ્ધિ ને આકર્ષણમાં ન લાવે. બેહદ અર્થાત્ હું સંપૂર્ણ સમ્પન્ન આત્મા બાપ સમાન સદા સર્વ કર્મેન્દ્રિયોની રાજ્ય અધિકારી. આ સુક્ષ્મ શક્તિઓ મન-બુદ્ધિ-સંસ્કાર નાં પણ અધિકારી. સંકલ્પ માત્ર પણ અધીનતા ન હોય. આને કહેવાય છે રાજઋષિ અર્થાત્ બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ. આ જુનું દેહ કે દેહ ની જૂની દુનિયા કે વ્યક્ત ભાવ, વૈભવ નો ભાવ - આ બધાં આકર્ષણો થી સદા અને સહજ દૂર રહેવા વાળા.

જેમ વિજ્ઞાનની શક્તિ ધરણીનાં આકર્ષણ થી પરે કરી લે છે, એમ શાંતી ની શક્તિ આ બધાં હદનાં આકર્ષણો થી દૂર લઈ જાય છે. આને કહેવાય છે સંપૂર્ણ સંપન્ન બાપ સમાન સ્થિતિ. તો એવી સ્થિતિનાં અભ્યાસી બન્યાં છો? સ્થૂળ કર્મેન્દ્રિયો - આ તો ખૂબ મોટી વાત છે. કર્મેન્દ્રિય-જીત બનવું, આ તો પણ સહજ છે. પરંતુ મન-બુદ્ધિ-સંસ્કાર, આ સુક્ષ્મ શક્તિઓ પર વિજયી બનવું - આ સૂક્ષ્મ અભ્યાસ છે. જે સમયે જ સંકલ્પ, જે સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) કરવા ઈચ્છે તે જ સંકલ્પ, તે જ સંસ્કાર સહજ અપનાવી શકે - આને કહેવાય છે સુક્ષ્મ શક્તિઓ પર વિજય અર્થાત્ રાજઋષિ સ્થિતિ. જેમ સ્થૂળ કર્મેન્દ્રિયો ને ઓડર કરો છો કે આ કરો, આ ન કરો. હાથ નીચે કરો, ઉપર કરો, તો ઉપર થઈ જાય છે ને. એમ સંકલ્પ અને સંસ્કાર અને નિર્ણયશક્તિ ‘બુદ્ધિ’ એમ જ ઓડર પર ચાલે. આત્મા અર્થાત્ રાજા, મન ને અર્થાત્ સંકલ્પ શક્તિ ને ઓડર કરે કે હમણાં-હમણાં એકાગ્રચિત થઈ જાઓ, એક સંકલ્પ માં સ્થિત થઈ જાઓ. તો રાજા નો ઓડર એજ ઘડી એજ પ્રકાર થી માનવો. આ છે રાજ-અધિકારી ની નિશાની. એવું નહીં કે ત્રણ ચાર મિનિટ નાં અભ્યાસ પછી મન માને અથવા એકાગ્રતા નાં બદલે હલચલનાં પછી એકાગ્ર બને, આને શું કહેશો? અધિકારી કહેશો? તો એવી ચેકિંગ કરો કારણ કે, પહેલાથી જ સંભળાવ્યું છે કે અંતિમ સમયનાં અંતિમ પરિણામ નો સમય એક સેકન્ડ નો પ્રશ્ન એક જ હશે. આ સુક્ષ્મ શક્તિઓનાં અધિકારી બનવાનો અભ્યાસ જો નહીં હશે અર્થાત્ તમારું મન આપ રાજા નો ઓડર એક ઘડીનાં બદલે ત્રણ ઘડીમાં માને છે તો રાજ્ય અધિકારી કહેવાશો? કે એક સેકન્ડનાં અંતિમ પેપરમાં પાસ થશો? કેટલા માર્ક્સ મળશે?

એમ જ બુદ્ધિ અર્થાત્ નિર્ણય શક્તિ પર પણ અધિકાર હોય અર્થાત્ જે સમય જે પરિસ્થિતિ છે એનાં પ્રમાણે, એજ ઘડી નિર્ણય કરવો - આને કહેશું બુદ્ધિ પર અધિકાર. એવું નહીં કે પરિસ્થિતિ કે સમય વીતી જાય, પછી નિર્ણય થાય કે આ ન થવું જોઈતું હતું, જો આ નિર્ણય કરત તો ખૂબ સારું હોત. તો સમય પર અને યથાર્થ નિર્ણય થવો - આ નિશાની છે રાજ્ય અધિકારી આત્માની. તો ચેક કરો કે આખાં દિવસમાં રાજ્ય અધિકારી અર્થાત્ આ સુક્ષ્મ શક્તિઓ ને પણ ઓડરમાં ચલાવવા વાળા ક્યાં સુધી રહ્યાં? રોજ પોતાનાં કર્મચારીઓ નો દરબાર લગાવો. ચેક કરો કે સ્થૂળ કર્મેન્દ્રિયો કે સુક્ષ્મ શક્તિઓ - આ કર્મચારી કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) માં રહ્યાં કે ન રહ્યાં? હમણાં થી રાજ્ય-અધિકારી બનવાનાં સંસ્કાર અનેક જન્મ રાજ્ય-અધિકારી બનાવશે. સમજ્યાં? આ જ પ્રકારે સંસ્કાર ક્યાંક દગો તો આપતા નથી? આદિ, અનાદિ સંસ્કાર; અનાદિ શુદ્ધ, શ્રેષ્ઠ પાવન સંસ્કાર છે, સર્વગુણ સ્વરૂપ સંસ્કાર છે અને આદિ દેવ આત્માનાં રાજ્ય અધિકારીપણા નાં સંસ્કાર સર્વ પ્રાપ્તિ-સ્વરૂપ નાં સંસ્કાર છે, સમ્પન્ન, સંપૂર્ણ નાં નેયરલ સંસ્કાર છે. તો સંસ્કાર શક્તિનાં ઉપર રાજ્ય અધિકારી અર્થાત્ સદા અનાદિ આદિ સંસ્કાર ઈમર્જ હોય. નેયરલ સંસ્કાર હોય. મધ્ય અર્થાત્ દ્વાપર થી પ્રવેશ થવા વાળા સંસ્કાર પોતાની તરફ આકર્ષિત ન કરે. સંસ્કારોનાં વશ મજબૂર ન બને. જેમ કહો છો ને કે મારા જૂનાં સંસ્કાર છે. હકીકતમાં અનાદિ અને આદિ સંસ્કાર જ જૂનાં છે. આ તો મધ્ય, દ્વાપર થી આવેલાં સંસ્કાર છે. તો જૂનાં સંસ્કાર આદિનાં થયાં કે મધ્યનાં થયાં? કોઈ પણ હદનાં આકર્ષણ નાં સંસ્કાર જો આકર્ષિત કરે છે તો સંસ્કારો પર રાજ્ય અધિકારી કહેશો? રાજ્ય નાં અંદર એક શક્તિ એક કર્મચારી ‘કર્મેન્દ્રિય’ પણ જો ઓડર પર નથી તો તેને સંપૂર્ણ રાજ્ય અધિકારી કહેશો? આપ સર્વ બાળકો ચેલેન્જ (પડકાર) કરો

છો કે અમે એક રાજ્ય, એક ધર્મ, એક મત સ્થાપન કરવા વાળા છીએ. આ ચેલેન્જ બધાં બ્રહ્માકુમાર અને બ્રહ્માકુમારીઓ કરો છો ને; તો તે ક્યારે સ્થાપન થશે? ભવિષ્ય માં સ્થાપન થશે? સ્થાપનાનાં નિમિત્ત કોણ છે? બ્રહ્મા છે કે વિષ્ણુ છે? બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થાય છે ને. જ્યાં બ્રહ્મા છે તો બ્રાહ્મણ પણ સાથે છે જ. બ્રહ્મા દ્વારા અર્થાત્ બ્રાહ્મણો દ્વારા સ્થાપના, તે ક્યારે થશે? સંગમ પર કે સતયુગ માં? ત્યાં તો પાલના હશે ને. બ્રહ્મા કે બ્રાહ્મણો દ્વારા સ્થાપના, આ હમણાં થવાની છે. તો પહેલાં સ્વ નાં રાજ્ય માં જુઓ કે એક રાજ્ય, એક ધર્મ (ધારણા) એક મત છે? જો એક કર્મેન્દ્રિય પણ માયાની બીજી મત પર છે તો એક રાજ્ય, એક મત નહીં કહેશે. તો પહેલાં આ ચેક કરો કે એક રાજ્ય, એક ધર્મ સ્વ નાં રાજ્યમાં સ્થાપન કર્યું છે કે ક્યારેક માયા તખ્ત પર બેસી જાય, ક્યારેક આપ બેસી જાઓ છો? ચેલેન્જ ને પ્રેક્ટિકલમાં લાવ્યાં છો કે નહીં - આ ચેક કરો. આપ ઈચ્છો અનાદિ સંસ્કાર અને ઈમર્જ થઈ જાય મધ્ય નાં સંસ્કાર, તો આ અધિકારીપણું ન થયું ને.

તો રાજઋષિ અર્થાત્ સર્વનાં રાજ્ય અધિકારી. રાજ્ય અધિકારી સદા અને સહજ ત્યારે થશે જ્યારે ઋષિ અર્થાત્ બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિનાં અભ્યાસી હશે. વૈરાગ્ય અર્થાત્ લગાવ નહીં. સદા બાપ નાં પ્રિય. આ પ્યારાપણું જ ન્યારું બનાવે છે. બાપ નાં પ્યારા બની, ન્યારા બની કાર્ય માં આવવું - આને કહેવાય છે બેહદ નાં વૈરાગી. બાપ નાં પ્યારા નથી તો ન્યારા પણ બની નહીં શકે, લગાવ માં આવી જશે. બાપનાં પ્યારા બીજા કોઈ વ્યક્તિ કે વૈભવ નાં પ્યારા હોઈ ન શકે. તે સદા આકર્ષણ થી પરે અર્થાત ન્યારા હશે. આને કહેવાય છે નિર્લેપ સ્થિતિ. કોઈ પણ હદનાં આકર્ષણ નાં લેપ માં આવવા વાળા નહીં. રચના કે સાધનો ને નિર્લેપ થઈને કાર્ય માં લાવશે. એવાં બેહદનાં વૈરાગી, સાચાં રાજઋષિ બન્યાં છો? એવું નહિં વિચારતાં કે ફક્ત એક કે બે કમજોરી રહી ગઈ છે, ફક્ત એક સૂક્ષ્મ શક્તિ કે કર્મેન્દ્રિય કંટ્રોલ માં ઓછી છે, બાકી બધું ઠીક છે. પરંતુ જ્યાં એક પણ કમજોરી છે તો તે માયા નો દરવાજો છે. ભલે નાનો, ભલે મોટો દરવાજો હોય પરંતુ દરવાજો તો છે ને. જો દરવાજો ખૂલ્લો રહી ગયો તો માયાજીત, જગતજીત કેવી રીતે બની શકશે?

એક તરફ એક રાજ્ય, એક ધર્મની સોનેરી દુનિયાનું આહવાન કરી રહ્યાં છો અને સાથે-સાથે પછી કમજોરી અર્થાત્ માયાનું પણ આહવાન કરી રહ્યા છો તો રીઝલ્ટ શું થશે? દુવિધા માં રહી જશો. એટલે આ નાની વાત નહીં સમજો. સમય પડ્યો છે, કરી લઈશું. બીજાઓમાં પણ તો ઘણી ખામી છે, મારામાં તો ફક્ત એક જ વાત છે. બીજા ને જોતાં-જોતાં સ્વયં ન રહી જાઓ. ‘જુઓ બ્રહ્મા બાપ’ કહ્યું છે. ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ કરો) કહેવું છે. સર્વ નાં સહયોગી, સ્નેહી જરૂર બનો, ગુણગ્રાહક જરૂર બનો પરંતુ ફોલો ફાધર. બ્રહ્મા બાપ ની અંતિમ અવસ્થા રાજઋષિ ની જોઈ એટલાં બાળકોનાં પ્યારા હોવાં છતાં પણ, સામે જોવાં છતાં પણ ન્યારાપણું જ જોયું ને. બેહદનાં વૈરાગ્ય - આ જ સ્થિતિ પ્રેક્ટિકલમાં જોઈ. કર્મભોગ હોવાં છતાં પણ કર્મેન્દ્રિય પર અધિકારી બની અર્થાત્ રાજઋષિ બની સંપૂર્ણ સ્થિતિનો અનુભવ કરાવ્યો એટલે કહે છે ફોલો ફાધર. તો પોતાનાં રાજ્ય અધિકારીઓ, રાજ્ય કારોબારીઓ ને સદા જોવાનાં છે. કોઈ પણ રાજ્ય કારોબારી ક્યાંય દગો ન આપે. સમજ્યાં? અરથા.

આજે ભિન્ન-ભિન્ન સ્થાનો થી એક સ્થાન પર પહોંચી ગયાં છે. આને જ નદી સાગર નો મેળો કહેવાય છે. મેળામાં મળવાનું પણ થાય અને માલ પણ મળે છે એટલે બધાં મેળામાં પહોંચી ગયાં છે. નવા બાળકોની સિઝન નું આ લાસ્ટ ગ્રુપ છે. જૂનાં ને પણ નવા ની સાથે તક મળી ગઈ છે. પ્રકૃતિ પણ હમણાં સુધી પ્રેમથી સહયોગ આપી રહી છે. પરંતુ આનો એડવાન્ટેજ (ફાયદો) નહીં લેતાં. નહીં તો પ્રકૃતિ પણ હોશિયાર છે. અરથા.

ચારે બાજુનાં સદા રાજઋષિ બાળકો ને, સદા સ્વ પર રાજ્ય કરવાવાળા સદા વિજયી બની નિર્વિદ્ધ રાજ્ય કારોબાર ચલાવવા વાળા રાજ્ય અધિકારી બાળકો ને, સદા બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિમાં રહેવા વાળા સર્વ ઋષિકુમાર, કુમારીઓ ને, સદા બાપનાં પ્યારા બની ન્યારા થઈ કાર્ય કરવા વાળા ન્યારા અને પ્યારા બાળકો ને, સદા બ્રહ્મા બાબા ને ફોલો કરવા વાળા વફાદાર બાળકો ને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓ થી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

૧) અનેક વખતનાં વિજયી આત્માઓ છીએ, એવો અનુભવ કરો છો? વિજયી બનવું મુશ્કેલ લાગે છે કે સહજ? કારણ કે જે સહજ વાત હોય છે તે સદા થઈ શકે છે, મુશ્કેલ વાત સદા નથી થતી. જે અનેક વખત કાર્ય કરેલું હોય છે, તે સ્વતઃ જ સહજ થઈ જાય છે. ક્યારેય કોઈ નવું કામ કરાય છે તો પહેલાં મુશ્કેલ લાગે છે પરંતુ જ્યારે કરી લેવાય છે તો એજ મુશ્કેલ કામ સહજ લાગે છે. તો આપ સર્વ આ એક વખતનાં વિજયી નથી, અનેક વખત નાં વિજયી છો. અનેક વખત નાં વિજયી અર્થાત્ સદા સહજ વિજય નો અનુભવ કરવા વાળા. જે સહજ વિજયી છે એમને દરેક કદમ માં એવો જ અનુભવ થાય કે આ બધું કાર્ય થયેલું જ છે, દરેક કદમ માં વિજય થયેલ છે. થશે કે નહીં - આ સંકલ્પ પણ ઉઠી ન શકે. જ્યારે નિશ્ચય છે કે અનેક વખત નાં વિજયી છીએ તો થશે કે નહીં થશે- આ

પ્રશ્ન નથી. નિશ્ચયની નિશાની છે નશો અને નશાની નિશાની છે ખુશી. જેમને નશો હશે તે સદા ખુશીમાં રહેશે. હદનાં વિજયી માં પણ કેટલી ખુશી હોય છે. જ્યારે પણ ક્યાંય વિજય પ્રાપ્ત કરે છે, તો વાજ-ગાજ વગાડે છે ને. તો જેમને નિશ્ચય અને નશો છે તો ખુશી જરૂર હશે. તે સદા ખુશીમાં નાચતાં રહેશે. શરીર થી તો કોઈ નાચી શકે છે, કોઈ નથી પણ નાચી શકતું પરંતુ મનમાં ખુશી નું નાચવું - આ તો પથારી પર બીમાર પણ નાચી શકે છે. કોઈ પણ હોય, આ નાચવાનું બધાનાં માટે સહજ છે કારણ કે વિજયી થવું અર્થાત્ સ્વતઃ ખુશી નાં વાજ વગાડવાં. જ્યારે વાજ વાગે છે તો પગ પોતે જ નાચતાં રહે છે. જે નહીં પણ જાણતાં હશે, તે પણ બેઠાં-બેઠાં નાચતાં રહેશે. પગ હલાવશે, ખભા હલાવશે. તો આપ સર્વ અનેક વખત નાં વિજયી છો - આવી ખુશી માં સદા આગળ વધતાં ચલો. દુનિયામાં બધાને આવશ્યકતા જ છે ખુશી ની. ભલે બધી પ્રાપ્તિઓ હોય પરંતુ ખુશીની પ્રાપ્તિ નથી. તો જે અવિનાશી ખુશી ની આવશ્યકતા દુનિયા ને છે, તે ખુશી સદા વહેંચતાં રહો.

૨) પોતાને ભાગ્યવાન સમજી દરેક કદમમાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય નો અનુભવ કરો છો? કારણ કે આ સમયે બાપ ભાગ્યવિધાતા બની ભાગ્ય આપવા માટે આવ્યાં છે. ભાગ્યવિધાતા ભાગ્ય વહેંચી રહ્યાં છે. વહેંચવાનાં સમયે જે જેટલું લેવા ઈચ્છે એટલું લઈ શકે છે. સૌને અધિકાર છે. જે લે, જેટલું લે. તો આવાં સમય પર કેટલું ભાગ્ય બનાવ્યું છે, આ ચેક કરો કારણ કે હમણાં નહીં તો પછી ક્યારેય નહીં એટલે દરેક કદમમાં ભાગ્ય ની લકીર ખેંચવાની કલમ બાપે બધાં બાળકોને આપી છે. કલમ હાથમાં છે અને છુટ છે - જેટલી રેખા ખેંચવા ઈચ્છો એટલી ખેંચી શકો છો. કેટલી સુંદર તક છે! તો સદા આ ભાગ્યવાન સમયનાં મહત્વ ને જાણી એટલું જ જમા કરો છો ને? એવું ન થાય કે ઈચ્છતા તો ખૂબ હતાં પરંતુ કરી ન શક્યાં, કરવું તો ઘણું હતું પરંતુ કર્યું આટલું. આ પોતાનાં પ્રતિ ઉલ્લના (ફરિયાદ) રહી ન જાય. સમજ્યાં? તો સદા ભાગ્યની રેખા શ્રેષ્ઠ બનાવતાં ચાલો અને બીજાઓને પણ આ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનો પરિચય આપતા જાઓ. ‘વાહ મારું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય!’ આજ ખુશી નાં ગીત સદા ગાતાં રહો.

૩) સદા પોતાને સ્વદર્શન-ચક્રધારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ અનુભવ કરો છો? સ્વદર્શન-ચક્ર અર્થાત્ સદા માયાનાં અનેક ચક્રો થી છોડાવવા વાળું. સ્વદર્શન-ચક્ર સદાનાં માટે ચક્રવર્તી રાજ્ય ભાગ્યનું અધિકારી બનાવી દે છે. આ સ્વદર્શન-ચક્ર નું જ્ઞાન આ સંગમયુગ પર જ પ્રાપ્ત થાય છે. બ્રાહ્મણ આત્માઓ છો, એટલે સ્વદર્શન-ચક્રધારી છો. બ્રાહ્મણો ને સદા ચોટી પર દેખાડે છે. ચોટી અર્થાત ઊંચા. બ્રાહ્મણ અર્થાત્ સદા શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવા વાળા, બ્રાહ્મણ અર્થાત્ સદા શ્રેષ્ઠ ધર્મ (ધારણાઓ) માં રહેવા વાળા - એવાં બ્રાહ્મણ છો ને? નામધારી બ્રાહ્મણ નહીં, કામ કરાવવા વાળા બ્રાહ્મણ કારણ કે બ્રાહ્મણોનું હમણાં અંતમાં પણ કેટલું નામ છે! આપ સાચાં બ્રાહ્મણો નું જ યાદગાર હમણાં સુધી ચાલી રહ્યું છે. કોઈ પણ શ્રેષ્ઠ કામ હશે તો બ્રાહ્મણોને જ બોલાવશે કારણ કે બ્રાહ્મણ જ એટલાં શ્રેષ્ઠ છે. તો ક્યા સમયે એટલાં શ્રેષ્ઠ બન્યાં છો? હમણાં બન્યા છો, એટલે હમણાં સુધી પણ શ્રેષ્ઠ કાર્યનું યાદગાર ચાલી આવી રહ્યું છે. દરેક સંકલ્પ, દરેક બોલ, દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ કરવા વાળા, એવાં સ્વદર્શન-ચક્રધારી શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ છીએ - સદા આ જ સ્મૃતિ માં રહો. અરજી.

વરદાન :- પોતાનાં પૂજન ને સ્મૃતિ માં રાખી દરેક કર્મ પૂજનીય બનાવવા વાળા પરમ પૂજ્ય ભવ આપ બાળકોની દરેક શક્તિનું પૂજન દેવી-દેવતાઓનાં રૂપમાં થાય છે. સૂર્ય દેવતા, વાયુ દેવતા, પૃથ્વી દેવી... એમ જ નિર્ભયતા ની શક્તિ નું પૂજન કાળી દેવીનાં રૂપમાં છે, સામનો કરવાની શક્તિ નું પૂજન દુર્ગાનાં રૂપમાં છે. સંતુષ્ટ રહેવા અને કરવાની શક્તિ નું પૂજન સંતોષી માતાનાં રૂપમાં છે. વાયુ સમાન હલકા બનવાની શક્તિ નું પૂજન પવનપુત્ર નાં રૂપમાં છે. તો પોતાનાં આ પૂજન ને સ્મૃતિમાં રાખી દરેક કર્મ પૂજનીય બનાવો ત્યારે પરમ પૂજ્ય બનશો.

સ્વોગન :- જીવન માં સંતુષ્ટતા અને સરળતા નું સંતુલન રાખવું જ સૌથી મોટી વિશેષતા છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે રુપ વસંત છો , તમારા મુખથી સદૈવ જ્ઞાન રત્ન જ નીકળવાં જોઈએ , જ્યારે પણ નવું કોઈ આવે તો તેમને બાપ નો પરિચય આપો”

પ્રશ્ન :- પોતાની અવસ્થા ને એકરસ બનાવવાનું સાધન કયું છે?

ઉત્તર :- સંગ ની સંભાળ કરો તો અવસ્થા એકરસ બનતી જશે. હંમેશા સારા સર્વિસેબલ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નો સંગ કરવો જોઈએ. જો કોઈ જ્ઞાન અને યોગનાં સિવાય ઉલ્ટી વાતો કરે છે, મુખ થી રત્નોનાં બદલે પથ્થર નીકાળે છે તો તેમનાં સંગ થી હંમેશા સાવધાન રહેવું જોઈએ.

ગીત :- રાત કે રાહી ...

ઓમ શાંતિ ! જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન. આને કહેશું અલ્ફ અને બે. બાપ જ્ઞાન આપે છે અલ્ફ અને બે નું. દિલ્હીમાં વિજ્ઞાન ભવન છે પરંતુ તે કોઈ અર્થ નથી જાણતાં. આપ બાળકો જાણો છો જ્ઞાન અને યોગ. યોગ થી આપણે પવિત્ર બનીએ છીએ, જ્ઞાન થી આપણું વસ્ત્ર રંગાય છે. આપણે આખા ચક્રને જાણી જઈએ છીએ. યોગ ની યાત્રા માટે પણ આ જ્ઞાન મળે છે. તેઓ કોઈ યોગનાં માટે જ્ઞાન નથી આપતાં. તેઓ તો સ્થૂળ માં ડ્રિલ (કસરત) વગેરે શીખવાડે છે. આ છે સૂક્ષ્મ અને મૂળ વાત. ગીત પણ તેનાથી સબંધ રાખે છે. બાપ કહે છે હું બાળકો, હું મૂળવતન નાં રાહી, પતિત-પાવન બાપ જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. એ જ બધાને રસ્તો બતાવશે ઘરે જવાનો. તમારી પાસે મનુષ્ય આવે છે સમજવા માટે. કોની પાસે આવે છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓની પાસે આવે છે તો તમારે એમને પૂછવું જોઈએ - તમે કોની પાસે આવ્યાં છો? મનુષ્ય સાધુ સંત મહાત્માની પાસે જાય છે. તેમનું નામ પણ હોય છે - ક્લાણ મહાત્મા જી. અહીંયા તો નામ જ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારી. બી.કે. તો અનેક છે. તમારે પૂછવાનું છે - કોની પાસે આવ્યાં છો? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તમારા શું લાગે છે? તે તો બધાનાં બાપ થયાં ને. કોઈ કહે છે તમારા મહાત્મા જી, ગુરુજી નાં દર્શન કરીએ. બોલો, તમે ગુરુ કેવી રીતે કહો છો. નામ જ રાખેલું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી તો એ બાપ થયાં ને, ન કે ગુરુ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારી એટલે જ તેમનાં કોઈ બાપ છે. એ તો તમારા પણ બાપ થયાં. બોલો, અમે બી.કે નાં બાપ થી મળવા ઈચ્છીએ છીએ. પ્રજાપિતા નું નામ ક્યારેય સાંભળ્યું છે? આટલાં બાળકો અને બાળકીઓ છે. બાપ ની ખબર પડે ત્યારે સમજે બેહદનાં બાપ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં પણ જરૂર કોઈ બાપ હશે. તો કોઈ પણ આવે એમને પૂછવાનું છે કોની પાસે આવ્યાં છો? બોર્ડ પર શું લખેલું છે? જ્યારે કે આટલાં અસંખ્ય સેવાકેન્દ્રો છે. બ્રહ્માકુમાર કુમારી આટલાં છે તો જરૂર બાપ હશે. ગુરુ હોઈ ન શકે. પહેલાં તો આ બુદ્ધિ થી નીકળે, સમજે કે આ ઘર છે, કોઈ ફેમિલી (પરિવાર) માં આવ્યો છું. અમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન છીએ તો જરૂર તમે પણ હશો. સારું તે બ્રહ્મા પછી કોનો બાળક છે? બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નાં રચયિતા તો પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. એ છે જ બિંદૂ. એમનું નામ છે શિવ. એ આપણા દાદા છે. તમારી આત્મા પણ તેમની સંતાન છે. બ્રહ્માનાં તમે પણ સંતાન છો. તો તમે એવું કહો કે અમે બાપદાદા થી મળવા ઈચ્છીએ છીએ. તેમને એવું સમજાવવું જોઈએ જે તેમની બુદ્ધિ ચાલી જાય બાપ ની તરફ. સમજે હું કોની પાસે આવ્યો છું. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અમારા બાપ છે. એ છે બધી આત્માઓનાં બાપ. તો પહેલાં આ સમજો અમે કોની પાસે આવ્યાં છીએ. એવી યુક્તિ થી સમજાવાનું છે જે તેમને ખબર પડે કે આ શિવબાબા ની સંતાન છે. આ એક ફેમિલી છે. તેમને બાપ અને દાદા નો પરિચય થઈ જાય. તમે સમજાવી શકો છો - સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા નિરાકાર બાપ છે. એ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. એમને બધાં પોકારે છે. જુવો છો ને - કેટલાં બાળકો છે જે આવી ને બાપ થી વારસો લે છે. પહેલાં તેમને બાપ નો પરિચય મળે ત્યારે સમજે અમે બાપદાદા થી મળવા આવ્યાં છીએ. બોલો, અમે એમને બાપદાદા કહીએ છીએ. નોલેજકુલ, પતિત-પાવન એ શિવબાબા છે ને. પછી સમજાવવું જોઈએ - ભગવાન સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા નિરાકાર છે, એ જ્ઞાનનાં સાગર છે. બ્રહ્મા દ્વારા બેહદ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તો તે સમજે આ બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ શિવબાબા ની સંતાન છે, એજ બધાનાં બાપ છે. ભગવાન એક છે. એજ આદિ સનાતન દેવી દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. એ સ્વર્ગનાં રચયિતા, સર્વનાં બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે અર્થાત્ ત્રિકાળદર્શી બનાવે છે. જે પણ જુઓ - સમજવા લાયક છે તો તેમને આ સમજાવવું જોઈએ. પહેલાં તો પૂછો - તમારા બાપ કેટલાં છે? લૌકિક અને પારલૌકિક. બાપ તો સર્વવ્યાપી હોઈ ન શકે. લૌકિક બાપ થી આ વારસો મળે છે, પારલૌકિક થી આ વારસો મળે છે. પછી એમને સર્વવ્યાપી કેવી રીતે કહી શકો છો. આ અક્ષર નોંધ કરી ધારણ કરો. આ સમજાવવું જરૂર પડે છે. સમજવા વાળા તમે થયાં. આ ઘર છે, અમારા ગુરુ નથી. જુઓ છો આ બધાં બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ છે. વારસો અમને નિરાકાર શિવબાબા જ આપે છે જે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. બ્રહ્મા ને સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા પતિત-પાવન લિબરેટર (મુક્તિદાતા) નથી કહેવાતું. આ શિવબાબા ની જ મહિમા છે જે પણ આવે તેમને આ જ સમજાવો કે આ સર્વનાં બાપદાદા છે. એ જ

બાપ સ્વર્ગનાં રચયિતા છે. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરે છે. આવી રીતે તમે કોઈને પણ સમજાવશો તો પછી બાપની પાસે આવવાની દરકાર જ નહીં રહેશે. તે તો દેવાયેલાં છે, કહેશે ગુરુજી નાં દર્શન કરીએ... ભક્તિમાર્ગ માં ગુરુની ખૂબ મહિમા કરે છે. વેદ-શાસ્ત્ર યાત્રા વગેરે બધું ગુરુ જ શીખવાડે છે. તમારે સમજાવવાનું છે મનુષ્ય ગુરુ હોઈ ન શકે. આપણે બ્રહ્માને પણ ગુરુ નથી કહેતાં. સતગુરુ એક છે. કોઈ મનુષ્ય જ્ઞાનનાં સાગર હોઈ ન શકે. તે બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર વાંચવા વાળા. તેમને શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન કહેવાય છે, જેને ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન) કહે છે. અહીંયા આપણને જ્ઞાન સાગર બાપ ભણાવે છે. આ સ્પ્રીચ્યુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન) છે. જ્ઞાનસાગર બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ને નથી કહી શકાતું, તો મનુષ્ય ને કેવી રીતે કહી શકાય. જ્ઞાનની ઓથોરિટી મનુષ્ય હોઈ ન શકે. શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી પણ પરમપિતા પરમાત્મા ને કહેવાય છે. દેખાડે છે, પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા બધાં વેદો શાસ્ત્રો નો સાર આમનાં દ્વારા સમજાવે છે. બાપ કહે છે મને કોઈ જાણતું જ નથી તો વારસો ક્યાંથી મળે. બેહદ નો વારસો બેહદનાં બાપ દ્વારા જ મળે છે. હવે આ બાબા શું કરી રહ્યાં છે? આ હોળી અને ધુળેટી છે ને. જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન અક્ષર ફક્ત બે છે. મનમનાભવ નું પણ જ્ઞાન આપે છે. મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. તો આ જ્ઞાન વિજ્ઞાન છે - હોળી અને ધુળેટી, મનુષ્યો માં જ્ઞાન ન હોવાનાં કારણે તે તો એકબીજા નાં મુખમાં ધૂળ નાખે છે. છે પણ એવાં. ગતિ સદ્ગતિ કોઈની પણ થતી નથી. ધૂળ જ મુખમાં નાખે છે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર કોઈને પણ છે નહીં. દંતકથાઓ સાંભળતાં આવ્યાં છે. આને કહેવાય છે બ્લાઈન્ડ ફેથ (અંધવિશ્વાસ).

હમણાં આપ આત્માઓ ને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. આપ બાળકોએ બાપ થી વારસાની પ્રાપ્તિનાં માટે સલાહ આપવાની છે તો તેમને ખબર પડે. આ વારસો લઈ રહ્યાં છીએ બ્રહ્મા દ્વારા બીજા કોઈ દ્વારા મળી નથી શકતો. બધાં સેવાકેન્દ્રો પર નામ લખેલું છે - પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ. જો ગીતા પાઠશાળા લખે તો કોમન (સાધારણ) વાત થઈ જાય છે. હવે તમે પણ બી.કે. લખો ત્યારે તો બાપ નો પરિચય આપી શકો. મનુષ્ય બી.કે. નામ સાંભળીને ડરી જાય છે એટલે ગીતા પાઠશાળા નામ લખે છે. પરંતુ આમાં ડરવાની કોઈ વાત નથી. બોલો આ ઘર છે. તમે જાણો છો કોના ઘરે આવ્યાં છો? તે બધાનાં બાપ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. ભારતવાસી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને માને છે. ક્રિશ્ચિયન પણ સમજે છે આદિ દેવ થઈને ગયાં છે, જેમની આ મનુષ્ય વંશાવલી છે. બાકી તે માનશે તો પોતાનાં કાઈસ્ટ ને જ, કાઈસ્ટ ને, બુદ્ધ ને ફાધર (પિતા) સમજે છે. વંશજ છે ને. અસલ માં બાપે બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી છે. તે થઈ ગયાં ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. તે કહે અમે તમારા બાપ થી મળવા ઈચ્છીએ છીએ. બોલો, વારસો શિવબાબા થી મળે છે, ન કે બ્રહ્મા બાબા થી. તમારા બાપ કોણ છે? ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે? આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કોણે કરી? બાપ નામ કહેવાથી સમજશે આ બધાં બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ શિવબાબાની સંતાન છે. વારસો મળે છે શિવ થી બ્રહ્મા દ્વારા ગતિ કે સદ્ગતિ નો. એ આ સમયે આપણને જીવનમુક્તિ આપી રહ્યાં છે. બાકી બધાં મુક્તિમાં ચાલ્યાં જશે. આ જ્ઞાન આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. કોઈ પણ આવે તો તેમને સમજાવો, કોને મળવાં ઈચ્છો છો? એ તો અમારા પણ અને તમારા પણ બાપ છે. ગુરુ ગોસાઈ તો છે જ નહીં. આ તો તમે સમજો છો. જેમકે હોળી ધુળેટી કરાવો છો. નહીં તો હોળી ધુળેટી નો કોઈ અર્થ નથી નીકળતો. જ્ઞાન થી વસ્ત્ર રંગો છો. આત્મા આ વસ્ત્ર ની અંદર છે. આ પવિત્ર બનવાથી શરીર પણ પવિત્ર મળશે. આ તો પવિત્ર શરીર છે નહીં. આ ખલાસ થઈ જવાનું છે. ગંગા સ્નાન શરીરને કરાવે છે પરંતુ પતિત-પાવન બાપનાં સિવાય કોઈ છે નહીં. પતિત આત્મા અને છે તો આત્મા પાણી નાં સ્નાન થી પાવન થઈ નથી સકતી. આ કોઈને ખબર નથી. તે તો આત્મા સો પરમાત્મા કહી દે છે. આત્મા નિર્લેપ છે. હમણાં જે સેન્સીબલ (સમજદાર) અને છે, તે જ ધારણ કરી અને કરાવી શકે છે. જે બાળકોનાં મુખ થી સદૈવ રત્ન જ નીકળે, તેમને રુપ-વસંત કહેવાય છે. સિવાય જ્ઞાન-વિજ્ઞાન નાં બાકી આપસમાં કાંઈ પણ લેણ-દેણ કરે છે એટલે પથ્થર જ મારે છે. સર્વિસનાં (સેવા) બદલે ડિસસર્વિસ (કુસેવા) કરે છે. ૬૩ જન્મ એકબીજા ને પથ્થર મારતાં આવ્યાં. હવે બાપ કહે છે તમારે જ્ઞાન-વિજ્ઞાન ની વાતો કરી દિલને ખુશ કરવાનું છે. ઝરમુઈ ઝગમુઈ ની વાતો સાંભળવી ન જોઈએ. આ જ્ઞાન છે ને. પથ્થર તો આખી દુનિયા એકબીજા ને મારે છે. આપ બાળકો તો રુપ-વસંત છો. તમારે જ્ઞાન-વિજ્ઞાનનાં સિવાય ન કાંઈ સાંભળવાનું છે, ન સંભળાવવાનું છે. જે ઉલટી વાતો કરે છે તેમનો સંગ જ ખરાબ છે. જે ખૂબ સર્વિસ કરવા વાળા છે, તેમનો સંગ તારે... કોઈ બ્રાહ્મણ રુપ વસંત છે, કોઈ બ્રાહ્મણ બનીને પછી ઉલટી-સુલટી વાતો કરે છે. એવાં નો સંગ ન કરવો જોઈએ વધારે જ નુકશાન કરી દેશે. બાબા વારંવાર સાવધાની આપે છે. ઉલટી-સુલટી વાતો એકબીજા થી ક્યારેય નહીં કરો. નહીં તો પોતાનું પણ સત્યાનાશ, બીજાનું પણ સત્યાનાશ કરી દે છે તો પછી પદ ભ્રષ્ટ થઈ પડે છે. બાબા કેટલું સહજ સંભળાવે છે. શોખ હોવો જોઈએ, બાબા અમે જઈને અનેકો ને આ નોલેજ આપીએ છીએ. એ જ બાપ નાં સાચાં બાળકો છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકોની બાપ પણ મહિમા કરે છે. તેમનો સંગ કરવો જોઈએ. કોણ સારા વિદ્યાર્થીનો સંગ રાખે છે, બાબા થી પૂછો તો બતાવી શકે છે, કોનો સંગ કરવો જોઈએ. કોણ બાબાનાં દિલ પર ચઢેલાં છે, તે ઝટ બતાવશે. સર્વિસ કરવા વાળાનો બાબા ને પણ રિગાર્ડ છે. કોઈ-કોઈ તો સર્વિસ પણ નથી કરી શકતાં. એવો અનેકો ને ખરાબ સંગ મળવાથી અવસ્થા નીચે ઉપર થઈ જાય છે. હાં કોઈ સ્થૂળ સર્વિસમાં સારા છે, તે પણ સારો વારસો પામી લે છે. અલ્ફ અને બે સમજાવું તો ખૂબ સહજ છે. કોઈને પણ ફક્ત બોલો - બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો. બસ, અક્ષર જ બે છે - અલ્ફ અને બે. આ તો બિલકુલ સહજ

છે. કોઈ પણ આવે તો તેમને ફક્ત કહો - બાબાનું ફરમાન છે મામેકમ્ યાદ કરો, બસ. સૌથી મોટી ખાતરી આ છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમને સ્વર્ગ નો વારસો મળી જશે. દરેક સેવાકેન્દ્ર માં એવાં નંબરવાર છે, કોઈ તો વિસ્તારમાં સમજાવી શકે છે. નથી સમજાવી શકતાં છે તો ફક્ત આ બતાવો. કલ્પ પહેલાં પણ બાપે કહ્યું હતું કે મામેકમ્ યાદ કરો બીજા કોઈ પણ દેહધારી દેવતા વગેરે ને પણ યાદ નહીં કરો. બાકી ઝરમુઈ ઝગમુઈ, ફલાણા આવું કહે છે, આ કરે છે... કોઈ પણ નહીં કરો. આ બાબાએ તમને હોળી અને ધુળેટી રમાડી. બાકી રંગ વગેરે લગાવવો તો આસુરી મનુષ્યો નું કામ છે. કોઈ કોઈની ગ્લાની બેસી સંભળાવે તો ન સાંભળવી જોઈએ. બાબા કેટલી સારી વાતો સંભળાવે છે - મનમનાભવ, મધ્યાજ્ઞ ભવ. કોઈ પણ આવે તો તેમને સમજાવો - શિવબાબા સર્વનાં બાપ છે, એ તો કહે છે મને યાદ કરો તો સ્વર્ગ નો વારસો મળશે. ગીતાનાં ભગવાન પણ એ છે. મોત સામે ઉભું છે. તો આપ બાળકો નું કામ છે સર્વિસ કરવી. બાપની યાદ અપાવવી. આ છે મહાન મંત્ર, જેનાથી રાજધાની નું તિલક મળી જશે. કેટલી સહજ વાત છે બાપ ને યાદ કરો અને કરાવો તો બેડો પાર થઈ જશે. અરહા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સેન્સીબલ (સમજદાર) બની બધાં ને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નીકાળી ડિસસર્વિસ નથી કરવાની. જ્ઞાન-યોગ નાં સિવાય બીજી કોઈ ચર્યા નથી કરવાની.
2. જે રુપ-વસંત છે, સર્વિસેબલ છે તેમનો જ સંગ કરવાનો છે. જે ઉલટી-સુલટી વાતો સંભળાવે તેમનો સંગ નથી કરવાનો.

વરદાન :- પરતંત્રતા નાં બંધન ને સમાપ્ત કરી સાચી સ્વતંત્રતા નો અનુભવ કરવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિવાન ભવ વિશ્વ ને સર્વ શક્તિઓનું દાન આપવા માટે સ્વતંત્ર આત્મા બનો. સૌથી પહેલી સ્વતંત્રતા જૂની દેહ નાં અંદરનાં સંબંધ થી હોય કારણ કે દેહની પરતંત્રતા અનેક બંધનો માં ન ઈચ્છતાં પણ બાંધી દે છે. પરતંત્રતા હંમેશા નીચેની તરફ લઈ જાય છે. હેરાનગતિ કે નીરસ સ્થિતિનો અનુભવ કરાવે છે. તેમને કોઈ પણ સહારો સ્પષ્ટ દેખાતો નથી. ન દુઃખ નો અનુભવ, ન ખુશી નો અનુભવ, ચક્રવાત માં હોય છે. એટલે માસ્ટર સર્વશક્તિવાન બની સર્વ બંધનો થી મુક્ત બનો, પોતાનો સાચો સ્વતંત્રતા દિવસ મનાવો.

સ્વોગન :- પરમાત્મ મિલન માં સર્વ પ્રાપ્તિઓની મૌજ નો અનુભવ કરી સંતુષ્ટ આત્મા બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે શ્રીમત પર તત્વો સહિત આખી દુનિયા ને પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે , બધાને સુખ અને શાંતિ નો રસ્તો બતાવવાનો છે”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો પોતાનાં દેહને પણ ભૂલવાનો પુરુષાર્થ કરો છો એટલે તમને કઈ વસ્તુની દરકાર નથી?

ઉત્તર :- ચિત્રો ની. જ્યારે આ ચિત્ર (દેહ) જ ભૂલવાનું છે તો તે ચિત્રોની શું દરકાર છે. સ્વયં ને આત્મા સમજી વિદેહી બાપ ને અને સ્વીટ હોમ ને યાદ કરો. આ ચિત્ર તો છે નાનાં બાળકોનાં માટે અર્થાત્ નવાં નાં માટે. તમારે તો યાદમાં રહેવાનું છે અને બધાને યાદ કરાવવાનું છે. ધંધો વગેરે કરતાં સતોપ્રધાન બનવા માટે યાદમાં જ રહેવાનો અભ્યાસ કરો.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હું...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકોએ આ અક્ષર સાંભળ્યાં અને તરત જ ખુશીમાં રોમાંચ ઉભાં થઈ ગઈ ગયાં હશે. બાળકો જાણે છે અહીંયા આવ્યાં છીએ પોતાનું સૌભાગ્ય, સ્વર્ગની તકદીર લેવાં. આવું બીજે ક્યાંય પણ નહીં કલેશે. તમે જાણો છો આપણે બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ અર્થાત્ સ્વર્ગ બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. ફક્ત સ્વર્ગવાસી બનવાનો નહીં પરંતુ સ્વર્ગ માં ઉંચ થી ઉંચ પદ પામવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. સ્વર્ગનો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા બાપ આપણ ને ભણાવી રહ્યાં છે. આ પણ બાળકોને નશો ચઢવો જોઈએ. ભક્તિ હવે ખતમ થવાની છે. કહેવાય છે ભગવાન ભક્તો નો ઉદ્ધાર કરવા આવે છે કારણ કે રાવણ ની જંજીરો માં ફસાયેલાં છે. અનેક મનુષ્યોની અનેક મતો છે. તમે તો જાણી ગયાં છો. સૃષ્ટિ નું ચક્ર આ અનાદિ ખેલ બનેલો છે. આ પણ ભારતવાસી સમજે છે, બરાબર અમે પ્રાચીન નવી દુનિયાનાં વાસી હતાં, હવે જૂની દુનિયાનાં વાસી બન્યાં છીએ. બાપે સ્વર્ગ નવી દુનિયા બનાવી, રાવણએ પછી નર્ક બનાવ્યું છે. બાપદાદા ની મત પર તમે હવે પોતાનાં માટે નવી દુનિયા બનાવી રહ્યાં છો. નવી દુનિયાનાં માટે ભણી રહ્યાં છો. કોણ ભણાવે છે? જ્ઞાનનાં સાગર, પતિત-પાવન જેમની મહિમા છે. એકનાં સિવાય બીજા કોઈની મહિમા નથી ગવાતી. એ જ પતિત-પાવન છે. આપણે બધાં પતિત છીએ. પાવન દુનિયાની યાદ કોઈને નથી. હમાણાં તમે જાણો છો બરાબર પ હજાર વર્ષ પહેલાં પાવન દુનિયા હતી. આ ભારત જ હતું. બાકી બધાં ધર્મ શાંતિ માં હતાં. આપણે ભારતવાસી સુખધામ માં હતાં. મનુષ્ય શાંતિ ઈચ્છે છે પરંતુ અહીંયા તો કોઈ શાંત રહી ન શકે. આ કોઈ શાંતિધામ નથી. શાંતિધામ છે નિરાકારી દુનિયા, જ્યાંથી આપણે આવીએ છીએ. બાકી સતયુગ છે સુખધામ, તેને શાંતિધામ નહીં કહેશું. ત્યાં તમે પવિત્રતા-સુખ-શાંતિ માં રહો છો. કોઈ હંગામા નથી હોતાં. ઘરમાં બાળકો ઝઘડો વગેરે કરે છે તો તેમને કહેવાય છે શાંત રહો. તો બાપ કહે છે તમે આત્માઓ તે શાંતિ દેશ નાં હતાં. હવે ઝઘડાળું દેશમાં આવીને બેઠાં છો. આ વાત તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે બાપ દ્વારા ફરીથી ઉંચ થી ઉંચ પદ પામવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. આ સ્કુલ કોઈ ઓછી થોડી છે. ગોડફાધર ની યુનિવર્સિટી (પરમાત્માનું વિશ્વવિદ્યાલય) છે. આખી દુનિયામાં આ મોટામાં મોટી યુનિવર્સિટી છે. આમાં બધાં બાપ થી શાંતિ અને સુખ નો વારસો પામે છે. સિવાય એક બાપ નાં બીજા કોઈની મહિમા નથી. બ્રહ્માની મહિમા થોડી છે? બાપ જ આ સમયે આવીને વારસો આપે છે. પછી તો સુખ જ સુખ છે. સુખ-શાંતિ આપવા વાળા એક બાપ છે. એમની જ મહિમા છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈની મહિમા હોતી નથી. ત્યાં તો રાજધાની ચાલતી રહે છે. તમે વારસો પામી લો છો, બાકી બધાં શાંતિધામ માં રહે છે. મહિમા કોઈ ની નથી. ભલે ક્રાઈસ્ટ ધર્મ સ્થાપન કરે છે, તે તો કરવાનાં જ છે. ધર્મ સ્થાપન કરે છે છતાં પણ નીચે ઉતરતાં જાય છે. મહિમા શું થઈ? મહિમા ફક્ત એક ની જ છે, જેમને પતિત-પાવન લિબરેટર કહી બોલાવે છે. એવું તો નહીં તેમને ક્રાઈસ્ટ બુદ્ધ વગેરે યાદ આવતાં હશે. યાદ છતાં પણ એકને કરે છે ઓ ગોડ ફાધર. સતયુગમાં તો કોઈની મહિમા હોતી નથી. પાછળ આ ધર્મ શરૂ થાય છે તો બાપ ની મહિમા ગાય છે અને ભક્તિ શરૂ થાય છે. ડ્રામા કેવી રીતે બનેલો છે. કેવી રીતે ચક્ર ફરે છે તો જે બાપનાં બાળકો બન્યાં છે, એ જ જાણે છે. બાપ છે રચતા. નવી સૃષ્ટિ રચે છે સ્વર્ગ. પરંતુ બધાં તો સ્વર્ગમાં આવી નથી શકતાં. ડ્રામા નાં રહસ્ય ને પણ સમજવાનું છે. બાપ થી સુખ નો વારસો મળે છે. આ સમયે બધાં દુઃખી છે. બધાએ પાછું જવાનું છે પછી આવશું સુખ માં. આપ બાળકોને ખૂબ સરસ પાર્ટ મળેલો છે. જે બાપની આટલી મહિમા છે એ હવે આવી ને સમ્મુખ બેઠેલા છે અને બાળકો ને સમજાવે છે. બધાં બાળકો છે ને. બાપ તો એવર હેપ્પી (સદાખુશ) છે. હકીકત માં બાપ માટે આ કહી ન શકાય. જો એ હેપ્પી બને તો અનહેપ્પી પણ બનવું પડે. બાબા તો આ બધાથી ન્યારા છે. જે બાપની મહિમા છે એ જ આ સમયે તમારી મહિમા છે પછી ભવિષ્ય માં તમારી મહિમા અલગ હશે. જેમ બાપ જ્ઞાનનાં સાગર છે, તમે પણ છો. તમારી બુદ્ધિ માં સૃષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન છે. જાણો છો બાપ સુખનાં સાગર છે, એમનાથી અથાહ સુખ મળે છે. આ સમય તમે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. બાપ બાળકો ને હમાણાં શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડી રહ્યાં છે. જેમ આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે, આમણે જરૂર આગળ

જન્મમાં સારા કર્મ કર્યા છે જે આ પદ પામ્યું છે. દુનિયામાં આ કોઈ સમજતું નથી કે આમણે રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું?

બાપ કહે છે આપ બાળકો હવે આ બની રહ્યાં છો. તમારી બુદ્ધિમાં આવે છે અમે આ હતાં પછી આ બનીએ છીએ. બાપ બેસી કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ સમજાવે છે જેનાથી આપણે આ બનીએ છીએ. શ્રીમત આપે છે તો શ્રીમત જાણવી જોઈએ ને. શ્રીમત થી આખી દુનિયા તત્વો વગેરે બધાને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. સતયુગ માં બધાં શ્રેષ્ઠ હતાં. ત્યાં કોઈ હંગામા કે તોફાન વગેરે હોતા નથી. ન વધારે ઠંડી, ન ગરમી. વસંતઋતુ હોય છે. ત્યાં તમે કેટલાં સુખી રહો છો. તે લોકો ગાયે પણ છે ખુદા બહિષ્ત અથવા હેવન સ્થાપન કરે છે. તો આમાં ઉંચ પદ પામવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. હંમેશા ગવાયેલું છે ફોલો મધર ફાધર (માત-પિતાનું અનુસરણ કરો). બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. અને પછી ફાધરની સાથે આપણે આત્માઓ સાથે જઈશું. શ્રીમત પર ચાલીને દરેક ને રસ્તો બતાવવાનો છે.

બેહદનાં બાપ છે સ્વર્ગનાં રચતા. હમણાં તો હેલ (નરક) છે. જરૂર હેલ માં હેવન (સ્વર્ગ) નો વારસો આપ્યો હશે. હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થાય છે પછી આપણે પહેલો જન્મ સ્વર્ગમાં લેવાનો છે. તમારું લક્ષ્ય-હેતુ સામે ઉભું છે. આ બનવાનું છે. આપણે જ લક્ષ્મી-નારાયણ બનીએ છીએ, હકીકત માં આ ચિત્રો ની દરકાર નથી. જે કાચાં છે, ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે, એટલે ચિત્ર રખાય છે. કોઈ કૃષ્ણનું ચિત્ર રાખે છે. કૃષ્ણ ને જોયા વગર યાદ નથી કરી શકતાં. બધાની બુદ્ધિ માં ચિત્ર તો હોય છે. તમારે કોઈ ચિત્ર લગાવવાની દરકાર નથી. તમે પોતાને આત્મા સમજો છો, તમારે પોતાનું ચિત્ર પણ ભૂલવાનું છે. દેહ સહિત બધાં સંબંધ ભૂલી જવાનાં છે. બાપ કહે છે તમે છો આશિક, એક માશૂકનાં. માશૂક બાપ કહે છે મને યાદ કરતાં રહો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. એવી અવસ્થા રહે જે શરીર, જે સમયે છૂટે તો સમજે અમે આ જૂની દુનિયાને છોડી હવે બાપની પાસે જઈએ છીએ. ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં હવે જવાનું છે. બાબા એ ફરમાન કર્યું છે મને યાદ કરો. બસ બાપ અને સ્વીટ હોમ ને યાદ કરો. બુદ્ધિમાં છે કે હું આત્મા વગર શરીર હતી પછી અહીંયા પાર્ટ ભજવવા માટે શરીર ધારણ કર્યું છે. પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા પતિત બની ગયાં છીએ. આ શરીર તો છે જૂની જુતી. આત્મા પવિત્ર થઈ રહી છે. શરીર પવિત્ર તો અહીંયા મળી ન શકે. હવે આપણે આત્મા જઈશું પાછાં ઘરે. પહેલાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનીશું પછી સ્વયંવર બાદ લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું. મનુષ્યોને આ ખબર નથી કે રાધે-કૃષ્ણ કોણ છે? બંને અલગ-અલગ રાજધાની નાં હતાં પછી તેમનો સ્વયંવર થાય છે. આપ બાળકોએ ધ્યાન માં સ્વયંવર જોયો છે. શરૂમાં ખૂબ સાક્ષાત્કાર થતા હતાં કારણ કે પાકિસ્તાન માં તમને ખુશી માં રાખવા માટે આ બધા પાર્ટ ચાલતાં હતાં. અંત માં તો છે જ મારામારી. અર્થકવેક (ધરતીકંપ) વગેરે ખૂબ થશે. તમને સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. દરેક ને ખબર પડી જશે અમે ક્યું પદ પામીશું. પછી જે ઓછા ભણેલા હશે તે ખૂબ પસ્તાશે. બાપ કહેશે તમે નથી ભણ્યાં, ન બીજા ને ભણાવ્યાં, ન યાદ માં રહેતાં હતાં. યાદ થી જ સતોપ્રધાન બની શકો છો. પતિત-પાવન તો બાપ જ છે. તે કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારી ખાદ નીકળી જશે. પુરુષાર્થ કરવાનો છે - યાદ ની યાત્રા નો. ધંધો વગેરે ભલે કરો. કર્મ તો કરવાનું જ છે ને. પરંતુ બુદ્ધિનો યોગ ત્યાં રહે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન અહીંયા બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં તમે મને યાદ કરો ત્યારે જ તમે નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો. બાપ બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. તમને ખૂબ સહજ ઉપાય બતાવે છે. સુખધામ નાં માલિક બનવાં મામેકમ્ યાદ કરો. હમણાં તમે યાદ કરો - બાબા પણ સ્ટાર (બિંદુ) છે. મનુષ્ય તો સમજે છે એ સર્વશક્તિમાન છે, ખૂબ તેજવાન છે. બાપ કહે છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનો ચૈતન્ય બીજરૂપ છું. બીજ હોવાનાં કારણે સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણું છું. તમે તો બીજ નથી, હું બીજ છું એટલે મને જ્ઞાન સાગર કહે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં ચૈતન્ય બીજ છે એમને જરૂર ખબર હશે કે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. ઋષિ-મુનિ કોઈ રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. બાળકો જો જાણત તો તેમનાં પાસે જવામાં વાર ન લાગત. પરંતુ બાપની પાસે જવાનો રસ્તો કોઈ પણ જાણતું નથી. પાવન દુનિયામાં પતિત જઈ જ કેવી રીતે શકે એટલે બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ પર જીત પહેરો. આ જ તમને આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપે છે. આપ બાળકોને કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. કોઈ તકલીફ નથી. ફક્ત બાપ અને વારસા ને યાદ કરવાનું છે. બાપની યાદ અર્થાત્ યોગ થી પાપ ભસ્મ થશે. સેકન્ડ માં બાપ થી જ બાદશાહી મળે છે. બાળકો ભલે સ્વર્ગમાં તો આવશે પરંતુ સ્વર્ગ માં પણ ઉંચ પદ પામવું તેનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. સ્વર્ગમાં તો જવાનું જ છે. થોડું પણ સાંભળવાથી સમજી જશે બાપ આવ્યાં છે. હમણાં પણ કહે છે આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. જરૂર બાપ પણ હશે જે બાળકોને રાજયોગ શીખવાડે છે. તમે બધાને જગાડતાં રહો છો. જે અનેકો ને જગાડશે તે ઉંચ પદ પામશે. પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બધાં એક જેવાં પુરુષાર્થી હોઈ ન શકે. સ્કૂલ ખુબ ભારે છે. આ છે વર્લ્ડની યુનિવર્સિટી. આખાં વર્લ્ડને સુખધામ અને શાંતિધામ બનાવવાનું છે. એવાં શિક્ષક ક્યારેય હોય છે શું? યુનિવર્સ આખી દુનિયાને કહેવાય છે. બાપ જ આખાં યુનિવર્સનાં મનુષ્યમાત્ર ને સતોપ્રધાન બનાવે છે અર્થાત્ સ્વર્ગ બનાવે છે.

ભક્તિમાર્ગ માં જે પણ તહેવાર મનાવે છે તે બધાં હમણાં સંગમયુગ નાં છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈ તહેવાર હોતાં નથી. ત્યાં તો પ્રાલબ્ધ ભોગવે છે. તહેવાર બધાં અહીંયા મનાવે છે. હોળી અને ધુળેટી આ જ્ઞાનની વાતો છે. ભૂતકાળ જે થયું તેનાં બધાં જ તહેવાર મનાવતાં આવ્યાં છે. છે બધાં આ સમય નાં. હોળી પણ આ સમયની છે. આ ૧૦૦ વર્ષની અંદર બધાં કામ થઈ જાય છે. સૃષ્ટિ પણ

નવી બની જાય છે. તમે જાણો છો આપણે અનેક વખત સુખ નો વારસો લીધો છે પછી ગુમાવ્યો છે. ખુશી થાય છે અમે ફરીથી બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવવાનો છે. ડ્રામા અનુસાર સ્વર્ગની સ્થાપના થવાની છે જરૂર. જેમ દિવસ પછી રાત, રાત પછી દિવસ થાય છે તેમ કળયુગ પછી જરૂર સતયુગ થવાનો છે. મીઠા-મીઠા બાળકો ની બુદ્ધિ માં ખુશીનાં નગારાં વાગવાં જોઈએ. હવે સમય પૂરો થાય છે, આપણે જઈએ છીએ શાંતિધામ. આ અંતિમ જન્મ છે. કર્મભોગ ની ભોગનાં પણ ખુશીમાં હલકી થઈ જાય છે. કંઈક ભોગનાથી, કંઈક યોગબળ થી હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનો છે. બાપ બાળકો ને ધૈર્ય આપે છે, તમારા સદા સુખનાં દિવસો આવી રહ્યાં છે. ધંધો વગેરે પણ કરવાનો છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ પૈસા તો જોઈએ ને. બાબાએ સમજાવ્યું છે ધંધા વાળા લોકો ધર્માઉ નીકાળે છે. સમજે છે વધારે ધન ભેગું થશે તો ખૂબ દાન કરશું. અહીંયા પણ બાપ સમજાવે છે કોઈ બે પૈસા પણ આપે છે તો તેના રિટર્ન (વળતર) માં ૨૧ જન્મોનાં માટે ખૂબ મળી જાય છે. આગળ જે તમે દાન પુણ્ય કરતાં હતાં તેનું રિટર્ન બીજા જન્મમાં મળતું હતું. હવે તો ૨૧ જન્મોનાં માટે વળતર મળે છે. પહેલાં સાધુ-સંત વગેરેને આપતાં હતાં. હવે તો તમે જાણો છો આ બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. હવે હું સમ્મુખ આવ્યો છું તો આ કાર્યમાં લગાવો. તો તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો મળી જશે. આગળ તમે ઈનડાયરેક્ટ આપતા હતાં, આ છે ડાયરેક્ટ. બાકી તો તમારું બધું ખતમ થઈ જશે. બાબા કહેતાં રહે છે - પૈસા છે તો સેવાકેન્દ્ર ખોલતાં જાઓ. અક્ષર લખી દો - સારથી ગીતા પાઠશાળા. ભગવાનુવાચ મામેકમ્ યાદ કરો અને વારસાને યાદ કરો. અરછા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન મહિમા યોગ્ય બનવાનાં માટે ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ) કરવાનું છે.
2. આ અંતિમ જન્મ છે, હવે ઘરે જવાનું છે એટલે ખુશીમાં અંદર જ અંદર નગારાં વાગતાં રહે. કર્મભોગ ને કર્મયોગ થી અર્થાત્ બાપની યાદ થી ખુશી-ખુશી ચૂકતું કરવાનાં છે.

વરદાન :-

પોતાની સ્મૃતિ ની જ્યોતિ થી બ્રાહ્મણ કુળ નું નામ રોશન કરવા વાળા કુળ દીપક ભવ આ બ્રાહ્મણ કુળ સૌથી મોટામાં મોટો છે, આ કુળનાં તમે બધાં દીપક છો. કુળ દીપક અર્થાત્ સદા પોતાની સ્મૃતિની જ્યોતિ થી બ્રાહ્મણ કુળનું નામ રોશન કરવા વાળા. અખંડ જ્યોતિ અર્થાત્ સદા સ્મૃતિ સ્વરુપ અને સમર્થ સ્વરુપ. જો સ્મૃતિ રહે કે હું માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છું તો સમર્થ સ્વરુપ સ્વતઃ રહેશે. આ અખંડ જ્યોતિ નું યાદગાર તમારા જડ ચિત્રોની આગળ અખંડ જ્યોતિ પ્રગટાવે છે.

સ્વોગન :-

જે સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ શુદ્ધ સંકલ્પ રાખે છે એ જ વરદાની મૂર્ત છે.

“ મીઠા બાળકો - એક બાપ જ નંબરવન એક્ટર છે જે પતિતો ને પાવન બનાવવાની એક્ટ કરે છે , બાપ જેવી એક્ટ કોઈ કરી નથી શકતાં”

પ્રશ્ન :- સંન્યાસીઓ નો યોગ શારીરિક યોગ છે, રુહાની યોગ બાપ જ શીખવાડે છે, કેવી રીતે?

ઉત્તર :- સંન્યાસી બ્રહ્મ તત્વ થી યોગ રાખવાનું શીખવાડે છે. હવે તે તો રહેવાનું સ્થાન છે. તો તે શારીરિક યોગ થઈ ગયો. તત્વ ને સુપ્રીમ નથી કહેવાતું. આપ બાળકો સુપ્રીમ રુહ થી યોગ લગાવો છો એટલે તમારો યોગ રુહાની યોગ છે. આ યોગ બાપ જ શીખવાડી શકે, બીજું કોઈ પણ શીખવાડી ન શકે કારણ કે એ જ તમારા રુહાની બાપ છે.

ગીત :- તૂં પ્યાર કા સાગર હૈ ...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકો, ઘણાં લોકો કહે છે ઓમ્ શાંતિ અર્થાત્ પોતાની આત્માની ઓળખ આપે છે. પરંતુ પોતે સમજી નથી શકતાં. ઓમ્ શાંતિ નો અર્થ ઘણાં નીકાળો છે. કોઈ કહે છે ઓમ્ એટલે ભગવાન. પરંતુ ના, આ આત્મા કહે છે ઓમ્ શાંતિ. અહમ્ આત્માનો સ્વધર્મ છે જ શાંત એટલે કહે છે હું શાંત સ્વરૂપ. આ મારું શરીર છે જેનાથી હું કર્મ કરું છું. કેટલું સહજ છે. તેમ બાપ પણ કહે છે ઓમ્ શાંતિ. પરંતુ હું બધાનો બાપ હોવાનાં કારણે, બીજરૂપ હોવાનાં કારણે પણ જે રચના રૂપી ઝાડ છે, કલ્પવૃક્ષ તેનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણું છું. જેમ તમે કોઈ પણ ઝાડ જુઓ તો તેનાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણી જાઓ, તે બીજ તો જડ છે. તો બાપ સમજાવે છે આ કલ્પવૃક્ષ છે, આનાં આદિ મધ્ય અંત ને તમે જાણી નથી શકતાં, હું જાણું છું. મને કહે જ છે જ્ઞાનનાં સાગર. હું આપ બાળકોને બેસી આદિ મધ્ય અંત નું રહસ્ય સમજાવી રહ્યો છું. આ જે નાટક છે, જેને ડ્રામા કહેવાય, જેનાં તમે એક્ટર્સ છો બાપ કહે છે હું પણ એક્ટર છું. બાળકો કહે છે હેં બાબા પતિત-પાવન એક્ટર બની આવો, આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. હવે બાપ કહે છે હું એક્ટ કરી રહ્યો છું. મારો પાર્ટ ફક્ત આ સંગમ સમયે જ છે. તે પણ મને પોતાનું શરીર નથી. હું આ શરીર દ્વારા એક્ટ કરું છું. મારું નામ શિવ છે. બાળકોને જ તો સમજાવશે ને. પાઠશાળા કોઈ વાંદરા કે જનાવરો ની નથી હોતી. પરંતુ બાપ કહે છે કે આ પ વિકારોનાં હોવાનાં કારણે શકલ (ચહેરો) તો મનુષ્ય જેવી છે પરંતુ કર્તવ્ય વાંદરા જેવાં છે. બાળકોને બાપ સમજાવે છે કે પતિતો તો બધાં પોતાને કહેવડાવે જ છે. પરંતુ આ જાણતાં નથી કે અમને પતિત કોણ બનાવે છે અને પાવન પછી કોણ આવીને બનાવે છે? પતિત-પાવન કોણ? જેમને બોલાવે છે, કાંઈ પણ સમજી નથી શકતાં. આ પણ નથી જાણતાં આપણે બધાં એક્ટર્સ છીએ. આપણે આત્મા આ વસ્ત્ર લઈને પાર્ટ ભજવીએ છીએ. આત્મા પરમધામ થી આવે છે, આવીને પાર્ટ ભજવે છે. ભારતનાં ઉપર જ આખો ખેલ બનેલો છે. ભારત પાવન, ભારત પતિત કોણે બનાવ્યું? રાવાણએ. ગાયન પણ છે કે રાવાણનું લંકા પર રાજ્ય હતું. બાપ બેહદ માં લઈ જાય છે. હેં બાળકો, આ આખી સૃષ્ટિ બેહદ નો ટાપુ છે. તે તો હદ ની લંકા છે. આ બેહદનાં ટાપુ પર રાવાણ નું રાજ્ય છે. પહેલાં રામરાજ્ય હતું હવે રાવાણ રાજ્ય છે. બાળકો કહે છે બાબા રામ રાજ્ય ક્યાં હતું? બાપ કહે છે બાળકો તે તો અહીંયા હતું ને, જેને બધાં ઈચ્છે છે.

તમે ભારતવાસી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છો, હિંદુ ધર્મનાં નથી. મીઠા-મીઠા સિકીલધા લાડલા બાળકો, તમે જ પહેલાં-પહેલાં ભારત માં હતાં. તમને તે સતયુગ નું રાજ્ય કોણે આપ્યું હતું? જરુર હેવનલી ગોડફાધર જ આ વારસો આપશે. બાપ સમજાવે છે કે કેટલાં બીજા-બીજા ધર્મો માં કન્વર્ટ (બદલી) થઈ ગયાં છે. મુસલમાનો નું જ્યારે રાજ્ય હતું તો અનેકો ને મુસલમાન બનાવ્યાં. ક્રિશ્ચિયન નું રાજ્ય હતું તો અનેકો ને ક્રિશ્ચિયન બનાવ્યાં, બૌદ્ધિયો નું તો અહીંયા રાજ્ય પણ નહોતું તો પણ અનેકો ને બૌદ્ધિ બનાવ્યાં. કન્વર્ટ કર્યા છે પોતાનાં ધર્મ માં. આદિ સનાતન ધર્મ જ્યારે પ્રાયઃલોપ થઈ જાય ત્યારે તો પછી તે ધર્મની સ્થાપના થાય. તો બાપ આપ સર્વ ભારતવાસીઓ ને કહે છે કે મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે બધાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં. તમે ૮૪ જન્મ લીધાં. બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય.... વર્ણ માં આવ્યાં. હવે ફરી બ્રાહ્મણ વર્ણ માં આવ્યાં છો દેવતા વર્ણ માં જવા માટે. ગાયન પણ છે બ્રાહ્મણ દેવતાય નમઃ, પહેલાં બ્રાહ્મણો નું નામ લે છે. બ્રાહ્મણોએ જ ભારતને સ્વર્ગ બનાવ્યું છે. આ છે ભારતનો પ્રાચીન યોગ. પહેલાં-પહેલાં જે રાજયોગ હતો, જેનું ગીતામાં વર્ણન છે. ગીતાનો યોગ કોણે શીખવાડ્યો હતો? આ ભારતવાસી ભૂલી ગયાં છે. બાપ સમજાવે છે કે બાળકો યોગ તો મેં શીખવાડ્યો હતો. આ છે રુહાની યોગ. બાકી બધાં છે શારીરિક યોગ. સંન્યાસી વગેરે શારીરિક યોગ શીખવાડે છે કે બ્રહ્મ થી યોગ લગાવો. તે તો ખોટું થઈ જાય છે. બ્રહ્મ તત્વ તો રહેવાનું સ્થાન છે. તે કોઈ સુપ્રીમ રુહ ન થયું. બાપ ને ભૂલી ગયાં છે. તમે પણ ભૂલી ગયાં હતાં. તમે પોતાનાં ધર્મને ભૂલી ગયાં છો. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. વિલાયતમાં યોગ હતો નહીં. હઠયોગ અને રાજયોગ અહીંયા જ છે. તે નિવૃત્તિ માર્ગવાળા સંન્યાસી ક્યારેય રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. શીખવાડે એ જે જાણતાં હોય. સંન્યાસી લોકો તો રાજાઈ પણ છોડી દે છે. ગોપીચંદ રાજા નું ઉદાહરણ છે ને. રાજાઈ છોડી જંગલમાં ચાલ્યાં ગયાં. તેમની પણ વાર્તા છે. સંન્યાસી તો રાજાઈ છોડાવવા વાળા છે, તે પછી રાજયોગ કેવી રીતે શીખવાડી શકે. આ સમયે આખું

ઝાડ જડજડીભૂત થઈ ગયું છે. હમાણાં પડ્યું કે પડ્યું. કોઈ પણ ઝાડ જ્યારે જડજડીભૂત થઈ જાય છે તો અંત માં તેને પાડવું પડે છે. તેમ આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ પણ તમોપ્રધાન છે, આમાં કોઈ સાર નથી. આનો જરૂર વિનાશ થશે. એનાં પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના અહીંયા કરવાની હશે. સતયુગમાં કોઈ દુર્ગતિ વાળા હોતાં નથી. આ વિલાયત માં જઈને યોગ શીખવાડે છે પરંતુ તે છે હઠયોગ. જ્ઞાન બિલકુલ નથી. અનેક પ્રકાર નાં હઠયોગ છે. આ છે રાજયોગ, આને રુહાની યોગ કહેવાય છે. તે બધાં છે શારીરિક. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને શીખવાડવા વાળા છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે કે હું તમને એક જ વખત આ રાજયોગ શીખવાડું છું બીજા કોઈ કદાચ શીખવાડી ન શકે. રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને શીખવાડે છે કે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારા બધાં પાપ મટી જશે. હઠયોગી ક્યારેય એવું કહી ન શકે. બાપ આત્માઓને સમજાવે છે. આ નવી વાત છે. બાપ તમને હવે દેહી-અભિમાની બનાવી રહ્યાં છે. બાપ ને દેહ છે નહીં. આમનાં તન માં આવે છે, આમનું નામ બદલી દે છે કારણ કે મરજીવા બન્યાં છે. જેમ ગૃહસ્થી જ્યારે સંન્યાસી બને છે તો તે મરજીવા બની, ગૃહસ્થ આશ્રમ છોડી નિવૃત્તિ માર્ગ લઈ લીધો. તો તમારું પણ મરજીવા બનવાથી નામ બદલાઈ જાય છે. પહેલાં શરુમાં બધાનાં નામ લાવ્યાં હતાં પછી જે આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી થઈ ગયાં તો નામ આવવાનું બંધ થઈ ગયું એટલે હવે બાપ કહે છે કે હું નામ આપું અને પછી ભાગી જાય તો ફાલતુ થઈ જાય છે. પહેલાં આવવા વાળાનાં જે નામ રાખ્યાં, તે ખૂબ રમણીક હતાં. હવે નથી રાખતાં. એમનું રાખે જે સદા કાયમ પણ રહે. અનેકો નાં નામ રાખ્યાં પછી બાપ ને ફારકતી (દગો) આપી ચાલ્યા ગયાં એટલે હવે નામ બદલતા નથી. બાપ સમજાવે છે કે આ જ્ઞાન ક્રિશ્ચિયન ની બુદ્ધિ માં પણ બેસશે. એટલું સમજશે કે ભારત નો યોગ નિરાકાર બાપે જ આવીને શીખવાડ્યો હતો. બાપ ને યાદ કરવાથી જ પાપ ભસ્મ થશે અને અમે પોતાનાં ઘર ચાલ્યાં જઈશું. જે આ ધર્મનાં હશે અને કન્વર્ટ (બદલી) થઈ ગયાં હશે તો તે આવી જશે. તમે જાણો છો કે મનુષ્ય, મનુષ્યની સદ્ગતિ કરી નથી શકતાં. આ દાદા પણ મનુષ્ય છે, આ કહે છે કે હું કોઈની સદ્ગતિ કરી નથી શકતો. આ તો બાબા આપણને શીખવાડે છે કે તમારી સદ્ગતિ પણ યાદ થી થશે. બાપ કહે છે હું બાળકો, હું આત્માઓ મારી સાથે યોગ લગાવો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે પહેલાં ગોલ્ડન એજ્ઞેડ પ્યોર (સતોપ્રધાન પવિત્ર) હતાં પછી ખાદ્ય પડી ગઈ છે. જે પહેલાં દેવી-દેવતા ૨૪ ક્રેટ સોનું હતાં, હવે આયરન એજ (કળયુગ) માં આવીને પહોંચ્યાં છે. આ યોગ કલ્પ-કલ્પ તમારે શીખવો પડે છે. તમે જાણો છો આમાં પણ કોઈ પૂરું જાણે, કોઈ ઓછું જાણે. કોઈ તો એમ જ જોવાં આવે છે કે અહીંયા શું શીખવાડે છે. બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ આટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. જરૂર પ્રજાપિતા બ્રહ્મા હશે ને જેમનાં આટલાં બાળકો આવીને બન્યાં છે, જરૂર કાંઈ હશે તો જઈને તેમનાથી પૂછે તો ખરા. તમને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા થી શું મળે છે? પૂછવું જોઈએ ને! પરંતુ આટલી બુદ્ધિ પણ નથી. ભારત માટે ખાસ કહે છે. ગવાયેલું પણ છે પથ્થરબુદ્ધિ સો પારસબુદ્ધિ. પારસબુદ્ધિ સો પથ્થરબુદ્ધિ. સતયુગ ત્રેતા માં પારસબુદ્ધિ ગોલ્ડન એજ હતાં પછી સિલ્વર એજ બે કળા ઓછી થઈ એટલે નામ પડ્યું ચંદ્રવંશી કારણ કે નાપાસ થયાં છે. આ પણ પાઠશાળા છે. ૩૩ માર્ક્સ થી જે નીચે હોય છે તે નપાસ થઈ જાય છે. રામ-સીતા, તેમની ડિનાયસ્ટી (વંશજ) સંપૂર્ણ નથી એટલે સૂર્યવંશી બની ન શકે. નપાસ તો કોઈ થશે ને કારણ કે પરીક્ષા પણ ખુબ મોટી છે. આગળ ગવર્મેન્ટ ની આઈ.સી.એસ. ની મોટી પરીક્ષા થતી હતી. બધાં થોડી ભાણી શકતાં હતાં. કોટો માં કોઈ નીકળે છે. કોઈ ઈચ્છે તો અમે સૂર્યવંશી મહારાજ મહારાણી બનીએ તો એમનામાં પણ ખૂબ મહેનત જોઈએ. મમ્મા બાબા પણ ભાણી રહ્યાં છે શ્રીમત થી. તે પહેલાં નંબર માં ભાણે છે પછી જે માત-પિતા ને ફોલો કરે એ જ એમનાં તખ્ત પર બેસશે. સૂર્યવંશી ૮ ડિનાયસ્ટી ચાલે છે. જેમ એડવર્ડ ૬ ફ્રસ્ટ, ૬ સેકન્ડ ચાલે છે. તમારું કનેક્શન આ ક્રિશ્ચિયન્સ થી વધારે છે. ક્રિશ્ચિયન વંશજે ભારતની રાજાઈ હપ કરી. ભારતનું અથાહ ધન લઈ ગયાં પછી વિચાર કરો તો સતયુગમાં કેટલું અથાહ ધન હશે. ત્યાંની તુલનામાં તો અહીંયા કાંઈ પણ નથી. ત્યાં બધી ખાણો ભરતું થઈ જાય છે. હવે તો દરેક વસ્તુ ની ખાણો ખાલી થતી જાય છે. પછી ચક્ર રિપીટ થશે તો પછી બધી ખાણો ભરતું થઈ જશે. મીઠા-મીઠા બાળકો તમે હવે રાવણ પર જીત પામીને રાજાઈ લઈ રહ્યાં છો પછી અડધોકલ્પ બાદ આ રાવણ આવશે પછી તમે રાજાઈ ગુમાવી બેસશો. હમાણાં ભારતવાસી તમે કોડી માફક બની ગયાં છો. મેં તમને હીરા જેવાં બનાવ્યાં. રાવણએ તમને કોડી જેવા બનાવ્યાં છે. સમજતાં નથી કે આ રાવણ ક્યારે આવ્યો? અમે કેમ તેમને બાળીએ છીએ. કહે છે કે આ રાવણ તો પરંપરા થી ચાલ્યો આવે છે. બાપ સમજાવે છે કે અડધાકલ્પ બાદ આ રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. વિકારી બનવાનાં કારણે પોતાને દેવી દેવતા કહી નથી શકતાં. હકીકત માં તમે દેવી દેવતા ધર્મનાં હતાં. તમારા જેટલું સુખ કોઈ નથી જોઈ શકતું. સૌથી અધિક ગરીબ પણ તમે બનો છો. બીજા ધર્મવાળા પાછળ થી વૃદ્ધિને પામે છે. ક્લાઈસ્ટ આવ્યાં, પહેલાં તો ખૂબ થોડા હતાં. જ્યારે ઘણાં થઈ જાય ત્યારે તો રાજાઈ કરી શકે. તમને તો પહેલાં રાજાઈ મળે છે. આ તો બધી જ્ઞાનની વાતો છે. બાપ કહે છે હું આત્માઓ મુજબ બાપ ને યાદ કરો. અડધોકલ્પ તમે દેહ-અભિમાની રહ્યાં છો. હવે દેહી-અભિમાની બનો. ઘડી-ઘડી આ ભૂલી જાઓ છો કારણ કે અડધાકલ્પ ની કટ (કાટ) ચઢેલી છે. આ સમયે તમે બ્રાહ્મણ ચોટી છો. તમે છો સૌથી ઉંચ. સંન્યાસી બ્રહ્મ થી યોગ લગાવે છે એનાથી વિકર્મ વિનાશ નથી થતાં. દરેકે સતો રજો તમો માં આવવાનું જરૂર છે. પાછું કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. જ્યારે બધાં તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે બાપ આવીને બધાને સતોપ્રધાન બનાવે છે અર્થાત્ બધાની જ્યોતિ જાગી જાય છે. દરેક આત્મા ને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. તમે છો હીરો-હીરોઈન પાર્ટધારી. આપ ભારતવાસી સૌથી ઉંચ છો જે રાજ્ય લો છો પછી ગુમાવો છો બીજું કોઈ રાજ્ય નથી લેતું. તેઓ રાજ્ય લે છે બાહુબળ થી. બાબાએ સમજાવ્યું છે જે વિશ્વનાં માલિક હતાં એજ બનશે. તો સાચ્યો રાજયોગ બાપનાં સિવાય કોઈ શીખવાડી ન શકે. જે શીખવાડે છે તે બધાં અયથાર્થ યોગ છે. પાછું તો કોઈ પણ

જઈ નથી શકતું. હમણાં છે અંત. બધાં દુઃખ થી છૂટે છે પછી નંબરવાર આવવાનું છે. પહેલાં સુખ જોવાનું છે પછી દુઃખ જોવાનું છે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. કહેવાય છે કે હથેય કાર કે દિલ ચાર કે. કામ કરતાં રહો બાકી બુદ્ધિ યોગ બાપ થી હોય.

તમે આત્માઓ આશિક છો એક માશૂક ની. હમણાં એ માશૂક આવેલાં છે. બધી આત્માઓ (સજનીઓ) ને ગુલ-ગુલ બનાવી લઈ જશે. બેહદનાં સાજન બેહદની સજનીઓ છે. કહે છે હું બધાને લઈ જઈશ. પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જઈને પદ પામશો. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહો, બાળકો ને સંભાળો. હું આત્મા તમારું દિલ બાપની તરફ હોય. આ જ યાદ ની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરતાં રહો. બાળકો જાણે છે હમણાં અમે સ્વર્ગવાસી બનીએ છીએ, બાપ ને યાદ કરવાથી. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને તો ખુબ ખુશી માં રહેવું જોઈએ. આ તો ખુબ સહજ છે. ડ્રામા અનુસાર બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે. કોઈ થી ડિબેટ (દલીલ) કરવાની દરકાર નથી. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં બધું નોલેજ આવી ગયું છે. મનુષ્ય બીમારી થી છૂટે છે તો શુભેચ્છાઓ આપે છે. અહીંયા તો આખી દુનિયા રોગી છે. થોડા સમય માં જયજયકાર થઈ જશે. અરજા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચ્યા-સાચ્યા આશિક બની હાથે થી કામ કરતાં બુદ્ધિ થી માશૂક ને યાદ કરવાની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. બાપની યાદ થી આપણે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ, આ ખુશીમાં રહેવાનું છે.
2. સૂર્યવંશી ડિનાયસ્ટી માં તખ્તનશીન બનવાનાં માટે માત-પિતા ને પૂરે-પૂરું ફોલો કરવાનું છે. બાપ સમાન નોલેજકુલ બની બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે.

વરદાન :- અટૂટ કનેક્શન દ્વારા કરંટ નો અનુભવ કરવા વાળા સદા માયાજીત, વિજયી ભવ જેમ વીજળી ની શક્તિ એવો કરંટ લગાવે છે જે મનુષ્ય દૂર જઈને પડે છે, શોક આવી જાય છે. એવી રીતે ઈશ્વરીય શક્તિ માયાને દૂર ફેંકી દે, એવી કરંટ હોવી જોઈએ પરંતુ કરંટ નો આધાર કનેક્શન (સંબંધ) છે, ચાલતાં ફરતાં દરેક સેકન્ડ બાપની સાથે કનેક્શન જોડાયેલું હોય. એવું અટૂટ કનેક્શન હોય તો કરંટ આવશે અને માયાજીત, વિજયી બની જશો.

સ્લોગન :- તપસ્વી તે છે જે સારા ખોટા કર્મ કરવા વાળાનાં પ્રભાવ નાં બંધન થી મુક્ત છે.